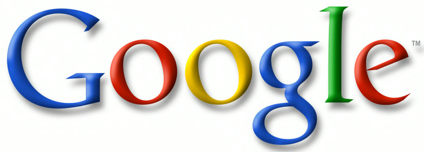

ANTIPH

ORATIONES ET

ADIUN

GORGIAE ANTISTHE

QUAE FERUNTUR I

EDI

FRIDERIC

LII

IN AEDIBUS

MDC

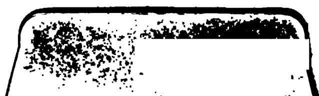
LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAE

Antiphontis codices,
sunt, sex sunt numero,
tate vel bonitate inte
Eorum qui Imm. Bekk
optimus est Crippsianus
membranaceus, saec. ut p
in museo Britannico asse
locis, saepe ab ipso librari
atramenti praesertim col
runt hunc librum Bekker
nuper inspexi et quaedam
denuo enotavi, quae iam i

Or. I, 1 ἔχοι μοι p
expunxit. — 28 παρασκε
II α 4 ἔχοντες γὰρ ἂν
quoque exstant. — β 4
ἐλοσ σωθεὶς, sed pro ο
detur. ἐλασσωθεὶς igitu
habuerit. — 28 δὲ μὲν ᾧ
et ante ᾧ addidit μὲν. –
ποροῖτε. — 69 ἀποθανόι
— 91 ἀπωλωλέναι, non
ἀγάγω corr. — 23 ἕτοιμο
corr. — 26 πυνθάνεσθα
sunt. — 29 μὴ παρευχόμ
θετο προειρημένον εἴργει
corr. μοι ante εἴργ. addi

Inter ceteros Bekke
rentianus (plut. 4 cod. 1
sequuntur Marcianus L
membranaceus, a Bekker
tiam collatus, et Vratisla

ANTIPHONTIS

ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIUNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

QUAE FERUNTUR DECLAMATIONIBUS

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt longe optimus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaceus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Correctus est multis locis, saepe ab ipso librario, saepius ab alia manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Contulerunt hunc librum Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque nuper inspexi et quaedam quae ambigue relata erant denuo enotavi, quae iam in unum collecta proponam.

Or. I, 1 *ἔχοι μοι* pr. m.; corrector alterum o expunxit. — 28 *παρασκευάζουσιν* iam a pr. m. — II α 4 *ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἱμάτια εὑρέθησαν* in A quoque exstant. — β 4 *ἐγώ δ' εἰκότως*. — V, 19 *ἐλοσ σωθεὶς*, sed pro o alia littera primo fuisse videtur. *ἐλασσωθεὶς* igitur (*ἔλασ σωθεὶς*) A quoque habuerit. — 28 *δὲ μὲν ᾧ* pr. m.; secunda *μ* delevit et ante *ᾧ* addidit *μὲν*. — 39 . . . *ενθεὶς*. — 66 *εὐποροῖτε*. — 69 *ἀποθανόντες* pr. m., *ἀπέθανον* corr. — 91 *ἀπωλωλέναι*, non *ἀπολωλεκέναι*. — VI, 15 *ἀγάγω* corr. — 23 *ἕτοιμος εἶεν* pr. m.; *ἕτοιμοι εἶεν* corr. — 26 *πυνθάνεσθαι καὶ προ* in litura scripta sunt. — 29 *μὴ παρευχόμην*. — 40 *ἐπειδὴ . . . ἐπύθετο προειρημένον εἴργεσθαι τῶν νομίμων* pr. m.; corr. *μοι* ante *εἴργ*. addidit.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV; sequuntur Marcianus L (append. class. 8 cod. 6) membranaceus, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus, saec.

XIV. Dobsonus praeterea et Burneianum 96 (N a Bekkero spretum respexit, chartaceum, saec. X qui interdum cum A, multo saepius cum L et conspirat. Adde Aldi editionem, quae codicis inst est — neque enim ullo nostrorum librorum editore usum esse patet —; denique codicem Oxoniense N, qui in Maetzneri demum usum collatus novu huic editori atque gravissimum adiumentum attul Chartaceus est, saec. ut Cramero videtur XIV v XIII, continens praeter Antiphontem etiam Dina chum et ab alia manu Libanii fragmentum.

Iam cum in Andocide, Isaeo, Lycurgo ceter que oratoribus quos cum Antiphonte et Dinarcl codices ABLZM complexi sunt, Crippsiani auct ritas haud ambigue maxima sit, in his duob aemulum de principatu Oxoniensem nactus e Maetznerus etiam in Antiphonte hunc potissimu secutus permultos locos ex illius lectionibus refinx adstipulatus est Maetznero Frid. Frankius, etia pressius Oxoniensem sequendum esse contenden contra Sauppius, cui assentiuntur Spengelius et Brie lebius, Crippsiano patrocinatus Oxoniensis auctorit tem prorsus deprimere studuit. Et initio quidem Ox niensem e Crippsiano eo tempore quo nondum co rectus fuisset descriptum esse, ea autem quae pra ter ceteros egregia habet librarii docti hominis co iecturis debere contendit; nuper autem in disse tatione cui inscripsit: „Quaestiones Antiphonteae (Gotting. 1861) 'interpolatione contaminatum es tenuit, descriptum censuit ex eodem libro atq Crippsianum. Cuius disceptationis summa mihi qu que iam exponenda erit.

Ex uno exemplo omnes qui exstant Antipho tis codices originem traxisse Sauppius bene docu Neque minus id certum Sauppioque concedendu est, Oxoniensem cum A affinitate arctissima co iunctum esse, cum permultis in locis, quos dilige tissime congessit Sauppius, A pr. et N praeter c

teros libros eandem vel rectam vel pravam lectionem praebeant. Nam correctiones quidem, nisi quarum ipse librarius auctor fuit, ceterorum plerumque librorum exemplum referunt. Sed sunt non minus multi loci, in quibus longe alter ab altero discedant, atque id vel maxime in collocatione verborum, ita quidem ut minus saepe A, saepissime N a ceterorum se librorum communione segreget. Inter eas autem lectiones, quas N solus praebet, pravae bonas numero excedunt: numeravi circiter nonaginta quae vulgatis praestare viderentur, sed centum decem quae aperte falsae essent. Itaque librarius ille ingeniosus et graece doctus, qui Sauppio videtur, non solum plurima corrupta quae facile emendari potuerint intacta reliquisse, sed etiam tot novas corruptelas addidisse putandus erit[1]). Hoc equidem ne Sauppio quidem affirmante credere possum, et recte Frankius mihi contra disputare videtur, qui illud quoque bene demonstravit, eas lectiones Oxoniensis codicis quae re vera interpolationis quandam speciem praeferant, sicut *ἀραῖς τῶν δέ τοι* omissum 5, 95, etiam aliam explicationem habere. Nam illud quidem non modo non mirum sed etiam prorsus necessarium est, multa librarium imprudenter committere quae etiam cum ratione aliqua facere potuerit. Contra multa insunt quae hanc suspicionem nequaquam patiantur, ut 1, 10 *βάσανον τοι αὐτήν,* ubi *βάσανον* omissis reliquis ceteri codices praebent: ipsum quippe librarium vera lectio *βάσανον τοιαύτην* effugit, pro qua scripsit quod sensu prorsus cassum esset. Sed singula persequi hoc loco non conceditur[2]).

1) Brieglebius (zur Kritik des A., Anclam 1861) alteram difficultatem ita evitare studet, ut non ex ipso archetypo Oxoniensem descriptum statuat, sed intermedium faciat tertium codicem: ad huius librarium interpolationes, ad eum qui Oxoniensem confecit vitia redire.

2) Adeant studiosi Sauppii Frankiique scripta haec: Ed. Turr. praef. fasc. I et III. Sauppii Epistola critica p.

Itaque si interpolationis suspicione Oxonie liber absolvendus est, iam ceteroquin non dubitanc ad utrum principatus deferendus sit. Si haberer Oxoniensem ceterosque praeter Crippsianum, c decim fortasse locis vera lectio coniectura den indaganda' esset. Contra si periisset Oxonier Crippsianus cum reliquis maneret, nonaginta foi loci in quibus meliore lectione careremus. Hoc sane inferior Oxoniensis, quod multa omisit q vel in omnibus reliquis vel in uno Crippsiano leg tur, et omnino non ea est utriusque auctoritas, q ceteros pretio omni destituat. Multa B, quae LZM rectius exhibent; interdum etiam ex Alc vera lectio repetenda est. Sane Sauppius on quae illa editio probanda habet ad coniecturam toris rettulit, exemplisque allatis probavit perm ibi interpolata esse; sed sunt alia quae talem plicationem haud facile admittant. Or. II α 4 ve *οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθ πον* in sola Aldina, quae sequuntur *ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια εὑρέθησαν* et in hac et in AN legun absunt a reliquis. Itaque haec certe postrema suapte coniectura editor sed in codice invenit, is codex ea praebebat quibus plerique nostri car Quidni igitur etiam prima illa idem codex prae erit? Nam coniectura quidem nemo addere pot nisi qui intellexisset omnia quae adscripsi verba suo loco posita et ante *οὐδεὶς γὰρ ἂν* transpone esse: id quod ante Bekkerum nemo perspexit. Qu utrumque tenendum erit, et interpolavisse Alc non pauca et codice usum esse qui quamvis pler que cum deterioribus nostris consentiret, interc tamen solus veram lectionem servaverit.

Ad hanc igitur normam ego recensionem m

26, Eiusd. Quaestiones Antiphonteae Gotting. 1861. — Frankii recensio editionis Maetznerianae, Annalium Ia XXVIII p. 52. Eiusdem recensio epist. crit. Sauppia Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft 1843 p. 259.

constitui. Primum id codici Oxoniensi tamquam γέρας detuli, ut in collocatione verborum, in adhibenda spernendave crasi et elisione, in addendo ν ἐφελκυστικῷ similibusque omnibus quoad fieri posset eius auctoritatem sequerer. Nam ut recte observavit Maetznerus, persaepe ea quam N praebet collocatio alteri praestat, numquam deterior est, ita ut hac in re vel maxima fide dignus esse Oxoniensis videatur. Utrum autem ταῦτ' ἴσως an ταῦτα ἴσως, τἆλλα an τὰ ἄλλα scribatur, nihil refert Graecisque ipsis curae non fuit; quare et in adnotatione critica talem ceterorum codicum varietatem silentio praeterii. Orthographica quoque quaedam vel dialectica, de quibus statim dicetur, in commentarios non recepi, neque magis notandum esse duxi, sicubi ταὐτὰ pro ταῦτα vel ὅρκος pro ὅρκος (quod in Oxoniensi persaepe accidit) vel denique τοιοῦτος pro τοι οὗτος in codice scriptum erat, multoque minus, sicubi in interpunctione librarius peccaverat. Ceterum lectiones codicum A et N integrae enotatae sunt, pariterque quas reliqui communes habent; omissae autem quas soli deteriores vel etiam Aldina praebet, nisi quae alicuius momenti esse viderentur. Ita huic editioni convenire videbatur, quae magnam commentariorum molem minime patitur.

Dicendum autem hoc loco de eis quoque, quae in dialecto orthographiaque constituenda secutus sum. Antiquissimum oratorum etiam dialecto antiquae Atthidi propiore usum esse consentaneum est, et in libris ipsis multa vetustioris formae vestigia servata sunt. Primum σσ pro ττ in verbis πράσσω, ἔλασσον similibusque plerumque scriptum reperitur. Scimus Thucydidem his formis usum esse, sed id quoque scimus, tempore illo recentiores formas in foro vitaque cotidiana dudum receptas fuisse. Quare πράττω similiaque neque prorsus expellenda videbantur, neque vero ibi servanda, ubi in libris ipsis vetustioribus formis raro intermixta erant, id quod pertinet

ad omnes orationes una sexta excepta. Itaque mutavi II α 1 πράττωσι, β 11 πράττω, V, 91 ἔλαττον, neque in his orationibus tale quicquam reliqui nisi σφαττόμενον II β 8, pro quo σφαζόμενον reponere nolui. In sexta autem oratione cum § 14 ἄττα, 20 πράττωσι, 39 διήλλαττον, 45 πράττων sine ulla varietate scriptum sit, contra nusquam σσ in talibus vocabulis reperiatur, et in universum haec oratio a ceterarum vetusto colore aliquantum abhorreat et re vera recentissima omnium esse videatur, introducenda non putavi quae neque auctoritas neque ratio ulla commendaret. In fragmentis Antiphontis sophistae σσ uno loco, ubi traditum non erat, procul dubio reducendum erat, in eis quae ad oratorem pertinent ττ sexies, σσ semel in quintae orationis sententia (§ 5), quae a Stobaeo laudatur, reperimus: quare hic quoque mutationibus abstinui.

Alia antiquae dialecti vestigia ita raro occurrunt, ut cum prioribus editoribus servanda tantum ubi tradita erant, non interpolanda duxerim. Ξὺν pro σὺν in ξυμβόλων 5, 78, porro ξυνειδώς 5, 87 et § 93 deinceps ξυνῄδειν ξυνειδέναι ξυνειδότι ξυνειδώς, quamquam ibidem non solum συναγωνίζεσθαι, sed etiam συνειδότι, quod nescio an casu mutarunt Turicenses. — Ἐς pro εἰς VI, 45 l. d. (εἰςιόντ' εἰς N, εἰςιόντ' ἐς A, εἰςιόντες v.), et III γ 7 e Bk. coniectura satis incerta ἐς τίν' pro eo quod traditum est ἐστίν. Ipse ἐς non recepi. — Αἰεὶ V, 50 in omnibus libris et VI, 2 in NABZ; εἵνεκα V, 88 N, III β 10 NABLM; οἴδαμεν II α 3 NABL, sed ἴσμεν ZM. In his vetustiorem vel ionicam formam ubicunque praetuli, notavi autem, sicubi libri variarent.

Γίνομαι et γινώσκω ab Antiphontis aetate prorsus aliena sunt, sed nihilominus in libris vel saepius quam γίγνομαι et γιγνώσκω et in quattuor primis orationibus fere sola occurrunt. Ego exemplum editorum Platonis, Isocratis, Thucydidis secutus ve-

tustas ubique formas vel cum libris vel sine libris tacite restitui. Cum Bekkero γραμματείδιον V, 53 ff. pro eo quod in libris est γραμματίδιον reducendum erat: perversa enim illa scriptura et eo demum tempore nata quo ει et ι pronuntiando iam non distinguebantur. In ceteris autem eiusmodi rebus optimorum librorum auctoritatem secutus sum; multaque toleravi, quae Cobetianis decretis dudum condemnata erant. Itaque τεθνηκότας, ἆξαι, καθᾶραι, alia id genus sicut in prioribus ita in mea quoque editione subinde invenientur.

Quamvis autem multa priores inde ab Aldo editores: Stephanus, Reiskius (R.), Bekkerus (Bk.), Turicenses, Maetznerus (Mr.) in emendandis his orationibus praestiterint, longe tamen aberat ut illorum inventis contentus vel ea quae postea prolata sunt neglegere vel ipse a novis coniecturis abstinere possem. Sauppii (S.) Frankiique (Fr.) scripta, quibus multa egregia continentur, item Brieglebii (Br.) iam commemorata sunt: nomino praeterea Emperium (Emp.), qui Sauppii epistolam criticam recensens Antiphonti quoque subinde operam navavit (Emperii Opusc. philol. p. 269); Kayserum (K.), cuius in tetralogiis praesertim bonae frugis plena opera exstitit (v. Rh. M. XII, 224 et XVI, 72) Spengelium porro, qui et easdem iterum tractavit (Rh. Mus. XVII p. 161) et Maetzneri editionem recensuit (Münch. Gel. Anz. 1838 2 p. 367); deinde Scheibium, P. R. Müllerum, Linderum. Cobetus quoque sicut ceteris scriptoribus fere omnibus ita etiam Antiphonti hic illic manum, non lenem illam quidem, adhibuit, et ex eius disciplina profectus G. A. Hirschigius (Hi.) in multis quos tractavit locis semper cum laude, saepe egregio cum fructu versatus est (Philol. 1854 p. 728). Denique quum iam typis haec editio mandaretur, A. Weidnerus collega (W.) gratissimam mihi atque amicissimam opem attulit. Itaque permultis in locis novae a me lectiones in Antiphontem introductae

sunt, quarum auctores in commentariis nominav ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, qua mihi non satis certae neque tamen prorsus improbai dae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerui apponere non huius editionis erat, editoresque ipsı ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissei vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla n minata sit, in hac prima eam lectionem exstare pı tandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppii ed tione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua i eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis r liquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae orator sunt segregavi [1]). Nova fragmenta perpauca ex Bel keriana Pollucis editione, quae post Sauppii cur prodiit, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidamant quae feruntur declamationes, quas quod editor Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclus inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsı recte fecisse videntur. Quamquam enim non sat dignas quae proprium in hac collectione volume efficerent, multo minus tamen prorsus omittend putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius decl mationes quasdam habemus quique idem antiquu dicendi genus praefert atque illarum maxima paı aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Qu bus de causis ita sentiam quaeque mea sit de oı gine dignitateque earum opinio, statim explicab postquam primum de codicibus, sicut in Antiphon feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codic exstant, aliaeque aliis magis minusve iniurias teı

1) Doleo quod Sauppii dissertatio de Antiphonte sophis (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae il nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidamantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidamantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidamas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt IKMN et Mosquensis (b), quem contulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque sprevit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent EHRVWY et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercidisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur[1]). Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppius aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcid. I, 2. 3; II, 4 (*γράψαι ἂν*). 10 (*ἀπολλυμένους*) etc.

tinus Laurentiani fons putandus sit. Atque tenemus et interpolationis manifestum hominem multis locis, in Alcidamantis orationibus maxime[1]), et ita cum Palatino plerumque consentire videmus ut consentaneum est eum qui ex illo sit descriptus. Tamen ego aliquanto plus quam Sauppius fecit illi codici concessi, cum quaedam lectiones eius non tam ex coniectura profectae quam ex aliis fontibus repetitae videantur[2]): quos non mirum si librarius ad manum habuit in his orationibus, quae passim ceteris oratoribus admixtae circumferebantur. De Aldina quoque non aliter iudico: cuius cum in Lysia et ipsius Palatinus fons sit, in Gorgiae Helena fere semper cum codice I consentit, in Antisthene et Alcidamante saepissime a Palatino discedit, in Palamede denique ne potuit quidem eius ope uti: quare si alium codicem Aldus in hac oratione habuit, mirum ni eodem, quoad potuit, ad ceteras quoque emendatius exhibendas usus sit. Non temere tamen huic editioni fidem praestandam esse non est quod moneam.

In formis verborum his sophistis librisve eorum satis multa concessi. *Πράσσω* quaeque similia sunt in Helena ubique scripta exstabant, in ceteris recentioribus formis intermixta: ego utrasque reliqui praeterquam in Alcidamantis altera, cui optimae aetatis orationi *θάττοσιν* et *πράττοντα* singulis locis restituenda duxi[3]). Non mutavi *ἐσακοντίζοι* et *ἐς Μυσίαν*, quae Alcidamantis Ulixi optimi codices vindicant[4]), multoque minus *ξύνοιδε* et *ξυνίετε*, quae apud Antisthenem et in Gorgiae Palamede passim

1) V. Alcid. 1, 8. 12. 26; 2, 10. 15. 23.

2) V. Antisth. 2, 5. 13; Alc. 1, 24 (*ψολόεντι βαλὼν* C et in margine *κεραυνῷ*, quae est Palatini lectio; *βέλει* Ald.); Gorg. 1, 6 (*θεοὶ* CÉHKRY). 7 (*οἰκτεῖραι* etiam C, non X). 14 (*χυμούς*, quod si coniectura librarius invenit, sane ingeniosissimus idem et felicissimus fuit).

3) §§ 7. 16.

4) §§ 9. 16.

leguntur[1]). Γίνεσθαι tantum et γινώσκω etiam ubi sola tradita erant undecumque expuli. — Denique cum Alcidamantis altera hiatus evitandi studium manifesto prae se ferat, paucos illos qui traditi erant tolerare non potui, nisi quod τοῦ ὕδατος § 11 et ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα § 18 etiamnunc reliqui, illud excusans, hoc damnans quidem sed medelam non inveniens.

De origine harum orationum — id enim solum nunc restat — alii virorum doctorum aliter iudicarunt; in universum tamen ea nunc opinio praevalet, quam et Sauppius tutatus est, omnes illas a recentioribus sophistis compositas esse. Sed nimirum singulatim singularum causa expendenda et diiudicanda est.

Itaque Alcidamantis altera, quae est de sophistis sive de scriptarum orationum auctoribus, et defensores acres Spengelium et Vahlenium[2]) nacta est et omnibus rebus ita excellere videtur, ut nullum mihi dubium sit optima aetate, hoc est Isocratea, eam scriptam esse. Magis dubitationi id obnoxium est, num Alcidamanti recte adscribatur: cuius rei testem praeter codices neminem habemus. Primum igitur id bene cum Alcidamante convenit, quod Isocrates et secta eius hac oratione impugnatur: nam illius adversarium Elaitam rhetorem fuisse aliunde cognitum habemus. Non obstat, id quod et ipsum Spengelius bene docuit, dicendi genus diversum a poëtico illo quod Aristoteles Alcidamanti adscribit. Nimirum ineptus scriptor fuerit, si grandibus et poëticis verbis invectus sit in istum morem scribendi orationes. At vestigia sane, si quidem Alcidamas auctor est, illius generis dicendi comparere debent: quae re vera sunt conspicua. Quattuor modis Alcidamas, Aristotele teste, terminos pedestri orationi

1) ξύνοιδε Palam. 11. Antisth. 2, 2; ξυνίετε Ant. 1, 8.
2) Spengel Συναγωγὴ τεχνῶν p. 173 sqq. Vahlen der Rhetor Alkidamas p. 21.

constitutos egressus est: quod composita verba adhibuit, quod obsoletis usus est, quod epithetis supra omnem modum orationem exornavit, denique translationum usu parum moderato. Itaque si alibi *πυρίχρων* dixit et *τελεσφόρον* et *κυανόχρων*, hic occurrunt *ποδώκης*, *ὁμοδρομεῖν*, *ἰσόθεος*, *δυςανάληπτος*, *δυςεπικούρητος*, alia non pauca. Glossarum exempla Aristoteles *ἄθυρμα*, *ἀτασθαλία*, *τεθηγμένον* affert: num *συνερείπειν* (§ 25) minus poëticum? Idem vocabulum de verborum structura adhibitum translatio quoque est; cuius tropi praeterea multa sunt exempla: *συνεξεσμένων τῶν ὀνομάτων*, *δεσμῶτιν τὴν ψυχήν*, *ἀντίτυπος καὶ προςάντης ἡ ἐπιμέλεια*. Maxime autem Alcidamas in epithetis et circumlocutionibus peccavit, atque id ipsum huic quoque orationi ceteroquin egregie scriptae vitio dare possis, quod verborum copiam ostentat ambagibusque utitur ubi singula verba sufficiebant. Legas quaeso exempla ab Aristotele allata: non *δρόμῳ* eum dixisse sed *δρομαίᾳ τῇ τῆς ψυχῆς ὁρμῇ*, non *χάριτος* sed *πανδήμου χάριτος δημιουργός*, non *κλάδοις* et *αἰσχύνην* sed *τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρυψε τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην*, cum eisque compares quae in hac oratione subinde inveniuntur: non *βραδέως* dicit sed *βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενον* (§ 16), neque *τοῖς ἀνθρώποις* sed *τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ* (§ 26 sq.), neque *μιμήσασθαι τὰ εὖ λεγόμενα* sed *μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας* (§ 4). Quibus exemplis qui volet sexcenta alia addere poterit. Itaque hoc ipso probatur Alcidamantem ipsum auctorem esse, quo quidam argumento usi librorum auctoritatem infirmare conati sunt. Quod autem vocalium concursum auctor evitavit, id omnino nullum argumentum praebet, quamvis Benselero ita visum sit[1]): neque enim scimus ab

1) De hiatu p. 170. In Alcidamantis fragmentis, ubicunque ipsa verba oratoris afferuntur, concursus vocalium fere nusquam reperitur. V. fr. 10—28 S.

lcidamante hoc studium alienum fuisse, neque ocratis adversarius non potuit in hac re illius remplum sequi. Unum addo, quod singula quae ictor affert argumenta coacervantur magis quam erto ordine se invicem excipiunt: id quod et in ysiae amatorio Plato vituperavit quodque omnino etustae rudiorisque eloquentiae proprium fuit.

Si autem haec oratio Alcidamantem auctorem iabet, non potest eiusdem esse Palamedis accusatio, quae omnibus eis rebus destituta est quibus altera rel excellit vel distinguitur. In illa verborum lecissimorum copia, in hac summa exilitas et vulgaris elocutio; in illa periodi Isocrate ipso dignae, numeri aeti, compositio diligentissima, in hac et compositio neglegens et numerorum nihil et sententiarum structura antiquae λέξεως εἰρομένης vestigia servans satis conspicua. Quodque his etiam maius: Alcidamas, qualem ex illa oratione cognoscimus, homo uit ingeniosus minimeque ineptus; contra huius uctor insulsissimus sophista necessario putandus st. Etenim sive vanae criminationis exemplum dere voluit, ipse conatus ineptum eum prodit: sive ccusationis orationisque iudicialis, tantum abest it quod voluerit consecutus sit, ut non possimus ion stolidum eum iudicare. Recte igitur Fossius[1]), auppius, alii hanc orationem ab Alcidamante abdicarunt. Sed quod eidem eam sophistae recenoris aevi vindicant, ea opinio neque his quae ttuli probatur neque aliunde argumentis satis firiata est[2]). Num enim illa aetas, Isocrateam dico, leo praeter omnes felix fuit, ut nemo existeret qui

1) Fossius de Gorgia p. 81 sqq. Contra Benseler, qui teram damnat, hanc genuinam esse posse autumat (de atu p. 169).

2) Parum ad probandum valet, quod de Telepho narratio m Diodori relatione vel in verbis quibusdam consentit oss p. 85 sqq.): quidni idem utriusque auctor fuerit?

inepti aliquid componeret? minime vero: exemplum praesto est Polycratis, qui Isocrate ipso teste et Busiridem collaudare conatus est et conatum ineptum ineptius etiam exsecutus. Nihil est in hac oratione, quod non Polycrateis illis quae Isocrates affert plane condignum sit. At argumentum ipsum obiectant: seriore aetate, Macedonica magisque etiam Romana, talia argumenta sophistarum ineptiis inserviisse; Atticum nos novisse neminem, qui vel Palamedis accusationem defensionemve vel Aiaci et Ulixi orationes in armorum certamine habendas conscripsisset. Quasi vero eadem sint, fuisse nescire et scire non fuisse, vel permagnum intersit inter Penelopes vituperationem, laudationem Clytaemnestrae aliaque quae re vera Polycrates scripsit, et orationes eisdem illis antiquis heroibus tanquam in forensem usum compositas, vel denique illi sophistae qui ad lyricorum poëtarum exemplum encomia conscriberent, prorsus abhorrere debuissent a conatu armorum certamen, Palamedis iudicium ad tragicorum imitationem orationibus illustrandi. Pauca e multis de illius aetatis sophistis e scriptoribus comperta habemus: qua nostra scientia non tantum debemus confidere, ut quae praeter eam in codicibus tradita sunt eis fidem omnem derogemus. Sed ut redeam unde profectus sum, ita equidem de Palamedis accusatione iudico, Alcidamantis quidem eam esse non posse, si quidem alterius ille orationis auctor, sed nihil obstare quominus illa aetate conscriptam putemus cui librorum inscriptio eam vindicat. Oratione contra sophistas, si non ipsa, certe dicendi genus eius aliquanto antiquius, ceteris autem quattuor idem recentius est.

De Gorgiae quae feruntur declamationibus nolo ea nunc repetere quae alibi uberius a me exposita sunt[1]): quibus id satis mihi probasse videor, utriusque auctorem aut fuisse Gorgiam aut voluisse videri.

1) Attische Beredsamkeit p. 64—72.

uam meam sententiam non muto: id tantum paeitet quod iniquius de his scriptionibus iudicavi, uarum alteram, Palamedem dico, Reiskius non ne causa valde collaudavit et inter archetypa loquentiae graecae forensis habuit[1]. Sed praeter unc fructum, quem ex his orationibus percipimus, tiam alius est profecto non exiguus, quod etiamsi on Gorgiae haec sint opera sed ad illius imitationem edulo composita, antiquissimi oratoris eloquentiam ex is pari modo possumus cognoscere atque artem statuariam eam quae archaica dicitur non solum ex illius emporis monumentis sed etiam e Romanae aetatis nitationibus cognoscimus. Satis autem difficile bique est imitationem ab archetypo discernere, naxime ubi nulla eiusdem auctoris genuina opera raesto sint. Quare cancellos, sicut in Alcidamante eci, Gorgiae nomini addere nolui.

Idem autem de eis orationibus dicendum idetur, quibus Antisthenis nomen iam temporius Diogenis Laërtii Demetriique Magnetis, qui llius auctor est, inditum erat[2]. En habemus antiui auctoris testimonium, iam Attica aetate talia rgumenta a sophistis tractata esse: quod tamen non rohibuit Fossium, quominus has quoque declanationes seriori alicui sophistae tribueret. Winckelnannus[3] contra eis patrocinatus est, neque quicuam, me iudice, afferri potest quo ea sententia efellatur. Haud inficete scriptae sunt, philosophico uodam et Socratico colore imbutae, rhetoris arte um in aliis tum in rerum dispositione destitutae, udis eloquentiae incultaeque monumenta. Utrum utem vera Antisthenis opera legamus an ab im-

1) Reisk. Orat. Gr. t. VIII praef.

2) Diogen. Laert. VI, 15: *Φέρονται δ' αὐτοῦ συγγράμματα τόμοι δέκα. Πρῶτος ἐν ᾧ περὶ λέξεως ἢ περὶ χαρακτήρων, Αἴας ἢ Αἴαντος λόγος, Ὀδυσσεὺς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσέως, Ὀρέστου ἀπολογία κτέ.*

3) Winckelmann Antisthenis fragmenta p. 40.

postore aliquo nobis fraus fiat, equidem disceptai nolo, diiudicandumque eis relinquo qui Antisthen imaginem expressam intuentes certa ea norma u poterunt. Si autem ea quae fraudis convincere n queamus genuina habenda sunt, haec quoque A tisthenis esse putemus, donec existat qui contrariu demonstret.

Scr. Numburgi mense Septembri CIↃIↃCCCLXX.

Fridericus Blass.

VITA ANTIPHONTIS

EX VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δήμων 1
Ῥαμνούσιος. — μαθητεύσας δὲ τῷ πατρί (ἦν γὰρ 2
σοφιστής, ᾧ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα
φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν λόγων κτησάμενος, (ἢ) ὥς
τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, ὥκνησε μὲν
πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει 3
τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφο-
ράν, οὐ φιλονείκως ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν
ἱστόρηκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. — καί τινας 4

Scripserunt de Antiphontis vita Caecilius Calactinus (τὸ περὶ Ἀ. σύνταγμα § 7 cf. 15. 22) et Didymus (Hermogen. π. ἰδ. p. 414 Sp.); nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et eam quae in libris Antiphontis praemittitur Philostrati Photii Suidae Eudociae de oratoris rebus scripta servata sunt, qui tamen omnes vel e Plutarcho sua hauserunt vel certe nihil novi afferunt.

§. 1. Patris nomen etiam *Σόφιλος* scribitur.

2. *ἢ ὥς τινες* Reiskius. — *ὤκνησε*] *ὥρμησε* v., sed *παρέπεμψε* cod. B.

3. E Xenophonte Memor. I, 6; istud *οὐ φιλονείκως* contra Aristotelem dictum videtur (ap. Diog. L. II, 46; v. Sauppe de Antiph. soph. p. 7). Alius autem est *Ἀ. ὁ σοφιστής*, de quo cf. Diog. l. c.; Suid.; Hermog. l. c.

4. cf. Thuc. 8, 68. — *πρῶτος* Meziriacus: *πρῶτον*. — Idem referunt Hermog. l. c., Quintilianus III, 1, 11 *(primus*

λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς
τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο
5 τραπείς, ὥσπερ τινές φασιν. τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ
γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ'
οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τὸ συγ-
γράφειν εἶναι, οὐ Θεμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ
Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας πα-
ρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθέ-
νειαν ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν
εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ἑνὸς ἑκάστου
τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ
παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν
τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισαμένους, τούτους εὕροι
τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτῃ ἤδη ὄντι,
οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχῖνον. —
6 πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος
7 ἀγχίνους, διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. — Καικίλιος δ'
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγρα-

omnium orationem scripsit), Diodorus ap. Clem. Alex. Strom. I, 365 (πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον).

5. γοῦν] γὰρ Westerm. e Photio. — τὸ συγγρ. εἶναι Meziriacus: τοῦ συγγρ. εἶναι.

6. cf. Quint. l. c.: „*artem et ipse composuit;*“ primum fuisse in arte scribenda nemo praeterea dicit. Ceterum quae exstabat Antiphontis nomine τέχνη ῥητορική spuria a quibusdam putabatur, cf. Polluc. 6, 143. — Nestorem appellatum fuisse alii quoque biographi tradunt; at Plato (Phaedr. 261 C) Gorgiam potius eo nomine ornat.

7. καθηγητὴν Wyttenbach: μαθητὴν v. et Photius, διδάσκαλον TVx. Incertum est Plutarchusne an librarii eius in culpa sint. Res a multis traditur: cf. Hermog. l. c., [Tryphon.] Sp. Rh. Gr. III p. 201, Vitt. Thucyd.; ἑταῖρον dicit Aristides (ὑπ. τῶν τεττ. II p. 176 Dd.). Platonis quoque verba (Menex. 236 A): ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθείς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀ. τοῦ Ῥαμν., vulgo ita interpretati sunt: v. Hermog. — Thuc. 8, 68.

φέως καθηγητὴν τεκμαίρεται γεγονέναι, ἐξ ὧν ἐπαινεῖ-
ται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντιφῶν. — ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις 8
ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὕρεσιν καὶ
ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ
ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους,
τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα στοχαζόμενος. — γέγονε δὲ 9
κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστήν, ὀλίγῳ
νεώτερος αὐτοῦ, καὶ παρατέτακεν ἕως καταλύσεως
:ῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν υ' γενομένης, ἣν αὐτὸς
δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὁτὲ μὲν δυσὶ τριηραρχῶν 10
'αυσίν, ὁτὲ δὲ στρατηγῶν καὶ πολλαῖς μάχαις νικῶν
:αὶ συμμαχίας αὐτοῖς μεγάλας προσαγόμενος καὶ
οὺς ἀκμάζοντας ὁπλίζων καὶ τριήρεις πληρῶν ξ',
αὶ πρεσβεύων ἑκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν, (καὶ) εἰς Λακε-
'αίμονα ἡνίκα ἐτετείχιστο Ἠετιώνεια. μετὰ δὲ τὴν 11
ατάλυσιν τῶν υ' εἰςαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ ἑνὶ
ῶν υ' ἑάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίοις

8. Iudicium de Antiphonte Caecilii sit; sed parum integrum obis traditum est.

9. κατὰ τὰ Π.] μετὰ Reiskius; sed cf. alteram vitam. ecundum Photium Gorgias minor natu fuit; itaque vel εώτερον in libro suo legit, vel ipsius verba emendanda sunt λίγῳ πρότερον Γοργίου — γεγονότος cum Dryandro pro γονώς). — ὀλίγῳ scripsi: ὀλίγον.

10. δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν] haec e Xenophonte petita int (Hell. 2, 3, 40), qui de alio Antiphonte, eo qui a XXX ris occisus est, non de oratore loquitur. Cetera aeque ılsa unde provenerint ignoro; nisi quod de Theopompo ıgitare possis, quem alterum illum Antiphontem commemo-visse infra (§ 13) legitur. De legatione Spartana e hucydide constat. — ὑπὲρ αὐτῶν Reisk.: ὑπ' αὐτῶν. — καὶ ıte εἰς Λ. add. Westermann.

11. ἀνεγράφη Westermann.: ἐνεγρ.. Damnationem Anti-ıontis cum non commemoret Thucydides, id quoque de miliaritate utriusque argumento fuit, cf. Vit. Thucyd. p. 0 Westerm.

ὑπαχθεὶς ἄταφος ἐρρίφη καὶ σὺν τοῖς ἐκγόνοις
12 ἄτιμος ἀνεγράφη. — οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνῃρῆσθαι
αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς
Ἀντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ
13 θυγάτριον, οὗ Κάλλαισχρος ἐπεδικάσατο. — ὅτι δ'
ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ
ιε' τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος,
Λυσωνίδου πατρός, οὗ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς
πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὼς καὶ
14 ἀναιρεθεὶς ἐπὶ τῶν υ' πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; — ἔστι
δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· πρε-
σβύτην γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι,
ἡνίκα ἤκμαζεν ἡ τοῦ προτέρου Διονυσίου τυραννίς·
γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητήσεως, τίς ἄριστός ἐστι
χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφερομένων, αὐτὸν εἰπεῖν
ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
πεποίηνται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ
ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν εἶναι τὸ ῥηθὲν
προςτάξαι ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ' ὅτι τὰς τραγῳ-
15 δίας αὐτοῦ διέσυρε χαλεπήναντα. — φέρονται δὲ

12. λ'] υ' ex Photio Frankius, qui in proximis καὶ ante Θεοπ. deleri iubet. Sed cf. Saupp. O. A. II p. 175.

13. Theopomp. fr. 130 Müll. — οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος Taylor.: οὗτός τε ἂν ἡμέτερος. — Λυσωνίδου cum EH Saupp. l. c.: al. libri Λυσιδωνίδου vel Λυσωδωνίδου (Μειδωνίδου ci. Keil.). — οὗ καὶ Saupp.: οὗ Taylor., καὶ libr. — ὡς πονηροῦ Taylor.: ὡς οὐ πονηροῦ Meierus; οὐ πον. libr. — γὰρ add. Meziriacus (cum H); καὶ ante ἀναιρ. om. codd. praeter EH. — ἐπὶ τῶν τετρ. Saupp. cum E: ὑπὸ τ. τ. relicui; tria haec verba et praeterea καὶ deleri vult Frankius.

14. Jam Antiphontis tragici res auctor admiscet. — πρεσβύτην Xylander (cf. Vitam alteram): πρεσβευτὴν codd. et Phot. — Facete dictum huius Antiphontis ante ipsam mortem refert Aristoteles Rhet. II, 6 p. 78 Sp.

οῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατεψευσμένους φησὶ Καιίλιος εἶναι τοὺς κε'. — κεκωμῴδηται δ' εἰς φιλαρ- 16
υρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. — λέγεται δὲ 17
ιαὶ) τραγῳδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυ-
ίῳ τῷ τυράννῳ. — ἔτι δ' ὢν πρὸς τῇ ποιήσει 18
έχνην ἀλυπίας συνεστήσατο, ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἡ
αρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε
ατεσκευασμένος οἴκημά τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προ-
ραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπουμένους διὰ λόγων
εραπεύειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυ-
εῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάτ-
ο ἢ καθ' αὑτὸν εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη. —
σὶ δ' οἵ καὶ τὸ Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιη- 19
ῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέρουσιν. — ἐπαι- 20
εῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ ὁ πρὸς

15. Auctor indicis eius quem restituit Studemund (Hermes , 434) L orationes Antiphonti tribuit. Sane huic indici ›timo iure omnem fidem deroges.

16. ἐν Πεισ. ex Photio Casaubonus: σπεισάνδρῳ vel σὺν εισάνδρῳ. Cf. Philostr. p. 17: καθάπτεται δ' ἡ κωμῳδία ιῦ Ἀ. ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου υγκειμένους ἀποδιδομένου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάστα τοῖς κινδυνεύουσιν. Hinc etiam φιλαργυρίας crimen, ιo cum omnibus sophistis Antiphon petebatur. Mercem primum pro orationibus eum accepisse perhibent Dioorus l. c. et Ammian. Marc. XXX, 4.

17. δὲ καὶ Frankius ex Photio: δέ.

18. Haec si quam fidem habent, de sophista A. valent, on de oratore.

19 cf. Müller Hist. Gr. II, p. 23.

20. Ἡρώδου Palmer: Ἡροδότου. — ταῶν Ruhnkenius: ἰεῶν. — Orationem quam in sua causa orator habuit ingni laude praedicat Thucydides (8, 68): ἄριστα φαίνεται ὢν μέχρι ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέτησε, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. Quod historici ιdicium et a Cicerone (Brut. § 47) et a Quintiliano (III, 11) commemoratur. Agathoni quoque tragico oratio illa alde placuit: cf. quae narrantur ap. Aristot. Eth. Eud. 3, 5:

Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰς-
αγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς
21 Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων. — ἔγραψε
δὲ καὶ κατὰ Ἱπποκράτους τοῦ ἰατροῦ λόγον καὶ εἷλεν
αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

22 Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ υ'
κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
Καικίλιος παρατέθειται. „Ἔδοξε τῇ βουλῇ, μιᾷ καὶ
23 εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν
ἐγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάτει,
Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν
οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ
κακῷ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων, καὶ ἐκ τοῦ στρατο-
πέδου πλεῖν ἐπὶ πολεμίας νεὼς καὶ πεζεῦσαι διὰ
Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντι-

καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγαλόψυχος τί δοκεῖ ἑνὶ σπουδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν ἔφη πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένος τὴν ἀπολογίαν ἐπαινέσαντα.

21. ἰατροῦ στρατηγῶν E, ἰατροῦ στρατηγοῦ cett., ἰατροῦ Photius. Contra ἰατροῦ delent Westermann et Sauppe (O. A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caecilius desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἄνδρων: Ἄνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερὸς ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ ῥήτορος. — Vocabulum ψήφισμα iterant libri post κατελύθησαν; em. Duebner.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). — πρεσβευσομένους vel πρεσβευσαμένους Reiskius, qui etiam ἐκ ante τοῦ στρ. deleri vult, de exercitu Atheniensi qui apud Samum erat intellegens. — δοκῇ Frankius ex H: δοκοῖ. — προσελομένοις Reisk.: προσελομένους. — ἡρημένους T: εἰρ. cett., unde Reiskius: κατηγ. τῶν εἰρημένων τοὺς ἡρημένους κατηγόρους. Inter praetores eius anni eosdemque in illo iudicio accusatores Theramenes quoque fuit, de quo Lysias (in Erat. § 67): Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον φιλτάτους ὄντας αὐτῷ κατηγορῶν ἀπέκτεινε. — ἄλλος] ἄλλους T.

φῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον,
ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρα-
τηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕςτινας ἂν δοκῇ τοῖς στρα-
τηγοῖς προςελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἂν περὶ
ταρόντων γένηται ἡ κρίσις· προςκαλεσάσθωσαν δ'
αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰς-
αγόντων, ἐπειδὰν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν, εἰς τὸ δικα-
στήριον περὶ προδοσίας. κατηγορεῖν (δὲ) τοὺς ᾑρη-
μένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλος ἄν
τις βούληται· ὅτου δ' ἂν καταψηφίσηται τὸ δικαστή-
ριον, περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ
τῶν προδόντων." Τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ 24
καταδίκη. „Προδοσίας ὦφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἱπποδά-
μου Ἀγρυλῆθεν παρών, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνού-
σιος παρών. τούτοιν ἐτιμήθη τοῖς ἕνδεκα παραδοθῆ-
ναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπι-
δέκατον, καὶ τὼ οἰκία κατασκάψαι αὐτοῖν, καὶ ὅρους
θεῖναι τοῖν οἰκοπέδοιν ἐπιγράψαντας· Ἀρχεπτολέμου
καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν· τὼ δὲ δημάρχω
ἀποφῆναι τὼ οἰκία αὐτοῖν· καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι
Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μηδ' ὅσης
Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον
καὶ Ἀντιφῶντα, καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοιν, καὶ νόθους
καὶ γνησίους, καὶ ἐάν (τις) ποιήσηταί τινα τῶν ἐξ

24. τὼ οἰκία ante κατασκ. cum Frankio Duebnerus: τῷ οἰκίᾳ AHP, τῇ οἰκίᾳ Ald., τὰς οἰκίας vulg. — αὐτοῖν Duebner.: αὐτῶν. — προδότοιν P, προδόντοιν Duebn. — τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναί τε οἰκίαν ἐς τόν libri; τὼ δὲ δημάρχω ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν Meier (τὼ οἰκία αὐτοῖν Duebn., ἣν οὐσίαν αὐτοῖν Westermann.). — καὶ ante ἧπερ add. Westermann. — ἧπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius; ἐν ᾗπερ ἂν καὶ τὰ Wyttenbach. — τούτου libri, τοῦτο Reiskius, qui et προθέσθαι pro θέσθαι.

Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιη-σάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ, (καὶ) ᾗπερ ἂν καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυνίχου, καὶ τοῦτο θέσθαι.“

2.

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

1 *Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαν-*
2 *τίδος, Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ*
3 *γενόμενος συνήκμασε Γοργίᾳ τῷ σοφιστῇ. καὶ διδα-*
σκάλῳ τὰ πρῶτα χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι
γράμματα, τῆς ἡλικίας προβαινούσης τὰ περὶ τοὺς
4 *λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ (δὲ) δεινότητι τὴν ἐκ τῆς*
ἀσκήσεως μελέτην προςλαβών, μηδενὸς μὲν ἀκροασά-
μενος, ὅτι μηδ' ἦν πώ τις τότε μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστὴς προεστηκὼς
διατριβῆς, τοῖς (τῶν) πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐντυχὼν βιβλίοις
καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε
δεινότητος ὥςτε Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ
5 *λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀποστὰς νέος*
ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἴκημα εἰς ὑπο-
δοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας ὅτι
6 *τοὺς λυπουμένους παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος*
ὢν καὶ οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγῳδίας

Reperitur haec vita in libris Antiphontis orationibus praemissa: quamobrem, quamquam tota e Plutarchea pendet nulliusque pretii est, tamen eam recipiendam duxi.

1. *Σωφίλου* Westerm.: *Σοφίλου*. — *τῶν δήμων* Hirschig. — 4. *δὲ* post *φυσικῇ* add. Saupp. — *πώ τις τότε* Fr.: *πώ τις τό τε* N; *πώ τις* cett. — *ἐπεκαλεῖτο* N Westerm. Mr.: *ἐκαλεῖτο*.

. ἀποστὰς δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτρά- 7
καὶ συστησάμενος ἐν Ἀθήναις διατριβὴν Σω-
, περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο. πολλοὺς δὲ 8
ύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ 9
:οννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε
ημοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς υ' μετὰ τῶν περὶ
:τόλεμον. εἰςαγγελθεὶς δὲ ἑάλω καὶ τοῖς τῶν
τῶν ὑπαχθεὶς ἐπιτιμίοις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ 10
νες) ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν τελευτῆσαι παρὰ Διονυ-
ἤδη γὰρ πρεσβύτης ὢν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικό-
ἔσκωπτεν αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου τὰς τραγῳ-
καὶ διὰ τοῦτο, φασὶν, ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινεν
. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' 11
τεύθη, φασί, καταλῦσαι θέλων τὴν τυραννίδα.
θέντα γάρ φασιν αὐτὸν παρὰ τοῦ Διονυσίου,
αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει, εἰπεῖν, ὅθεν ἐγένοντο
δios καὶ Ἀριστογείτων.

3.

E ANTIPHONTIS ELOQUENTIA

CAECILII CALACTINI FRAGMENTUM.

' μέντοι Σικελιώτης Καικίλιος μὴ κεχρῆσθαί
τὸν ῥήτορα τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν, ἀλλὰ

. τινες cum Ald. add. Bekkerus (Westerm. Maetzner.); Ald.: ὅτι ἐν Σ. παρὰ Δ., omissis αὐτὸν τελ. cum BLZ ε γὰρ cum eisdem; denique ὅτε πρὸς pro καὶ πρὸς et om. φασὶν post τοῦτο.
[. Exstat ap. Photium cod. 259 p. 485 b 15 Bekk.. ecilii libro (περὶ Ἀντιφῶντος σύνταγμα) v. supra. — ξιν] ita Longinus Sp. Rh. Gr. I p. 325, 9, qui aperte

κατευθὺ αὐτῷ καὶ ἀπλάστους τὰς νοήσεις ἐκφέρεσθαι, τροπὴν δὲ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξιν οὔτε ζητῆσαι τὸν ἄνδρα οὔτε χρήσασθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὴ τῶν νοημάτων καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας ἄγειν τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὸ βούλημα. „οἱ γὰρ πάλαι ῥήτορες ἱκανὸν αὐτοῖς ἐνόμιζον εὑρεῖν τε τὰ ἐνθυμήματα καὶ τῇ φράσει περιττῶς ἀπαγγεῖλαι. ἐσπούδαζον γὰρ τὸ ὅλον περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον, πρῶτον μὲν ὅπως εἴη σημαντική τε καὶ εὐπρεπὴς (τοῖς ὀνόμασιν), εἶτα δὲ καὶ ἐναρμόνιος ἡ τούτων σύνθεσις· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον περιγίνεσθαι.“ εἶτα εἰπὼν ὡς ἀσχημάτιστος εἴη κατὰ διάνοιαν ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος λόγος, ὥςπερ ἐπιδιορθούμενος ἑαυτόν· „οὐ τοῦτο λέγω“, φησίν, „ὡς οὐδὲν εὑρίσκεται διανοίας παρ' Ἀντιφῶντι σχῆμα, καὶ γὰρ ἐρώτησίς που καὶ παράλειψις καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἔνεισιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις· ἀλλὰ τί φημι; ὅτι μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν μηδὲ συνεχῶς ἐχρήσατο τούτοις, ἀλλ' ἔνθα ἂν ἡ φύσις αὐτὴ μεθοδείας χωρίς τινα ἐπῆγεν· ὃ δὴ καὶ περὶ τοὺς τυχόντας τῶν ἰδιωτῶν ἔστιν ὁρᾶν. διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τις ἀσχηματίστους εἶναι λέγῃ λόγους, οὐ καθάπαξ οἰητέον τῶν σχημάτων αὐτοὺς ἀπεστερη-

eodem Caecili loco usus est: ἐνάλλαξιν. cf. etiam Alexandr. π. σχημάτων III, 11 Sp.: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγου ἐπὶ τὸ κρεῖττον. — περί τε τὴν λέξιν libri praeter A, e quo delevit τε Bk. — εἶτα δὲ καὶ] δὲ Bk. ex A addidit. — τοῖς ὀνόμασιν addidi propter τούτων. — ἐν τούτῳ] an ἐκ τούτων? — παράλειψις Bk. ex A: παράληψις. — τινος et ἀπῆγεν libri. — οἰητέον Bk. ex A: οἴηται.

Dionysius Halic. Antiphontem non nisi raro breviterque commemorat: v. de Isae. c. 20 (cf. de Dem. c. 8); de comp. p. 53; ibd. p. 150; de Thucyd. c. 51; c. 53; ad Ammae. I c. 2.

μένους εἶναι, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐμμέθοδον καὶ συνεχὲς καὶ ἐρρωμένον τῶν σχημάτων οὐκ ἔστιν ὁρώμενον ἐν αὐτοῖς."

4.

HERMOGENIS DE ANTIPHONTE IUDICIUM.

Περὶ δὲ Ἀντιφῶντος λέγοντας ἀνάγκη προειπεῖν, ὅτι καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ ὀλίγοι καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικός, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ ἱστορίας φαίνεται, πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες, δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες, ὧν καὶ λόγον ἀνάγκη ποιήσασθαι. ὧν εἷς μέν ἐστιν ὁ ῥήτωρ, οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται 386 W.
λόγοι καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι, ἕτερος δὲ ὁ καὶ τερατοσκόπος καὶ ὀνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὗπερ οἵ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας καὶ ὁ πολιτικός. ἐγὼ δὲ ἕνεκα μὲν τοῦ διαφόρου τῶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ἰδεῶν πείθομαι δύο τοὺς Ἀντιφῶντας γενέσθαι· πολὺ γὰρ ὡς ὄντως τὸ παραλλάττον τῶν ἐπιγραφομένων τῆς ἀληθείας λόγων πρὸς τοὺς λοιπούς· ἕνεκα δὲ τοῦ καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρ' ἄλλοις

IV. Hermogen. *περὶ ἰδεῶν τόμ. B* Sp. Rh. Gr. II p. 414 sq. — *οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι κτέ.*] dedi locum ex emendatione Sauppii. Codd.: *οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ* — —, *οὗπερ οἵ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός.* Contra Spengel. coniecit (recep. Walz.): — — *φέρονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικὸς καὶ ὅσοι* — — *οὗπερ οἱ* (deleto *τε*) *περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι.*

ἱστορουμένου πάλιν οὐ πείθομαι. Θουκυδίδην γὰρ Ἀντιφῶντος εἶναι τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητὴν ἀκούω πολλῶν λεγόντων, καὶ τὸν μὲν Ῥαμνούσιον εἰδὼς ἐκεῖνον οὗπερ εἰσὶν οἱ φονικοί, τὸν Θουκυδίδην δὲ πολλῷ (τούτου) κεχωρισμένον καὶ κεκοινωνηκότα τῷ εἴδει τῶν τῆς ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ πείθομαι.
387 W. οὐ μὴν ἀλλ' εἴτε εἷς ὁ Ἀντιφῶν ἐγένετο, δύο λόγων εἴδεσι τοσοῦτον ἀλλήλων διεστηκόσι χρησάμενος, εἴτε καὶ δύο, χωρὶς ἑκάτερος ὁ μὲν τοῦτο ὁ δὲ ἐκεῖνο μετελθών, ἀνάγκη χωρὶς περὶ ἑκατέρου διελθεῖν· πλεῖστον γὰρ ὡς ἔφαμεν τὸ μεταξύ.

Ὁ τοίνυν Ῥαμνούσιος Ἀντιφῶν, οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται, πολιτικὸς μὲν καὶ κατὰ τὸ σαφὲς καὶ κατὰ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ἄλλως ἠθικόν, ὥςτε καὶ πιθανός, ἧττον δὲ ἅπαντα ταῦτα ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ καὶ πρῶτος λέγεται τοῦτο μετελθεῖν τὸ εἶδος καὶ ὅλως εὑρετὴς καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τοῦ τύπου τοῦ πολιτικοῦ· καὶ γάρ ἐστι τοῖς χρόνοις τῶν δέκα ῥητόρων τούτων πρεσβύτατος ἁπάντων. μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγῳ, καλῶς δέ πως καὶ συνυφασμένῳ καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερίδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ κατὰ τὸν Αἰσχίνην σοφιστικῷ, καίτοι τῆς λέξεως αὐτῷ πολλαχοῦ διῃρμένης. ἐπιμελής γε μὴν οὕτως ὡς μὴ εἶναι προςκορής· γοργὸς δὲ μετρίως ἐστὶ καὶ δεινὸς ὡςαύτως.

Ὁ δ' ἕτερος Ἀντιφῶν, οὗπερ οἱ τῆς ἀληθείας εἰσὶ λεγόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἥκιστά ἐστι, σεμνὸς δὲ καὶ ὑπέρογκος τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ δι' ἀποφάνσεων περαίνειν τὸ πᾶν, ὃ δὴ τοῦ ἀξιωματι-

p. 387. διεστηκόσι] διεστηκότων codd.

ου λόγου ἐστὶ καὶ πρὸς μέγεθος ὁρῶντος· ὑψηλὸς ε τῇ λέξει καὶ τραχύς, ὥςτε μὴ πόρρω σκληρότητος ναι. καὶ περιβάλλει δὲ χωρὶς εὐκρινείας, διὸ καὶ γχεῖ τὸν λόγον καὶ ἔστιν ἀσαφὴς τὰ πολλά. καὶ ιμελὴς δὲ κατὰ τὴν συνθήκην καὶ ταῖς παρισώσεσι ιίρων· οὐ μὴν ἤθους γέ τι οὐδ' ἀληθινοῦ τύπου ἔτεστι τῷ ἀνδρί. φαίην δ' ἂν ὡς οὐδὲ δεινότητος ιὴν τῆς φαινομένης μέν, οὐ μὴν οὔσης γε ὡς ληθῶς.

RGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Pater eius qui verba facit cum apud nicum quendam Philoneum coenaret, uterque subito orbo correptus est, quo Philoneos statim, alter ginti post diebus periit. Pellex Philonei, quae ocula ministraverat, veneficii damnata et necata t. Sed ipse pater suspicabatur, suae uxoris conlio scelus patratum esse, quae pellici a viro eglectae persuasisset ut potionem illam tanquam natorium utrique praeberet. Filio igitur, uxoris ivigno, mandavit ut mortem suam ulcisceretur. ui cum adolevisset, patris mandatum exsequitur, overca φαρμακείας γραφῇ apud Areopagum in ius

Hermogenes Antiphonti inter X oratores octavum locum signat, posthabitis nempe Lycurgo et Andocide. Ordo tem is est, ut eos anteponat qui πολιτικώτατοι sint, h. e. xime perspicue et ad veritatem accommodate ideoque ad rsuadendum aptissime loquantur. — Qui tria genera oranis discernunt, grande medium tenue, ei Antiphontem, ut aveniebat, in primo ponunt (Sp. Rh. Gr. III p. 201); ceterum mino raro apud Graecos, rarius etiam apud Latinos scripto- Antiphontis mentio fit.

vocata; rea defenditur a suo filio, accusatoris fratre germano. Tempus incertum. Ceterum oratio multis in partibus rudior num ab Antiphonte profecta sit iure dubitatur.

Or. II (Tetralogia I). Causa quam sibi finxit orator haec est. Vir quidam a coena rediens noctu una cum servulo interfectus, neque tamen vestimentis spoliatus est. Qui primi advenerunt, servum etiamnum vivum repppererunt: qui interrogatus unum tantum ex interfectoribus se cognovisse dixit, eum qui iam a cognatis interfecti reus factus est. Is cum mortuo cum antea magnas inimicitias gesserat, tum illo ipso tempore sacrilegii gravissima accusatione ab eo petitus erat, quam cum alio nullo modo effugere posset, scelere inimicum sustulisse arguitur. Negat reus et suspicionem in alios potius, latrones maxime, avertere studet. — De tempore tetralogiarum omnia incerta sunt; auctorem earum alium esse atque ceterarum orationum Pahlius contendit: cuius tamen argumenta ad probandum non sufficiunt*).

Or. III (Tetralogia II). Cum adolescentes quidam in gymnasio iaculando certarent, puer qui adstabat ab uno eorum iaculi ictu forte necatus est. Pater pueri adolescentem caedis imprudenter factae apud Palladium accusat. Reus a suo patre defenditur, qui mortis auctorem illum ipsum fuisse contendit qui necatus est, quippe qui percurrere conatus iaculum recte coniectum corpore exceperit.

Or. IV (Tetralogia III). Vir quidam aetate provectior a iuvene male mulcatus ex eis vulneribus aliquot post diebus mortuus est. Iam illius cognati iuvenem homicidii accusant: qui se ita defendit, ut non se mortis auctorem fuisse contendat, sed medicum, qui vulnera perverse curaverit, vel etiam illum ipsum, qui primus pulsaverit eoque omnium eorum

*) Cf. praeterea quae exposuit Spengelius Rh. Mus. N. F. XVII p. 166 sqq.

uae secuta sunt auctor
lteram accusatoris oration
icebat, defensione deserta i
xcipit pro eo amicorum
Or. V. Herodes Atheni
ugnationem urbis a. 427 fa
um illinc Aenum navigare
n terram escendisset, neq
isquam postea comparuit
quendam, divitis hominis
uerat, sceleris in Herodem
freti maxime servi cuiusd
stionem habuerant, quique
professus esset, statim ab il
Lycino Atheniensi Herod
Mytilenis habitabat, Mytil
cepisse arguebant. Itaq
ἀπαγωγῇ sive ἐνδείξει reus
in carcerem coniectus est
iudicium causam capitis d
sariorum argumenta diluer
nititur, quod legibus aliud i
talibus causis constitutum
dicio, quo tamquam κακοῦργ
se debere. Oratio, quam
phontis veteres rettulerunt,
annum 418 a. Chr. n.
Or. VI. Civi Athen
munus puerorum chori a
struendique delatum esset,
unus, Diodotus nomine, e
exspiraret. Frater eius P
Areopagum φαρμάκων γραφ
(βουλεύσει), quamvis non ex
datam arguens. Reus et
omnino nullas fuisse cont
cunia a quibusdam quoru
corruptum accusationem sus

vocata; rea defenditur a suo filio, accusatoris fratre germano. Tempus incertum. Ceterum oratio multis in partibus rudior num ab Antiphonte profecta sit iure dubitatur.

Or. II (Tetralogia I). Causa quam sibi finxit orator haec est. Vir quidam a coena rediens noctu una cum servulo interfectus, neque tamen vestimentis spoliatus est. Qui primi advenerunt, servum etiamnum vivum repppererunt: qui interrogatus unum tantum ex interfectoribus se cognovisse dixit, eum qui iam a cognatis interfecti reus factus est. Is cum mortuo cum antea magnas inimicitias gesserat, tum illo ipso tempore sacrilegii gravissima accusatione ab eo petitus erat, quam cum alio nullo modo effugere posset, scelere inimicum sustulisse arguitur. Negat reus et suspicionem in alios potius, latrones maxime, avertere studet. — De tempore tetralogiarum omnia incerta sunt; auctorem earum alium esse atque ceterarum orationum Pahlius contendit: cuius tamen argumenta ad probandum non sufficiunt*).

Or. III (Tetralogia II). Cum adolescentes quidam in gymnasio iaculando certarent, puer qui adstabat ab uno eorum iaculi ictu forte necatus est. Pater pueri adolescentem caedis imprudenter factae apud Palladium accusat. Reus a suo patre defenditur, qui mortis auctorem illum ipsum fuisse contendit qui necatus est, quippe qui percurrere conatus iaculum recte coniectum corpore exceperit.

Or. IV (Tetralogia III). Vir quidam aetate provectior a iuvene male mulcatus ex eis vulneribus aliquot post diebus mortuus est. Iam illius cognati iuvenem homicidii accusant: qui se ita defendit, ut non se mortis auctorem fuisse contendat, sed medicum, qui vulnera perverse curaverit, vel etiam illum ipsum, qui primus pulsaverit eoque omnium eorum

*) Cf. praeterea quae exposuit Spengelius Rh. Mus. N. F. XVII p. 166 sqq.

quae secuta sunt auctor exstiterit. Ceterum post alteram accusatoris orationem reus, sicuti per legem licebat, defensione deserta iudicio se subtrahit: quam excipit pro eo amicorum quidam.

Or. V. Herodes Atheniensis qui Mytilenis post expugnationem urbis a. 427 factam agrum sorte duxerat, cum illinc Aenum navigaret et in agro Methymnaeo in terram escendisset, neque rediit in navem neque usquam postea comparuit. Cognati Mytilenaeum quendam, divitis hominis filium, qui una in navi fuerat, sceleris in Herodem commissi insimulaverunt, freti maxime servi cuiusdam indicio, de quo quaestionem habuerant, quique cum se sceleris adiutorem professus esset, statim ab illis necatus erat. Ceterum Lycino Atheniensi Herodis inimico, qui et ipse Mytilenis habitabat, Mytilenaeum eam operam recepisse arguebant. Itaque Mytilenaeus Athenis *ἀπαγωγῇ* sive *ἐνδείξει* reus factus et cum advenisset in carcerem coniectus est, donec apud heliastarum iudicium causam capitis diceret. Reus cum adversariorum argumenta diluere studet tum eo maxime nititur, quod legibus aliud iudicium, Areopagi nempe, talibus causis constitutum sit; itaque hoc certe iudicio, quo tamquam *κακοῦργος* causam diceret, absolvi se debere. Oratio, quam in praestantissimas Antiphontis veteres rettulerunt, habita esse videtur circa annum 418 a. Chr. n.

Or. VI. Civi Atheniensi haud ignobili cum munus puerorum chori ad Thargelia exercendi instruendique delatum esset, forte accidit ut puerorum unus, Diodotus nomine, e potione vocis causa oblata exspiraret. Frater eius Philocrates choragum apud Areopagum *φαρμάκων γραφῇ* postulavit, illius consilio (*βουλεύσει*), quamvis non exitii causa, potionem puero datam arguens. Reus et suas partes in ea re omnino nullas fuisse contendit, et adversarium pecunia a quibusdam quorum ipse nomina detulerat corruptum accusationem suscepisse demonstrat. Habi-

ta esse videtur oratio Sauppio circa ea ten quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; tamen opinio, quamvis minime improbabilis, argu tis certioribus non satis munita est. Primai anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — logum autem deesse orationi Maetznerus et Sp lius bene docuerunt.

1.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΥΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. Steph.

Φιλόνεώς τις, ἔχων παλλακήν τινα, φίλος ἦν τοῦ 111 *πατρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοὺς τῆς παλλακῆς εἰς πορνεῖον στήσειν ἠπείλησεν. ὁ δὲ πατὴρ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητρυιὰν τῷ παιδὶ ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ γείτονας εἶναι καὶ διὰ τὸ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἄνδρας. κατασκευασάμεναι δὲ ἑορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν σπενδομένων (φίλοι γὰρ ἦσαν) δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεως πλέον λαβὼν παραχρῆμα ἀνῃρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατὴρ ἔλαττον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητρυιὰν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημεῖον δὲ τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.*

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ

ʽΥπόθ.] διὰ τὸ ante μηδὲ om. N. — πώματι pr A (Mr.): πόματι N, ἐκπόματι L, ἐκπώματι eett. — ἡ ante στάσις om. N.

1. δικῶν NAMR.: δοκῶν. — ἔχει μοι N (ἔχοι μοι A pr.) et ci. Gesner: ἔχοιμι v. ante Bk.

ἐπεξιόντι ἀναγκαίως ἔχει οἷς ἥκιστα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, ἀδελφοῖς ὁμοπατρίοις καὶ μητρὶ ἀδελφῶν.
2 ἡ γὰρ τύχη καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν ἐμοὶ πρὸς τούτους αὐτοὺς τὸν ἀγῶνα καταστῆναι, οὓς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, τῷ δ' ἐπεξιόντι βοηθούς. νῦν δὲ τούτων τἀναντία γεγένηται· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντίδικοι καὶ φο-
3 νεῖς, ὡς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει. Δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, ἐὰν ἐπιδείξω ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προβουλῆς τὴν τούτων μητέρα φονέα οὖσαν τοῦ ἡμετέρου πατρός, καὶ μὴ ἅπαξ ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἤδη ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφώρῳ μηχανωμένην,
112 τιμωρῆσαι πρῶτον | μὲν τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνοις περὶ τῆς καταψηφίσεως δικάζετε, δεύτερον δ' ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι, καὶ ἅμα
4 ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ βοηθῆσαι. ὑμεῖς γάρ μοι ἀναγκαῖοι. οὓς γὰρ ἐχρῆν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, ἐμοὶ δὲ βοηθούς, οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεῶτος φονεῖς γεγένηνται, ἐμοὶ δ' ἀντίδικοι καθεστᾶσι. πρὸς τίνας οὖν ἔλθῃ τις βοηθούς, ἢ ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον;
5 Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, ἥντινά ποτε γνώμην ἔχων ἀντίδικος καθέστηκε πρὸς ἐμέ, καὶ εἰ

2. ἠνάγκασαν ἐμὲ — εἰς ἀγῶνα Hi. Cob.

3. καὶ προβουλῆς add. NAB Bk. — οὖσαν] γενομένην L pr. et v. ante Bk. — καὶ ante πολλάκις om. N, quod probat Fr. — verba περὶ τῆς καταψηφίσεως cum Lehnero del. Mr. — τεθνεῶτι postulant Turr.; it. 4 γ 1 et 5, 10. — ἀπολελειμμένῳ] ἀπειλημμένῳ N.

4. ἔλθῃ N Mr.: ἔλθοι (ἂν ἔλθοι Dobr.). — ἣν ποῖ N.

νομίζει τοῦτο εὐσέβειαν εἶναι, τὸ τὴν μητέρα μὴ
προδοῦναι. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι πολὺ ἀνοσιώτερον εἶναι
ἀφεῖναι τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν, ἄλλως τε καὶ
τοῦ μὲν ἐκ προβουλῆς ἀκουσίως ἀποθανόντος, τῆς δὲ
ἑκουσίως ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης. Καὶ οὐ τοῦτό 6
γ' ἐρεῖ ὡς εὖ οἶδεν ὅτι γ' οὐκ ἀπέκτεινεν ἡ μήτηρ
αὐτοῦ τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον. ἐν οἷς μὲν γὰρ
αὐτῷ ἐξουσία ἦν σαφῶς εἰδέναι παρὰ τῆς βασάνου,
οὐκ ἠθέλησεν· ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτο
αὐτὸ προὐθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἐχρῆν, ὃ καὶ
ἐγὼ προὐκαλούμην, προθυμηθῆναι, ὅπως τὸ πραχθὲν
ᾗ ἀληθές, ἐπεξελθεῖν. μὴ γὰρ ὁμολογούντων τῶν 7
ἀνδραπόδων οὗτός τ' εὖ εἰδὼς ἂν ἀπελογεῖτο καὶ
ἀντέσπευδε πρὸς ἐμέ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήλ-
λακτο ἂν ταύτης τῆς αἰτίας. ὅπου δὲ μὴ ἠθέλησε
ποιήσασθαι ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων, πῶς περί γ'
ὧν οὐκ ἠθέλησε πυθέσθαι, ἐγχωρεῖ αὐτῷ περὶ τού-
των εἰδέναι; [πῶς οὖν περὶ τούτων, ὦ δικάζοντες,
αὐτὸν εἰκὸς εἰδέναι, ὧν γε τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε;]
τί ποτε ἀπολογήσεσθαι μέλλει μοι; ἐκ μὲν γὰρ τῆς 8
τῶν ἀνδραπόδων βασάνου εὖ ᾔδει ὅτι οὐχ οἷόν τ'
ἦν αὐτῇ σωθῆναι, ἐν δὲ τῷ μὴ βασανισθῆναι ἡγεῖτο
τὴν σωτηρίαν εἶναι· τὰ γὰρ γενόμενα ἐν τούτῳ

5. εὐσέβειαν] εὐσεβεῖν Cob. — προβολῆς pr. A Z. — ἀκουσίως N A Bk.: ἀκουσίας.

6. ὅτι γ' οὐκ] γ' add. N A Fr. — τοῦτο αὐτὸ προυθυμήθην N (τοῦτ' αὐτὸ cett.) — προθυμηθῆναι del. S., qui deinde scribi vult: ὅπως τὸ πραχθὲν ἦν καὶ τὸ ἀληθές, ἐπεξελθεῖν (h. e. investigare). An ὅπως τὸ πραχθὲν εἰς τὸ ἀληθὲς ἐξελεγχθῇ? cf. Thuc. 3, 64.

7. μὴ γὰρ ὁμολογούντων N Bk.: μὴ ὁμολ. γὰρ Ald., μὲν γὰρ ὁμολ. ABLZ. — ἠθέλησε ποιήσασθαι ἔλεγχον N Mr.: ἠθέλησεν ἔλ. ποιήσ. — vv. πῶς οὖν — εἰδέναι om.

ἀφανισθῆναι ᾠήθησαν. πῶς οὖν εὔορκα ἀντομωμοκὼς ἔσται φάσκων εὖ εἰδέναι, ὃς οὐκ ἠθέλησε σαφῶς πυθέσθαι ἐμοῦ ἐθέλοντος τῇ δικαιοτάτῃ βα-
9 σάνῳ χρήσασθαι περὶ τούτου τοῦ πράγματος; τοῦτο μὲν γὰρ ἠθέλησα μὲν τὰ τούτων ἀνδράποδα βασανίσαι, ἃ συνῄδει καὶ πρότερον τὴν γυναῖκα ταύτην, μητέρα δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ θάνατον μηχανωμένην φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰληφότα ἐπ' αὐτοφώρῳ, ταύτην τε οὐκ οὖσαν ἄπαρνον, πλὴν οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσαν διδόναι ἀλλ' ἐπὶ φίλ-
10 τροις. διὰ οὖν ταῦτα ἐγὼ βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, γράψας ἐν γραμματείῳ ἃ ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην. βασανιστὰς δὲ αὐτοὺς τούτους ἐκέλευον γίγνεσθαι ἐμοῦ παρόντος, ἵνα μὴ ἀναγκαζόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῷμι λέγοιεν, ἀλλ' ἐξήρκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι· καὶ αὐτό μοι τοῦτο τεκμήριον δίκαιόν ἐστιν εἶναι, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρός· εἰ δὲ ἄπαρνοι γίγνοιντο ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολογούμενα, (ἡ βάσανος) ἀναγκάζοι τὰ γεγονότα κατηγορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῆ παρεσκευασμένους

N, propter εἰδέναι bis positum. Totam autem sententiam scholion ad eam quae antecedit esse puto, cf. § 12.

8. αὐτὴν NMr. — εὔορκα . . A. — ἀντομωμοκὸς N. — ὅς (γε) Hi. coll. § 7. 26.

9. ἠθέλησα μὲν S. Turr. Fr. (v. S. Epist. crit. p. 28): ἠθελήσαμεν. — τε post ταύτην add. N Mr. (ταύτην . . A, καὶ ταύτην Ald.).

10. τοι αὐτὴν add. N, τοιαύτην Fr. — ἐπερωτῷμι (R.) firmat N: ἐπερωτῶ μή. — τοῦτο τεκμήριον R. et firmat N: τούτου τεκμ.. — δίκαιον ἔσται codd., ἱκανὸν ἔσται ci. R., δ. ἐστιν εἶναι ci. Mr. — γένοιντο ZM. — ἡ βάσανος add. Turr., ἡ δίκη add. Ald. (vulg. ante Bk.) — ἀναγκάζει codd., em. Steph.

λέγειν τἀληθῆ κατηγορεῖν ποιήσει. καίτοι εὖ οἶδά 11
γ', εἰ οὗτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες, ἐπειδὴ τάχιστα αὐτοῖς ἀπηγγέλθη ὅτι ἐπεξίοιμι τοῦ πατρὸς τὸν φονέα, ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς παραδοῦναι, ἐγὼ δὲ μὴ ἠθέλησα παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια παρείχοντο ὡς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ φόνῳ. νῦν δ' ἐγὼ γάρ εἰμι τοῦτο μὲν ὁ θέλων αὐτὸς βασανιστὴς γενέσθαι, τοῦτο δὲ τούτους αὐτοὺς κελεύων βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ, ἐμοὶ δή που εἰκὸς (τὰ) αὐτὰ ταῦτα τεκμήρια εἶναι ὡς εἰσὶν ἔνοχοι τῷ φόνῳ.
εἰ γὰρ τούτων θελόντων διδόναι εἰς βάσανον ἐγὼ 12
μὴ ἐδεξάμην, τούτοις ἂν ἦν ταῦτα τεκμήρια. τὸ αὐτὸ οὖν τοῦτο καὶ ἐμοὶ γενέσθω, εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος αὐτοὶ μὴ ἠθέλησαν δοῦναι. δεινὸν δ' ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν μὴ καταψηφίσησθε, αὐτοὶ δὲ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἠξίωσαν δικασταὶ γενέσθαι δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Περὶ 13
μὲν οὖν τούτων οὐκ ἄδηλον ὅτι αὐτοὶ ἔφευγον τῶν πραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι· ᾔδεσαν γὰρ οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον, ὥστε σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ ἐᾶσαι ἐβουλήθη-

11. ἀπηγγέλθη (R.) firmavit N: ἐπηγγέλθη vulg. — παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα Bk. coll. 6, 27: παραλαβεῖν αὐτὰ, ἐνταῦθ' ἂν. — vv. νῦν δ' ἐγὼ — τῷ φόνῳ add. NABk. — βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ NMr.: ἀντ' ἐμοῦ βασανίσαι. — αὐτὰ ταῦτα NMr.; τὰ ipse addidi e 6, 27: ταῦτα αὐτά.

12. εἰ γὰρ — δοῦναι scholion mihi videtur, cf. ad § 7. — θελόντων NFr.: ἐθελόντων. — ἐγὼ δὲ μὴ ἐδεξάμην codd. plerique; om. δὲ cum Ald. N. — καταψηφίσεσθε NMr. — ζητοῦσιν αἰτεῖσθαι codd. — num (ἀπο)δικασταὶ?

13. τούτων ... οὐκ A. — σιωπόμενον pr. A. —

113 σαν. ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς | γε, ὦ ἄνδρες, ἔγωγ' εὖ οἶδα, ἀλλὰ σαφὲς ποιήσετε.

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου· περὶ δὲ τῶν γενομένων πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι τὴν ἀλήθειαν· δίκη δὲ κυβερνήσειεν.

14 Ὑπερῷόν τι ἦν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ εἶχε Φιλόνεως ὁπότ' ἐν ἄστει διατρίβοι, ἀνὴρ καλός τε κἀγαθὸς καὶ φίλος τῷ ἡμετέρῳ πατρί· καὶ ἦν αὐτῷ παλλακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστῆσαι. ταύτην οὖν πυθομένη ἡ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ
15 ἐποιήσατο φίλην. αἰσθομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἔμελλεν ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω, μεταπέμπεται, καὶ ἐπειδὴ ἦλθεν, ἔλεξεν αὐτῇ ὅτι καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου. εἰ οὖν ἐθέλει πείθεσθαι, ἔφη ἱκανὴ εἶναι ἐκείνῃ τε τὸν Φιλόνεων φίλον ποιῆσαι καὶ αὑτῇ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἶναι φάσκουσα αὑτῆς μὲν
16 τοῦτο εὕρημα, ἐκείνης δ' ὑπηρέτημα. ἠρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσει διακονῆσαί οἱ, καὶ ἣ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα, οἶμαι. μετὰ ταῦτα ἔτυχε τῷ Φιλόνεῳ ἐν Πειραιεῖ ὄντα ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ, ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς Νάξον πλεῖν ἔμελλεν. κάλλιστον οὖν ἐδόκει εἶναι τῷ Φιλόνεῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν φίλον ὄντα ἑαυτῷ,
17 ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱερὰ ἑστιᾶσαι ἐκεῖνον. ἡ οὖν

γε post ὑμεῖς om. N.

14. καταστήσειν ci. R. et iterum Hi. — πυθομένη cum Dobr. del. Mr. Bait.

15. αὐτήν post μεταπέμπεται add. ZM. — ἐθέλοι (ita Ald.) οἱ πείθεσθαι Hi.

16. ἐθελήσοι N, ἐθέλοι LZMAld. — ἐδόκει εἶναι NMr.: εἶναι ἐδόκει AB, om. εἶναι cett.

παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω ἠκολούθει τῆς θυσίας ἕνεκεν.
καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, οἷον εἰκός, ἔθυεν.
καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλεύετο
ἡ ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη, πότερα
πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βου-
λευομένῃ βέλτιον εἶναι μετὰ δεῖπνον δοῦναι, τῆς
Κλυταιμνήστρας τῆς τούτου μητρὸς (ταῖς) ὑποθήκαις
ἅμα διακονοῦσα. καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν 18
εἴη λόγος περὶ τοῦ δείπνου ἐμοί τε διηγήσασθαι ὑμῖν
τ' ἀκοῦσαι· ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὡς ἐν βραχυ-
τάτοις ὑμῖν διηγήσασθαι, ὡς γεγένηται ἡ δόσις τοῦ
φαρμάκου. ἐπειδὴ γὰρ ἐδεδειπνήκεισαν, οἷον εἰκός,
ὁ μὲν θύων Διὶ Κτησίῳ κἀκεῖνον ὑποδεχόμενος, ὁ
δ' ἐκπλεῖν τε μέλλων καὶ παρ' ἀνδρὶ ἑταίρῳ αὐτοῦ
δειπνῶν, σπονδάς τε ἐποιοῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ
αὐτῶν ἐπετίθεσαν· ἡ δὲ παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω τὴν 19
σπονδὴν ἅμα ἐγχέουσα ἐκείνοις εὐχομένοις ἃ οὐκ
ἔμελλε τελεῖσθαι, ὦ ἄνδρες, ἐνέχει τὸ φάρμακον. καὶ
ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν πλέον δίδωσι τῷ Φιλόνεῳ,
ὡς, εἰ δοίη πλέον, μᾶλλον φιλησομένη ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω·
οὔπω γὰρ ᾔδει ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς ἐξαπατω-
μένη, πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἤδη ἦν· τῷ δὲ πατρὶ τῷ
ἡμετέρῳ ἔλασσον ἐνέχει. καὶ ἐκεῖνοι ἐπειδὴ ἀπέσπει- 20

17. ἕνεκε A pr. — ἔθυεν Orell. Turr.: ἔθυον. — ἔθυτο N. — τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς N, τῆς Κλ. ταῖς A pr., ταῖς Κλ. τῆς v. — διακονοῦσαν (hoc et Dobr.) vel —σῃ ci. R.

18. αὐτοῦ post ἑταίρῳ add. NMr.

19. ἐγχέουσα R.: ἐκχέουσα. — δεξιόν (τι) Cob. Hi. — ὡς ci. Bk. Dobr. Fr.: ἴσως. — ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω aut delenda aut in ὑπ' αὐτοῦ mutanda censet Hi. — ἐμῆς] ἡμετέρας N. — ἐν (αὐτῷ) τῷ κακῷ Hi. coll. § 29. — ἐνέχεε Cob.

σαν, τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν. ὁ μὲν οὖν Φιλόνεως εὐθέως παραχρῆμα ἀποθνήσκει, ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει, ἐξ ἧς καὶ ἀπώλετο εἰκοσταῖος. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν διακονήσασα καὶ χειρουργήσασα ἔχει τὰ ἐπίχειρα ὧν ἀξία ἦν, οὐδὲν αἰτία οὖσα (τῷ γὰρ δημοκοίνῳ τροχισθῆναι παρεδόθη), ἡ δ' αἰτία τε ἤδη καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἕξει, ἐὰν ὑμεῖς τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν.

21 Σκέψασθε οὖν ὅσῳ δικαιότερα ὑμῶν δεήσομαι ἐγὼ ἢ ὁ ἀδελφός. ἐγὼ μέν γε τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἠδικημένῳ τὸν ἀΐδιον χρόνον τιμωροὺς γενέσθαι· οὗτος δὲ τοῦ μὲν τεθνεῶτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται, ὃς ἄξιος καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν, ἀθέως καὶ ἀκλεῶς πρὸ τῆς εἱμαρμένης ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν τὸν βίον ἐκλι-

22 πών, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀποκτεινάσης δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν, δεόμενος ὑμῶν .... ἃ αὐτὴ ἑαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι. ὑμεῖς δ' οὐ τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνησκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἥκιστα αὐτοὺς ἐχρῆν ἀποθνήσκειν. ἤδη οὖν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτο ὀρθῶς διαγνῶναι,

20. φονέα .... A. — οὐδὲν αἰτία, quod Steph. coniecerat, N: οὐδ' ἐν αἰτίᾳ A, οὐδ' ἐναντία v. ante R. — τροχισθεῖσα codd.; τροχισθῆναι S.; παραδοθεῖσα ἐτροχίσθη ci. Mr. — καὶ χειρουργήσασα post ἐνθυμηθεῖσα demum exhibent codd.

21. ὑμῶν δεήσομαι NMr.: δεήσομαι ὑμῶν. — μέν γε NMr.: μέντοι cett. cod., μὲν v.

22. ἀθέμιστα pr. A pr. M vulg. ante Bk. (sicut est IV γ 6). — καὶ ἀνόσια add. N Mr. — Post δεόμενος ὑμῶν intercidisse πείθεσθαι susp. Gesner. R., ἀποψηφίσασθαι Dobr. — αὐτοὺς ἐχρῆν NMr.: ἐχρῆν αὐτούς. — ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦ

ὃ καὶ ποιήσετε. δεήσεται δ' ὑμῶν οὗτος μὲν ὑπὲρ 23
μητρὸς τῆς αὑτοῦ ζώσης, τῆς ἐκεῖνον διαχρησαμένης
ἀβούλως τε καὶ ἀθέως, ὅπως δίκην μὴ δῷ, | ἂν ὑμᾶς 114
πείθῃ, ὧν ἠδίκηκεν· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὑπὲρ πατρὸς τοὐμοῦ
τεθνεῶτος αἰτοῦμαι, ὅπως παντὶ τρόπῳ δῷ. ὑμεῖς
δέ, ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε
ἕνεκα καὶ δικασταὶ ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε. καὶ ἐγὼ 24
μὲν ἐπεξέρχομαι λέγων, ἵνα δῷ δίκην ὧν ἠδίκηκε
καὶ τιμωρήσω τῷ τε πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ καὶ τοῖς νόμοις
τοῖς ὑμετέροις· ταύτῃ καὶ ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς
ἅπαντας, εἰ ἀληθῆ λέγω· οὗτος δὲ τἀναντία, ὅπως
ἡ τοὺς νόμους παριδοῦσα μὴ δῷ δίκην ὧν ἠδίκηκε,
ταύτῃ βοηθὸς καθέστηκε. καίτοι πότερον δικαιότερον 25
τὸν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην ἢ μή; καὶ
πότερον δικαιότερον οἰκτεῖραι μᾶλλον τὸν τεθνεῶτα ἢ
τὴν ἀποκτείνασαν; ἐγὼ μὲν (γὰρ) οἶμαι τὸν τεθνεῶτα·
καὶ γὰρ δικαιότερον καὶ ὁσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν
καὶ πρὸς ἀνθρώπων γίγνοιτο (ἂν) ὑμῖν. ἤδη οὖν
ἐγὼ ἀξιῶ, ὥσπερ κἀκεῖνον ἀνελεημόνως καὶ ἀνοι-
κτίστως αὕτη ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴν ταύτην ἀπο-
λέσθαι ὑπό τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου. ἡ μὲν γὰρ 26
ἑκουσίως καὶ βουλεύσασα τὸν θάνατον (ἀπέκτεινεν),

N, unde ἐστὶ τοῦτ' Fr.: ἐν ὑμῖν τοῦτό ἐστιν. — ποιήσετε ci. Gesner et iterum R.: ποιήσατε N corr. et coni. Bk. Dobr., ἐποιήσατε v.

23. μητρὸς τῆς N Fr.: τῆς μητρὸς τῆς A Bk.; τῆς μητρὸς. — Post διαχρησαμένης interpungunt Turr. — ἐγὼ δ'] ἐγὼ N. — πατρός μου N, unde πατρός τοὐμοῦ Fr.: τοῦ π. τοῦ ZM Turr., τοῦ π. μου v. — ὅπως γε δῶσιν Z. — τούτου γε] τούτου N Fr. — 24. ἠδίκησε et ταύτῃ utrobique N.

25. καίτοι πότερον utrobique N. — num δίκαιον οἰκτεῖ-ραι? — ἂν post καὶ γὰρ add. Dobr. Turr. — ἤδη γ' οὖν N. — ταύτην del. Hi.

26. ἀπέκτεινεν add. Mr. (similiter R. Lehner.) coll. § 5. —

ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε. πῶς γὰρ οὐ βιαίως ἀπέθανεν, ὦ ἄνδρες, ὅς γ' ἐκπλεῖν ἔμελλεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, παρά τε ἀνδρὶ φίλῳ αὑτοῦ εἱστιᾶτο; ἡ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα ἐκείνῳ δοῦναι πιεῖν ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν πατέρα. πῶς οὖν ταύτην ἐλεεῖν ἄξιόν ἐστιν ἢ αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν ἢ ἄλλου του; ἥτις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ἀλλ' ἀνοσίως καὶ αἰσχρῶς ἀπώ-
27 λεσεν. οὕτω δέ τοι καὶ (ὑμᾶς) ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει ἢ τοῖς ἑκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι καὶ ἁμαρτήμασι. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνον αὕτη οὔτε θεοὺς οὔθ' ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δείσασ' ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου ἀπολομένη, καὶ μὴ τυχοῦσα μήτ' αἰδοῦς μήτ' ἐλέου μήτ' αἰσχύνης μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοτάτης ἂν τύχοι τιμωρίας.

28 Θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς διανοίας τὸ διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναι μὴ πεποιηκέναι ταῦτα. πῶς γὰρ ἄν τις εὖ εἰδείη οἷς μὴ παρεγένετο αὐτός; οὐ γὰρ δή που μαρτύρων γ' ἐναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας μηχανῶνταί τε καὶ παρασκευάζουσιν, ἀλλ' ὡς μάλιστα δύνανται λαθραιότατα καὶ ὡς ἀν-

ὅς (ὥς N) γ' ἐκπλ. NABk.: ὅς γε πλ. — φίλῳ αὑτοῦ (cf. § 18) NMr.: αὑτοῦ φίλῳ. — εἱστιᾶτο NABk.: ἑστιᾶτο. — κελεύουσα N. — ἑαυτῆς N: αὑτῆς.

27. οὕτω δέ τοι] lacunam esse statuunt Schmitt. Linder. K., alius alio modo explere studentes. ego ὑμᾶς addidi. — ἑκουσίως ALZMAld. — αὕτη v. ante Bk., qui e codd. scripsit αὐτή. — οὔτ' ἥρωας N. — αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ (οὔτε N) Mr. add. e N. — δείσασ' N: δείσασα. — ἀπολλουμένη pr. A. — τύχῃ AL.

θρώπων μηδένα εἰδέναι· οἱ δ' ἐπιβουλευόμενοι οὐδὲν 29
ἴσασι πρίν γ' ἤδη ἐν αὐτῷ ὦσι τῷ κακῷ καὶ γιγνώ-
σκωσι τὸν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσί. τότε δέ, ἐὰν μὲν
δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν, καὶ φίλους
καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους αὐτῶν καλοῦσι καὶ
μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται,
καὶ ἐπισκήπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς ἠδικη-
μένοις· ἃ κἀμοὶ παιδὶ ὄντι ὁ πατήρ, τὴν ἀθλίαν 30
καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δὲ
τούτων ἁμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι, καὶ οἰκέ-
τας τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας,
καὶ δηλοῦσιν ὑφ' ὧν ἂν ἀπόλωνται. κἀκεῖνος ἐμοὶ
νέῳ ἔτι ὄντι ταῦτα ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν, ὦ ἄνδρες,
οὐ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

Ἐμοὶ μὲν οὖν δεδιήγηται καὶ βεβοήθηται τῷ (τε) 31
τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ· ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ σκοπεῖν τὰ
λοιπὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ δικάζειν τὰ δίκαια.
οἶμαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἳ ἠδίκηνται.

29. *οὐδὲν . . . A, οὐδενὶ* Ald. num *οὐδέν πω? ἴσασιν* A Ald. — *γ' ἤδη* post *πρὶν* Mr. e N: *γε πρὶν ἐν αὐτῷ ἤδη τ. κ.* ZM, *γ' ἤδη* post *κακῷ* vulg. — *γινώσκουσι* N, *γινώσκοσι* pr. A. — *μαρτύρωνται* N. — *σφίσιν [αὐτοῖς]* Bk.

30. . . . . *γράμματα* A. — *ἀπόλωνται* v. ante Bk., *ἀπόλλυνται* ZMBk. Turr. Mr., *ἂν ἀπολοῦνται* N, *ἀπώλοντο* S.

31. *διήγηται* v., *δὲ διήγηται* N, unde *δεδιήγηται* Fr. — *μέ.λειν* A, *μέλλειν* M Ald.

2.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Α.

α.

116 | ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πανταχοῦ μὲν τὴν οἰκείαν Ἀντιφῶν ἐνδείκνυται δύναμιν, μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τετραλογίαις ἐν αἷς αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγόρου λόγους εἰπὼν δύο καὶ ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος ἐμελέτησεν, ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίνην γεγραμμένῳ, ἔχει δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως ὧδε. ἀναχωρῶν τις ἀπὸ δείπνου εὑρέθη σὺν τῷ ἀκολούθῳ συγκεκομμένος. μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν σύγγενής τις αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ ὡς πεποιηκότος τὸν φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται. ὅθεν στοχασμὸς ἡ στάσις ἀτελής, ἐκ μόνου τοῦ προσώπου συνιστάμενος. Ἡ δὲ τοῦ λόγου διαίρεσις αὕτη. ἐν μὲν τοῖς προοιμίοις κατάστασιν ὁ λόγος οὐκ ἔχει, διὰ τὸ μήπω τὴν ὅλην ἠκριβῶσθαι τέχνην· ἀρχόμενος δὲ τῶν ἀγώνων πρώτῃ ἐχρήσατο ἀναιρέσει αἰτιῶν, δι' ὧν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων ὑπονοηθῆναι διέφθειρεν. εἶτα περιίστησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δεῖξαι ὅτι ἐξ ἐπιβουλῆς ἀπέθανε, καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς τὴν βούλησιν· τὴν δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν λύει τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ δούλου. εἶτα παρέκβασις καὶ ἐπίλογος.

Ὁπόσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαί ἐστιν· ἂν

Or. II. α. Ὑπόθεσις] ἐμελέτησε λόγους N. — Λυσίῳ et μυκήνην N. — δείπνων N. — τοῦ ante προσώπου om. N. — τοῖς ante προοιμίοις om. N. — δι' ὧν] δι' ἧς ci. Mr. — βούλησιν NABBk.: ποίησιν. — παρεκβάσεις N.

θ' οἱ ἱκανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι δὲ πραγμάτων ὄντες, ἐν δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὑτῶν εἰσί, πράσσωσι, χαλεποὶ καὶ γνωσθῆναι καὶ ἐλεγχθῆναί εἰσι. διὰ γὰρ τὸ 2
μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν ἢ πάσης ὑποψίας φυλακὴν ποιήσωνται. γιγνώσκοντας οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα, κἂν ὁτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε, σφόδρα πιστεύειν αὐτῷ. ἡμεῖς δ' οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον οὐ τὸν αἴτιον ἀφέντες τὸν ἀναίτιον διώκομεν· σαφῶς γὰρ οἴδαμεν ὅτι πάσης τῆς πόλεως 3
μιαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν διωχθῇ, τό τ' ἀσέβημα ἡμέτερον γίγνεται, τῆς θ' ὑμετέρας ἁμαρτίας ἡ ποινὴ εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας ἀναχωρεῖ. ἅπαντος δὲ τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος εἰς ἡμᾶς, ὡς ἂν δυνώμεθα σαφέστατα ἐξ ὧν γιγνώσκομεν πειρασόμεθα ὑμῖν δηλοῦν ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.

Οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι τοὺς ἀν- 4
θρώπους· ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια εὑρέθησαν· οὐδεὶς

1. οἱ ante ἱκανῶς om. LZM vulg. ante Bk.; οἱ καλῶς Hi. — πραγμάτων N: τῶν πραγμάτων. — αὐτοὶ αὑτῶν Hi., sed cf. 5, 7. — εἰσί, πράττωσι AB (Bk.), εἰσί, πράττουσι N, ἰσπράττωσι LZM, εἰς τὰ πράγματ' ὦσι Ald. — γνωσθῆναι N et v. ante Bk.: διαγνωσθῆναι. — ἐλεγχθῆναι K.: δειχθῆναι.

2. ποιήσονται N. — παραλάβητε N et edit. omnes: παραλάβοιτε.

3. οἴδαμεν] ἴσμεν ZM. — ἡμέτερον] ὑμέτερον A pr. — ἅπαντος δὴ K. — ὡς NR. e coni. Stephani: ἕως.

4. οὔτε γὰρ — ἄνθρωπον in sola Aldina, ἔχοντες — εὑρέθησαν praeterea in AN exstant; sed ubique post ἀφῆκεν demum haec inferuntur (transp. Bk.). V. praef. — τὸν ἄνθρωπον (ita v.) iure K. suspectum habet, cum ab accusatore semper ὁ ἀνὴρ dicatur. — ἔχοντες γὰρ ἂν codd. — num οὐδεὶς

γὰρ ἂν τὸν ἔσχατον κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς κιν-
δυνεύων ἑτοίμην καὶ κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν
ἀφῆκεν. οὐ μὴν οὐδὲ παροινήσας οὐδεὶς διέφθειρεν
αὐτόν· ἐγιγνώσκετο γὰρ ἂν ὑπὸ τῶν συμποτῶν. οὐδὲ
μὴν οὐδ' ἐκ λοιδορίας· οὐ γὰρ (ἂν) ἀωρὶ τῶν νυκτῶν
οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. οὐδὲ μὴν ἄλλου
στοχαζόμενος ἔτυχε τούτου· οὐ γὰρ ἂν σὺν τῷ ἀκο-
5 λούθῳ διέφθειρεν αὐτόν. ἀπολυομένης δὲ τῆς ὑποψίας
ἁπάσης αὐτὸς ὁ θάνατος ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα
μηνύει αὐτόν. Ἐπιθέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκός ἐστιν
ἢ τὸν μεγάλα μὲν κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζο-
να ἐπίδοξον ὄντα πάσχειν; ἔστι δ' ὁ διωκόμενος
οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ πολλὰς μὲν
6 καὶ μεγάλας γραφὰς διώξας οὐδεμίαν εἷλεν, ἔτι δὲ
μείζους καὶ πλείους διωχθεὶς οὐδεπώποτ' ἀποφυγὼν
ἱκανὸν μέρος τῶν ὄντων ἀποβέβληκε, τὰ δ' ἄγχιστα
ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν ταλάντοιν γεγραμμένος ὑπ' αὐ-
τοῦ, συνειδὼς μὲν αὑτῷ τὸ ἀδίκημα, ἔμπειρος δ'
ὢν τῆς τούτου δυνάμεως, μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπρο-
σθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβούλευσεν, εἰκότως δ' ἀμυνό-
7 μενος τὴν ἔχθραν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. ἥ τε γὰρ
ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων κα-
θίστη αὐτόν, ὅ τε φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν
ἐκπλήσσων θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπῆρεν. ἤλπιζέ τε
τάδε μὲν δράσας καὶ λήσειν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ

γὰρ ἂν (μὴ μαινόμενος)? cf. β, 5. — ἂν add. Turr.
5. πάσχειν abesse malit Bait., παθεῖν Valcken.
6. οὔ πω ποτ' N. — εἰκότως μὲν (ὑπὲρ ἑαυτοῦ φοβούμενος) ci. R.; contra ἀμυν. τ. ἔ. del. vult Sp.
7. καθίστη e coniect. Reiskii Bk.: καθίστησεν N, καθίστησιν v. (κατέστησεν Fr.). — ἐπῆρε N. — ἤλπιζε δὲ malit S.

ἀποφεύξεσθαι τὴν γραφήν· οὐδὲ γὰρ ἐπεξιέναι οὐ-
δένα, | ἀλλ' ἐρήμην αὐτὴν ἔσεσθαι· εἴ τε καὶ ἁλοίη, 8
τιμωρησαμένῳ κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν, 117
ἢ ἀνάνδρως μηδὲν ἀντιδράσαντα ὑπὸ τῆς γραφῆς
διαφθαρῆναι. σαφῶς δ' ᾔδει ἁλωσόμενος αὐτήν· οὐ
γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον
εἶναι.

Τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστιν ἀσεβῆσαι αὐτόν. 9
μάρτυρες δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν
παρεσχόμεθα· ἑνὸς δὲ τοῦ ἀκολούθου παραγενομέ-
νου, οἱ τούτου ἤκουον μαρτυρήσουσιν. ἔμπνους γὰρ
ἔτι ἀρθείς, ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, τοῦτον μόνον
ἔφη γνῶναι τῶν παιόντων αὐτούς. Ἐξελεγχόμενος
δ' ὑπό τε τῶν εἰκότων ὑπό τε τῶν παραγενομένων,
οὐδενὶ τρόπῳ οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως ἀπο-
λύοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν. οἵ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξ- 10
έλεγκτοι ἂν εἴησαν, εἰ μήτε ὑπὸ τῶν παραγενομέ-
νων μήτε ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται· ἀσύμφο-
ρόν θ' ὑμῖν ἐστὶ τόνδε μιαρὸν καὶ ἄναγνον ὄντα
εἴς (τε) τὰ τεμένη τῶν θεῶν εἰσιόντα μιαίνειν τὴν
ἁγνείαν αὐτῶν, ἐπί τε τὰς αὐτὰς τραπέζας ἰόντα
συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους· ἐκ γὰρ τούτων
αἵ τ' ἀφορίαι γίγνονται δυστυχεῖς θ' αἱ πράξεις

οὐδὲ ci. R: οὔτε. — ἐρήμην NAB Bk.: ἔρημον.
8. εἰ δὲ ci. R. — σαφῶς δ' ᾔδει] ft. μὴ ἀποκτείνας δὲ σαφῶς ᾔδει.
9. μάρτυρας Scaliger. — παρειχόμ. ZM, παρευχόμεθα BL. — ἡμῶν] ὑμῶν N. — γνῶναι τῶν παρόντων NMr.: τῶν παρόντων γνῶναι. παιόντων ci. Bk. coll. δ 4. τ. παρ. αὐτούς Mr. — ἐλεγχόμενος N.
10. μήτε ὑπὸ N: μήθ' ὑπὸ. — ἐξελέγχωνται AB; hoc vel ἐξελέγχοιντο ci. R. — ἀσύμφορόν ὑμῖν A. — συναναπιμπλάναι ci. Dobr.

11 *καθίστανται. οἰκείαν οὖν χρὴ τὴν τιμωρίαν ἡγησα μένους, αὐτῷ τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀναθέν τας, ἰδίαν μὲν τὴν συμφοράν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλι καταστῆσαι.*

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν τὴν πρὸς τὸ τεθνηκότα ὁ ἀπολογούμενος, ἀρνεῖται δὲ τὸν φόνον, κα τεκμήριον τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται τὴν ἔχθρα λέγει γὰρ ὅτι ἐχθρὸς ὢν ἤδειν πάντως τὴν αἰτίαν και ἐμαυτοῦ ἥξουσαν· διὰ τοῦτο (οὖν) οὐκ ἂν ἐφόνευσ διαβάλλει δὲ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ οἰκέτου, ὡς ἐκ παρα σκευῆς γεγονυῖαν τῶν δεσποτῶν. οὐκ ἀπίθανον δέ φη κακούργους ἀνελόντας αὐτὸν ἀποδῦσαι τὰ ἱμάτια μ φθάσαι.

1 *Οὔ μοι δοκῶ ἁμαρτάνειν ἀτυχέστατον ἐμαυτ ἡγούμενος εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων. τῶν μ γὰρ ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες, ὁπόταν μὲν ὑπὸ χε μῶνος πονῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅτ δὲ νοσήσωσιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σῴζονται· ἐάν τις ἄλλη συμφορὰ καταλαμβάνῃ αὐτούς, τὰ ἐναντ*
2 *ἐπιγιγνόμενα ὀνίνησιν. ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἄνθρωπ ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο, ἀποθανών τε, κ ἀποφύγω, ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας προςβέβλ κεν. εἰς τοῦτο γὰρ βαρυδαιμονίας ἥκω, ὥστε ο*

β. 1. *ἐάν τε* N: *ἐαν δὲ*. — *ἐπιγινόμενα* NABBk.: *ἐ γενόμενα*.
2. *ἄνθρωπος* Turr.: *ἄνθρωπος*. — *προςβέβληκεν* S. c 3 β 4; 4 β 4. 8: *προβέβληκεν* N, *ἐμβέβληκεν* v.

οὖν μοί ἐστιν ἐμαυτὸν ὅσιον καὶ δίκαιον παρ-
ντα μὴ διαφθαρῆναι, ἀλλὰ κἂν μὴ τὸν ἀποκτεί-
τα εὑρὼν ἐξελέγξω, ὃν οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ ἀδύ-
οι εὑρεῖν εἰσίν, αὐτὸς καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι
σίως ἁλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν παγχάλε- 3
φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι, ὡς δ' ἠλίθιον ἐξ αὐτῶν
ἔπραξα φανερὸν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον. εἰ
νῦν διὰ τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὑμῶν
κδοκοῦμαι, πρὶν ἐργάσασθαι εἰκότερον ἦν προει-
κ τὴν νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν, καὶ τῶν ἄλ-
εἴ τινα ἔγνων ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, διακωλύειν
λον ἢ αὐτὸν ἐργασάμενον εἰς ἑκουσίους καὶ προ-
)υς ὑποψίας ἐμπεσεῖν· ἔκ τε γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἔρ-
φανερὸς γενόμενος ἀπωλλύμην, λαθών τε σαφῶς
ν τήνδε τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν. ἄθλια μὲν 4
πάσχω μὴ ἀπολογεῖσθαι μόνον βιαζόμενος, ἀλλὰ
τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς καταστῆσαι· ὅμως
:αὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον· οὐδὲν γὰρ πικρότερον
ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι. ἔχω δὲ οὐδαμῶς ἄλλως
χειν ἢ ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ὁ κατήγορος ἀπολύων
ν τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονέα
:. εἰ γὰρ τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι ἐν
τἀδίκημα φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων ἐγὼ
ίως (ἂν) καθαρὸς δοκοίην εἶναι.

δοχθεὶς NAB Bk.: καταδοκηθεὶς.
3. ὡς δεινὸν post μὲν iterat A pr. — προειδότα K. Br.: ιδ. codd., τοι εἰδότα ci. id. K. — τὴν νῦν ὑποψίαν N: τὴν τὴν νῦν. — ἰοῦσαν ci. R. (Turr.): οὖσαν v. sicut infra 6. — ἀπωλύμην N.
4. πικρότερον variis modis tentat Dobr. — ἐγὼ δικαίως γὼ δ' εἰκότως ALM, ἐγὼδ' εἰκ. B, ἔγωγ' εἰκ. Z Ald., ἂν εἰκ. Bk. Turr.

5 Ἔστι | δὲ οὐκ ἀπεικός, ὡς οὗτοί φασιν, ἀλλὰ
117 εἰκὸς ἀωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
διαφθαρῆναι. τὸ μὲν γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν ση-
μεῖόν ἐστιν· εἰ γὰρ μὴ ἔφθησαν περιδύσαντες αὐτόν,
ἀλλά τινας προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσω-
φρόνουν καὶ οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρ-
6 δους προτιμῶντες. Εἰ δὲ καὶ μὴ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
διεφθάρη, ἀλλ' ἑτέρους ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιοῦν-
τας, ἵνα μὴ μηνυτὴς τοῦ ἀδικήματος γένηται, ἀπέ-
θανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς οἶδε; Τοὺς δὲ μὴ πολὺ ἧσσον
ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν — ἦσαν δὲ πολλοί — πῶς οὐκ
εἰκὸς ἦν ἐμοῦ μᾶλλον διαφθεῖραι αὐτόν; ἐκείνοις
μὲν γὰρ φανερὰ ἦν ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰοῦσα, ἐγὼ δὲ
7 ὑπὲρ ἐκείνων ὑπαίτιος ἐσόμενος σαφῶς ᾔδειν. Τοῦ
δὲ ἀκολούθου ἡ μαρτυρία πῶς ἀξία πιστεύεσθαί
ἐστιν; ὑπό τε γὰρ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐ-
τὸν οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀποκτείναντας γνῶναι, ὑπό
τε τῶν κυρίων ἀναγιγνωσκόμενον ἐπινεῦσαι ἦν εἰκός.
ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς
μαρτυρίαις — οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτούς — πῶς
δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας διαφθεῖ-
8 ραί με; Εἰ δέ τις τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἡγεῖται
καταμαρτυρῆσαί μου, ταῦτ' ἀντιλογισάσθω, ὅτι με

5. τὸ μὲν γὰρ] μὲν om. N.
6. εἰ δὲ καὶ μὴ ci. R., prob. K.: εἰ δὲ μὴ καί. — ἕτερον ἰδὼν ἄλλους K. coll. γ 2. — ἦσαν δὲ] δὲ a corr. habet A. — εἰκὸς ἦν ἂν N, εἰκὸς ἂν ἦν A corr. et B. εἰκ. ἦν ἀντ' ἐμοῦ W.
7. cf. Harp.: ἀναγινωσκόμενος ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος Ἀντιφῶν, Ἰσαῖος, Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. — ἂν add. N A Bk. Dobs.
8. ταῦτ' Mr.: ταὐτὸν αὐτὸν ZM, ταὐτὸν v. τοῦτό γ' vel ταῦτά γ' iam R. ci.

κότερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα υλάξασθαι καὶ μὴ παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ μᾶλλον τοῦτον σφαττόμενον ὀρθῶς γνῶναι. Ὡς δὲ τόνδε 9
ν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ούμην εἶναι, ἀλλὰ πολλαπλάσιον, εἰ μὴ παρεφρόυν, διδάξω. ἁλοὺς μὲν γὰρ τὴν γραφὴν τῆς μὲν σίας ᾔδειν ἐκστησόμενος, τοῦ δὲ σώματος καὶ τῆς λεως οὐκ ἐστερούμην, περιγενόμενος δὲ [καὶ ληθείς], κἂν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον· ἐὰν δὲ νῦν καταληφεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὀνείδη τοῖς παισὶν ὑπολείψω, φυγὼν γέρων καὶ ἄπολις ὢν ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω.

Οὕτω μὲν ἃ κατηγόρηταί μου, πάντα ἄπιστά 10
στιν· ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν, εἰ καὶ εἰκότως μὲν ντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα, πολὺ μᾶλλον (ἢ ταλαμβάνεσθαι) δίκαιός εἰμι. ἐγώ τε γὰρ φανερὸν ι μεγάλα ἀδικούμενος ἠμυνόμην· οὐ γὰρ ἂν εἰκόως ἐδόκουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· τούς τε ἀποκτείνανς καὶ οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτεῖναι ὀρθῶς ν καταλαμβάνοιτε. Ἐκ δὲ παντὸς τρόπου ἀπολυό- 11
ενος τῆς αἰτίας ἔγωγε οὔτε εἰς τὰ τεμένη εἰσιὼν τὴν γνείαν τῶν θεῶν μιανῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπο-

9. τόνδε Dobr. coll. α 8; γ 6 (Turr. Mr.): οὐδὲ (οὐδὲ ν κ. τοῦτον ἀσφ. ci. R.) — εἰ μὴ] εἰ μὲν BLZM (et A pr.?). · τῆς δὲ πόλ. καὶ τοῦ σώμ. vulg.; quam dedi cod. N ctionem prob. Fr. — ἀπεστερούμην N. — καὶ ληφθείς m Dobr. del. K.: καὶ λειφθείς Taylor. et Gesner. (Turr.); ταληφθείς (καὶ καταλ. „etiamsi" Dobr.) Mr. — καταληφεὶς] καταλειφθεὶς pr. A. — ἐπὶ ξένης ci. R. et Meier; vulg. fendit Mr.

10. ἠμυνόμην K.: ἠμυνάμην. — εἰκότως ἐδόκουν N r.: ἐδ. εἰκ. — vv. αὐτόν — ὀρθῶς soli AN exhibent, nisi od ὀρθῶς in B quoque exstat. — καταλαμβάνοιτε N (Bk. urr. Mr.): καταλαμβάνητε AB, καταλαμβάνηται cett.

λῦσαί με ἀνόσια πράσσω. οἱ δὲ διώκοντες μὲν ἐμὲ
τὸν ἀναίτιον τὸν δ' αἴτιον ἀφιέντες τῆς τε ἀφορίας
αἴτιοι γίγνονται, ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πεί-
θοντες καταστῆναι πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιόν φασι παθεῖν
12 εἶναι (αὐτοὶ) δίκαιοί εἰσι τυγχάνειν. Τούτους μὲν
οὖν τούτων ἀξίους ὄντας ἀπίστους ἡγεῖσθε· ἐμὲ δὲ
ἐκ τῶν προειργασμένων γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα
οὔτε τῶν οὐ προσηκόντων ὀρεγόμενον, ἀλλὰ τὰ ἐναν-
τία τούτων πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέ-
ροντα, πολλὰ δὲ τριηραρχοῦντα, λαμπρῶς δὲ χορη-
γοῦντα, πολλοῖς δὲ ἐρανίζοντα, μεγάλας δὲ ὑπὲρ
πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα, τήν τε οὐσίαν οὐ δικα-
ζόμενον ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον, φιλοθύτην δὲ
καὶ νόμιμον ὄντα. τοιούτου δὲ ὄντος μου μηδὲν ἀνό-
13 σιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνῶτε. εἰ δὲ ὑπὸ ζῶντος ἐδιω-
κόμην, οὐκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπελογούμην,
ἀλλ' αὐτόν τε τοῦτον καὶ τοὺς τούτῳ μὲν βοηθοῦν-
τας, παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελεῖσθαι ζητοῦντας ἐφ' οἷς
κατηγορεῖταί μου, ἀπέδειξα ἂν ..... ἀδικοῦντας. ταῦτα
μὲν οὖν ἐπιεικέστερον ἢ δικαιότερον παρήσω· δέομαι
δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύ-
ριοι, ἐλεήσαντας τὴν ἀτυχίαν μου ἰατροὺς γενέσθαι
αὐτῆς, καὶ μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει

11. ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς τε N (ἀσεβ. τὸ εἰς κτέ. W.). — αὐτοὶ add. Hi.

12. ἔκ τε τῶν NAB (Dobs. Mr.); ἔκ γε τῶν Fr. An ἔκ τε τῶν (εἰρημένων ἔκ τε τῶν)? similiter etiam Sp. — πολλὰ] πολλάκις mal. Bk. — πολλοῖς Heraldus (Turr. Mr.): πολλούς. πολλοὺς δὲ ἐράνους ἐρανίζοντα Scheib. — καὶ κεκτημ. A pr.

13. κατηγορεῖτέ μου ABLM (Mr.), κατηγορεῖταί τέ μου N; κατηγόρει μου Sp., κατηγόρει κατ' ἐμοῦ W. — ante ἀδικοῦντας intercidisse quaedam suspicor (πολλὰ καὶ μεγάλα?).

περιιδεῖν με ἀδίκως καὶ ἀθέως διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν.

γ.

118 | ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΥΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λύει ἐνταῦθα, ἰς οὔτε ἄπιστος ἡ μαρτυρία τοῦ οἰκέτου, οὔτε ἀπίθαον πλούσιον ὄντα καὶ ἔνδοξον ποιῆσαι τὸν φόνον, διαινδυνεύειν μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι. ὰς προτάσεις δὲ λύει κατὰ περιτροπήν· ἐκείνου γὰρ ἰπόντος ὅτι ἀτυχής εἰμι, περιτρέπει λέγων ὅτι ἡ ἀτυχία αρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἥ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, ἣν προϊστάενος τῆς κακουργίας ἀφανίσαι τὴν αὑτοῦ μιαρίαν ητεῖ· ὑπό τε ὑμῶν οὐκ ἄξιος ἐλεεῖσθαί ἐστιν, ἀκούιον μὲν τῷ παθόντι περιθεὶς τὴν συμφοράν, ἑκουίως δὲ αὐτὸς εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς. ὡς μὲν ὖν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεείξαμεν· ὡς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειραόμεθα ἐλέγχοντες.

Εἴτε γὰρ προσιόντας τινὰς προϊδόντες οἱ ἀπο- 2 τείναντες αὐτοὺς ἀπολιπόντες ᾤχοντο φεύγοντες ρότερον ἢ ἀπέδυσαν, οἱ ἐντυχόντες ἂν αὐτοῖς, εἰ αὶ τὸν δεσπότην τεθνεῶτα εὗρον, τόν γε θεράποντα, ς ἔμπνους ἀρθεὶς ἐμαρτύρει, ἔτι ἔμφρονα εὑρόντες,

– περιιδεῖν με Mr. e N: με post διαφθαρέντα demum v. γ. 'Υπόθ.] πλούσιον ὄντα NAB Bk.: ὄντα LZM, ὂν ἀλλὰ ld.

1. Poll. II, 119: Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀπελογήθη.

2. προϊδόντες N Mr.: ἰδόντες. — nonne ἀποδῦσαι? — ὑτοῖς ex coni. R. Turr.: αὐτῷ. —

σαφῶς ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους ἤγγειλαν ἂν
ἡμῖν, καὶ οὐχ οὗτος ἂν τὴν αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι
τινὲς ἕτερόν τι τοιοῦτον κακουργοῦντες ὀφθέντες
ὑπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτούς,
ἅμα τῷ τούτων φόνῳ τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσετο
3 καὶ εἰς τούτους ἂν ἡ ὑποψία ἧκεν. οἵ τε ἧσσον κινδυ-
νεύοντες τῶν μᾶλλον ἐν φόβῳ ὄντων οὐκ οἶδ' ὅπως
ἂν μᾶλλον ἐπεβούλευσαν αὐτῷ· τοὺς μὲν γὰρ ὅ τε
φόβος ἥ τε ἀδικία (οὐχ) ἱκανὴ ἦν παῦσαι τῆς προ-
θυμίας, τοῖς δὲ ὅ τε κίνδυνος ἥ τε αἰσχύνη μείζων
οὖσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ διενοήθησαν ταῦτα πρᾶ-
ξαι, ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσαι τὸ θυμούμενον τῆς
4 γνώμης. Οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν τοῦ ἀκολούθου μαρτυ-
ρίαν ἄπιστον λέγουσιν εἶναι. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύ-
ταις μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίεν-
ται· ὁπόταν δὲ ἢ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρύ-
πτωσι τοῖς δεσπόταις, τότε βασανίζοντες ἀξιοῦμεν
5 τἀληθῆ λέγειν αὐτούς. Οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ πα-
ραγενέσθαι εἰκότερον αὐτόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἀπεγένετο,
τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρὼν κιν-
δυνεύειν, πᾶς γὰρ ἂν αὐτῶν ὁ ληφθεὶς τοῦτον ἂν
τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα, τὸ δ' ἔργον ἧσσον
πράσσειν· οὐδεὶς γὰρ ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἂν

οὗτος ἂν NMr.: om. ἂν v. — ὑπ' αὐτῶν NABk.: ὑπ' αὐτοῦ.
3. οὐχ e R. coni. add. Mr.; contra Sp. ἱκανὴ ἦν (μὴ) παῦσαι, Bk. (Turr.) προμηθίας pro προθυμίας scripsit. — σωφρονῆσαι N. — 4. τἀληθῆ W.: ἀληθῆ. — post λέγειν intercidisse ἀναγκάζειν susp. R.
5. τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν NBk.: τὸν κ. τ. αὐτὸν A, τὸν μὲν κίνδ. οὐ τὸν αὐτὸν v. — ὃν ante καὶ παρ. add. K. — πᾶς, quod ci. Bk., NDobs.: πῶς. — ἂν post γὰρ et ὁ om. NABk. — λειφθεὶς BL et corr. A. — τις post πᾶς γὰρ add. Hi. coll. § 7.

ικνηρότερος εἰς τὴν πρᾶξιν ἦν. Ὡς δ' οὐκ ἐλάσσω 6
ιλλὰ πολὺ μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς κίνδυνον ἢ
όνδε ἡγεῖτο εἶναι, διδάξω. τὸ μὲν ἁλῶναι καὶ ἀπο-
ρυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶ-
ιεν αὐτῷ εἶναι. μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφὴν οὐ-
ιεμίαν ἐλπίδα εἶχε τούτου γε ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν
πέθετο αὐτῷ· εἰς δὲ τόνδε τὸν κίνδυνον ἥξειν οὐκ
ἤλπισε· λήσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν. Ἀξιῶν 7
ιὲ διὰ τὸ φανερὰν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῷ μὴ κατα-
ιοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ. οὐ γὰρ τοῦ-
ον ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα ἱκανὴ ἦν ἡ
ποψία ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως. οὐδεὶς γὰρ (ἂν)
πεβούλευσεν αὐτῷ· πᾶς γὰρ ἄν τις τῶν ἧσσον κιν-
ιυνευόντων, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φο-
ιούμενος, ἧσσον ἢ οὗτος ἐπέθετο αὐτῷ. Αἱ δ' εἰσφο- 8
ιαὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας μὲν ἱκανὸν σημεῖόν
στι, τοῦ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι τἀναντία· περὶ γὰρ αὐτῆς
ῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῇ, εἰκότως
ιὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. Φάσκων δὲ οὐ
οὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας εἶναι,
τερὶ μὲν τῶν ἀποκτεινάντων ὀρθῶς λέγει, εἴπερ ἐγέ-

6. τόνδε] τόδε pr. A, τότε N. — γὰρ post τὸ μὲν auct. ι. add. Mr. cf. 3 δ 5; 4 β 7, δ 6. — καὶ] ἢ Hi. — πα-ιαχθῆναι NAScalig. R: παραχρῆναι. — εἶχε τούτου γε N ʌr.: γ' εἶχε τούτου. — ἐπέθετο Dobr. Turr.: ἐπείθετο. — ιίνδυνον] ἀγῶνα N, quod praefert W.

7. μὴ ante φαν. add., om. ante καταδοκ. pr. A; μὲν ιro μὴ BLZM. — οὐ γὰρ] εἰ γὰρ ci. R, idemque mox pro ιὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς γ' ἂν. εἰ et ἄρ' pro γὰρ S. Turr.; pro ιoc ci. γε Frohberger. — ἀποτρέψαι e coni. R. Turr.: ἀπο-τρέψαι. — ἐπεβούλευεν pr. A. — πᾶς NABk.: παῖς L, ιῶς v. — ἧσσαν pr. A. — ἐπέθετο ci. Mr. S.: ἡγεῖτο.

8. εὐδ. μὲν ἱκανὸν NMr.: ἱκ. μὲν εὐδ. — τοὺς (ὄντως)

νετο φανερὸν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐ-
τόν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτεινάντων, ὑπὸ
τῶν εἰκότων ἐλεγχόμενος οὗτος ἂν καὶ οὐδεὶς ἕτερος
119 (ὁ) ἀποκτείνας | αὐτὸν εἴη. οὐ γὰρ ἐπὶ μαρτύρων ἀλλὰ
κρυπτόμενα πράσσεται τὰ τοιαῦτα.
9 Οὕτω δὲ φανερῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγχ-
θεὶς διαφθείρας αὐτόν, οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δεῖται
ἢ τὴν αὐτοῦ μιαρίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι. ἡμεῖς
δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὲν οὐδέν, λέγομεν δ' ὑμῖν, εἰ
μήτε ἐκ τῶν εἰκότων μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων
οὗτος νῦν ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν διωκομένων
10 ἔλεγχος οὐδείς. ἀδίκως δ' ἀπολυομένου τούτου ὑφ'
ὑμῶν ἡμῖν μὲν προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔσται,
ὑμῖν δὲ ἐνθύμιος γενήσεται· σαφῆ μὲν γὰρ τὸν θά-
νατον γιγνώσκοντες, φανερῶς δὲ τὰ ἴχνη τῆς ὑπο-
ψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ τοῦ ἀκολούθου
μαρτυροῦντος, πῶς ἂν δικαίως ἀπολύοιτε αὐτόν;
11 ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῷ ἀποθανόντι, τι-
μωρεῖσθε δὲ τὸν ἀποκτείναντα, ἁγνεύετε δὲ τὴν πό-
λιν. τρία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσους μὲν τοὺς
ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε, πλείους δὲ τοὺς τὴν
εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀπολύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς
ὑπὲρ τούτου μιαρίας.

ἀποκτείναντας R., quod propter sequentia non probo. — ὁ add. W. — ὑπὸ μαρτ. codd. ms. — τὰ τοιαῦτα Mr. e N: ταῦτα.

9. φανερὸς N. — τῆς αὐτοῦ (ita NAM) Fr.

10. ἡμῖν μὲν] μὲν om. codd. praeter AN et edit. ante Bk. — cf. Ammon. de diff. v. ἐνθύμημα: Ἀ. ἐν τοῖς φονικοῖς φησί· Τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

11. cf. Harp.: ἁγνεύετε τὴν πόλιν Ἀντιφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἁγνίζετε. B. A. I p. 338. — ἀπολύσεσθε S. Turr.; sed cf. 3 γ 11.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΥΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

[*Ἰδού, φησίν, ἐγὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου. δεικτικῶς δὲ λέγει, ἑαυτὸν αἰνιττόμενος. — οὗτος, φησίν, ἐγὼ παραδίδωμι ἐμαυτὸν καὶ τῇ ἀτυχίᾳ μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ.*] *Τεκμήριον τοῦ μὴ πεποιηκέναι τίθησιν ὁ ἀπολογούμενος τὸ μηδαμοῦ προελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτός, καὶ περὶ τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν.*

Ἰδοὺ ἐγὼ τῇ τε ἀτυχίᾳ, ἣν οὐ δικαίως αἰτιῶμαι, ὡς οὗτοί φασιν, ἑκὼν ἐμαυτὸν ἐγχειρίζω, τῇ τε τούτων ἔχθρᾳ, δεδιὼς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν, πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ ἐμοῦ πραχθέντων. ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μηδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορῶ εἰς ἥντινα ἄλλην σωτηρίαν χρή με καταφυγεῖν. καινότατα γὰρ δή, εἰ χρὴ καινότατα μᾶλλον ἢ κακουργότατα εἰπεῖν, διαβάλλουσί 2 *με. κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ φόνου προσποιούμενοι εἶναι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς ἀληθοῦς ὑποψίας ἁπάσης, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασὶν εἶναι, δρῶντες δὲ τἀναντία ὧν προστέτακται αὐτοῖς, φανερὸν ὅτι ἀδίκως ἐμὲ*

δ. *Ὑπόθ.*] vv. *ἰδοὺ — κακουργίᾳ* scholia duo diversa continent primis verbis orat. adscripta. — *δὲ* post *τεκμήριον* (v.) recte om. N et pr. A.

1. *ἥ τε ἀτυχία* pr. A, N, scholii prioris auctor (v. ad *ὑπόθ.*). *τῇ τε ἀδικίᾳ* Ald. — *τῇ θ' ὑμετέρᾳ* Sp.

2. *τῆς ἀληθ. ὑπ. ἀπάσης* N Mr.: *τῆς ὑποψ. πάσης τῆς ἀληθοῦς*.

μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ τὸν φονέα τιμωρεῖ-
3 *σθαι. ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρ-*
τυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μηνυ-
τὴς οὐδ' ἐλεγκτὴρ τῶν ἀποκτεινάντων εἰμί, ἀλλὰ
διωκόμενος ἀποκρίνομαι. ὅμως δὲ περιεργαστέον,
ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι
ἐμαυτόν τε ἀπολυόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας.
4 *Τὴν μὲν οὖν ἀτυχίαν ἥ με διαβάλλουσιν, εἰς*
εὐτυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπο-
λύσαντάς με μακαρίσαι μᾶλλον ἢ καταλαβόντας ἐλεῆ-
σαι. Φασὶ δὲ τῶν μὲν ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς
οὐδένα ὅντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι σαφῶς πυθόμε-
νον τοὺς διαφθείραντας αὐτοὺς εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι,
5 *ἢ ἀπολιπόντα οἴχεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐδένα οὕτω θερ-*
μὸν καὶ ἀνδρεῖον ἄνθρωπον εἶναι δοκῶ, ὅντινα οὐκ
ἂν ἀωρὶ τῶν νυκτῶν νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυ-
χόντα πάλιν ὑποστρέψαντα φεύγειν μᾶλλον ἢ πυν-
θανόμενον τοὺς κακούργους περὶ τῆς ψυχῆς κινδυ-
νεῦσαι. τούτων δὲ ἃ μᾶλλον εἰκὸς ἦν δρασάντων,
οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθείραντες αὐτοὺς οὐκ
ἂν ἔτι εἰκότως ἀφίοιντο, ἐγὼ δὲ ἀπήλλαγμαι τῆς
6 *ὑποψίας. Εἰ δὲ ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τινὲς κα-*
κοῦργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τίς οἶδεν; οὐδενὶ γὰρ
ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ
κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπι-
7 *στον διαφθαρῆναι αὐτόν. Τοῦ | δὲ θεράποντος πῶς*

3. *ἐλεγκτὴρ* NABBk.: *ἐλεγκτής*. — *μοι*] *μου* N.
4. *αὐτοὺς*] *αὐτοῖς* (h. e. cognatis) Sp. — *ἀπολιπόντα* Gesner Bk.: *ἀπολιπόντας*.
5. *τῶν νυκτῶν* N Mr.: *τῆς νυκτός*. — *μᾶλλον ἃ* codd. (*μᾶλλον ἃ μᾶλλον* Sp.). — *ἀφίωντο* pr. A (?); *ἀφίοντο* N.

τέραν τὴν μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων ἡγεῖ-
μὲν γὰρ ἀτιμοῦνταί τε καὶ χρήμασι ζημιοῦν-
μὴ τἀληθῆ δοκῶσι μαρτυρῆσαι· ὁ δὲ οὐκ
:αρασχὼν οὐδὲ βάσανον ποῦ δίκην δώσει;
ʼχος ἔσται; ἀκινδύνως δὲ μέλλων μαρτυρεῖν
οὐδὲν θαυμαστὸν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν κυρίων
ιοι ὄντων πεισθεὶς καταψεύδεσθαί μου· ἐγὼ
ἂν πάσχοιμι, εἰ μὴ πιστῶς καταμαρτυρη-
ιθαρείην ὑφ᾽ ὑμῶν. Μὴ παραγενέσθαι δέ 8
νῳ ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι φασὶν εἶ-
δ᾽ οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ᾽ ἔργῳ δηλώσω
ενόμενος. ὁπόσοι γὰρ δοῦλοί μοι ἢ δοῦλαί
ʼτας παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ ἐὰν μὴ
ʼτῃ τῇ νυκτὶ ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθών
ιογῶ φονεὺς εἶναι. ἡ δὲ νὺξ οὐκ ἄσημος·
Διιπολείοις ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε. Περὶ δὲ τῆς 9
ίας, ἧς ἕνεκα τρέμοντά μέ φασιν εἰκότως
κι αὐτόν, πολὺ τἀναντία ἐστί. τοῖς μὲν γὰρ
νεωτερίζειν συμφέρει· ἐκ γὰρ τῶν μετα-
πίδοξος ἡ δυσπραγία μεταβάλλειν αὐτῶν
; δ᾽ εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάσσειν τὴν
ʼ εὐπραγίαν· μεθισταμένων γὰρ τῶν πραγμά-

τοτέραν R.: πιστότερον. — τί οὐ δίκην δώσει N; ποῦ ci. R. S. — εἴ τις ἔλ. ἔσται codd.; ἢ τίς κτέ. R. 0. — ἀκινδ. τε codd.; δὲ mal. R. — οὗτός γε (τε μέλλων μαρτυρεῖν codd. — κυρίως N et v. ante R. ἢ δοῦλαί N Mr.: ἢ δοῦλαί μοι. — ἢ ἐξελθ.] ἀλλ᾽ ἐξ. cum R. Bk.: πoυ. — Διϊπολείοις N et pr. A Mr.: . vid. Mr.

ante γὰρ e N add. Mr. — ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν οῦσιν ἑταιρίζειν codd. — καὶ ante ἡ δυσπρ. add. κβαλεῖν ci. R. — γὰρ ante τῶν πραγμ. R. et N: τραγμάτων Steph.: πραγματειῶν.

10 των δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίσταντ
δὲ τῶν εἰκότων προσποιούμενοί με ἐλέγχει
εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονέα μέ φασι τοῦ ἀνδρί
τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μᾶλλον ἀποδ
ὄντα. ὅ τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστ
λεγκται ὤν, ὅ τε ἔλεγχος οὐκ ἔστι· τά τε τ
ἐμά, οὐ τούτου ὄντα ἐδήλωσα· τά τε ἴχνη τοι
οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυ
ἀποδέδεικται ὑπ' αὐτῶν. Πάντων δὲ τῶν κα
θέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἐὰν ἀ
οὐκ ἔστιν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουρ
ἀλλ' ἐὰν καταληφθῶ, οὐδεμία ἀπολογία τοῖς
μένοις ἀρκοῦσά ἐστιν.

11 Οὕτω δὲ ἀδίκως διώκοντές με αὐτοὶ μὲν
ἀποκτεῖναι ζητοῦντες καθαροί φασιν εἶναι, ἐ
εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω, ἀνόσια δρᾶν λέγουσ
δὲ καθαρὸς ὢν πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑ
ἐμαυτοῦ ἐπισκήπτω αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδ
κούντων εὐσέβειαν, ὑπέρ τε τοῦ ἀποθανόντ
μιμνήσκων τὴν ποινὴν παραινῶ ὑμῖν μὴ τὸ
τιον καταλαβόντας τὸν αἴτιον ἀφεῖναι· ἀποθ
12 γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι τὸν αἴτιον ζητήσει. τα
σεβόμενοι ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετέ με,

10. ἄλλα] num αὐτὰ? τὰ δέ τ' εἰκότα τά τ' ἰ
τὰ δὲ εἰκότα — ἀλλὰ κτέ. S. — καταληφθῶ] ἐλεγχ
(ἐλεγχῶ pr. A). ληφθῶ vel ἁλῶ ci. Bk.

11. ὃς] ὡς N. — ὑπὲρ (μὲν) ἐμαυτοῦ ci. Bk.
τε τοῦ] ὑπὲρ δὲ τοῦ codd. — vv. ἀναμιμνήσκων
θανόντος om. N. — μὴ τὸν ἀν. κτέ.] cf. Suid. s.
λαβεῖν: οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. 'A.:
τιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον. — καταβαλόντας d
detur pr. A.

μετανοήσαντες τὴν ἁμαρτίαν γνῶτε· ἀνίατος γὰρ ἡ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστίν.

3.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Β.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο παῖδες ἐν γυμνασίοις ἠκόντιζον, συνέβη δὲ τὸν μὲν ἐντέχνως ἀφεῖναι τὸ βέλος, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου δραμόντα πληγῆναι. τελευτήσαντος δὲ τοῦ παιδὸς ὁ τούτου πατὴρ κατηγορεῖ τοῦ βαλόντος ὡς ἀνδροφόνου· ὁ δὲ μετατίθησι τὴν αἰτίαν τῆς πληγῆς ἐπὶ τὸν δραμόντα. ὅθεν οἱ μὲν ἀντέγκλημα τὴν στάσιν, οἱ δὲ μετάστασιν λέγουσιν.

Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπό τε τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπό τε τῶν ψηφισαμένων, οἳ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας εἰσίν· ἐὰν δέ τι ἀμφισβητήσιμον ᾖ, τοῦτο ὑμῖν ὦ ἄνδρες πολῖται προστέτακται διαγνῶναι. οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβητήσειν πρὸς ἐμὲ τὸν διωκόμενον· ὁ γὰρ παῖς μου ἐν γυμνασίῳ ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν ὑπὸ τούτου τοῦ μειρακίου παραχρῆμα | ἀπέθανεν. ἑκόντα μὲν 121
οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι, ἄκοντα δέ. ἐμοὶ δὲ 2
οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἑκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε. τῷ δὲ ἀποθανόντι αὐτῷ μὲν *οὐδέν, ἐνθύμιον δὲ τοῖς ζῶσι προσέθηκεν. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας

Or. III α Ὑπόθ.] ἐν γυμνασίῳ mal. Mr.
2. οὐδέν] puto ὄλεθρον aut simile quid. δὲ τοῖς], τοῖς δὲ codd. et edd. —

μὲν τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων, οἰκτείροντας δὲ ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν, εἵργοντας ὧ νόμος εἵργει τὸν ἀποκτείναντα μὴ περιορᾶν ἅπα τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μιαινομένην.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατὴρ ἑαυτῷ φησὶν αἴτιον νέσθαι τὸν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φερομένου γὰρ ἀκοντίου ὑπέδραμεν ὑπὸ τὸν σκοπόν, ὅθεν (δικαίως αὐτὸν ἑαυτοῦ φονέα νομίζεσθαι. ἔστιν οὖν ἡ στάσις τάστασις, οὐ συγγνώμη ὥς τινες ἐνόμιζον.

Νῦν δὴ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ χρεῖαι τούς τε ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας (καταστῆ τούς τε ἡσυχίους τολμᾶν τά τε ἄλλα παρὰ φ λέγειν καὶ δρᾶν βιάζονται. ἐγὼ γὰρ ἥκιστα το τος ὢν καὶ βουλόμενος εἶναι, εἰ μὴ πολύ γε ἐ σμαι, ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠναγκάσθην π τὸν ἄλλον τρόπον ὑπὲρ πραγμάτων ἀπολογεῖσ ὧν ἐγὼ χαλεπῶς μὲν τὴν ἀκρίβειαν ἔγνων, ἔτ ἀπορωτέρως διάκειμαι ὅπως χρὴ ὑμῖν ἑρμηνε

εἵργοντας et εἵργει pr. A (Turr.), et sic ubique. εἴργει] γειν N.

β. Ὑπόθ.] δικαίως (s. εἰκότως, ὀρθῶς) addi mal. — ἔστιν οὖν N: ἔστιν A, ἔστι BLM, ἔστι δ' v.

1. καταστῆναι auct. R. add. Turr. Mr. — τολμᾶ γ 2. καὶ ante παρὰ φύσιν add. S. Scheib. (Turr.), καὶ del. Funckh. — ὅπως χρὴ] ὡς χρὴ omnes.

2. ὑμῖν om. pr. A (prob. S.); ὑμῶν BLZM. — ἴσα προειρημέναις τύχαις scripsi; codd. διὰ τὰς προειρημ τύχας. cf. ὁμοῖα Thuc. 1, 25. (δύςνως) ἀποδεξ. K. et

τα. ὑπὸ δὲ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ αὐ- 2
εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον, ὦ ἄνδρες δικασταί, κατα-
ευγὼς δέομαι ὑμῶν, ἐὰν ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύν-
ς ὑμῖν δόξω εἰπεῖν, μὴ ἴσα ταῖς προειρημέναις
κις ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογίαν δόξῃ καὶ
ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ μὲν γὰρ δόξα
πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυναμένων ἐστίν,
ὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια πρασσόν-

'Εδόκουν μὲν οὖν ἔγωγε ταῦτα παιδεύων τὸν 3
, ἐξ ὧν μάλιστα τὸ κοινὸν ὠφελεῖται, ἀμφοῖν
ἡμῖν ἀγαθὸν ἀποβήσεσθαι· συμβέβηκε δέ μοι
ὺ παρὰ γνώμην τούτων. τὸ γὰρ μειράκιον οὐχ
ει οὐδὲ ἀκολασίᾳ, ἀλλὰ μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων
ντίζειν ἐν τῷ γυμνασίῳ ἔβαλε μέν, οὐκ ἀπέκτεινε
οὐδένα κατά γε τὴν ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν, ἄλλου
ἰς αὑτὸν ἁμαρτόντος εἰς ἀνοσίους αἰτίας ἦλθεν.
γὰρ παιδὸς ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑπο- 4
ιόντος καὶ τὸ σῶμα προστήσαντος, (ὁ μὲν ἐκω-
η) τοῦ σκοποῦ τυχεῖν, ὁ δὲ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον
λθὼν ἐβλήθη, καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὖσαν
ιέβαλεν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν
ν τῆς αὐτοῦ πορείας ἐπὶ τὸν παῖδα ἐξενεχθὲν
ισεν αὐτόν, οὐδεὶς (ἂν) ἡμῖν λόγος ὑπελείπετο

iam R.; μὴ transponit post ἀπολογίαν Funckh.; addi
; μὴ ante ἀποδ. Mr.
ὶ. μὲν οὖν] γ' οὖν N. — τούτων] περὶ τούτων? an
ι? — ἐν τῷ γυμν. ci. Bk. (Mr. Turr.): ἐπὶ τ. γ. —
ίους scripsi: ἀκουσίους. cf. 4 β 4. 2 β 9.
ι. ὁ μὲν ἐκωλύθη add. R. (Turr.); ὁ μὲν διεκωλύθη Mr.
πελθὼν NABk.: ἐλθών. — Transposui vv. εἰ μὲν γὰρ

5 μὴ φονεῦσιν εἶναι· διὰ δὲ τὴν ὑποδρομὴν β
τοῦ παιδὸς τὸ μὲν μειράκιον οὐ δικαίως ἐπι
οὐδένα γὰρ ἔβαλε τῶν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἀφ
ὁ δὲ παῖς εἴπερ ἑστὼς φανερὸς ὑμῖν ἐστι μὴ
ἑκουσίως (δ') ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου
ἔτι σαφεστέρως δηλοῦται διὰ τὴν αὑτοῦ
ἀποθανών· οὐ γὰρ ἂν ἐβλήθη ἀτρεμίζων
6 διατρέχων. Ἀκουσίου δὲ τοῦ φόνου ἐξ ἀμφ
ὁμολογουμένου γενέσθαι, ἐκ τῆς ἁμαρτίας,
αὐτῶν ἐστίν, ἔτι γε σαφέστερον ἂν ὁ φον
χθείη. οἵ τε γὰρ ἁμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοή
δρᾶσαι, οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίων εἰσ
ἑκούσιόν τι δρῶντες ἢ πάσχοντες, οὗτοι τ
7 μάτων αἴτιοι γίγνονται. τὸ μὲν τοίνυν
περὶ οὐδένα οὐδὲν ἥμαρτεν. οὔτε γὰρ ἀπ
ἀλλὰ προστεταγμένον ἐξεμελέτα, οὔτε ἐν
μένοις ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει
οὔτε τοῦ σκοποῦ ἁμαρτών, εἰς τοὺς ἀφεστῶ
τίσας, τοῦ παιδὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ πάντα ὁ
122 ἐπενόει δρῶν ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσιον,
8 διακωλυθεὶς τοῦ σκοποῦ τυχεῖν. ὁ δὲ | πα

— εἶναι, quae v. leguntur post αἰτίας ἦλθεν, m
terea τοῦ δὲ παιδὸς in τοῦ γὰρ παιδὸς. v. R
p. 274. — φονεῦσιν ci. Bk. (Turr.): φονεὺς.

5. τοῦ σκοποῦ] τοῦ add. NABk. — μὴ (ἂν)
ipse δ' potius addendum duxi; cf. 4. — φανερᾶ

6. ὑμῖν] ἡμῖν pr. M Ald. num ἡμῶν? — ἔτι
ἔτι δὲ (δὲ del. Dobr. K.). — ἂν add. Dobr. Tur
μαρτάνοντες Ald. (ἀμφ. L). — τι tamquam e
illatum secl. Mr. — οἵ τε ἑκούσ. Sp.: οἱ δὲ ἑκ.

7. οὐδὲν ἥμαρτεν NMr.: ἡμ. οὐδέν. —
ἐμελέτα N. — (τοῖς) γυμν. ci. R. — ἁμαρτὸν
correcti. — ἐφεστῶτας pr. A.

μενος προδραμεῖν, τοῦ καιροῦ διαμαρτὼν ἐν ᾧ δια-
τρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη, περιέπεσεν οἷς οὐκ ἤθελεν,
ἀκουσίως δὲ ἁμαρτὼν εἰς ἑαυτὸν οἰκείαις συμφοραῖς
κέχρηται, τῆς δ' ἁμαρτίας τετιμωρημένος ἑαυτὸν
ἔχει τὴν δίκην, οὐ συνηδομένων μὲν οὐδὲ συνεθε-
λόντων ἡμῶν, συναλγούντων δὲ καὶ συλλυπουμένων.
τῆς δὲ ἁμαρτίας εἰς τοῦτον ἡκούσης τό (τε) ἔργον
οὐχ ἡμέτερον ἀλλὰ τοῦ ἐξαμαρτόντος ἐστί, τό τε
πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὸν ἡμᾶς μὲν ἀπολύει τῆς
αἰτίας, τὸν δὲ δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ ἁμαρτίᾳ
τετιμώρηται. ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ᾧ πι- 9
στεύων, εἴργοντι μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτεί-
νειν, ὡς φονέα με διώκει. ὑπὸ μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ
τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίας ὅδε ἀπολύεται μηδὲ ἀκου-
σίως ἀποκτεῖναι αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ'
ἐπικαλούμενος ὡς ἑκὼν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀπολύεται
τοῖν ἐγκλημάτοιν, μήτ' ἄκων μήτε ἑκὼν ἀποκτεῖναι.
ἀπολυόμενος δὲ ὑπό τε τῆς ἀληθείας τῶν πραχθέν- 10
των ὑπό τε τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται, οὐδὲ τῶν
ἐπιτηδευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιοῦ-
σθαί ἐσμεν. οὗτός τε γὰρ ἀνόσια πείσεται τὰς οὐ
προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας, ἐγώ τε μᾶλλον μὲν
οὐδέν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὤν, εἰς πολ-
λαπλασίους τούτου συμφορὰς ἥξω· ἐπί τε γὰρ τῇ
τούτου διαφθορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου

8. προςδραμεῖν BLZM. num προδιαδραμεῖν? — καιροῦ Sp.: χώρου (χρόνου auct. R. Turr.). — τοῦτον ci. R. (Turr. Mr.): τοῦτο. — τό τ' ἔργον Sp.

9. μήτ' ἄκων add. N Ald. — μήτε ἑκὼν N: μήθ' ἑκών.

10. ὑπό τε τῆς ἀληθ. τῶν πραχθ. ὑπό τε τοῦ νόμου N et corr. A (Bk., et ci. R.): ὑπό τε τῆς ἀλ. τοῦ νόμου ὑπό τε τῶν πραχθ. — ἕνεκα Z Ald. — διαφθορᾷ R. et tue-

διάξω, ἐπί τε τῇ ἐμαυτοῦ ἀπαιδίᾳ ζῶν ἔτι κατορυχθήσομαι.

11 Ἐλεοῦντες οὖν τοῦδε μὲν τοῦ νηπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφοράν, ἐμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν, μὴ καταψηφισάμενοι δυσμόρους ἡμᾶς καταστήσητε, ἀλλ' ἀπολύοντες εὐσεβεῖτε. ὅ τε γὰρ ἀποθανὼν συμφοραῖς περιπεσὼν οὐκ ἀτιμώρητός ἐστιν, ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τὰς τούτων

12 ἁμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν. τήν τε οὖν εὐσέβειαν τούτων τῶν πραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδούμενοι ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀθλιωτάτω δύο πατέρα καὶ παῖδα ἀώροις συμφοραῖς περιβάλητε.

γ.
ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΥΣΤΕΡΟΣ.

Ὅτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεία παρὰ φύσιν καὶ λέγειν καὶ δρᾶν ἅπαντας ἀναγκάζει, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ δοκεῖ μοι σημαίνειν οὗτος· ἥκιστα γὰρ ἔν γε τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ἀναιδὴς καὶ τολμηρὸς ὢν νῦν ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠνάγκασται λέγειν οἷα οὐκ ἄν

2 ποτε ᾤμην ἐγὼ τοῦτον εἰπεῖν. ἐγώ τε γὰρ πολλῇ

tur N: διαφορᾷ. — διάξω: διδάξω pr. AZ. — ἔτι κατορυχθήσομαι R. Bk.: ἐπικατορ. codd., quod tuetur Hi. ἔτι κατορωρύξομαι K. coll. γ 12.

11. νηπίου] νέου καὶ ἀναιτίου K. — pro οὖν τοῦδε μὲν N habet μὲν οὖν οὐδὲ μὲν. — καταστήσητε N A (Bk.): καταστήσετε cett. cod. — post ἀποθανὼν add. τῇ αὑτοῦ ἁμαρτίᾳ K. Si quidquam mutandum, ἁμαρτὼν potius pro ἀποθ. scripserim.

12. καὶ τὴν ἀλήθειαν post εὐσέβ. add. S. — δύω BLZM Ald. (δύο etiam Turr.). — περιβάλοιτε ABLZM.

γ 1. γε] τε pr. A.

νοίᾳ χρώμενος οὐκ ἂν ὑπέλαβον τοῦτον ἀντειπεῖν·
ὐδὲ γὰρ ἂν ἕνα λόγον ἀντὶ δυοῖν λέξας τὸ ἥμισυ
ῆς κατηγορίας ἐμαυτὸν ἂν ἀπεστέρησα· οὗτός τε
ἡ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ διπλασίῳ μου, ἕνα
ὲν πρὸς ἕνα λόγον ἀπολογηθείς, ἃ δὲ κατηγόρησεν
ναποκρίτως εἰπών. τοσοῦτον δὲ προέχων ἐν τοῖς 3
όγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐν οἷς ἔπραξε πολλαπλάσια τού-
ων, οὗτος μὲν οὐχ ὁσίως δεῖται ὑμῶν συχνῶς τὴν
πολογίαν ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ δράσας μὲν
ὐδὲν κακόν, παθὼν δὲ ἄθλια καὶ δεινά, καὶ νῦν
τι δεινότερα τούτων ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, εἰς τὸν
μέτερον ἔλεον καταπεφευγὼς δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄν-
ρες ἀνοσίων ἔργων τιμωροί, ὁσίων δὲ διαγνώμονες,
ὴ ἔργα φανερὰ ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πει-
θέντας, ψευδῆ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραχθέντων ἡγή-
ασθαι· ἡ μὲν γὰρ πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκει- 4
αι, ἡ δ' ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται.
ῷ μὲν οὖν δικαίῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας·
ῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ μὴ
ὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ
αὶ αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν | ἐπίδω 123
ὑτόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδείας ἥκει, 5

2. ἀντὶ δυοῖν λέξας auctore R. Bk. Turr.: ἀντιδοὺς λέξας N A (ἀντιδ. [ἢ λέξας] Mr.), ἀντιδοὺς ἤλεγξας ett.

3. ἔπραξε scripsi (an ἔδρασε? quippe patrum filiorumue res parum hic distingui solent): ἔπρασσε. — συχνῶς] ὑμενῶς R., εὔνως K. — δὲ δράσας mal. R.: δ' ἔδρασα. — ost πεισθ. add. ἀφανίσαι S., ἄπιστα νομίσαι K.; contra el. ἔργα φανερὰ Fr. — ft. ἐξαιρεθέντας, cuius v. glosıma fuerit πεισθέντας; cf. 5, 46. — πεισθέντας et ἡγήασθαι N Mr.: πεισθέντες (πεισθεντός pr. A) et ἡγήσησθε.

4. καὶ ἀδυνατώτ.] ἢ δυνατ. ci. Mr. Sch., εἰ καὶ ἀδ. R., μα post ἡ δ' add. W.

ὥστε τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀκοντίσαντα οὔτε τρῶσαι οὔτε ἀποκτεῖναί φησι, τὸν δὲ οὔτε ψαύσαντα τοῦ ἀκοντίου οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἁπάσης μὲν γῆς ἁμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἑκουσίως κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτὸν πιστότερος ἄν μοι δοκῶ εἶναι ἢ οὗτος, ὃς μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναί
6 φησι τὸ μειράκιον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου, ὃς ὑπεδέχετο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια [ἀναιρεῖσθαι], διὰ τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσών, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἕν' ἁμαρτών, ἀθλίως ἀπέθανεν· ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πικρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας ἑκὼν μὲν [οὐκ ἀπέκτεινε, μᾶλλον δὲ ἑκὼν] οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινεν, ἀκουσίως δὲ οὐχ ἧσσον ἢ ἑκουσίως ἀπέκτεινέ μου τὸν
7 παῖδα. Τὸ παράπαν δὲ ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαί φησιν, ὃς ἀπαγορεύει μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν. ἀλλὰ τίς ὁ βαλών ἐστιν; ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς

5. ἀκοντίσαντα N W.: ἀποκτείναντα. — ἁμαρτὸν R. ci. — ἁπάντων Sp. — τὸ ἀκόντιον λέγει NMr.: λέγει τὸ ἀκόντιον. — ὃς om. NABM. — φασὶ N, unde φάσκων om. ὃς W. — Parum autem haec conveniunt cum β 3.

6. ἀναιρεῖσθαι del. Fr. — οὐδ' εἰς ἕν' Fr.: οὐδ' εἰς ἓν codd., εἰς οὐδέν' v. — ἀπέθανε N. — vv. μᾶλλον δὲ — ἀπέκτεινεν add. NA (ἢ ante οὔτε inserit N); del. K. videtur sane aliquid interpolatum esse, duabus lectionibus in unum confusis. — ἀκουσ.] ἑκουσίως N et pr. A, et deinceps ἀκ. pro ἑκουσίως. — ἧσον pr. A. — ἀπέκτεινέ μου] ἀποκτείνει μου pr. A; ἀποκτείναντος N, v. § sequ.

7. ἀρνουμένου N et pr. A. — τίς ὁ βαλών; ἐς τίν' ὁ φόνος ἀνήκει; Bk. in Add. — οὖν Ald.: ὃν codd. — ἀνη-

ὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παιδαγωγούς; ὧν οὐδεὶς
ὐδὲν κατηγορεῖ· οὐδ᾽ αὖ ἀφανὴς ἀλλὰ καὶ λίαν
ανερὸς ἔμοιγε αὐτοῦ ὁ θάνατός ἐστιν. ἐγὼ δὲ τὸν
μον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημὶ τοὺς ἀποκτείναντας
λάζεσθαι· ὅ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνας ἀκουσίοις
κοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστιν, ὅ τε διαφθαρεὶς
δὲν ἧσσον ἀκουσίως ἢ ἑκουσίως βλαφθεὶς ἀδικοῖτ᾽
ἀτιμώρητος γενόμενος. Οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν 8
τὶ διὰ τὴν ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ
δεμιᾶς ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἡ ἀτυχία γίγνεται,
άρτημα οὖσα τῷ ἁμαρτόντι συμφορὰ δικαία γε-
σθαι ἐστίν· εἰ δὲ θεία κηλὶς τῷ δράσαντι προσπί-
ει ἀσεβοῦντι, οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς δια-
λύειν γίγνεσθαι. Ἔλεξαν δὲ καὶ ὡς οὐ πρέπει 9
ηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι·
εῖς δὲ πῶς ἂν πρέποντα πάσχοιμεν, εἰ μηδὲν ὑπο-
έστερα τούτων μελετῶντες θανάτῳ ζημιούμεθα;
άσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι, καὶ ἀξιῶν τὰς συμ-
ορὰς τῶν ἁμαρτόντων εἶναι καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀνα-
ρτήτους ἐκτρέπεσθαι, ὑπὲρ ἡμῶν λέγει. ὅ τε γὰρ
ῖς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἁμαρτών, ὑπὸ τούτου
ῦ μειρακίου ἀποθανών, ἀδικοῖτ᾽ ἂν ἀτιμώρητος
νόμενος· ἐγώ τε τοῦδε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὢν
ινὰ πείσομαι, ἃ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι μὴ τυχὼν

:] B. A. p. 403: ἀνήκει Ἀ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, et Suid.
v. — οὐδεὶς] οὐδενὸς Sch. — οὐδ᾽ αὖ] οὐ γὰρ omnes.
ıortuum autem esse patet," cf. 2 γ 10 σαφῆ μὲν γὰρ κτἑ.
γ 7. — ἀκουσίοις NA Bk.: ἀκουσίως. — ὅ τε δὲ φθαρεὶς
— ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως N et pr. A.
8. μηδεμιᾶς] μηδὲ δϊ N. — εἰ δὲ θεία] ἡ δὲ ἀλήθεια
(et pr. A ut videtur).
9. οὐ ante πρέπει om. N. — ἀποδίδωσι N Mr.: δίδωσι.

10 παρ' ὑμῶν. Ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδὲ τοῦ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι, ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀπολύεται, ἀλλὰ κοινὰ ἀμφότερα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστί, δηλώσω. εἴπερ ὁ παῖς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθεῖν καὶ μὴ ἀτρέμας ἑστάναι φονεὺς αὐτὸς αὑτοῦ δίκαιος εἶναί ἐστιν, οὐδὲ τὸ μειράκιον καθαρὸν τῆς αἰτίας ἐστίν, ἀλλ' εἴπερ τούτου μὴ ἀκοντίζοντος ἀλλ' ἀτρέμα ἑστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς. ἐξ ἀμφοῖν δὲ τοῦ φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὑτὸν ἁμαρτὼν μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν ἑαυτὸν τετιμώρηται, τέθνηκε γάρ, ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας τῆς ἁμαρτίας γενόμενος πῶς δίκαιος ἀζήμιος ἀποφυγεῖν ἐστίν;

11 Ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολογίας μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου ὄντος, οὐκ ἂν δικαίως οὐδὲ ὁσίως ἀπολύοιτε αὐτόν. οὔτε γὰρ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὴν τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες, αὐθένται καταγνωσθέντες ὅσια ἀλλ' ἀνόσι' ἂν πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν· οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων εὐσεβοῖντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων τοὺς ἀνοσίους. πάσης δ' ὑπὲρ πάντων τῆς κηλῖδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολλὴ εὐλάβεια ὑμῖν τούτων ποιητέα ἐστί· καταλαβόντες μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ εἴρξαντες ὧν ὁ νόμος εἴργει καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἔσεσθε, ἀπολύσαντες

10. οὐδὲ τῆς ἁμ. τοῦδε codd.; em. Mr. Turr. — τοῦ NS. Turr.: τῷ. — εἴπερ] εἰ γὰρ Ald. v. ante Bk. Mr. (εἴπερ γὰρ Baiter.). cf. 2 γ 6. — ὑπελθεῖν NMr.: ἐλθεῖν. cf. β, 4. — ἀλλ' εἴπερ] ἀλλ' εἰ K. — ἑαυτὸν] αὑτὸν N.
11. τοῦ φόνου ὄντος NMr.: ὄντος τοῦ φ. — τῶν .. προσηκό..ων A pr.; τῶν οὐ προσηκ. S. Fr. — εὐλάβεια ὑμῖν] εὐσέβεια ἡμῖν pr. A, εὐσεβ. ὑμῖν N.

δὲ ὑπαίτιοι καθίστασθε. τῆς οὖν | ὑμετέρας εὐσεβείας ἕνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες τιμωρεῖσθε αὐτόν, (καὶ) αὐτοί τε μὴ μεταλάβητε τῆς τούτου μιαρίας, ἡμῖν τε τοῖς γονεῦσιν, οἳ ζῶντες κατορωρύγμεθα ὑπ' αὐτοῦ, δόξῃ γοῦν ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν καταστήσατε. 12

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΥΣΤΕΡΟΣ.

Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν προσέχοντα τὸν νοῦν μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογίαν μου, ὑμᾶς δὲ χρὴ γιγνώσκειν ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἀντίδικοι κατ' εὔνοιαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα εἰκότως δίκαια ἑκάτεροι αὑτοὺς οἰόμεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὁρᾶν προσήκει τὰ πραχθέντα. ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἡ 2
ἀλήθεια σκεπτέα αὐτῶν ἐστίν. ἐγὼ δέ, εἰ μέν τι ψεῦδος εἴρηκα, ὁμολογῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημένα προσδιαβάλλειν ἄδικα εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ, οὐκ ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαί ἐστι.

3 Θέλω δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν ὅτι οὐκ ἐάν τις φάσκῃ ἀποκτεῖναι, τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐάν τις ἐλεγχθῇ. οὗτος δὲ ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν γενέσθαι, περὶ τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ, ὃν ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦ-

12. ἡμετέρας pr. A. — τιμωρεῖσθαι A pr. — κατωρύγμεθα N A Mr.; κατωρορύγμ. BL, κατορορ. M.
δ 1. γινώσκοντας N et pr. A. — ὁσίως] num ἴσως?
3. πρῶτον ὑμᾶς NMr.: ὑμ. πρ. — τινά ante τις φάσκῃ add. W. — ἐλεγχῇ B (ἐλέγχῃ Hi.). — περὶ τοῦ scripsi: ὑπὲρ τοῦ.

4 σθαι. Σχετλιάζει δὲ κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν
παῖδα, εἰ μήτε ἀκοντίσας μήτε ἐπινοήσας αὐθέντης
ὢν ἀποδείκνυται, καὶ οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολο-
γεῖται. οὐ γὰρ ἀκοντίσαι οὐδὲ βαλεῖν αὐτόν φημι
τὸν παῖδα, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου ὑπελ-
θόντα οὐχ ὑπὸ τοῦ μειρακίου ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ δια-
φθαρῆναι· οὐ γὰρ ἀτρεμίζων ἀπέθανε. τῆς δὲ δια-
δρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης, εἰ μὲν ὑπὸ τοῦ
παιδοτρίβου καλούμενος διέτρεχεν, ὁ πειδοτρίβης ἂν
ἀποκτείνας αὐτὸν εἴη, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθεὶς
5 ὑπῆλθεν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται. Θέλω δὲ
μὴ πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὁρμῆσαι ἢ τὸ ἔργον
ἔτι φανερώτερον καταστῆσαι, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστί.
τὸ μὲν μειράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετών-
των ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν, οὐδὲ τῶν ἐπικαλου-
μένων τι διὰ τὴν αὑτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ
παῖς οὐ ταὐτὰ τοῖς συνθεωμένοις δρῶν, ἀλλ' εἰς τὴν
ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθών, σαφῶς δηλοῦται παρὰ
τὴν αὑτοῦ ἁμαρτίαν περισσοτέροις ἀτυχήμασι τῶν
ἀτρεμιζόντων περιπεσών. ὁ μὲν γὰρ ἀφεὶς οὐδὲν ἂν
ἥμαρτε μηδενὸς ὑπὸ τὸ βέλος ὑπελθόντος· αὐτὸς δ'
6 οὐκ ἂν ἐβλήθη μετὰ τῶν θεωμένων ἑστώς. Ὡς δ'
οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συνακοντιζόντων μέτοχός ἐστι
τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ γὰρ διὰ τὸ τοῦτον ἀκοντί-

4. ft. ante κακῶς interciderit ἀδίκως. — μήτ' (μήτε N) ἐπινοήσας NB Bk., μήθ' ὑπονοήσ. A pr., sed corr. ab ead. manu μήτ' ἐπιν.: μήτε πονήσας. — ἀποδείκνυται NMr. (cf. § 9): ἀποδέδεικται. — αὑτὸν Hi.: αὐτὸν. — οὐ γὰρ (ἂν) ἀτρ. ἀπέθ. K. Fr. cf. β 5. — γενομένης ipse scr.: γινομένης. — καλούμενον N.

5. τι] τις pr. A. — ἐπελθών pr. A. — ἀτυχήμασι] ἁμαρ-τήμασι N et pr. A (prob. Sp.).

ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες ἂν οἱ συμμελετῶντες
:ράκτορες εἴησαν τῆς αἰτίας· οὗτοι γὰρ οὐ διὰ
ὴ ἀκοντίζειν οὐκ ἔβαλον αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ
νὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ νεανίσκος
ν περισσὸν τούτων ἁμαρτὼν ὁμοίως τούτοις οὐκ
ἰαλεν αὐτὸν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμένοις ἑστῶτα.
δὲ οὐδὲ τὸ ἁμάρτημα τοῦ παιδὸς μόνον, ἀλλὰ 7
ἡ ἀφυλαξία. ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὁρῶν διατρέ-
ι πῶς ἂν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν; ὁ δ' ἰδὼν
ἀκοντίζοντας εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βλη-
ι· ἐξῆν γὰρ αὐτῷ ἀτρέμα ἑστάναι. Τὸν δὲ νό- 8
ὶν παραφέρουσιν, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ
ως τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας ἀκουσίοις πα-
σι κολάζει. τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον
ὐκ ἂν δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτόντος κολάζοιτο·
ν γὰρ αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὑτοῦ ἁμαρτίας φέρειν·
παῖς ταῖς αὑτοῦ ἁμαρτίαις διαφθαρεὶς ἅμα
τέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένου
ῦ ἀποκτείναντος οὐκ ἀτιμώρητος ὁ φόνος ἐστίν,
ός γε δὴ τὴν δίκην τοῦ φονέως.
Οὐκ οὖν ἐὰν ἀπολύσητε | ἡμᾶς, ἀλλ' ἐὰν κατα- 9
:ε, ἐνθύμιον ὑπολείψεσθε. ὁ μὲν γὰρ αὑτὸς 125
αυτοῦ ἁμαρτίας φέρων οὐδενὶ οὐδὲν προστρό-
' καταλείψει· ὁ δὲ καθαρὸς τῆς αἰτίας ἐὰν

μηδενὶ ci. R., rec. Turr.: μηδένα. — εἴησαν] ἦσαν W.
μὴ βληθῆναι K.: μηδένα μὴ βαλεῖν (μὴ del. Fr.
— ἀτρέμα N A Mr.: ἀτρέμας.
τὰς αὑτοῦ ἁμ. NAM Fr. — ἐστί ἔχοντος N. — δὴ add.

οὐκ οὖν ἐὰν S.: οὐκ ἐὰν N et pr. A; οὐκ ἐὰν οὖν
— καταλάβοιτε A B L Z M. — ὁ μὲν γὰρ] om. γὰρ
ἑαυτοῦ N: αὑτοῦ. — ὃς δὲ ἐὰν φθαρῇ N; ος . . . ἐὰν
ῇ pr. A; ὃς ἐὰν διαφθαρῇ cett.; ὃς e coni. R. del. Bk.

διαφθαρῇ, τοῖς καταλαμβάνουσι μεῖζον τὸ ε γενήσεται. εἰ δὲ αὐθέντης ἐκ τῶν λεγομέ δείκνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ οἱ λέγοντες αἴτι ἀλλ' ἡ πρᾶξις τῶν ἔργων. ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλεγχόντων τὸν παῖδα αὐθέντην ὄντα, ὁ νό λύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας τὸν ἀποκτείναντα και νει. μήτε οὖν ἡμᾶς εἰς μὴ προσηκούσας σ ἐμβάλητε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχί θοῦντες ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε, ἀλ ὅσιον καὶ δίκαιον, μεμνημένοι τοῦ πάθους τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα ἀπολύετε ἡμᾶς· οὐ γὰρ αἴτιοι τοῦ φόνου ἐσ

4.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Γ.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΓΟ ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νέος καὶ πρεσβύτης ἐκ λοιδορίας ἀλλήλοι σόντες ἐμάχοντο, ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου τέθνηκεν ὁ πρεσβύτης· καὶ περὶ τούτου κατ τοῦ νέου ὡς τὸν φόνον πεποιηκότος. ὁ δὲ π πρεσβύτην ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν ἀ ἡ στάσις γίνεται.

Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δι πλείστου τοὺς κρίνοντας ποιεῖσθαι διώκει

10. ἐλέγχοντα BLZM. — post ἐγένετο add. ἀπολ
Or. IV α. *ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ* NABk.: *ΑΜΥΝΕΣΘ*
α Ὑπόθ.] ἀλλήλοις συμπεσόντες NMr.: συμπ
τοῦ νέου] τοῦ μὲν N.

μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον, μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφιέν-
τας μήτε τοὺς καθαροὺς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας. ὅ 2
τε γὰρ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φῦλον
τοὺς πρώτους γενομένους ἔφυσεν ἡμῶν, τροφέας τε
παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπά-
νει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκοιμεν τῆς γηραιοῦ
τελευτῆς. ὅστις οὖν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιωθέντων
τοῦ βίου ἡμῶν ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ μὲν
περὶ τοὺς θεούς, συγχεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων.
ὅ τε [γὰρ] ἀποθανών, στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν 3
αὐτῷ, εἰκότως θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν
ἀλιτηρίων δυσμένειαν, ἣν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρί-
νοντες ἢ μαρτυροῦντες, συνασεβοῦντες τῷ ταῦτα
δρῶντι, οὐ προσῆκον μίασμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους
εἰσάγονται· ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν διεφθαρμένων, 4
εἰ δι᾽ ἄλλην τινὰ ἔχθραν τοὺς ἀναιτίους διώκοιμεν,
τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες δεινοὺς ἀλιτη-
ρίους ἕξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους,
τοὺς δὲ καθαροὺς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἔνοχοι τοῦ
φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἐσμέν, ὑμᾶς τε ἄνομα δρᾶν
πείθοντες καὶ τοῦ ὑμετέρου ἁμαρτήματος ὑπαίτιοι
γιγνόμεθα. ἐγὼ μὲν οὖν δεδιὼς ταῦτα, εἰς ὑμᾶς 5
παράγων τὸν ἀσεβήσαντα καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων

1. ἀγῶνα] κρίσιν ZM.
2. ὅτε γὰρ θεὸς — — τροφέας τε καὶ (ita A pr., MZ et ditt. ante Bk.) τροφοὺς (?) παρέδωκε Sp., retinens γὰρ § 3 omit. — φῦλον NMr.: γένος. — πρώτους NMr.: πρῶτον. — ἣν ante θάλ. om. N. — τούτων ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιωθείς sed ἀξιωθέντος N) τοῦ βίου ἡμῶν codd. et edd. (praeter Fr., qui N sequitur). ἀξιωθεὶς — — ἀποστερεῖ (pro ἀποκτεί-νει) ci. R. K. coll. β 7; ἀξιωθέντων [τοῦ βίου] S.
3. γὰρ del. Fr. S. — 4. cf. Poll. 8, 21: καὶ ὡς Ἀντ. ἐπι-τίμιον.

εἰμί· ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κρίσει
προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ
εἰργασμένῳ ἐπιθέντες, ἅπασαν τὴν πόλιν καθαρὰν
6 τοῦ μιάσματος καταστήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέ-
κτεινε τὸν ἄνδρα, ἄξιος ἂν ἦν συγγνώμης τυχεῖν
τινός· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολασίᾳ παροινῶν εἰς ἄνδρα
πρεσβύτην, τύπτων τε καὶ πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς
ἀπεστέρησεν αὐτόν, ὡς μὲν ἀποκτείνας τοῦ φόνου
τοῖς ἐπιτιμίοις ἔνοχός ἐστιν, ὡς δὲ συγχέων ἅπαν-
τα τῶν γεραιοτέρων τὰ νόμιμα οὐδενὸς ἁμαρτεῖν,
7 οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστιν. ὁ μὲν
τοίνυν νόμος ὀρθῶς ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδίδωσιν
αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἳ παρῆσαν παρ-
οινοῦντι αὐτῷ. ὑμᾶς δὲ χρὴ τῇ τε ἀνομίᾳ τοῦ παθή-
ματος ἀμύνοντας, τήν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ
πάθους, τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν.

β.

126 | ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ, ΩΣ ΑΜΥΝΟΜΕΝΟΣ ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ στάσις μετάστασις· μεταφέρει γὰρ ἐπὶ τὸν θεραπεύσαντα ἰατρὸν τὸν φόνον. τὸ γὰρ ἀντεγκληματικὶν ὡς παρεπόμενον ἔλαβεν.

Ὅτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποιήσαντο, οὐ θαυμάζω αὐτῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος

5. τῶν εἰργασμένων Z et v. ante R.; τῷ εἰργασμένων A pr. — num καταστήσατε?
6. τὸν γεραιότερον N. haec verba del. Hi.
7. παραδιδοῦσιν N. — τῇ τε ἀνομίᾳ NAB (τοὺ τε ἀνομία M pr.): τήν τε ἀνομίαν.
β. ΦΟΝΟΥ ΩΣ S. Turr.: ΦΟΝΟΥ ΟΝ ΩΣ.

ὑτοῖς ἐστίν, ἀλλ' ὡς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἔχθραν ιαφθείρωσιν· ὅτι δ' ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλήασιν ἤθελον τὸ πρᾶγμα, οὗ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἴτιος αὶ μᾶλλον ἢ ἐγὼ ἐγένετο, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν οι δοκῶ. ἄρχων γὰρ χειρῶν ἀδίκων, καὶ παροινῶν 'ς ἄνδρα πολὺ αὑτοῦ σωφρονέστερον, οὐχ αὑτῷ όνον τῆς συμφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος ἴτιος ἐγένετο. Οἶμαι μὲν οὖν ἔγωγε οὔτε δίκαια 2 ὑτους οὔθ' ὅσια δρᾶν ἐγκαλοῦντας ἐμοί. τὸν γὰρ ρξαντα τῆς πληγῆς, εἰ μὲν σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ μυνάμην αὐτόν, ἠδίκουν μὲν (ἂν) οὐδ' οὕτως — οὐ ὰρ ταὐτὰ ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρ- οντες ἀντιπάσχειν εἰσί —· ταῖς δὲ χερσὶ τυπτόμενος π' αὐτοῦ, ταῖς χερσὶν ἅπερ ἔπασχον ἀντιδρῶν, πόερα ἠδίκουν; Εἶεν· ἐρεῖ δέ „ἀλλ' ὁ νόμος εἴργων 3 ήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν ἔνοχον τοῦ όνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἀποφαίνει σε ὄντα· ὁ γὰρ ἀνὴρ έθνηκεν." ἐγὼ δὲ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον οὐκ ἀποτεῖναί φημι. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ αραχρῆμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν δικαίως δ' ἂν τεθνήκει — οὐ γὰρ ταὐτὰ ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα ἱ ἄρξαντες δίκαιοι ἀντιπάσχειν εἰσί —· νῦν δὲ πολλαῖς 4 μέραις ὕστερον μοχθηρῷ ἰατρῷ ἐπιτρεφθεὶς διὰ τὴν οῦ ἰατροῦ μοχθηρίαν καὶ οὐ διὰ τὰς πληγὰς ἀπέθανε. ρολεγόντων γὰρ αὐτῷ τῶν ἄλλων ἰατρῶν, εἰ ταύτην

1. τοῦ ἐγκλ. αἴτιος ἐγένετο NMr.: αἴτιος τοῦ ἐγκλ. γέονεν.
2. σιδήρῳ cum AN add. Bk. — εἰσί N: εἰσίν. — πόερα ἂν ἠδ. N.
3. καὶ ante δεύτ. om. N et pr. A. — εἰσί Turr. coll. § 2.
4. μοχθηρῷ NMr.: πονηρῷ. — εἰ] εἰς N. —

τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο, ὅτι ἰάσιμος ὢν διαφθα-
ρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεὶς ἐμοὶ
5 ἀνόσιον ἔγκλημα προσέβαλεν. Ἀπολύει δέ με καὶ ὁ
νόμος καθ' ὃν διώκομαι. τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα
κελεύει φονέα εἶναι. ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβού-
λευσά τι αὐτῷ, ὃ μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ; τοῖς
γὰρ αὐτοῖς ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρῶν ἅπερ
ἔπασχον, σαφὲς ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐπεβου-
6 λεύθην. Εἰ δέ τις ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον
οἰόμενος γενέσθαι φονέα με αὐτοῦ ἡγεῖται εἶναι,
ἀντιλογισάσθω ὅτι διὰ τὸν ἄρξαντα αἱ πληγαὶ γενό-
μεναι τοῦτον αἴτιον τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀπο-
φαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν ἠμυνάμην μὴ τυπτόμενος
ὑπ' αὐτοῦ. ἀπολυόμενος δὲ ὑπό τε τοῦ, νόμου ὑπό
τε τοῦ ἄρξαντος τῆς πληγῆς ἐγὼ μὲν οὐδενὶ τρόπῳ
φονεὺς αὐτοῦ εἰμί, ὁ δὲ ἀποθανών, εἰ μὲν ἀτυχίᾳ
τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ κέχρηται (ἠτύχησε γὰρ
ἄρξας τῆς πληγῆς), εἰ δ' ἀβουλίᾳ τινί, τῇ ἑαυτοῦ
ἀβουλίᾳ διέφθαρται· οὐ γὰρ εὖ φρονῶν ἔτυπτέ με.
7 Ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγοροῦμαι, ἱκανῶς
ἐπιδέδεικταί μοι. ἐθέλω δὲ τοὺς κατηγοροῦντάς μου
πᾶσιν οἷς ἐγκαλοῦσιν ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδεῖξαι.
καθαρῷ μέν μοι τῆς αἰτίας ὄντι φόνον ἐπικαλοῦντες,

ἔγκλημα om. N.

5. ἐπεβούλευσα K. coll. δ 5 et 2 γ 3: ἐπιβουλεύσαιμι. τι add. W. — ὃ μὴ scripsi: εἰ μὴ (K. post μὴ add. τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα).

6. εἶναι om. N. — νόμου ὑπό τε τοῦ e coni. R. add. Turr. — τέθνηκε N: τέθνηκεν.

7. ἱκανῶς add. ZM. — μου om. A pr., quod prob. S. — οἷς ἐμοὶ ἐγκαλοῦσιν Hi. — ἀποδεῖξαι N A Mr.: ἐπιδεῖξαι. — μὲν (γὰρ) Mr. — μοι] τοι N. — ἐπικαλοῦντες K.: ἐπιβου-

ιοστεροῦντες δέ με τοῦ βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ
ιι, περὶ τὸν θεὸν ἀσεβοῦσιν (ἀδίκως δὲ) θάνατον
ιβουλεύοντες τά τε νόμιμα συγχέουσι φονεῖς τέ
ιυ γίγνονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθον-
ς καὶ τῆς ὑμετέρας ἀσεβείας (αἴτιοι ὄντες) αὐτοὶ
ονεῖς εἰσί.

Τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην· ὑμᾶς 8
ὲ χρὴ τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας ἀπολῦσαί με μᾶλλον
καταλαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθείς,
ιὰ τὸ μὴ | ὀρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι ἀποφυγών, τοῦ 127
ὴ διδάξαντος καὶ οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον
οῦ ἀποθανόντος καταστήσω· μὴ ὀρθῶς δὲ καταλη-
θεὶς ὑφ' ὑμῶν ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μήνιμα τῶν
λιτηρίων προστρίψομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ 9
ὸ ἀσέβημα τοῦτο ἀναθέντες, αὐτοί τε καθαροὶ τῆς
ιἰτίας γένεσθε, ἐμέ τε ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε·
οὕτω γὰρ ἂν καθαρώτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴημεν.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΥΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τούτῳ φησὶν [θαυμάζω] ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι
χειρῶν ἀδίκων τὸν πρεσβύτερον. εἶτα ὅτι εἰ καὶ οὕτως
ἔχει, ὁ μέχρι φόνου ἀμυνόμενος ὑπεύθυνος. καὶ περὶ
τοῦ ἰατροῦ, ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλη, ἀνεύθυνος ὤν.

Τοῦτόν τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δράσαντα ὅμοια

λεύοντες. — δέ με] δέ μου AB et pr. M; δέ μοι pr. A. — ἀσεβείας scripsi: εὐσεβείας. cf. 5, 88. αἴτιοι ὄντες perinde addendum erat atque δ, 5; cf. α 4.

8. ἡμέτερον pr. A. — ὑμᾶς διδαχθ. NMr.: διδ. ὑμας.
γ. Ὑπόθ.]. θαυμάζω del. S. (θαυμάζων Bait.). φησὶ

οἷς εἴργασται λέγειν, ὑμῖν τε συγγιγνώσκω βουλομένοις τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραχθέντων μαθεῖν τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι. τὸν γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν ἀπέθανεν, αὐτὸς μὲν τοῦ τεθνηκότος οὔ φησι φονεὺς εἶναι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ βλέπων φονέας αὐτοῦ φησὶν εἶναι. θέλω δὲ καὶ τὰ ἄλλα παραπλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδεῖξαι αὐτόν.

2 Εἶπε δὲ πρῶτον μέν, εἰ καὶ ἐκ τῶν πληγῶν ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν· τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, τοῦτον αἴτιον τῶν πραχθέντων γενόμενον καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄρξαι δὲ τὸν ἀποθανόντα. μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι καὶ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερόν ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ἥ τε μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους ἥ τε ἀκμὴ τῆς ῥώμης ἥ τε ἀπειρία τῆς μέθης ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, τοὺς δὲ ἥ τε ἐμπειρία τῶν παροινουμένων ἥ τε ἀσθένεια τοῦ γήρως ἥ τε
3 δύναμις τῶν νέων φοβοῦσα σωφρονίζει. Ὡς δὲ οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἠμύνατο αὐτόν, αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀκμαζούσῃ τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἀδυνάτως τὸν κρείσσονα ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημεῖον οὐ-

omnes; pro ἐν τούτῳ N praebet ἐκ τούτων, ex quo etiam manifestius principium orationis hic temere admixtum esse.

1. δι' ἃ ἐκβ. ἄξιός ἐστι Hi. — τὰ ἄλλα N: τἄλλα.

2. vv. εἶπε — αὐτὸν in margine habet A. — καὶ παροινεῖν] τοῦ παρ. ci. R. — vv. ἥ τε μεγαλοφρ. τοῦ γένους, τῷ θυμῷ χαρίζ., ἥ τε δύναμις τῶν νέων del. K. — παροινουμένων e coni. R. Turr.: παρανομουμένων.

3. οὐδὲ NMr.: οὐ. —

δὲν ὧν ἠμύνατο ὑπολιπὼν ἀπέθανεν. Εἰ δὲ ταῖς
χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ, ὅσον αἱ χεῖρες οἰ-
κειότεραι τοῦ σιδήρου τούτῳ εἰσί, τοσούτῳ μᾶλλον
φονεύς ἐστιν. Ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὡς ὁ ἄρξας τῆς 4
πληγῆς καὶ μὴ διαφθείρας μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναν-
τος φονεύς ἐστι· τοῦτον γὰρ βουλευτὴν τοῦ θανάτου
φησὶ γενέσθαι. ἐγὼ δὲ πολὺ τἀναντία τούτων φημί.
εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἃ διανοούμεθα ἑκάστῳ ἡμῶν ὑπουρ-
γοῦσιν, ὁ μὲν πατάξας καὶ μὴ ἀποκτείνας τῆς πληγῆς
βουλευτὴς ἐγένετο, ὁ δὲ θανασίμως τύπτων τοῦ θα-
νάτου· ἐκ γὰρ ὧν ἐκεῖνος διανοηθεὶς ἔδρασεν, ὁ
ἀνὴρ τέθνηκεν. Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαν-
τος, ἡ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὧν
ἔδρασεν ἐκεῖνος διαφθαρείς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ
ἀλλὰ τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἀπέθανεν· ὁ δὲ
μείζω ὧν ἤθελε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ ὃν οὐκ
ἤθελεν ἀπέκτεινεν. Ὑπὸ δὲ τοῦ ἰατροῦ φάσκων αὐ- 5
τὸν ἀποθανεῖν, θαυμάζω ὅτι οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν
συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναί φησιν αὐτὸν δια-
φθαρῆναι. καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθε-
ραπείας ἂν ἔφη διαφθαρῆναι αὐτόν. εἰ δέ τοι καὶ
ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἀπέθανεν, ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν
ἰατρὸς οὐ φονεὺς αὐτοῦ ἐστίν (ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει
αὐτόν), διὰ δὲ τὰς τούτου πληγὰς ἐπιτρεψάντων ἡμῶν
αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆ-
σθαι αὐτῷ φονεὺς εἴη ἄν;

ὧν ἠμύνατο ὑπολείπων NMr.: ὑπολιπὼν ὧν ἠμύνατο. — οἰκειότ. τοῦ σιδήρου NMr.: τοῦ σιδ. οἰκειότ.

4. ἀπέθανεν] ἔπαθεν N.

5. (οὐ) θαυμάζω ὅτι [οὐχ] Hi. coll. β 4.

6 Οὕτως δὲ φανερῶς ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεγχόμενος ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, εἰς τοῦτο τόλμης καὶ ἀναιδείας ἥκει, ὥστ' οὐκ ἀρκοῦν αὐτῷ ἐστιν ὑπὲρ τῆς αὑτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἳ τὸ
128 τούτου μίασμα ἐπεξερχόμεθα, ἀθέμιστα καὶ | ἀνόσια δρᾶν φησί. τούτῳ μὲν οὖν πρέπει καὶ ταῦτα καὶ ἔτι
7 τούτων δεινότερα λέγειν, τοιαῦτα δεδρακότι· ἡμεῖς δὲ τόν (τε) θάνατον φανερὸν ἀποδεικνύντες, τήν τε πληγὴν ὁμολογουμένην ἐξ ἧς ἀπέθανε, τόν τε νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκήπτομεν ὑμῖν τῷ τούτου φόνῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος καταστῆσαι.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΥΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ μὲν ἀνήρ, οὐ καταγνοὺς αὐτὸς αὑτοῦ ἀλλὰ τὴν σπουδὴν τῶν κατηγόρων φοβηθείς, ὑπαπέστη· ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν αὐτῷ. ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ὑπὲρ αὑτοῦ ἀπελογεῖτο· ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι, ἡμῖν, οἷς μέγιστον ἂν πένθος γένοιτο στερη-
2 θεῖσιν αὐτοῦ, ἀπολογητέον.

Δοκεῖ δέ μοι περὶ τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ

6. οὕτως A corr. Turr. Mr.: οὕτω Bk. Dobs., οὗτος cett. — ἐκ παντὸς τρόπ. ἐλεγχόμ. NMr.: ἐλεγχ. ἐκ παντὸς τρ. — αὑτοῦ NAMFr.
7. παθόντος] ἀποθανόντος N. contrarium accidit § 4.
δ 1. ἂν post αὐτὸς cum AN add. Bk. — ἀκινδυνότερα cum N (et fort. AB) Mr.: ἀκινδυνότερον. — εἶναι, ἡμῖν Hi.: ἡμῖν εἶναι,.

δίκημα εἶναι. ὁ μὲν οὖν διώκων οὐκ εἰκόσι τεμηρίοις χρώμενος τοῦτον τὸν ἄρξαντά φησιν εἶναι. ἰ μὲν γὰρ ὥσπερ βλέπειν μὲν τοῖν ὀφθαλμοῖν ἀκούειν ὲ τοῖς ὠσίν, οὕτω κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν οὺς νέους σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἂν ῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία τῶν έων κατέκρινε· νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονοῦνες πολλοὶ δὲ πρεσβῦται παροινοῦντες οὐδὲν μᾶλλον ῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι τεκμήριον γίγνονται.

οινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου ἡμῖν ὄντος τούτῳ τῷ παντὶ 3
ροέχομεν· οἱ γὰρ μάρτυρες τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς ληγῆς. ἄρξαντος δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάνων (τῶν) κατηγορουμένων ἀπολύεται τῆς αἰτίας. ' τε γὰρ ὁ πατάξας, διὰ τὴν πληγὴν βιασάμενος μᾶς ἐπιτρεφθῆναι ἰατρῷ, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεύς ἐστιν, ὁ ἄρξας τῆς πληγῆς φονεὺς γίνεται. οὗτος γὰρ ἠνάγκασε τόν τε ἀμυνόμενον ἀντιύπτειν τόν τε πληγέντα ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ἐλθεῖν. νόσια γὰρ (ἂν) ὅ γε διωκόμενος πάθοι, εἰ μήτε τοκτείνας ὑπὲρ τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἄρξας ὑπὲρ ιῦ ἄρξαντος φονεὺς ἔσται.

Ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβου- 4
:ύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος.

2. τοῖν ὀφθαλμοῖν NW.: τοῖς ὀφθαλμοῖς. — οὕτω καὶ . R. — num αὐτὴ γὰρ ἂν? — τῶν νέων N et pr. A (τὸν ίων pr. M.) Mr.: τὸν νέον. — γίνονται NAB Bk.: γίνεται.
3. τούτῳ] τούτου ci. S., οὕτω W. — ἁπάντων (τῶν) Bk. Add. Mr. — εἴ τε γὰρ] εἰ γὰρ K. Non recte, puto. idem pro :ιτρεφθῆναι ci. χρῆσθαι, addens συμβουλεῦσαι post βιασά-:νος. (sed ὑμᾶς etiam mortuum complectitur.) denique μᾶλ-ν τοῦ ἀποκτ. post φονεύς ἐστιν transponi vult. — ἂν post ld. Turr. — ὅ γε A (ft. corr.) Dobs. Turr.: ὅ,τε N, ὅτε B, ἰε v.; ὁ Mr., recte ft. — ὑπὲρ] ὑπὸ N et pr. A.
4. μᾶλλον ἢ ὁ N. —

εἰ (μὲν) γὰρ ὁ μὲν ἄρξας τῆς πληγῆς τύπτειν καὶ μὴ ἀποκτείνειν διενοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀποκτεῖναι, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη. νῦν δὲ καὶ ὁ ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτεῖναι διανοηθεὶς ἥμαρ-
5 *τεν, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας. τῆς μὲν οὖν πληγῆς βουλευτὴς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον πῶς ἂν ἐπεβούλευσεν, ὅν γε ἀκουσίως (οὕτως) ἐπάταξεν; Οἰκεῖον δὲ καὶ τὸ ἁμάρτημα τῷ ἄρξαντι μᾶλλον ἢ τῷ ἀμυνομένῳ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἃ ἔπασχεν ἀντιδρᾶν ζητῶν, ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν· ὁ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου ἁμαρτίας (αἴτιος ὢν)*
6 *δικαιότερος φονεὺς εἶναί ἐστιν. Ὡς δὲ οὐδὲ κρεισσόνως ἀλλὰ πολὺ ὑποδεεστέρως ὧν ἔπασχεν ἠμύνετο, διδάξω. ὁ μὲν ὑβρίζων καὶ παροινῶν πάντ' ἔδρα καὶ οὐδὲν ἠμύνετο· ὁ δὲ μὴ πάσχειν ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν, ἅ τε ἔπασχεν ἀκουσίως ἔπασχεν, ἅ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν ἐλασσόνως ἢ κατ'*
7 *ἀξίαν τὸν ἄρξαντα ἠμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα. Εἰ δὲ κρείσσων ὢν τὰς χεῖρας κρεισσόνως ἠμύνετο ἢ ἔπασχεν, οὐδ' οὕτω δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαί*

ἠβούλετο NMr.: *ἐβούλετο.*

5. *ὅς γε ἀκουσ. ἐπάτ.* Fr. S. Turr.; *ᾧ γε ἀκ. ἐπάτ.* vel *ὅν γε ἀκ. ἔπραξεν* Sch. — *καὶ* post *οἰκ. δὲ* add. NMr. — *ἑαυτοῦ ἀκολ.* N: *αὑτοῦ ἀκολ.* — *καὶ τῆς ἑαυτοῦ* om. N. — *αἴτιος ὢν* add. Mr. (*αἴτιος* add. Stephan.; pro *καὶ τῆς ἑαυτοῦ*, *ἐκ τῆς ἑαυτοῦ* scribi iubet R.). — *δικαιότερος* ZM et v. ante Bk.: *δίκαιος* NABBk. et post eum omnes. Sed *φονεύς* ei qui loquitur non est occisus ipse, sed medicus, cf. § 8.

6. *κρεισσόνως* e coni. R. Bk.: *κρεῖσσον ὢν* NA; *κρείσσων ὢν* cett. — *ὑποδεεστέρως* e coni. R. Bk.: *ὑποδεέστερος*. — *ὁ μὲν (γὰρ)* auctore R. Mr. — *οὐδὲν ἠμύνετο* S.: *οὐδ. ἠμύνατο.*

*ἐστι. τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια
ἐπίκειται, τῷ δὲ ἀμυνομένῳ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον
γέγραπται. Πρὸς δὲ τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως* 8
*ἀποκτείνειν ἀποκέκριται· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν
ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὡς οἱ μάρ-
τυρες μαρτυροῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τύχη τοῦ ἄρξαν-
τος καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως
πάντα δράσας καὶ παθὼν ἀλλοτρίᾳ τύχῃ κέχρηται·
ὁ δὲ ἑκουσίως πάντα δράσας, ἐκ | τῶν αὐτοῦ ἔργων* 129
τὴν τύχην προσαγαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ ἥμαρτεν.
Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἔνοχος τῶν κατηγορημένων 9
*ὁ διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δέ τις κοινὴν
μὲν τὴν πρᾶξιν κοινὴν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγού-
μενος εἶναι μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψι-
μον ἐκ τῶν λεγομένων γιγνώσκει αὐτὸν ὄντα, καὶ
οὕτως ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιός ἐστι.
τόν τε γὰρ διώκοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν, μὴ
σαφῶς διδάξαντα ὅτι ἀδικεῖται· τόν τε φεύγοντα
ἀνόσιον ἁλῶναι, μὴ φανερῶς ἐλεγχθέντα ἃ ἐπικαλεῖ-
ται. οὑτωσὶ δὲ ἐκ παντὸς τρόπου τῶν ἐγκλημάτων* 10
*ἀπολυομένου τοῦ ἀνδρός, ἡμεῖς ὁσιώτερον ὑμῖν ἐπι-
σκήπτομεν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ τὸν φονέα ζητοῦντας
κολάζειν τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν. ὅ τε γὰρ ἀπο-*

8. *πρὸς*] *πρὸ* N. — *μήτε δικαίως* auctore R. Bk.: *μὴ δικαίως*. — *προςαγαγόμενος* scripsi (*προςαγόμενος* e coni. R. Turr.): *προαγόμενος*.
9. *οὕτως*] *οὗτος* pr. A., *οὐ τοῦ* N. — post *ἀπολύειν μᾶλλον* vv. *ἢ καταλήψιμον* — *ἀπολύειν μᾶλλον* iterat N, *ἢ καταλήψιμον* — *αὐτὸν ὄντα* iterat A pr. — *δίκαιός* N Mr.: *δίκαιόν*.
10. *ζητεῖν ἀποκτείνειν* codd., praeter A pr., et v. ante Bk. — *ἀποκτείνας* corruptum est; *ἀποθανὼν* Emper. W, deletis quae sequuntur verbis *τοῦ ἀποθανόντος*, pro quibus *τούτου ἀποθ.* restit. S. Turr. Num *παθὼν τούτου ἀποθαν.*? —

κτείνας τούτου ἀποθανόντος οὐδὲν ἧσσον τοῖς αἰτίι προστρόπαιος ἔσται, οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρὶ διπλάσιον καθίστησι τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων τι
11 ἀποκτείνασιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδιότες τὸν μ καθαρὸν ὑμέτερον ἡγεῖσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίι τὸν δὲ μιαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι τοῖς ἐγγ στα τιμωρεῖσθαι ὑπολείπετε· οὕτω γὰρ ἂν δικαιότα καὶ ὁσιώτατα πράξαιτ' ἄν.

5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἕλος τις Μιτυληναῖος ἀνὴρ ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τα τὸν ἀνήγετο Ἡρώδῃ εἰς τὴν Αἶνον· ὡς δὲ πλέοντες ἐγ νοντο ἐν τῇ Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου, ἐπειδὴ ἀστέγαστ ἦν τὸ πλοῖον, εὑρόντες ἕτερον ἐστεγασμένον μετέβησα εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐξῆλθε περὶ τὴν ἑσπέρ ὁ Ἡρώδης καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν α τοῦ τοῦ Ἕλου μόνου, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντ ἐγράψαντο μὲν τὸν Ἕλον ὡς κακοῦργον, ἐν δὲ τῷ ι καστηρίῳ ἀγωνιζόμενοι εἶπον, ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτι ὁ δὲ τὸ μὲν τῆς κακουργίας ἔγκλημα ἀπολύεται παρ γραφικῶς, λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας ν λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέδειξάν με ποιήσαντα· μετ βαίνει δ' ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου ἀπολογίαν, καὶ στ χαστικῶς ἀγωνίζεται. τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κοιν

Ἐβουλόμην μέν, ὦ ἄνδρες, τὴν δύναμιν τι

ἔσται K.: ἐστιν. idem et καταστήσει; sed cf. 3 γ 11: ἔσεσ — καθίστασθε. — μήνιμα Br. coll. γ 7: μίασμα.
11. τὸν μὲν] τὸ μὲν N. — ἡγεῖσθαι N et pr. A. — ἐ γιστα] ἄγχιστα ci. Mr., sicut 2 α 6. — γὰρ ἂν N Mr.: γὸ V. Ὑπόθ.] Ἕλος nomen e vitiosa lectione ἕλος σωθι

λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι τῇ τε συμφορᾷ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις· νῦν δὲ τοῦ μὲν πεπείραμαι πέρα τοῦ προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεής εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέροντος. οὗ μὲν γάρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι 2
μετὰ τῆς αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ οὐδέν με ὠφέλησεν ἡ ἐμπειρία· οὗ δέ με δεῖ σωθῆναι μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ γενόμενα, ἐν τούτῳ με βλάπτει ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ μὲν γὰρ 3
ἤδη τῶν οὐ δυναμένων λέγειν ἄπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις ἀπώλοντο, οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ τῶν λέγειν δυναμένων πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι, τούτῳ ἐσώθησαν [διότι ἐψεύσαντο]. ἀνάγκη οὖν, ὅταν τις ἄπειρος ᾖ τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. ἐγὼ οὖν ὦ ἄνδρες αἰτήσομαι 4
ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς ἀπιστοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωκότες ἄδικόν τι (εἰκὸς

§ 19 fluxit, et omnino hoc argumentum erroribus foedissimis refertum est. Extrema verba corrupta: num ἄχρι τινὸς pro ἄχρι τέλους?

1. καθιστάναι BZM et edit. ante R. — τοῦ προσήκοντος πέρα pr. A.

2. ἀπειρία ci. S. pro ἐμπειρία. — ἀδυνασία S. coll. B. A. p. 345, 26: ἀδυνασία ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

3. μὲν γὰρ N Mr.: γάρ. — οὐ δυνάμ. δ. αὐτά et διότι ἐψεύσαντο del. Dobr. — δυναμένων om. N et pr. A. — (αὐτῷ) τούτῳ Bait. — οὖν] μὲν ZM.

4. post αἰτήσομαι add. δὲ N. — ἅπερ] ὅπερ Z. — ἀπιστ.] πιστεύοντες S.

γὰρ ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως
τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν, οὗπερ καὶ
5 οἱ διώκοντες ἔτυχον ἄνευ αἰτήσεως)· τάδε δὲ δέο-
μαι ὑμῶν, τοῦτο μὲν ἐάν τι τῇ γλώσσῃ ἁμάρτω,
συγγνώμην ἔχειν μοι, καὶ ἡγεῖσθαι ἀπειρίᾳ αὐτὸ
μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ ἡμαρτῆσθαι, τοῦτο δὲ ἐάν τι ὀρθῶς
εἴπω, ἀληθείᾳ μᾶλλον ἢ δεινότητι (εὖ) εἰρῆσθαι. οὐ
γὰρ δίκαιον οὔτ' ἔργῳ ἁμαρτόντα διὰ ῥήματα σωθῆ-
130 ναι, | οὔτ' ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ ῥήματα ἀπο-
λέσθαι· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἁμάρτημά
6 ἐστι, τὸ δὲ ἔργον τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυ-
νεύοντα περὶ αὐτοῦ καί πού τι καὶ ἐξαμαρτεῖν. οὐ
γὰρ μόνον τῶν λεγομένων ἀνάγκη ἐνθυμεῖσθαι, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἐσομένων· ἅπαντα γὰρ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτ' ὄντα
ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ'
οὖν ἔκπληξιν πολλὴν παρέχειν ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυ-
7 νεύοντι. ὁρῶ γὰρ ἔγωγε καὶ τοὺς πάνυ ἐμπείρους
τοῦ ἀγωνίζεσθαι πολλῷ χεῖρον ἑαυτῶν λέγοντας,
ὅταν ἔν τινι κινδύνῳ ὦσιν· ὅταν δ' ἄνευ κινδύνων
τι διαπράσσωνται, μᾶλλον ὀρθουμένους. ἡ μὲν οὖν
αἴτησις ὦ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὁσίως ἔχουσα,
καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἧσσον ἢ ἐν τῷ ἐμῷ·

5. δὲ post τάδε om. pr. A pr. M. — συγγν. ἔχειν μοι ante τοῦτο μὲν exstat in codd.; transp. Bait., cui postea etiam S. assensus est. — αὐτὸ μᾶλλον ἢ NMr.: μᾶλλον αὐτὸ ἢ AB Bk.; μᾶλλον αὐτῇ ἢ ZM, μ. αὐτὴν ἢ Ald. — εὖ inser. Hi. — οὐ γὰρ δίκ. κτέ.] cf. Stobae. flor. 46, 66, qui pro διὰ ῥήματα σωθῆναι habet ῥήματι σωθ., pro διὰ ῥήμ. ἀπολέσθαι autem διὰ ῥῆμα ἀπολ. Quae lect. haud scio an praeferendae sint. — ἀπολεῖσθαι N et pr. A.

6. περὶ αὐτῷ codd. cf. § 62; 2 α 4; δ 5; 6, 1. — ante καί που intercidisse ἐκπληχθῆναι vel simile quid ci. Mr.

7. διαπράσσονται N Ald. —

ρὶ δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ'
αστον.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς παρανομώτατα καὶ βιαιό- 8
τα εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκα, τοῦτο ὑμᾶς
δάξω, οὐ τῷ φεύγειν ἂν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον,
εἰ κἂν ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδένα
ιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσα-
ϑαι, ἕνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἐμοί τε μηδὲν ἐξημαρ-
σθαι εἰς τόδε τὸ πρᾶγμα καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ
καια, ἀλλ' ἵνα ᾖ τεκμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων
αγμάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἡ τούτων βιαιότης καὶ παρα-
μία. πρῶτον μὲν γὰρ κακοῦργος ἐνδεδειγμένος 9
όνου δίκην φεύγω, ὃ οὐδεὶς πώποτ' ἔπαθε τῶν ἐν
γῇ ταύτῃ. καὶ ὡς μὲν οὐ κακοῦργός εἰμι οὐδ'
οχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ, αὐτοὶ οὗτοι τού-
υ γε μάρτυρες γεγένηνται. περὶ γὰρ τῶν κλεπτῶν
ὶ λωποδυτῶν ὁ νόμος κεῖται, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσὸν
έδειξαν. οὕτως εἴς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν νομι-
ιάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν ὑμῖν τὴν ἀπο-
φισίν μου. φασὶ δὲ αὐτό γε τὸ ἀποκτείνειν μέγα 10
κούργημα εἶναι, καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ μέγιστόν γε,
σπερ) καὶ τὸ ἱεροσυλεῖν καὶ τὸ προδιδόναι τὴν πό-
ν· ἀλλὰ χωρὶς περὶ αὐτῶν ἑκάστου οἱ νόμοι κεῖνται.
οἱ δὲ πρῶτον μέν, οὗ τοῖς ἄλλοις εἴργεσθαι προα-
ρεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας, ἐνταυ-

κατηγορημένων NA Bk. in Add. Dobs.: κατηγορουμένων.
8. τεκμήριον ci. R. — τῶν εἰς ἐμέ Turr.: καὶ τῶν εἰς
ἐ. An καὶ τ. ἄλλ. πραγμ. ἡ τούτων εἰς ἐμὲ β. κ. π.?
9. τούτου γε NMr.: τούτων ZM; τοῦτο B; τούτου v.
ἐμοὶ] μοι Mr. (οὐδ' ἓν ἐμοὶ W.).
10. αὖ τό τε codd.; αὐτό τε τὸ Ald., αὖ τό γε ci. S. —
γα Ald.: με codd. — ἐνταυθὶ vulg. ante Bk. —

θοὶ πεποιήκασι τὴν κρίσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτ
σίν μοι ἐποίησαν, ἀνταποθανεῖν τοῦ νόμου κ
τὸν ἀποκτείναντα, οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος
ἀλλὰ τοῦ σφίσιν αὐτοῖς λυσιτελοῦντος, καὶ ἐ
ἔλασσον ἔνειμαν τῷ τεθνηκότι τῶν ἐν τῷ νό
μένων· οὗ δ' ἕνεκα, γνώσεσθε προϊόντος τοῦ
11 ἔπειτα δέ, ὃ πάντας οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι,
τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει τὰς δίκ
φόνου, οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα ἢ ἵνα τοῦτο μὲ
κασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ αὐτὸ τοῖς μὴ καθαρ
χεῖρας, τοῦτο δὲ ὁ διώκων τὴν δίκην τοῦ φό
μὴ ὁμωρόφιος γίγνηται τῷ αὐθέντῃ. σὺ δὲ
μὲν παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον τοὐναντί
ἄλλοις πεποίηκας· τοῦτο δὲ δέον σε διομό
ὅρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ἐξώλεια
καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον, ἦ
ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φό
ἔκτεινα, ἐν ᾧ οὔτ' ἂν κακὰ πολλὰ εἰργασμέν
σκόμην ἄλλῳ ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι, οὔτ' αὖ
ἀγαθὰ εἰργασμένος τούτοις ἂν ἐσωζόμην το
12 θοῖς· ἃ σὺ παρελθών, αὐτὸς σεαυτῷ νόμους ἐξ
ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμ
οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι, δέον αὐτοὺς τὸ
ὅρκον σοὶ διομοσαμένους καὶ ἁπτομένους τῶ
γίων καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ. ἔπειτα κελεύεις τ

ἀνταπ. τοῦ νόμου κειμ. τὸν ἀποκτ. N et pr. A (Mr.): τ
κειμ. ἀντ. τ. ἀπ. A corr.; τ. ν. κ. τὸν ἀπ. ἀντ. v. -
μαν ἂν N; .. ἔνειμαν ἂν del. ἂν A (ἀπένειμαν fuerit
ἔνειμαν αὐτοὶ W.). — 11. γίνηται N A Bk.: γίνα
γένηται v. — αὐτῷ Mr.: αὐτῷ. — οὔτ' αὖ susp. R.: ο
12. σὺ παρ.] συμπαρελθὼν N. — νόμους NABBk
νόμους. — ἐξευρών] εὑρών N. —

καστὰς ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι φόνου δίκην καταγνῶναι, οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας παρελθὼν τοὺς κειμένους νόμους, καὶ ἡγεῖ χρῆναι αὐτοῖς τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι ὐτῶν τῶν νόμων. Λέγεις δὲ ὡς οὐκ ἂν παρέμεινα 13
ἰ ἐλελύμην, ἀλλ' ᾠχόμην ἂν ἀπιών, ὥσπερεὶ ἄκοντά ιε ἀναγκάσας εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καίτοι μοὶ εἰ μηδὲν διέφερε στέρεσθαι τῆσδε τῆς πόλεως, σον ἦν | μοι καὶ προσκληθέντι μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ' 131
ρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν δίκην, τοῦτο δ' ἀπολογηαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελθεῖν· ἅπασι γὰρ οῦτο κοινόν ἐστι. σὺ δέ, ὃ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι οινόν ἐστιν, ἰδίᾳ ζητεῖς ἐμὲ μόνον ἀποστερεῖν, αὐὸς σαυτῷ νόμον θέμενος. καίτοι τούς γε νόμους 14
ἳ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων, πάντας ἂν οἶμαι ὁμοογῆσαι κάλλιστα νόμων ἁπάντων κεῖσθαι καὶ ὁσιώατα. ὑπάρχει μέν γε αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν ῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, περ μέγιστόν ἐστι σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα κδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ ῶν τοῦ κατηγόρου λόγων τοὺς νόμους καταμανάνειν, εἰ καλῶς ὑμῖν κεῖνται ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν

ομότοις pr. A. — ἡγεῖ (ἡγῇ) Dryander et P. R. Müller: γε (οἴει Fr., οἴει γε S. Br.).

13. post ἐμοὶ virgulam posuit Mr. cum Bernhardyo. W. ο μοι ci. οἶμαι. — εἶναι ex A post ὀφλεῖν inserui („aequum at licere mihi"). ὤφλειν pr. A. — τὴν δίκην om. N, quod ob. Fr. τοῦτο NA Dobs.: τούτω BZ, τούτῳ M, οὕτω Ald. ἐξεῖν N; ἐξῆν ci. R. Fr., ἐξείη ἂν S., del. Dobr. Sp. — ὲ Bk.: με. — 14. μέν γε] μὲν γὰρ 6, 2. — τοὺς αὐῦς ἀεὶ sicut 6, 2 NAB Bk.: τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἀεί. — ᾶς] ἡμᾶς N. — τοὺς τῶν κατηγόρων pr. A. — διδάσκει W.

νόμων τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ
15 νομίμως ὑμᾶς διδάσκει τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ. Οὕτως
οἵ γε νόμοι κάλλιστα κεῖνται οἱ περὶ φόνου, οὓς
οὐδεὶς πώποτε ἐτόλμησε κινῆσαι· σὺ δὲ μόνος δὴ
τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης ἐπὶ τὰ πονηρότατα,
καὶ ταῦτα παρελθὼν ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἃ
δὲ σὺ παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά
ἐστιν· εὖ γὰρ ᾔδεις ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν σοι ὃς ἐκεῖνον
16 τὸν ὅρκον διομοσάμενος ἐμοῦ κατεμαρτύρησεν. Ἔπει-
τα δὲ οὐχ ὡς πιστεύων τῷ πράγματι ἀναμφισβητήτως
ἕνα τὸν ἀγῶνα περὶ τοῦ πράγματος ἐποιήσω, ἀλλὰ
ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελίπου ὡς καὶ τοῖς τότε
δικασταῖς ἀπιστήσων. ὥστε μηδέν μοι ἐνθάδε μηδὲ
πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναί σοι λέγειν
ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον, ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου τὴν
δίκην· ἑλὼν δ' αὖ ἀξιώσεις με ἀποκτεῖναι ὡς τοῦ
φόνου τὴν δίκην ὠφληκότα. καίτοι πῶς ἂν εἴη
τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ὑμῖν μὲν ἅπαξ
τουτουσὶ πείσασι κατείργασται ἃ βούλεσθε, ἐμοὶ δ'
ἅπαξ ἀποφυγόντι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται;
17 Ἔτι δὲ μάλ' ἐδέθην, ὦ ἄνδρες, παρανομώτατα ἁπάν-

(διδάσκουσι ci. R. coll. 6, 2, rec. Turr.): διδάξει N, διδάξουσι AB, διδάξωσι ZM.

15. πονηρότερα N.

16. περὶ τοῦ (αὐτοῦ) πρ. susp. R. — ὑπελείπου N et pr. A. — ὡς κἂν τοῖς τότε δικ. ἀμφισβητήσων S. Corruptela manifesta est: conicio τοῖσδε τοῖς δικ. vel τοῖς ἐνθάδε δικ. ἀπιστ. (τότε del. Sp.). — μηδὲ πλέον] del. vult μηδὲ R. — κακουργίας bene ci. R. — αὖ NBk.: ἄν. — ἀξιώσῃς pr. A (ἂν ἀξιώσαις ci. S.). — vv. τουτουσὶ — ἅπαξ add. e NA Bk. — ὑπολείπεται] N, pr. A, B, Z ἀπολείπεται. Post hoc v. Ald. add.: τούτῳ δὲ πάλιν εἰς ἡμᾶς ἐπηρεάζειν ἐξέσται; quae cum codd. om. Bk.

ων ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γάρ μου ἐγγυητὰς τρεῖς
καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὗτοι διεπράξαν-
το ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ
ἄλλων ξένων ὅστις πώποτε ἠθέλησε καταστῆσαι ἐγ-
γυητάς, οὐδεὶς πώποτε ἐδέθη. καίτοι οἱ ἐπιμεληταὶ
τῶν κακούργων τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ τούτῳ. ὥστε
καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὢν (ἐπ') ἐμοὶ
μόνῳ ἐπέλιπε μὴ ὠφελεῖσθαι τοῦδε τοῦ νόμου. τού- 18
τοις γὰρ ἦν τοῦτο συμφέρον, πρῶτον μὲν (ὡς) ἀπα-
ρασκευότατον γενέσθαι με μὴ δυνάμενον διαπράσ-
σεσθαι αὐτὸν τἀμαυτοῦ πράγματα, ἔπειτα κακοπαθεῖν
τῷ σώματι τούς τε φίλους προθυμοτέρους ἔχειν τοὺς
ἐμαυτοῦ τούτοις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἢ ἐμοὶ τἀλη-
θῆ λέγειν, διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. ὄνει-
δός τε αὐτῷ τε ἐμοὶ περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσ-
ήκουσιν εἰς τὸν βίον ἅπαντα.

Οὑτωσὶ μὲν δὴ πολλοῖς ἐλασσωθεὶς τῶν νόμων 19
τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου καθέστηκα εἰς τὸν
ἀγῶνα· ὅμως μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι
ἐμαυτὸν ἀναίτιον ἐπιδεῖξαι. καίτοι χαλεπόν γε τὰ

17. διεπρ. τοῦτο ὥστε codd.; δ. ὥστε τουτο ci. R. — μοι] με N. — ὅστις πώποτε] ὅστις ποτὲ N. — ἐπέλειπε N et pr. A. — ὠφελῆσθαι AB; ὠφελῆσαι et τοῦδε κόσμου N. ἐπ ante ἐμοὶ R addi vult (ἐμοὶ μ. ἐνέλιπε Bait.); ἐκ τ. τ. νόμου Fr. (ὑπὸ vel παρὰ etiam R. addi voluerat); contra del. τ. τ. νόμου Bait.

18. ὡς ante ἀπαρασκ. add. Hi. — αὐτὸν τἀμ. Bk.: ἐμαυτὸν τἀμ. codd., τἀμαυτοῦ Ald. — προθυμοτέρως Hi. — τούτοις] τοῖς N pr. ABZM. — διὰ τὴν τ. σώμ. κακ. del. Dobr. — αὐτῷ τε R.: αὐτῷ γε. — ἐμοὶ προσήκ. Hi. coll. § 59. — περιέθεσαν NABk.: περιέσεσαν B, περιέσεισαν v.

19. πολλὰ Dobr., (ἐν) πολλοῖς S. — ἐλασσωθεὶς coni. invenit Dobr., praebet N et fort. pr. A: ἕλος σωθεὶς A, ἕλος σωθεὶς cett. libri (ἂν σωθεὶς Ald. et v. ante Turr.).

ἐκ πολλοῦ κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχρῆμα ἀπελέγχειν· ἃ γάρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγχωρεῖ.

20 *Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν πλοῦν ἐποιησάμην ἐκ τῆς Μιτυλήνης, ὦ ἄνδρες, ἐν τῷ πλοίῳ πλέων ᾧ Ἡρώδης οὗτος, ὅν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν· ἐπλέομεν δὲ εἰς τὴν Αἶνον, ἐγὼ μὲν ὡς τὸν πατέρα (ἐτύγχανε γὰρ ἐκεῖ ὢν τότε), ὁ δ' Ἡρώδης ἀνδράποδα Θρᾳξὶν ἀνθρώποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τά τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολῦσαι, καὶ οἱ Θρᾷκες οἱ λυσόμενοι. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.*

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

21 *Ἡ μὲν πρόφασις ἑκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὕτη· ἐτύχομεν δὲ χειμῶνί τινι χρησάμενοι, ὑφ' οὗ ἠναγκάσθημεν κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον, οὗ τὸ πλοῖον ὥρμει τοῦτο εἰς ὃ μετεκβάντα φασὶν ἀποθανεῖν αὐτόν[, τὸν Ἡρώδην]. καὶ πρῶτον μὲν αὐτὰ ταῦτα* 132 | *σκοπεῖτε, ὅτι μὴ προνοίᾳ μᾶλλον ἐγίγνετο ἢ τύχῃ. οὔτε γὰρ πείσας τὸν ἄνδρα οὐδαμοῦ ἀπελέγχομαι σύμπλουν μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς καθ' αὑτὸν τὸν πλοῦν πεποιημένος ἕνεκα πραγμάτων*

22 *ἰδίων· οὔτ' αὖ ἐγὼ ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιησάμενος εἰς τὴν Αἶνον, οὔτε κατασχόντες εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκῃ χρησάμενοι· οὔτ' αὖ ἐπειδὴ ὡρμισάμεθα, ἡ μετέκβασις ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον*

21. *φασὶν*] *φησὶν* N. — *τὸν Ἡρώδην* del. volunt R. Dobr. (aut *οὗτοι* pro *αὐτὸν* R.), uncis inclusit Mr. cf. § 77. — *ὅτι μὴ*] *ὅτι οὐ* Mr. — *κατ' αὐτὸν* codd.

22. *ἐγὼ*] *τ' ἐγὼ* N, *τἐγὼ* pr. A. — *μετέκβασις* N et

:λοῖον οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτῃ, ἀλλ' ἀνάγκῃ :αὶ τοῦτο ἐγίγνετο. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ἀστέ›αστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς ὃ δὲ μετέβημεν, ἐστεγα›μένον· τοῦ δὲ ὑετοῦ ἕνεκα ταῦτ' ἦν. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, 23
ἐπίνομεν. καὶ ὁ μέν ἐστι φανερὸς ἐκβὰς ἐκ τοῦ πλοίου καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν· ἐγὼ δὲ τὸ παράπαν οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἐπειδὴ ἀφανὴς ἦν ὁ ἀνήρ, ἐζητεῖτο οὐδέν τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ εἴ τῳ τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως. καὶ εἴς τε τὴν Μιτυλήνην ἐγὼ αἴτιος ἦν πεμφθῆναι
ἄγγελον, καὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο· καὶ ἄλλου 24
οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ συμπλεόντων, ἐγὼ τὸν ἀκόλουθον τὸν ἐμαυτοῦ πέμπειν ἕτοιμος ἦν· καίτοι οὐ δήπου γε κατ' ἐμαυτοῦ μηνυτὴν ἔπεμπον εἰδώς. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνὴρ οὔτε ἐν τῇ Μιτυλήνῃ ἐφαίνετο ζητούμενος οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν ἐγίγνετο, καὶ τἆλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα, ᾠχόμην κἀγὼ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχήσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

corr. A (Turr. Mr.): μετάβασις. — μάρτυρας ci. R. (ita semper Antiphon): μαρτυρίας.

23. μετεξέβημεν ABBk.: μετέβημεν. — ἐκβὰς ἐκ AB Bk.: ἐκβάς. — ἐξέβην ἐκ NMr.: ἐξέβην.

24. οὐ δήπου γε NMr.: γε οὐ δήπου. — Μυτυλήνῃ N. — ἄλλοθι NABk. (ci. Steph.): ἄλοθι B, ἄλλοθεν v.

25 *Τὰ μὲν γενόμενα ταῦτ᾽ ἐστίν· ἐκ δὲ τούτων σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀν σθαί με εἰς τὴν Αἶνον, ὅτε ἦν ἀφανὴς ὁ ἀνήρ, δεὶς ᾐτιάσατό με ἀνθρώπων, ἤδη πεπυσμένων των τὴν ἀγγελίαν· οὐ γὰρ ἄν ποτε ᾠχόμην πλ ἀλλ᾽ εἰς μὲν τὸ παραχρῆμα κρεῖσσον ἦν τὸ ἀλη καὶ τὸ γεγενημένον τῆς τούτων αἰτιάσεως, καὶ ἐγὼ ἔτι ἐπεδήμουν· ἐπειδὴ δὲ ἐγώ τε ᾠχόμην πλ καὶ οὗτοι ἐξ ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμη*

26 *νήσαντο κατ᾽ ἐμοῦ, τότε ᾐτιάσαντο. Λέγουσι δὲ ἐν μὲν τῇ γῇ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ, κἀγὼ λίθον α ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλήν, ὃς οὐκ ἐξέβην τὸ ράπαν ἐκ τοῦ πλοίου. καὶ τοῦτο μὲν ἀκριβῶς οι ἴσασιν· ὅπως δ᾽ ἠφανίσθη ὁ ἀνήρ, οὐδενὶ λι εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν. δῆλον γὰρ ὅτι ἐγ που τοῦ λιμένος εἰκὸς ἦν τοῦτο γίγνεσθαι, το μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρός, τοῦτο δὲ νύκτωρ ἐκβ τος ἐκ τοῦ πλοίου· οὔτε γὰρ αὑτοῦ κρατεῖν ἴ ἂν ἐδύνατο, οὔτε τῷ ἀπάγοντι νύκτωρ μακρὰν ὁ*

27 *ἡ πρόφασις ἂν εἰκότως ἐγίγνετο· ζητουμένου δὲ ἀνδρὸς δύο ἡμέρας καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἄποθεν λιμένος, οὔτε ὀπτὴρ οὐδεὶς ἐφάνη οὔτε αἷμα (ἄλλο σημεῖον οὐδέν. κᾆτ᾽ ἐγὼ συγχωρῶ τῷ τού λόγῳ, παρεχόμενος μὲν τοὺς μάρτυρας ὡς οὐκ βην ἐκ τοῦ πλοίου· εἰ δὲ καὶ ὡς μάλιστα ἐξέβη τοῦ πλοίου, οὐδενὶ τρόπῳ εἰκὸς ἦν ἀφανισθε*

26. *ἐνέβαλον αὐτῷ* AB (Bk. Dobs. Turr.). — *τ γίγν.*] *αὐτὸ γ.* N.

27. *καὶ ἐν* N Mr.: *ἐν.* — *ἄποθεν* N: *ἄπωθεν.* — *ὀπ* resp. Poll. 2, 57. — *οὔτε αἷμα οὔτε* N: *οὐθ᾽ αἷμα οὔτ μὲν* post *παρεχ.* add. NABk. — vv. *εἰ δὲ* — *πλοίου*

λαθεῖν τὸν ἄνθρωπον, εἴπερ γε μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἀλλ' ὡς κατεποντώθη λέ- 28
γουσιν. ἐν τίνι πλοίῳ; δῆλον γὰρ ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ
λιμένος ἦν τὸ πλοῖον. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξευρέθη;
καὶ μὴν εἰκός γε ἦν καὶ σημεῖόν τι γενέσθαι ἐν τῷ
πλοίῳ ἀνδρὸς τεθνεῶτος (ἐντιθεμένου) καὶ ἐκβαλλο-
μένου νύκτωρ. νῦν δὲ ἐν μὲν ᾧ ἔπινε πλοίῳ καὶ ἐξ
οὗ ἐξέβαινεν, ἐν τούτῳ φασὶν εὑρεῖν σημεῖα, ἐν ᾧ
αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα· ἐν ᾧ
δὲ κατεποντώθη, οὐχ εὗρον οὔτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον
οὔτε σημεῖον οὐδέν. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας
παρασχήσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μὲν φροῦδος ἦν πλέων εἰς τὴν 29
Αἶνον, τὶ δὲ πλοῖον ἧκεν εἰς τὴν Μιτυλήνην ἐν ᾧ
ἐγὼ καὶ ὁ Ἡρώδης | ἐπλέομεν, πρῶτον μὲν εἰσβάντες 133
εἰς τὸ πλοῖον ἠρεύνων, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἷμα εὗρον,
ἐνταῦθα ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα· ἐπειδὴ δὲ αὐ-
τοῖς τοῦτο οὐκ ἐνεχώρει, ἀλλ' ἐφαίνετο τῶν προβά-
των ὂν αἷμα, ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου συλλα-
βόντες ἐβασάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὃν μὲν τότε 30

ZM et v ante Bk. — εἴπερ γε N Sp.: εἴπερ.

28. ἐντιθεμένου addidi coll. § 45; an delendum καὶ? — ἐν μὲν ᾧ A Mr. (μὲν ᾧ pr. A): ἐν ᾧ μέν. — ὁμολογῶσιν N, pr. A, BZM. — αὐτοὶ ὁμολ. μὴ Fr. — παρασχήσομαι Bk. coll § 24: παραστήσομαι.

29. φροῦδος] cf Harp.: φρ. Ἀντ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. — μὲν φροῦδος N Mr.: φροῦδος μὲν AB (Bk. Dobs. Turr.), φροῦδος cett. — ὁ Ἡρώδης N Mr.: Ἡρώδης. — τὸ αἷμα codd Mr.: τι αἷμα. — τῶν προβάτων] προβάτων ci. R

30. καὶ ante καταψευσ. abesse mal. R. Bait.

παραχρῆμα ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον· ὃν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλαῖς ἐβασάνισαν, ἔχοντες παρὰ σφίσιν αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χρόνον, οὗτος ἦν ὁ πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ καταψευσάμενος ἐμοῦ. παρέξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

31 *Ὡς μὲν ὕστερον τοσούτῳ χρόνῳ ὁ ἀνὴρ ἐβασανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν· προσέχετε δὲ τὸν νοῦν αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἵα γεγένηται. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος ᾧ ἴσως οὗτοι τοῦτο μὲν ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο, τοῦτο δ' ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακούμενον αὐτόν, ἴσως ὑπ' ἀμφοῖν πεισθεὶς κατεψεύσατό μου, τὴν μὲν ἐλευθερίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου*
32 *εἰς τὸ παραχρῆμα βουλόμενος ἀπηλλάχθαι. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἐπίστασθαι τοῦτο, ὅτι ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν ὅ τι ἂν ἐκείνοις μέλλωσι χαριεῖσθαι· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς ἐστιν ἡ ὠφέλεια, ἄλλως τε κἂν μὴ παρόντες τυγχάνωσιν ὧν ἂν καταψεύδωνται. εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν ἐκέλευον αὐτὸν στρεβλοῦν ὡς οὐ τἀληθῆ λέγοντα, ἴσως ἂν ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀπετρέπετο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδεσθαι, νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ (μετὰ) τῶν σφί-*

31. *τοσούτῳ* ci. R. Hi.: *τούτῳ τῷ.* — *ὑπ'*] *ἐπ'* pr. A.
32. *ἢ* post *βασ.* add. Dobr. — *ὅτι ἂν*] *ὅτ' ἂν* ABZM, *ὅταν* N. — *ἐν τούτῳ* S.: *ἐν τούτοις.* — *καταψεύδωνται*] *κατάψωνται* pr. A. — *ἐγὼ μὲν* N et pr. A (Turr. Mr.): *ἐγώ.* — post *ἐπιτιμηταὶ* (h. e. *κολασταί*, cf. quae deinceps narrantur) *μετὰ* addidi („prout ipsis conveniebat"). — *σφίσι* N.

σιν αὐτοῖς συμφερόντων. ἕως μὲν οὖν μετὰ χρηστῆς 33
τῆς ἐλπίδος ἐγίγνωσκέ μου καταψευσάμενος, τούτῳ
διισχυρίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγίγνωσκεν ἀποθα-
νούμενος, ἐνταῦθ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο, καὶ ἔλε-
γεν ὅτι πεισθείη ὑπὸ τούτων ἐμοῦ καταψεύδεσθαι.
διαπειραθέντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῆ λέγειν, ὕστερον 34
δὲ τἀληθῆ λέγοντα, οὐδέτερα ὠφέλησεν, ἀλλ' ἀπέ-
κτειναν ἄγοντες τὸν ἄνδρα, τὸν μηνυτήν, ᾧ πιστεύον-
τες ἐμὲ διώκουσι, τοὐναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι
ἄνθρωποι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς μηνυταῖς τοῖς μὲν
ἐλευθέροις χρήματα διδόασι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευ-
θεροῦσιν· οὗτοι δὲ θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεὰν
ἀπέδοσαν, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ
ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα πρὶν [ἂν] ἐγὼ ἔλθοιμι. δῆλον 35
οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεία ἦν αὐτοῖς, ἀλλὰ
τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς αὐτῆς βα-
σάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ κατήγορος ἂν ἐγίγνετο τῆς τού-
των ἐπιβουλῆς, τεθνεὼς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀλη-
θείας ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου,
τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου ὡς ἀλη-
θέσιν οὖσιν ἐγὼ ἀπόλλυμαι. τούτων δὲ μάρτυράς
μοι κάλει.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ).

33. τῆς post χρηστῆς om. N Mr. (etiam R. abesse mal., τινὸς W.). — κατεψευσάμενος N: num κατεψευσμένος? — ἐνταῦτ' pr. A. — πειθείη N. — κατεψεύδεσθαι N.

34. ὠφέλησεν ci. R. (Turr.): ὠφέλησαν. — ἄγοντες om. ZM et pr. A. — ἀπογορευόντων A. — πρὶν ἂν] ἂν del. Linder. K., πρὶν ἢ W.

35. αὐτῆς] αὐτοῦ BZM. — ἀπολλυμένου οὐ N, δι' del. S.; malim τὸν μὲν δι' αὐτοῦ ἔλ. τ. ἀλ. ἀπ. αὐτοῦ τ. σώμ. ἀπ. — titulum *ΜΑΡΤΥΡΕΣ* auct. R. add. Turr. Mr.

36 Ἐχρῆν μὲν γὰρ αὐτούς, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἐνθάδε
παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ, καὶ
αὐτῷ τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι, ἐμφανῆ παρέχον-
τας τὸν ἄνδρα καὶ κελεύοντας βασανίζειν, ἀλλὰ μὴ
ἀποκτεῖναι. φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρήσονται τῶν
λόγων; πότερα ᾧ πρῶτον εἶπεν ἢ ᾧ ὕστερον; καὶ
πότερ' ἀληθῆ ἐστίν, ὅτ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον
37 ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη; εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆ-
ναι δεῖ τὸ πρᾶγμα, οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι
φαίνονται. ἐψεύδετο μὲν γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυ-
τοῦ, ἐπειδὴ δὲ τῷ ψεύδεσθαι ἀπώλλυτο, ἡγήσατο
τἀληθῆ κατειπὼν διὰ τούτου σωθῆναι ἄν. τῆς μὲν
οὖν ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ τιμωρὸς οὐδείς· οὐ γὰρ
παρὼν ἐγὼ ἐτύγχανον, ᾧπερ σύμμαχος ἦν ἡ ἀλήθεια
τῶν ὑστέρων λόγων· τοὺς δὲ προτέρους λόγους τοὺς
κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφανιοῦντες ὥστε μηδέποτε
38 εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι καθ'
ὧν ἂν μηνύῃ τις, αὐτοὶ κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας
κᾆτ' ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ ἀπάγοντες καὶ
134 | ζητοῦντες τὸ πρᾶγμα τὸν κατ' ἐμοῦ μηνυτὴν ἠφά-
νισαν. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα ἢ μὴ ἤθε-
λον ἐκδοῦναι τούτοις ἢ ἄλλον τινὰ ἔφευγον ἔλεγχον,
αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πράγματα ἐ-
χρῶντο καὶ ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ'

36. ἐχρῆν μὲν] μὲν om. N. — τῶν λόγων] τῷ λ. pr. A. — πότερα] πρότερα pr. A.
37. τῷ ψευδ.] τὸ ψ. N et pr. A. — διὰ τούτου] διὰ τοῦτο N et pr. A (Mr.). — ἦσαν οἱ ἀφαν. κτἑ.] S. ci.: ὥστε μηδ. εἰς τὸ ἀλ. καταστ. ἦσαν οἱ ἀφ. (scil. αὐτόν).
38. ἂν μηνύῃ N Mr.: μηνύῃ ἄν. — αὐτοὶ κλέπτουσι] οὗτοι κλ. S. — ἐκκλέπτουσι Hi. — αὐτοῖς ἂν τούτοις Sp.: αὐτοὶ δὴ τούτοις. cf. § 84; 1, 11; 6, 27. 28. ἂν particulam deesse

ἐμοῦ· νῦν δέ, ὁπότε αὐτοὶ οὗτοι προκαλουμένων τῶν
φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δήπου κατὰ
τούτων εἶναι χρὴ ταῦτα τεκμήρια, ὡς οὐκ ἀληθῆ
τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἣν ᾐτιῶντο.

Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὡς ὡμολόγει ὁ ἄν- 39
θρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ
δέ φημι ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἐξαγάγοι
ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τε-
θνεῶτα αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ συνανελὼν καὶ ἐνθεὶς εἰς
τὸ πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶ- 40
τον μέν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ
μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο καὶ
ἀπέλυέ με τῆς αἰτίας· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέ-
βη, τῇ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βου-
λόμενος ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύ- 41
σατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι
οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπῴμωξεν ἐμέ τε καὶ
αὑτὸν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῇ ἐμῇ —
πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο —, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος
ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους
ὡς ἀληθεῖς εἰρημένους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, 42
ὁ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ πλέων καὶ παρὼν διὰ τέλους

etiam S. iudicavit. — ταῦτα τεκμ. Bk. Dobr.: ταῦτα τὰ τεκμ. — ᾐτιῶντο Dobr. coll. 6, 27 (Turr.): ᾤοντο.

39. ἐξαγάγοι Bait. Turr.: ἐξάγοι AB, ἐξάγει NZM. — συνανελὼν καὶ add. Mr. e N, qui praebet συνελὼν (sicut § 42) καὶ. etiam A habet ... ενθεὶς.

40. ὅτι πρῶτον μὲν om. A pr., quod non improbat S.

41. ἀδίκως] ἀδίκους N.

42. ὁ ἐν τῷ NMr.: om. ὁ v. — ὡς ἀληθέσιν οὖσι] ὡς ἀλ. εἰρημένοις (sicut exstat 41 extr.) NMr. — μ' ἔφη NMr.: με ἔφη ABk., ἔφη με cett. — συνελεῖν N (sicut § 39). — οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη NMr.: ἔφη οὐκ ἐκβῆναί με.

καὶ συνών μοι, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου συνεφέρετο ὡς ἀληθέσιν οὖσι, διὰ τέλους γάρ με ἀπέλυε, τοῖς δ' ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς ἐκεῖνος ἀνάγκῃ μᾶλλον ἢ ἀληθείᾳ ἔλεγε, τούτοις δὲ διεφέρετο. ὁ μὲν γὰρ ἐκβάντα μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, καὶ αὐτὸς ἤδη τεθνεῶτα συνανελεῖν μοι· ὁ δὲ τὸ παράπαν οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη
43 *ἐκ τοῦ πλοίου. Καίτοι τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοί ἐστιν. οὐ γὰρ δήπου οὕτω κακοδαίμων (ἦν) ἐγώ, ὥστε τὸ μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα προὐνοησάμην μόνος, ἵνα μοι μηδεὶς συνειδείη, ἐν ᾧ μοι ὁ πᾶς κίνδυνος ἦν, ἤδη δὲ πεπραγμένου μοι τοῦ ἔργου μάρτυρας καὶ*
44 *συμβούλους ἐποιούμην. καὶ ἀπέθανε μὲν ὁ ἀνὴρ οὑτωσὶ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πλοίων, ὡς ὁ τούτων λόγος ἐστίν· ὑπὸ δὲ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀποθνήσκων οὔτε ἀνέκραγεν οὔτ' αἴσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῇ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ; καὶ μὴν πολλῷ πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν, ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν· καὶ μὴν ἔτι ἐγρηγορότων*
45 *φασὶν ἐκβῆναι τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου. ἔπειτα ἐν τῇ γῇ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς τὸ πλοῖον, οὔτε ἐν τῇ γῇ σημεῖον οὐδὲ αἷμα ἐφάνη οὔτε ἐν τῷ πλοίῳ, νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ δ' ἐντιθεμένου εἰς τὸ πλοῖον. ἢ δοκεῖ ἂν ὑμῖν ἄνθρωπος*

44. *ὁ ἀνὴρ* NMr.: *ἀνηρ* (*ἅνὴρ* W.). — *οὑτοσὶ* omnes. — *ἀνδρὸς* om. Bk. Turr. — vv. *καὶ μὴν πολλῷ* — *κατὰ πόλιν* transposuit ante *ἢ δοκεῖ ἂν ὑμῖν* § 45 Mr. — *πλέον γεγωνεῖν* Cobet. Mnem. IV, 153: *πλέον γε ἀγνοεῖν* (*πλ. γε ἀκούειν* Br., *ἧσσόν γε ἀγνοεῖν* ipse aliquando proposui).

45. *σημεῖον* (*οὐδὲν*) Cob. Hi., qui deinceps delet *οὐδὲ*

δύνασθαι ἐν τοιούτῳ πράγματι ὢν τά τε ἐν τῇ γῇ
ὄντα ἀναξῦσαι καὶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀποσπογγίσαι, ἃ
οὐδὲ μεθ' ἡμέραν (ἂν) τις οἷός τε ἐγένετο, ἔνδον
ὢν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος, τὸ παράπαν ἀφανίσαι;
ταῦτα, ὦ ἄνδρες, πῶς εἰκότα ἐστίν; Ὃ δὲ καὶ μά- 46
λιστα δεῖ ἐνθυμεῖσθαι, — καὶ μή μοι ἄχθεσθε, ἂν
ὑμᾶς πολλάκις ταὐτὰ διδάξω. μέγας γὰρ ὁ κίνδυνός
ἐστιν, καθ' ὅ τι δ' ἂν ὑμεῖς ὀρθῶς γνῶτε, κατὰ
τοῦτο σώζομαι, καθ' ὅ τι δ' ἂν ψευσθῆτε τἀληθοῦς,
κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι. μὴ οὖν ἐξέληται τοῦτο ὑμῶν
μηδείς, ὅτι τὸν μηνυτὴν ἀπέκτειναν, καὶ διετείναντο
αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, μηδ' ἐμοὶ ἐγγενέσθαι
παρόντι ἄξαι τὸν ἄνδρα καὶ βασανίσαι αὐτόν. καί- 47
τοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. νῦν δὲ πριάμενοι τὸν
ἄνδρα, ἰδίᾳ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν τὸν μηνυ-
τήν, οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης, οὔτε αὐτόχειρα
ὄντα τοῦ | ἀνδρός. ὃν ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοὺς φυ- 135
λάσσειν, ἢ τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς ἐξεγγυῆσαι, ἢ τοῖς
ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις παραδοῦναι, καὶ ψῆφον περὶ
αὐτοῦ γενέσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ καταγνόντες τὸν θά-
νατον τοῦ ἀνδρὸς ἀπεκτείνατε· ὃ οὐδὲ πόλει ἔξεστιν,
ἄνευ Ἀθηναίων οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ τῶν

αἷμα. — ἀνασπογγίσαι NMr. — ἂν post ἡμέραν add. Bait.; ἐγένετ' ἂν Dobr.

46. μάλιστα ἐνθυμεῖσθε N; δεῖ om. etiam pr. A. — ταὐτὰ N: ταῦτα cett. cod. et Ald. — ἐξελεῖται N et pr. A; ἐξέλητε M Ald. — διετείναντο] cf. Harp.: διετείνοντο. ἰδίως Ἀ. τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρνήσαντο. Igitur Harp. quoque, ut vidit Bk., διετείναντο legit: quamquam impf. exstat etiam ap. Suid. Zonar. Cram. Anecd. II p. 492, 33. — ἄξαι] ἐξαιτεῖν Baiter.

*μὲν ἄλλων λόγων τῶν ἐκείνου τουτουσὶ κριτὰς ἠξιώ-
σατε γενέσθαι, τῶν δὲ ἔργων αὐτοὶ δικασταὶ ἐγίγνε-
48 σθε. καίτοι οὐδὲ οἱ τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες,
ἐὰν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσιν, οὐδ' οὗτοι ἀποθνή-
σκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων, ἀλλὰ παρα-
διδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ κατὰ νόμους ὑμετέρους
πατρίους. εἴπερ γὰρ καὶ μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ
κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φόνον, καὶ τῷ δεσπότῃ, ἂν
δοκῇ, ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου, καὶ ἡ ψῆφος
ἴσον δύναται τῷ δοῦλον ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύ-
θερον, εἰκός τοι καὶ ψῆφον γενέσθαι περὶ αὐτοῦ ἦν,
καὶ μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν. ὥστε
πολλῷ ἂν δικαιότερον ὑμεῖς ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ νῦν
φεύγω ὑφ' ὑμῶν ἀδίκως.
49 Σκοπεῖτε δὲ ὦ ἄνδρες καὶ ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν
ἀνδροῖν ἑκατέροιν τοῖν βασανισθέντοιν τὸ δίκαιον
καὶ τὸ εἰκός. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος δύο λόγω ἔλεγε·
τοτὲ μὲν ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ
ἔφη· ὁ δὲ ἐλεύθερος οὐδέπω νῦν εἴρηκε περὶ ἐμοῦ
φλαῦρον οὐδέν, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος·
50 τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας
ὥσπερ τὸν ἕτερον πεῖσαι· τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἀλη-
θοῦς ἐβούλετο κινδυνεύων πάσχειν ὅ τι δέοι, ἐπεὶ*

47. *ἄλλων* abesse mal. Dobr. Bait. — *ἐγίγνεσθε* scripsi: *γίνεσθαι* Z Turr., *γίνεσθε* cett.
48. *ἀποθνήσκουσιν* N Mr.: *θνήσκουσιν*. — *τῷ ἐλεύθερον* ci. R., recep. Bk.: *τὸν ἐλεύθερον*. — *δικαιότ. ὑμεῖς* N Mr.: *ὑμεῖς δικαιότερον*. — *κρίνεσθε* codd.; *κρίνοισθε* v. — *φεύγω* add. N A Bk.
49. *σκοπεῖτε δὲ*] *σκ. δὴ* NAB. — *ἑκατέρου?* — *δύο*] *δύω* A Ald. (Turr.), *δὺν* B, *σὺν* ZM cf. 3 β 12; 6, 31
50. *προτείναντας* N A et ci. R., *προτείναντον* B, *προτείναντι* v. ante Bk. — *ὅτι δέοι* NAB Bk. in Add. Turr.

τό γε συμφέρον καὶ οὗτος ἠπίστατο, ὅτι τότε παύ-
σοιτο στρεβλούμενος, ὁπότε εἴποι τὰ τούτοις δοκοῦν-
τα. ποτέρῳ οὖν εἰκός ἐστι πιστεῦσαι, τῷ διὰ τέλους
τὸν αὐτὸν ἀεὶ λόγον λέγοντι, ἢ τῷ τοτὲ μὲν φάσκοντι
τοτὲ δ' οὔ; ἀλλὰ καὶ ἄνευ βασάνου τοιαύτης οἱ τοὺς
αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους λέγοντες πιστό-
τεροί εἰσι τῶν διαφερομένων σφίσιν αὐτοῖς. ἔπειτα 51
δὲ καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερὶς ἑκα-
τέρῳ ἴση ἐστί, τούτοις μὲν τὸ φάσκειν, ἐμοὶ δὲ τὸ
μὴ φάσκειν, ἔκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν τοῖν βασα-
νισθέντοιν· ὁ μὲν γὰρ ἔφησεν, ὁ δὲ διὰ τέλους ἔξαρ-
νος ἦν. καὶ μὲν δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύ-
γοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος, εἴπερ γε καὶ
τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γιγνόμενος τὸν φεύ-
γοντα μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

Ἡ μὲν βάσανος ὦ ἄνδρες τοιαύτη γεγένηται, ᾗ 52
οὗτοι πιστεύοντες εὖ εἰδέναι φασὶν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθα-
νόντα τὸν ἄνδρα. καίτοι τὸ παράπαν ἔγωγ' ἂν εἴ
τι συνῄδειν ἐμαυτῷ καὶ εἴ τι ἐμοὶ τοιοῦτον εἴργα-
στο, ἠφάνισ' ἂν τὼ ἀνθρώπω, ὅτε ἐπ' ἐμοὶ ἦν τοῦ-
το μὲν εἰς τὴν Αἶνον ἀπάγειν ἅμα ἐμοί, τοῦτο δὲ
εἰς τὴν ἤπειρον διαβιβάσαι, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι
μηνυτὰς κατ' ἐμαυτοῦ τοὺς συνειδότας. φασὶ δὲ 53

Mr.: ἔτι δ. Z, εἴ τι δ. v. — παύσοιτο Cob.: παύσαιτο. — εὶ λόγον NMr.: λόγον ἀεὶ v. (ἀεὶ om. Z et pr. A, quod rob. S.).

51. τοῦ ἑτέρου ἀνθρ. Hi., qui del. vv. ἔκ τε ἀμφ. — ξαρνος ἦν. — ἑκατέροις W. — ἴση ἐστί] ἴσον ἐπὶ ut videur pr. A, ἴσον εἰ N. num igitur μέρος olim fuit? — τούτοις ὲν τὸ] τοῦτον μέν τοι N, τοῦτο μέντοι pr. A. — (πρὸς) τοῦ εύγοντος Hi. — γιγνόμενος N: γενόμενος.

52. γεγένηται N: ἐγένετο. — εἴ τι ἐμοὶ] εἴ τ' ἐμοὶ N t pr. A. — ἀπάγων N et pr. A.

γραμματείδιον εὑρεῖν ἐν τῷ πλοίῳ, ὃ ἔπεμπον ἐγὼ Λυκίνῳ, ὡς ἀποκτείναιμι τὸν ἄνδρα. καίτοι τί ἔδει με γραμματείδιον πέμπειν, αὐτοῦ συνειδότος τοῦ τὸ γραμματείδιον φέροντος; ὥστε τοῦτο μὲν σαφέστερον αὐτὸς ἔμελλεν ἐρεῖν ὁ εἰργασμένος, τοῦτο δὲ οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτόν· ἃ γὰρ μὴ οἷόν τε εἰδέναι τὸν φέροντα, ταῦτ' ἄν τις μάλιστα συγγράψας πέμ-
54 ψειεν. ἔπειτα δὲ ὅ τι μὲν μακρὸν εἴη πρᾶγμα, τοῦτο μὲν ἄν τις ἀναγκασθείη γράψαι τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους· τοῦτο δὲ βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνήρ. ἔπειτα ἐνθυμεῖσθε ὅτι διάφορον ἦν τὸ γραμματείδιον τῷ βασανισθέντι, διάφορος δ' ὁ ἄνθρωπος τῷ γραμματειδίῳ· ὁ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἔφη ἀποκτεῖναι, τὸ δὲ γραμματείδιον ἀνοιχθὲν ἐμὲ τὸν ἀποκτεί-
55 ναντα ἐμήνυε. καίτοι ποτέρῳ χρὴ πιστεῦσαι; τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οὐχ εὗρον ἐν τῷ πλοίῳ ζητοῦντες τὸ γραμματείδιον, ὕστερον δέ. τότε μὲν γὰρ οὔπω οὕτως ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ πρότερος βασανισθεὶς οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε

53. γραμματείδιον ubique Bk.: γραμματίδιον. — post φέροντος codd. omnes inserunt: τίνος γε δὴ ἕνεκα — ἐμοὶ κἀκείνῳ (§ 57 init.), quae verba suo loco omissa sunt. Transposuit Aldus. — αὐτὸς ci. R. (Turr.): αὐτοῖς. — ἐρεῖν εὑρεῖν N. — κρύπτειν αὐτόν editt.: κρ. αὐτά codd. — μὴ post ἃ γὰρ ex NA add. Bk. — συγγράψας πέμψ.] συγγράψειεν ZM et v. ante Bk.

54. μὲν post τοῦτο (τούτου N, τοῦ A pr.) add. NM — τῷ μὴ] τοῦ μὴ N (quod prob. Fr.), τὸ μὴ A corr. — διάφορον mal R. Bk. (Turr.): διαφέρον. — γραμματιδίῳ ci. Mr.: γραμματίῳ (γραμματείῳ Bk.). — γραμματίδιον NZM Mr.: γραμμάτιον cett. (γραμματεῖον Bk.).

55. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] haec parum integra videntur — οὕτω N. — πρότερος NMr. (sicut ὕστερος § 56): πρότερον

εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματείδιον, ἵνα
ταύτην ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν | αἰτίαν ἐπιφέρειν· ἐπειδὴ δὲ
ἀνεγνώσθη τὸ γραμματείδιον καὶ ὁ ὕστερος βασανι- 136
ζόμενος οὐ συνεφέρετο τῷ γραμματειδίῳ, οὐκέτι
οἷόν τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα. εἰ γὰρ ἡγή-
σαντο τὸν ἄνδρα πείσειν ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαί
μου, οὐκ ἄν ποτ' ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμμα-
τειδίῳ. Καί μοι μάρτυρας τούτων κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τίνος γε δὴ ἕνεκα τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα; οὐδὲ 57
γὰρ ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κἀκείνῳ. λέγειν δὲ τολ-
μῶσιν ὡς ἐγὼ χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα. καὶ τίς
πώποτε χαριζόμενος ἑτέρῳ τοῦτο εἰργάσατο; οἶμαι
μὲν γὰρ οὐδένα, ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τὴν ἔχθραν ὑπάρ-
χειν τῷ τοῦτο μέλλοντι ποιήσειν, καὶ τὴν πρόνοιαν
ἐκ πολλῶν φανερὰν εἶναι ἐπιβουλευομένην. ἐμοὶ δὲ
κἀκείνῳ οὐκ ἦν ἔχθρα οὐδεμία. Εἶεν, ἀλλὰ δείσας 58
περὶ ἐμαυτοῦ μὴ αὐτὸς παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι;
καὶ γὰρ ἂν τῶν τοιούτων ἕνεκά τις ἀναγκασθείη
τοῦτο ἐργάσασθαι. ἀλλὰ οὐδέν μοι τοιοῦτον ὑπῆρ-
κτο εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι
ἀποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτῷ. ἀλλὰ σοὶ 59

56. ἀνεγνώσθη NA Bk.: ἀνεσώθη. — συνεπεφέρετο τὸ γραμματίδιον BZM; συνεπιφέρετο τῷ γρ. Ald. (συνεφέρ. iam R.). — οὐκέτι N: οὐκέτ' A, οὐκέθ' v.

57. οὐδὲ Ald.: οὔτε. — κἀκείνῳ NMr.: καὶ ἐκείνῳ. cf. autem de hoc enuntiato (τίνος — κἀκείνῳ) quae ad § 53 adnotavi. — ἀπέκτεινα W.: ἔκτεινα. — φανερὰν εἶναι NMr.: εἶναι φαν.

58. vv. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ in codd. post ἔχθρα οὐδεμία (§ 57 extr.) inferuntur: transp. Dobr. Bait. Mr.

μᾶλλον ἐγὼ τὴν πρόφασιν ταύτην ἔχοιμ' ἂν εἰκό
μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι, ὅτι χρημάτων ἕν
ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτεῖναι, μᾶλλον ἢ σὺ ἐμοὶ ἐκεῖνον·
πολὺ ἂν δικαιότερον ἀλοίης σὺ τοῦ φόνου ἐμὲ ἀ
κτείνας ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ ἐγὼ ὑπὸ
καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων. ἐγὼ μὲν γάρ σοι φα
ρὰν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι, σὺ δέ με
ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι.

60 Ταῦτα μὲν ὑμῖν λέγω, ὡς αὐτῷ μοι πρόφα
οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα· δεῖ δέ με
ὑπὲρ Λυκίνου ἀπολογήσασθαι, ὡς ἔοικεν, ἀλλ'
ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ὡς οὐδ' ἐκεῖνον εἰκότως αἰτι
ται. λέγω τοίνυν ὑμῖν ὅτι ταὐτὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ
ἐκεῖνον ἅπερ ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα ἦν αὐτῷ ὁ
θεν ἂν ἔλαβεν ἀποκτείνας ἐκεῖνον, οὔτε κίνδυ
αὐτῷ ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὅντινα διέφευγεν ἀποθανόν
61 ἐκείνου. τεκμήριον δὲ μέγιστον ὡς οὐκ ἐβούλ
αὐτὸν ἀπολέσαι· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἐν ἀγῶνι καὶ
δύνῳ μεγάλῳ καταστήσαντι μετὰ τῶν νόμων
ὑμετέρων ἀπολέσαι ἐκεῖνον, εἴπερ προσωφείλετο αι
κακόν, καὶ τό τε ἴδιον τὸ αὐτοῦ διαπράξασθαι
τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ χάριν καταθέσθαι, εἰ ἐπέδει
ἀδικοῦντα ἐκεῖνον, οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἠλ

59. σὺ ἐμοὶ] σὺν ἐμ. N, pr. A, ZM. — ἀλοίης NA: ἀλλ
B, ἀλλοιεῖς ZM, ἁλῴης v. ante Bk. — σὺ τοῦ φόνου
et v. ante Bk.: τοῦ φόνου codd. Bk., σὺ φόνου Mr.

60. ἔχει (ἀναθεῖναι) Bait.; εἶχε (τὸ) ἀποκτ. K. —
δέ με] δὲ om. N.

61. προσώφειλέ τι Dobr. — ἦλθεν ἐπὶ τοῦτόν Mr.
— post αὐτῷ deesse videtur παρέξομαι δὲ τούτων
μάρτυρας vel simile quid. idem accidit 6, 15 (cf. et
5, 83).

ἐπὶ τοῦτο. καίτοι καλλίων γε ἦν ὁ κίνδυνος αὐτῷ.
. . . .

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· οὐ 62
γὰρ ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν περί τε αὐτοῦ καὶ περὶ
ἐμοῦ· ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν, ἐν ᾧ γνωσθεὶς ἂν
ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ τῆς πατρίδος, ἀπεστέρει δὲ αὐ-
τὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα
καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Ἔπειτα δ' εἰ
καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο αὐτὸν ὁ Λυκῖνος τεθνάναι
— εἶμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατηγόρων λόγον —, οὗ
αὐτὸς οὐκ ἠξίου αὐτόχειρ γενέσθαι, τοῦτο τὸ ἔργον
ἐγώ ποτ' ἂν ἐπείσθην ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι; πότερα 63
ὡς ἐγὼ μὲν ἦν τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν,
ἐκεῖνος δὲ χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον ἐκπρίασθαι;
οὐ δῆτα· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἦν χρήματα, ἐμοὶ δὲ ἦν·
ἀλλ' αὐτὸ τοὐναντίον ἐκεῖνος τοῦτο θᾶσσον ἂν ὑπ'
ἐμοῦ ἐπείσθη κατά γε τὸ εἰκὸς ἢ ἐγὼ ὑπὸ τούτου,
ἐπεὶ ἐκεῖνός γ' ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον
ἑπτὰ μνῶν δυνατὸς ἦν λύσασθαι, ἀλλ' οἱ φίλοι αὐ-
τὸν ἐλύσαντο. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς
καὶ τῆς Λυκίνου τοῦτο ὑμῖν μέγιστον τεκμήριόν ἐστιν,
ὅτι οὐ σφόδρα ἐχρώμην ἐγὼ Λυκίνῳ φίλῳ, ὡς πάντα
ποιῆσαι ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· οὐ γὰρ δή που ἑπτὰ
μὲν μνᾶς οὐκ ἀπέτισα ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεμένου καὶ

62. οὐ γὰρ] οὐδὲ N, οὕπερ οὐκ Ald. et v. ante Bk. — περὶ ἐμοῦ] περὶ add. N Mr.
63. αὐτὸ τοὐναντίον S.: αὐτὸ τοῦτο ἐν. N et pr. A, αὐτὸ τὸ ἐν. v. — vv. τῷ μὲν γὰρ — ἐμοὶ δὲ ἦν cum R. post ὑπὸ τούτου transposita mal. Bait. — τεκμήριόν ἐστιν] num τ. ἔσται? — ἐπέτισα N. — ὑπὲρ αὐτοῦ Meier. Mr.: περὶ αὐτοῦ.

λυμαινομένου, κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀράμενος ἄν-
δρα ἀπέκτεινα δι᾽ ἐκεῖνον.
64 Ὡς μὲν οὖν οὐκ αὐτὸς αἴτιός εἰμι τοῦ πράγμα-
τος οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καθ᾽ ὅσον ἐγὼ δύνα-
137 μαι | μάλιστα. τούτῳ δὲ χρῶνται πλείστῳ λόγῳ οἱ
κατήγοροι, ὅτι ἀφανής ἐστιν ὁ ἀνήρ, καὶ ὑμεῖς ἴσως
περὶ τούτου αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι. εἰ μὲν οὖν
τοῦτο εἰκάζειν με δεῖ, ἐξ ἴσου τοῦτό ἐστι καὶ ὑμῖν
καὶ ἐμοί· οὔτε γὰρ ὑμεῖς αἴτιοι τοῦ ἔργου ἐστὲ οὔτε
ἐγώ· εἰ δὲ δεῖ τοῖς ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμέ-
νων τινὰ ἐρωτώντων· ἐκείνου γὰρ (ἂν) ἄριστα πύ-
65 θοιντο. ἐμοὶ μὲν γὰρ τῷ μὴ εἰργασμένῳ τοσοῦτον
το μακρότατον τῆς ἀποκρίσεώς ἐστιν, ὅτι οὐκ εἴρ-
γασμαι· τῷ δὲ ποιήσαντι ῥᾳδία ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις,
καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὖ εἰκάσαι. οἱ μὲν γὰρ πανουρ-
γοῦντες ἅμα τε πανουργοῦσι καὶ πρόφασιν εὑρί-
σκουσι τοῦ ἀδικήματος· τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ χαλε-
πὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν. οἶμαι δ᾽ ἂν καὶ
ὑμῶν ἕκαστον εἴ τίς τινα ἔροιτο ὅ τι μὴ τύχοι εἰ-
δώς, τοσοῦτον ἂν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις
περαιτέρω κελεύοι λέγειν, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς
66 ἀπορίᾳ δοκῶ. μὴ τοίνυν ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον
τοῦτο, ἐν ᾧ μηδ᾽ ἂν αὐτοὶ εὐπορεῖτε· μηδὲ ἐὰν εὖ

64. περὶ τούτου αὐτοῦ] π. τ. αὐτοὶ R. — με δεῖ N Mr.: δεῖ με. — ἂν ante ἄριστα add. Dobr. (Turr.); ἄριστ᾽ ἂν Hi.
65. μακρότατον (ci. R) N Mr.: μακρότερον. — τῷ δὲ μὴ εἰργασμ.] τ. δ. μ. ἐργασαμένῳ N. — εἴ τίς τινα] num εἴ τίς τι? — εἶπεν pr. A. — εἰ δ᾽ ἔτι περ. Dobr.; εἰ δέ τι καὶ περ. ci. R. — κελεύοι R Bk. Turr. Mr.: κελεύει. — ἔχεσθαι ὑμᾶς N Mr.: ὑμ. ἔχ. AB Bk. Dobs. Turr.; ὑμ. ἔσεσθαι ceteri.
66. εὐπορεῖτε B Bk ; εὐποροῖτε A; εὐπορῆτε v. — ἀξιοῦται pr. A. — ἐὰν μὴ ἐξεύρω codd.; μὴ uncis incl. R., om. Turr.

εἰκάζω, ἐν τούτῳ μοι ἀξιοῦτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι, ἀλλ' ἐξαρκείτω μοι ἐμαυτὸν ἀναίτιον ἀποδεῖξαι τοῦ πράγματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀναίτιός εἰμι, οὐκ ἐὰν ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ ἀφανής ἐστιν ἢ ἀπόλωλεν ἀνήρ, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μηδὲν ὥστ' ἀποκτεῖναι αὐτόν. Ἤδη δ' ἔγωγε καὶ πρότερον ἀκοῇ ἐπίσταμαι 67
γεγονός, τοῦτο μὲν τοὺς ἀποθανόντας τοῦτο δὲ τοὺς ἀποκτείναντας οὐχ εὑρεθέντας· οὔκουν ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ τούτων δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους. πολλοὶ δέ γ' ἤδη σχόντες ἑτέρων πραγμάτων αἰτίας, πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, προαπώλοντο. αὐτίκα Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πο- 68
λίτην οὐδέπω νῦν εὕρηνται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οὖν τις ἠξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εἰκάζειν οἵτινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες Ἐφιάλτην, εἰ δὲ μή, ἐνόχους εἶναι τῷ φόνῳ, οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν. ἔπειτα οἵ γε Ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐζήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι, οὐδ' ἐν τούτῳ κινδυνεύειν μηνῦσαι τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἵδε φασὶν ἐμὲ τῆς μὲν ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' ἀναιρέσεως. τοῦτο δ' ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρό- 69
νου παῖς ἐζήτησεν οὐδὲ δώδεκα ἔτη γεγονὼς τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι· καὶ εἰ μὴ φοβηθείς, ὡς ἀνεβόησεν, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ ᾤχετο φεύγων ἀλλ' ἐτόλμησε μεῖναι, ἀπώλοντ' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο τὸν παῖδα τολμῆσαί ποτε τοῦτο· νῦν δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστε-

— ἢ ἀπόλωλεν uncis incl. Mr. — ἀνήρ Turr.: ἀνήρ. — προσήσκει N.

69. ἐν post τὴν μάχαιραν add. N Mr. — ὄντες post ἔνδον add. N Mr. — τολμῆσαί ποτε τοῦτο N Mr.: ποτε τ. τολμ.

ρον κατεῖπεν αὑτοῦ. τοῦτο δὲ περὶ χρημάτων αἰτίαν
ποτὲ σχόντες οὐκ οὖσαν, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, οἱ Ἑλλη-
νοταμίαι οἱ ὑμέτεροι, ἐκεῖνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον
ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, πλὴν ἑνός, τὸ δὲ πρᾶγμα
70 *ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο. τοῦ δ' ἑνὸς τούτου —*
Σωσίαν ὄνομά φασιν αὐτῷ εἶναι — κατέγνωστο μὲν
ἤδη θάνατος, ἐτεθνήκει δὲ οὔπω· καὶ ἐν τούτῳ ἐδη-
λώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀνὴρ
ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομέ-
νος ἤδη τοῖς ἕνδεκα, οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνασαν οὐδὲν
71 *αἴτιοι ὄντες. ταῦθ' ὑμῶν αὐτῶν ἐγὼ οἶμαι μεμνῆ-*
σθαι τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς δὲ νεωτέρους πυνθά-
νεσθαι ὥσπερ ἐμέ. οὕτως ἀγαθόν ἐστι μετὰ τοῦ
χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα. καὶ τοῦτ' ἴσως ἂν
φανερὸν γένοιτ' ἂν ὕστερον, (ὑπὸ τοῦ) καὶ ὅτῳ τρόπῳ
τέθνηκεν ὁ ἄνθρωπος. μὴ οὖν ὕστερον τοῦτο γνῶτε,
ἀναίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες, ἀλλὰ πρότερόν γ' εὖ
72 *βουλεύσασθε καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς, ὡς*
τούτων οὐκ ἂν γένοιντο ἕτεροι πονηρότεροι σύμβου-
λοι. οὐ γάρ ἔστιν ὅ τι ἂν ὀργιζόμενος ἄνθρωπος εὖ
γνοίη· αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθεί-
ρει τοῦ ἀνθρώπου. μέγα τοι ἡμέρα παρ' ἡμέραν

— *αὑτοῦ* corr. A Bk. (*αὐτοῦ* pr. A N): *ἑαυτοῦ*. — *ἀπέθανον*] *ἀποθανόντες* N A pr.

70. *ἀπελύθη* K.: *ἀπήχθη* (*ἀνήχθη* Dobr., *ἀπηλλάχθη* Bait.).

71. *πυνθάνασθαι* N. — *ἂν* post *ἴσως* om N (del. Sp., *ἴσως ἄρα* S.). — *ὑπὸ τοῦ* add. S. *καὶ* ante *ὅτῳ* om. N et v. ante Bk. — *μήτε οὖν* N|A B.

72. vv. *οὐ γὰρ ἔστιν* — *τοῦ ἀνθρώπου* affert Stob. flor. 20, 44. — *ὅ τι ἂν ὀργ. ἄνθρ. εὖ γνοίη* Stob.: *ὅτι ὀργ. ἄνθρ. ἂν γνοίη* codd. — *ᾧ βουλ.*] *ὃ βουλ.* Stob. et ci. Steph. (*ᾧ βουλεύσεται* pr. A, *οὐ βούλεται* Z M). — *τοι* N Mr.: *τι* A (Bk.

γνομένη γνώμην, ὦ ἄνδρες, ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι καὶ ν ἀλήθειαν εὑρεῖν τῶν γεγενημένων. | Εὖ δὲ ἴστε 73
ι ἐλεηθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄξιός εἰμι μᾶλλον ἢ δίκην 138
ῦναι· δίκην μὲν γὰρ εἰκός ἐστι διδόναι τοὺς ἀδιῦντας, ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας. εῖσσον δὲ χρὴ γίγνεσθαι ἀεὶ τὸ ὑμέτερον δυνάενον ἐμὲ δικαίως σώζειν, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόενον ἀδίκως με ἀπολλύναι. ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν τι καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ποιῆσαι ἃ οὗτοι κελεύουν· ἐν δὲ τῷ παραχρῆμα οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὀρθῶς υλεύεσθαι.

Δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπολογήσασθαι. 74
ίτοι γε πολλῷ μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἐκεῖνον ὑπὲρ ἐμοῦ ολογήσασθαι πατέρα ὄντα· ὁ μὲν γὰρ πολλῷ εσβύτερός ἐστι τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐγὼ δὲ λλῷ νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. καὶ εἰ ν ἐγὼ τούτου ἀγωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἃ μὴ φῶς ᾔδειν ἀκοῇ δὲ ἠπιστάμην, δεινὰ ἂν ἔφη
ίσχειν ὑπ' ἐμοῦ· νῦν δὲ ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖ- 75
αι ὧν ἐγὼ πολλῷ νεώτερός εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα, ῦτα οὐ δεινὰ ἡγεῖται εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ον ἐγὼ οἶδα, οὐ προδώσω τὸν πατέρα κακῶς ούοντα ἐν ὑμῖν ἀδίκως. καίτοι τάχ' ἂν σφαλείην, ἐκεῖνος ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ
θῶς εἰπών· ὅμως δ' οὖν κεκινδυνεύσεται. Πρὶν 76

bs. Turr.), τε v. — ἡμέρα et γιγνομένη ci. Steph. R. (Bk.): έραν — γιγνομένην. — ἄνδρες] ἀνδρὸς N. num igitur γνών ἀνδρός? — μεταστήσειν codd., em. Steph. (Bk).

73. δὲ χρὴ] δὴ χρὴ N. — γίγνεσθαι ἀεὶ NMr.: ἀεὶ γνεσθαι. — post παραχρῆμα deesse aliquid videtur (ἐξερσασθαι? cf. § 92). — ἀρχὴ ἢ codd.; ἀρχὴν Ald.

75. καὶ κινδυνεύσεται N et pr. A.

μὲν γὰρ τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι, ἔργῳ τὴν εὔνοιαν ἐδείκνυε τὴν εἰς ὑμᾶς· ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο [ἀποστᾶσα] καὶ ἥμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πόλεως ὅλης ἠναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν. τὴν μὲν οὖν γνώμην ἔτι καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν εἰς ὑμᾶς, τὴν δὲ εὔνοιαν οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρέχειν. οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν αὐτῷ· ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα ἃ εἴχετο αὐτοῦ, οἵ τε παῖδες καὶ τὰ χρήματα· τοῦτο δ' αὖ μένοντι πρὸς τὴν
77 πόλιν αὐτῷ ἀδυνάτως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι. ἐπεὶ δ' ὑμεῖς τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἐν οἷς οὐκ ἐφαίνετο ὢν ὁ ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις Μιτυληναίοις ἄδειαν ἐδώκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν, οὐκ ἔστιν ὅ τι ὕστερον αὐτῷ ἡμάρτηται, [τῷ ἐμῷ πατρί,] οὐδ' ὅ τι οὐ πεποίηται τῶν δεόντων, οὐδ' ἧς τινος λειτουργίας ἡ πόλις ἐνδεὴς γεγένηται, οὔτε ἡ ὑμετέρα οὔτε ἡ Μιτυληναίων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας
78 χορηγεῖ καὶ τέλη κατατίθησιν. εἰ δ' ἐν Αἴνῳ χωροφιλεῖ, τοῦτο οὐκ ἀποστερῶν γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτὸν οὐδενὸς οὐδ' ἑτέρας πόλεως πολίτης γεγενημένος, ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ τοὺς μὲν εἰς τὴν ἤπειρον ἰόντας καὶ οἰκοῦντας ἐν τοῖς πολεμίοις τοῖς ὑμετέροις, (τοὺς δὲ) καὶ δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν δικαζο-

76. ἀποστᾶσα del. Hi. et deinceps τῆς ὑμετέρας γνώμης, pro quo τῆς ἀσφαλεστέρας sive τῆς ἀμείνονος γν. rescribi vult Dobr. — τὴν δὲ εὔνοιαν] haec parum integra puto: an τὴν δὲ ἐκ τῶν ἔργων εὔνοιαν? — παρέχεσθαι Hi.

77. τῷ ἐμῷ πατρί del. Dobr.; cf. § 21. (αὐτῶν pro αὐτῷ ci. R.) — ἐχορήγει libri. — κατατίθησιν N: κατετίθει.

78. χωροφιλεῖ] cf. Poll. 9, 13: χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντιφῶντι. — τοῦτο οὐκ κτέ.] ποιεῖ desid. R., ἀλλὰ add. W. Num ἀλλὰ τούτων? — ἑαυτὸν bis A pr. — τοὺς δὲ inseri

μένους, οὐδὲ φεύγων τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, τοὺς
δ' οἵους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας. ἃ μὲν οὖν μετὰ 79
τῆς πόλεως ὅλης ἀνάγκῃ μᾶλλον ἢ γνώμῃ ἔπραξε,
τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἰδίᾳ δίκην
διδόναι. ἅπασι γὰρ Μιτυληναίοις ἀείμνηστος ἡ τότε
ἁμαρτία γεγένηται· ἠλλάξαντο μὲν γὰρ πολλῆς εὐ-
δαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν, ἐπεῖδον δὲ τὴν
ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ
οὗτοι διαβάλλουσι τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε·
χρημάτων γὰρ ἕνεκα ἡ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται
ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ. πολλὰ δέ ἐστι τὰ συμβαλλόμενα
τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι. γέρων
μὲν ἐκεῖνος ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν, νεώτερος δ' ἐγὼ
πολλῷ ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαυτῷ τιμωρεῖν ἱκανῶς.
ἀλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι, καὶ μὴ διδάσκετε τοὺς 80
συκοφάντας μεῖζον ὑμῶν αὐτῶν δύνασθαι. ἐὰν μὲν
γὰρ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἃ βούλονται πράσσωσι, δε-
δειγμένον ἔσται τούτους μὲν πείθειν, τὸ δ' ὑμέτερον
πλῆθος φεύγειν· ἐὰν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς πονηροὶ
μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι, πλέον δ' αὐτοῖς μηδὲν γέ-
νηται, ὑμετέρα ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις ἔσται, ὥσπερ
καὶ τὸ δίκαιον ἔχει. ὑμεῖς οὖν ἐμοί τε βοηθεῖτε καὶ
τῷ δικαίῳ.

Ὅσα | μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων 81
καὶ μαρτυριῶν οἷά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε· 139
χρὴ δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις
εἰς τὰ τοιαῦτα οὐχ ἥκιστα τεκμηραμένους ψηφίζεσθαι.

vult R. — ἡμέτερον pr. A.

79. ἐπ' ἐμοὶ] ὑπ' ἐμοὶ N. — γέρων μὲν γὰρ mal. Mr.

81. τοῖς τῶν ἀπὸ τῶν θεῶν A pr. —

καὶ γὰρ τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε, τοῦτο μὲν τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἥκοντα, τοῦτο δὲ [εἰς] τὰ ἔξω τῶν
82 κινδύνων. χρὴ δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἡγεῖσθαι. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαροὶ χεῖρας ἢ ἄλλο τι μίασμα ἔχοντες συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον συναπώλεσαν μετὰ τῆς αὑτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τοῦτο δὲ ἤδη ἑτέρους ἀπολομένους μὲν οὔ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· τοῦτο δὲ ἱεροῖς παραστάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσιοι ὄντες καὶ διακωλύοντες τὰ ἱερὰ
83 μὴ γίγνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἐν πᾶσι τούτοις τὰ ἐναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς· τοῦτο δὲ ὅπου ἱεροῖς παρέστην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐγένετο. ἃ ἐγὼ ἀξιῶ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας, ὅτι οὐκ ἀληθῆ μου οὗτοι κατηγοροῦσι .... τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

84 Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὥς τι

εἰς ante τὰ ἔξω seclus. Bk. Mr.

82. [τὸ] πλοῖον Dobr. — ἀπολουμένους pr. A. — τοῦτο δὲ ἱεροῖς] τοῦδε ἱεροῖς N. — καὶ ante διακωλ. del. S. — τὰ νομιζόμενα del. Hi. sed loquitur or. de eis tantum sacris, quae more fiunt; in aliis siquid infausti accideret, id potius concludendum erat, rem ob quam litabatur dis non placere.

83. ὅσοις] ὁσίοις A pr. — (καί μοι ἀνάβητε) τούτων μάρτ. Steph.

ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἐν πλοίῳ ἢ ἐν
ἱεροῖς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰσχυροτάτοις ἂν ἐχρῶντο,
καὶ πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαι-
νον, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν· νῦν δὲ τῶν τε
σημείων ἐναντίων τοῖς τούτων λόγοις γεγενημένων,
ῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐγὼ λέγω μαρτυρούντων
ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὗτοι κατηγοροῦσι ψευδῆ, τοῖς
ἐν μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι, τοῖς δὲ
όγοις οὓς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς χρῆναί
ασι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς
όγους ἐλέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα
ητοῦσιν ἄπιστα καθιστάναι.
Ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι, 85
ἄνδρες, ἀπολελόγημαι· οἶμαι δὲ καὶ (πρὸς) ὑμῶν
ἶναι) ἀποψηφίσασθαι. ταὐτὰ γάρ ἐμέ τε σώζει,
αὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ εὔορκα γίγνεται. κατὰ γὰρ
οὺς νόμους ὠμόσατε δικάσειν· ἐγὼ δὲ καθ' οὓς μὲν
πήχθην, οὐκ ἔνοχός εἰμι τοῖς νόμοις, ὧν δ' ἔχω
ὴν αἰτίαν, ἀγών μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ
ύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἴτιος,
λλ' οἱ κατήγοροι. καίτοι οὐ δή που οἱ μὲν ἔχθιστοι
ἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν, ὑμεῖς
ὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνώσεσθέ μου
ν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον. μὴ ὑμεῖς γε, ὦ ἄν- 86
ρες· ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα

84. ἀνόσιον] ἀπαίσιον Dobr. — γεγενημένων W.: γιγνο-
ένων. — ἐμοὶ μαρτυροῦσιν Ald. num τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς
ιοὶ μαρτυροῦσιν? cf. 6, 28. — τὰ ἔργα ζητοῦσιν N Mr.: ζη-
ῦσι τὰ ἔργα.
85. καὶ ante ὑμῶν om. N. πρὸς ὑμῶν εἶναι K. (δέομαι
ο οἶμαι Dobr.). — κριταὶ] κριτοὶ A. — μου] με N. —
γῶνι ci. Mr.: λόγῳ omnes, quod defendit Fr.

εὑρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες τῶν πραγ-
μάτων. ἠξίουν μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοιούτων,
ὦ ἄνδρες, εἶναι τὴν δίκην κατὰ τοὺς νόμους, κατὰ
μέντοι (τούτους) τὸ δίκαιον ὡς πλειστάκις ἐλέγχε-
σθαι. τοσούτῳ γὰρ ἄμεινον ἂν ἐγιγνώσκετο· οἱ γὰρ
πολλοὶ ἀγῶνες τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ
87 *διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη καὶ μὴ ὀρ-*
θῶς γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ
ἀληθοῦς ἐστιν· ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς μου κατα-
ψηφίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδ' ἔνοχον τῷ ἔργῳ
χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολ-
μήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαί-
νειν πιστεύσας αὑτῷ ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστιν, οὔτε ξυν-
ειδὼς αὑτῷ τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ μὴ οὐ χρῆ-
σθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς (τε) δίκης νικᾶσθαι
παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀληθοῦς, [ἄλλως τε]
88 *καὶ ἐὰν μὴ ᾖ ὁ τιμωρήσων. αὐτῶν δὲ τούτων εἵνεκα*
οἵ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ
προρρήσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα γίγνεται τῶν δικῶν
ἕνεκα τοῦ φόνου, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ [καὶ] ἐπὶ
τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ
κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιγνώσκεσθαι·

86. *τῶν* ante *τοιούτων* om. pr. A. — *τούτους* add. S.; possis etiam *κατὰ μέντοι τούτους δίκαιον ὡς πλ. ἐλ.* (scil. *τὰ τοιαῦτα*), vel *κατὰ μ. τούτ. καὶ τὸ δίκαιον* (h. e. *καὶ κατὰ τὸ δίκ.*). — *ἄμεινον ἂν* NMr.: *ἂν ἄμεινον*.

87. *καὶ* ante *μὴ ὀρθῶς* om. Ald. (cf. 6, 3); del. etiam Fr. — *ἰσχυροτέρα* Ald. (cf. 6, 3). — *τε* ante *δίκης* addidi coll. 6, 5, quo loco duce (cf. etiam 6, 4) etiam *ἄλλως τε* cum Sp. delendum erat.

88. *εἵνεκα* NMr.: *ἕνεκα* sicut 6, 6. — *τἆλλα ὅσα* N sicut exstat 6, 6; *τἆλλ' ὁπόσα* cett. — *καὶ* post *ἢ* del. Mr. Turr. coll. 6, 6. — *ὀρθῶς γιγνώσκεσθαι* om. BZM.

| ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ τῷ ἀδικη-
θέντι, φονέα δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία
καὶ ἀσέβειά ἐστιν εἴς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς
νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τόν τε διώκοντα μὴ ὀρ- 89
θῶς αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς
γνῶναι. ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίασις οὐκ ἔχει τέλος,
ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῇ δίκῃ· ὅ τι δ' ἂν ὑμεῖς ἐν
ὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι
ἄν τις ἀνενεγκὼν τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύσαιτο. πῶς 90
ἂν οὖν ὀρθῶς δικάσαιτε περὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε
άσετε τὸν νομιζόμενον ὅρκον διομοσαμένους κατη-
ορῆσαι, κἀμὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπολογή-
ασθαι. πῶς δὲ ἐάσετε; ἐὰν νυνὶ ἀποψηφίσησθέ
ιου. διαφεύγω γὰρ οὐδ' οὕτω τὰς ὑμετέρας γνώμας,
λλ' ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ κἀκεῖ περὶ ἐμοῦ διαψηφιζόμενοι.
αὶ ἀποψηφισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῦ νῦν ἔξεστι τό-
ε χρῆσθαι ὅ τι ἂν δὴ βούλησθε, ἀπολέσασι δὲ οὐδὲ
ουλεύσασθαι ἔτι περὶ ἐμοῦ ἐγχωρεῖ. καὶ μὴν εἰ 91
έοι ἁμαρτεῖν τι, τὸ ἀδίκως ἀπολῦσαι ὁσιώτερον ἂν
ἴη τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἁμάρτημα

89. αἰτίασις] cf. Poll. 3, 138: Ἀ. δὲ καὶ αἰτίασις εἴρηκεν.
90. δικάσαιτε Bk.: δικάσητε. — κἀκεῖ Ald.: κακοὶ codd. - ἀποψηφισαμ. Ald. (ed. omnes): ψηφισαμ. ABZM, φει-αμένοις N, quod ft. praestat, praesertim cum praecedat δια-ηφιζ. — ὅ τι ἂν δὴ βούλησθε scripsi: ὅτι ἃ (ἃ om. BZ k.) δὴ βούλεσθε (ἔτι. ἃ δὲ βούλεσθε ψηφισαμένοις οὐδὲ τέ. Ald.). — βούλεσθαι NA. — ἀπολέσασι δὲ Dobr. (Mr. urr.): ἀπολογήσασθαι.
91. vv. εἰ δέοι — ἀσέβημα affert Stob. flor. 46, 19. — μαρτεῖν τι, τὸ ci. Mr.: τι ἁμ. τὸ Stob., ἁμ. ἐπί τῳ NBk., μ. ἐπὶ τῷ cett. cod. (add. δικάζειν Ald.). — ἂν εἴη τοῦ obr. Scheib. (Mr.): ἂν ᾖ τὸ codd. (ἂν ᾖ τοῦ v.), τοῦ Stob. ἂν ᾖ τὸ S. Turr.; ἁμαρτ., ἐπὶ τῳ ἀδ. ἀπ. ὁσ. ἂν ᾖ τῳ mp.). — μὴ δικαίως] ἀδίκως Stob. — ἁμ. μόνον NMr.:

μόνον ἐστί, τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα. ἐν ᾧ χρὴ
πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον
ἐργάζεσθαι. ἐν μὲν γὰρ ἀκεστῷ πράγματι καὶ ὀργῇ
χρησαμένους καὶ διαβολῇ πειθομένους ἔλασσον ἐστιν
ἐξαμαρτεῖν· μεταγνοὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλεύσαιτο·
ἐν δὲ τοῖς ἀνηκέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν
καὶ γνῶναι ἐξημαρτηκότας. ἤδη δέ τισιν ὑμῶν καὶ
μετεμέλησεν ἀπολωλεκόσι. καίτοι οὔπω (ἀπολελυκό-
σιν) ὑμῖν οὐδ' ἐξαπατηθεῖσι μετεμέλησεν, εἰ καὶ πάνυ
92 τοι χρὴ τούς γε ἐξαπατῶντας ἀπολωλέναι. ἔπειτα δὲ
τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἁμαρτημάτων ἔχει συγγνώμην,
τὰ δὲ ἑκούσια οὐκ ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ἀκούσιον ἁμάρ-
τημα ὦ ἄνδρες τῆς τύχης ἐστί, τὸ δὲ ἑκούσιον τῆς
γνώμης. ἑκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον ἢ εἴ τις,
ὧν βουλὴν ποιοῖτο, ταῦτα παραχρῆμα ἐξεργάζοιτο;
καὶ μὴν τὴν ἴσην γε δύναμιν ἔχει, ὅστις τε ἂν τῇ
93 χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὅστις τῇ ψήφῳ. εὖ δ'
ἴστε ὅτι οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἴ τι ξυν-
ῄδειν ἐμαυτῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ,
οὗ πλέονος οὐδέν ἐστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι,
μηδὲν αὑτῷ συνειδότι ἀνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' εἰς

μόνον ἁμαρτ. v., om. μόνον ZM Stob. — τὸ δὲ ἕτερον καὶ] τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι Stob. — ἀνήκεστον cum Stephano R.: ἀνηκέστερον. — ἀκεστῷ cum Steph. R.: ἑκάστῳ. — ἔλαττόν ἐστιν Fr. — ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλ.] (ἄν τις τὸ γεγονὸς) ἐπανορθώσαιτο speciose Cob. — ἀπολελωκόσι N. — ἀπολελυκόσιν h. l. inserit W. — ὑμῖν οὐδ' scripsi: ὑμῖν τοῖς. Dobr. vel ὑμῖν, vel τοῖς, vel ὑμῶν τοῖς. — τοι codd., quod prob. Fr.: τι v. — ἀπολωλέναι NMr.: ἀπωλωλέναι A, ἀπολωλεκέναι v. (κ. οὔπω τοῖς ἐ. μ., εἰ καὶ μὴ πάνυ τι χρή, τούς γε ἐξ. ἀπολελυκέναι S.; ὑμῶν τοῖς — om. μὴ — ἀπολελυκόσι K.).

92. τὸ μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — post γνώμης add. ἐστὶ N. — ἐξεργάζοιτο NMr.: ἐργάζοιτο.

93. ἔστι ἄξιον N. — εἰργασμένον ABZM. — μηδ' Fr.:

τοὺς θεοὺς ἠσεβηκότι· ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἤδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρηκὸς ἡ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῇ· τῷ δὲ ξυνειδότι τοῦτο αὐτὸ πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύοντος ἡ ψυχὴ προαπολείπει, ἡγουμένη [τὴν] τιμωρίαν οἱ ἥκειν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων· ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τοιοῦτον οὐδὲν ξυνειδὼς ἥκω εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατηγόρους διαβάλλειν 94
οὐδέν ἐστι θαυμαστόν. τούτων γὰρ ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια. τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστιν, καὶ τούτου φάρμακον τὸ αὖθις κολάσαι, τοῦ δὲ τούτοις πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὗτοι βούλονται οὐκ ἔστιν ἴασις. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα νομίμως πράξεσθ' ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὔ τοι τῶν ἐπειγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν γνωρισταὶ γίγνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικασταὶ τῶν μαρτύρων· νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν. Ῥᾷστον δέ τοί ἐστιν 95
ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι. ἐὰν γὰρ τὸ παραχρῆμα μόνον πείσωσιν

μήτ'. — συνεξέωσεν N. — τὴν del. S. K.; Mr. aut τὴν deleri aut pro ταύτην rescribi τὴν debere iudicat. — ἀσεβημάτων Bk. et sic N: ἀσεβηκότων ABZM, ἠσεβηκότων v.

94. τὸ δὲ Ald.: τῷ codd. — ἔργῳ AB. — πειθομένοις ἡμῖν A. — πράξεσθ' NB, πράσσεσθ' ZM, πράσεσθ' Ald. — ἃ νῦν] ἂν νυν N. — τῶν μαρτ. post δοξασταὶ transp. S. (E. cr. p. 118); γν. γ. τῶν μαρτ., τότε δὲ δικασταὶ τῆς δίκης ci. Mr.; τῆς δίκης del. Emp.; add. τῶν εἰκότων post δοξ. K.

95. ῥᾷστον δέ τοι Dobrei est coniectura (Turr. Mr.): om. N, ἀραῖς τῶν δέ τοι cett.

ὥστε ἀποκτεῖναι, ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελήσουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βουληθῶσιν, τί
96 ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν οὖν ἀποψηφίσασθέ μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκῃ οὗτοί τε τὸν νομιζόμενον ὅρκον διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγορήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται
141 ἔτι, ἐάν τι | πάσχω, ὡς παρανόμως ἀπωλόμην. ταῦτά τοι δέομαι ὑμῶν, οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρεὶς οὔτε ἐμαυτὸν ἀποστερῶν τὸ δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὅρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. πειθόμενοι δὲ τούτων ὅτῳ βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πόσοι μέν εἰσιν Ἀθήνησι χορηγοί, καὶ τίνος προβάλλονται χάριν, καὶ πόσους τρέφειν ἀναγκάζονται παῖδας, ἐκ τῶν Δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων. τὸ μέντοι νῦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος χορηγός τις εἶναι λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς Ἐρεχθηίδος, καὶ προσέτι Κεκροπίδος, τοὺς χορεύειν μέλλοντας ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔτρεφε παῖδας. τούτων εἷς εὐφωνίας χάριν ἔπιε φάρμακον, καὶ πιὼν τέθνηκεν. ὁ οὖν πατὴρ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς κατηγορεῖ τοῦ χορηγοῦ ὡς αὐτοῦ πε-

96. *ἐὰν δὲ τῇ — κατηγορήσωσι* N. — *ἔσται* AB Bk.: *ἐστὶ* N, om. v. — *ἐάν τι* Bk.: *ἐάν τε* codd., *ἐάν γε* v. — *παρανόμως* R.: *παράνομος*. — *ἀπωλόμην* NA Bk.: *ἀπολώμην* ZM, *ἀπόλωμαι* cett. — *ὅτῳ*] *ὁποτέρῳ?*

VI. Ὑπόθ.] *τὸ μέντοι νῦν*] *ὁ μέντοι νῦν* AM, *ὁ μὲν τοίνυν* cett. — *χορηγοῦ* utrobique et *ὁ χορηγὸς* Spanh.: libri

ποιηκότος τὸν φόνον. ἀπολογεῖται δὲ ὁ χορηγὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ἡ στάσις στοχασμός. ἀδήλου (γὰρ) τοῦ ἐγκλήματος ὄντος, σημεῖον φανερὸν ὁ κατήγορος λαμβάνει τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ χορηγοῦ γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον μέν, πιθανὸν δ' εἰς ὑποψίαν.

Ἥδιστον μέν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀνθρώπῳ ὄντι ιὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος, ιαὶ εὐχόμενος ἄν τις ταῦτα εὔξαιτο· εἰ δ' ἄρα τις ιαὶ ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, ὅπερ μέγιστον ἐγὼ νομίζω ἐν πράγματι τοιούτῳ, αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι, ἀλλ' εἴ ις καὶ συμφορὰ γίγνοιτο, ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης γίγνεσθαι, καὶ τύχῃ μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ. καὶ τοὺς 2
ιὲν νόμους οἳ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων πάντες ἂν ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κεῖσθαι καὶ ὁσιώτατα. ὑπάρχει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ μέγιστον σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστ' οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος τοὺς νόμους μαθεῖν εἰ καλῶς ἔχουσιν ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους, εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν ἢ οὔ. Ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδυνεύοντι 3
καὶ διωκομένῳ· ἡγοῦμαι μέντοι γε καὶ ὑμῖν τοῖς δι-

χορευτοῦ et ὁ χορευτής, vitio etiam prooemiographi inscitiam superante. — vv. ἀπολογεῖται — τὸν φόνον om. N.

1. ὦ om. N. — δ' ἄρα Ald.: δ' om. codd. — ὅπερ NMr.: (ἢ Z).

2. ἐπαινέσειαν N (R. Bk. Mr.): ἐπαινέσειεν cett. (ἐπαινέσαιεν Turr.). cf. § 51. — νόμων ἁπάντων 5, 14. — ἀεὶ Ald., ut est 5, 14. — δεῖ ὑμᾶς NMr. (sicut est 5, 14): μ. post κατηγοροῦντος v.

*κασταῖς περὶ πολλοῦ εἶναι τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς
διαγιγνώσκειν, μάλιστα μὲν τῶν θεῶν ἕνεκα καὶ τοῦ
εὐσεβοῦς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν γὰρ
περὶ τοῦ τοιούτου [αὐτοῦ] μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ
ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα ἰσχυροτέρα ἐστὶ τοῦ δικαίου*
4 *καὶ τοῦ ἀληθοῦς. ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς καταψη-
φίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδὲ ἔνοχον τῷ ἔργῳ
χρήσασθαι τῇ δίκῃ, καὶ νόμῳ εἴργεσθαι πόλεως ἱερῶν
θυσιῶν ἀγώνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς
ἀνθρώποις. τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει,
ὥστε καὶ ἄν τις κτείνῃ τινὰ ὧν αὐτὸς κρατεῖ καὶ μὴ
ἔστιν ὁ τιμωρήσων, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον
δεδιὼς ἁγνεύει τε ἑαυτὸν καὶ ἀφέξεται ὧν εἴρηται*
5 *ἐν τῷ νόμῳ, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν. ἔστι
μὲν γὰρ τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐν ταῖς
ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς
καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἐλπίδος, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ἀν-
θρώποις ἀγαθόν, αὐτὸς αὑτὸν ἀποστεροίη. καὶ οὐ-
δεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην
παραβαίνειν πιστεύσας ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστι τῷ ἔργῳ,
οὔτ' αὖ συνειδὼς αὐτὸς αὑτῷ ἔργον εἰργασμένος
τοιοῦτον μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε*

3. *τοῦ τοιούτου* NA Dobs. Turr. Mr.: *τοιούτου*. — *αὐτοῦ* del. Mr. (*τοῦ αὐτοῦ* Sch.).
4. *νόμῳ* NAB Bk.: *τῷ νόμῳ* v. (Turr.), ut est or. 5, 87. — *ἱερῶν ἀγώνων θυσιῶν* NA; *ἀγώνων ἱερῶν θυσ.* B; *θυσ. ἱερ. ἀγ.* Ald. pro *θυσιῶν* mal. *ὁσίων* Dobr. — *παλαιότ.*] *τιμιώτατα* ci. Valck. cf. autem 5, 62. — *ἁγνεύσει* ci. R. — *ἑαυτὸν*] *αὑτὸν* N. — „vel del. *ἂν* vel l. *πρᾶξαι*.“ Dobr.
5. *μέγιστόν ἐστι* (sic!) NMr.: *ἐστὶ μέγιστον*. — post *μέγ. ἀνθρ.* add. *τοῦ βίου* BZM et v. ante Bk. — *τολμ. οὔτ' ἂν* N. — *δεδικασμένην* cum Steph. Bk. coll. 5, 87: *δεδοκιμασμένην*. —

δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀλη-
θοῦς, κἂν μὴ ὁ τιμωρήσων ᾖ. αὐτῶν δὲ τούτων 6
ἕνεκα οἵ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ
αἱ προρρήσεις, καὶ τἆλλα ὅσα γίγνεται τῶν δικῶν
τοῦ φόνου ἕνεκα, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς
ἄλλοις, | ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίν- 142
δυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιγνώσκεσθαι·
ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ
ἀδικηθέντος, φονέα δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι
ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἴς τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς νό-
μους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τόν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς
αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γνῶ-
ναι. ἡ μὲν γὰρ τούτου αἰτίασις οὐκ ἔχει νῦν τέλος,
ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῇ δίκῃ· ὅ τι δ' ἂν ὑμεῖς μὴ
ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι ἂν ἀνενεγκών
τις τὴν αἰτίαν ἀπολύσαιτο.

Ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω 7
περὶ τῆς ἀπολογίας ἥνπερ οἱ κατήγοροι περὶ τῆς
κατηγορίας. οὗτοι (μὲν) γὰρ τὴν μὲν δίωξιν εὐσεβείας
ἕνεκά φασι ποιεῖσθαι καὶ τοῦ δικαίου, τὴν δὲ κατη-
γορίαν ἅπασαν πεποίηνται διαβολῆς ἕνεκα καὶ ἀπά-
της, ὅπερ ἀδικώτατόν ἐστι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ
οὐκ ἐλέγξαντες, εἴ τι ἀδικῶ, δικαίως με βούλονται

νικᾶσθαι] δικᾶσθαι N.

6. διωμοσίαι] δημόσιαι N. — αὐτὰ τὰ Ald.: αὐτὰ ταῦτα codd. — ὀρθῶς μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — τόν τε διώκοντα R. Bk. et habet N: τόν γε διώκ. cett. — αἰτιάσασθαι Bk. coll. 5, 89: αἰτιᾶσθαι Ald., qui add. vv. αἰτ. — ὀρθῶς, in codd. omissa. — νῦν uncis incl. R. coll. 5, 89· — ἂν ἀνενεγκών R. coll. 5, 89: ἂν ἐνεγκών (ἀνενεγκών NBk.). — αἰτίαν] ἁμαρτίαν or. 5.

7. εἴ τι Bk. coll. 9. 10: εἴ γ'. — διαβαλόντες Bait.: διαβαλλόντες Z, διαβάλλοντες v.

τιμωρεῖσθαι, ἀλλὰ διαβαλόντες, καὶ εἰ μηδὲν ἀδικῶ,
8 ζημιῶσαι καὶ ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς ταύτης. ἐγὼ δὲ
ἀξιῶ πρῶτον μὲν περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀποκρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι ἐν ὑμῖν τὰ γενόμενα πάντα· ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ὧν οὗτοι κατηγοροῦσιν, ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις, βουλήσομαι ἀπολογήσασθαι. ἡγοῦμαι γάρ μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ οἴσειν, τοῖς δὲ κατηγόροις καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν
9 αἰσχύνην· ἐπεί τοί γε καὶ δεινόν, ὦ ἄνδρες· ἵνα μὲν
ἐξῆν αὐτοῖς, εἴ τι ἠδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ ἢ ἐν ἄλλοις τισίν, ἀποφήνασι καὶ ἐξελέγξασιν ἄνδρα τε ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆσαι, ἐνταῦθα μὲν οὐδεὶς πώποτε οἷός τε ἐγένετο αὐτῶν οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα ἐξελέγξαι ἀδικοῦντα τόνδε τὸν ἄνδρα τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἀγῶνι, φόνου διώκοντες καὶ τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορεῖν, μηχανῶνται ἐπ' ἐμοὶ λόγους ψευδεῖς συντιθέντες καὶ διαβάλλοντες τὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ μὲν πόλει, εἴπερ ἀδικεῖται, κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας ἀπονέμουσιν, αὐτοὶ δὲ ὧν τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων ἰδίᾳ ἀξιοῦσι
10 δίκην λαμβάνειν. καίτοι αὗται αἱ κατηγορίαι οὔτε
χάριτος ἄξιαι οὔτε πίστεως. οὔτε γὰρ δὴ οὗ ἡ πόλις

8. *ἀποκρίνεσθαι* (h. e. *ἀπολογεῖσθαι* cf. 14. 18) ci. R.: *κρίνεσθαι*. — *ἡδομένοις ᾖ* Ald. Bk. cf. 5, 32. — *μοι* om. pr. A.
9. *δεινῶν* pr. A. — *ἐξῆ* ABZM. — *ἠδίκουν ἐγὼ* NMr.: *ἐγὼ ἠδίκουν*. — *τιμωρήσεσθαι* codd.: em. Ald. — *οἷός τε ἐγένετο*] *εὑρέθη* ZM. num igitur: *εὑρέθη αὐτῶν οὐδ' οἷός τε ἐγένετο?* — *ἐξελέγξαι* NMr.: *ἐλέγξαι*. — (*πᾶν*) *μηχαν.* Dobr. — *ἐπ' ἐμὲ* omnes; sed cf. § 36. 48. — *εἴπερ*] *εἰ μὲν* omnes. — *ὧν*] *ᾧ* codd. (*ἐν ᾧ* R.). — *τούτου ἰδίᾳ* ABL(Bk.), *τούτου ἰδὴ* N, *τουτονὶ δή* MZ; *τουτονῒ δὴ* v. — 10. *ἄξιον*] num *ἀξίαν?* —

ἐλάμβανεν ἂν δίκην εἴ τι ἠδίκητο, ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται, ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι τῇ πόλει· οὔτε ὅστις [οὐκ] ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἃ διώκει ἐν πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δήπου αὐτῷ ἀξιώτερόν ἐστιν ἢ ἀπιστῆσαι. ἐγὼ δὲ σχεδὸν ἐπίσταμαι τὴν ὑμετέραν γνώμην, ὅτι οὔτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσια καὶ δίκαια. ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν.

11 Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργήλια καὶ ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν πρὸς τῇ ἐμαυτοῦ, [τουτέστι τῇ Ἐρεχθηίδι,] ἐχορήγουν ὡς ἄριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιότατα. καὶ πρῶτον μὲν διδασκαλεῖον ᾗ ἦν ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας κατεσκεύασα, ἐν ᾧπερ καὶ Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν ἐδίδασκον· ἔπειτα τὸν χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην ἄριστα, οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε ἐνέχυρα βίᾳ φέρων οὔτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενί, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἥδιστα καὶ ἐπιτηδειότατα ἀμφοτέροις ἐγίγνετο, ἐγὼ μὲν ἐκέλευον καὶ ᾐτούμην, οἱ δ' ἑκόντες καὶ βουλόμενοι ἔπεμπον. ἐπεὶ δὲ ἧκον οἱ παῖδες, πρῶτον μέν μοι 12

οὐκ del. R. Bk. Mr., οὖν Dobs. Turr. — ὅτι οὔτ' Turr.: ὅτι οὐκ. — καταψηφίσαισθε et ἀποψηφίσαισθε Bk.: καταψηφίσησθε (—εσθε N et pr. A) et ἀποψηφίσησθε. — ἑτέρου τινὸς] ἑτέρου pr. A, om. pr. M. — ὅσια καὶ δίκαια NMr.: δίκ. καὶ ὅσια.

11. ἔλαχον] ἔλεγχον N. — Παντ.] cf. Harpocr. s. v. διδάσκαλος: Α. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἔλαχόν“ φησι „Παντακλέα διδάσκαλον.“ — post ἐμαυτοῦ in A XII litterae erasae, et deinde πρὸς τῇ ἐμ. repetitum punctis notatum est. — τουτέστι τῇ Ἐρεχθηίδι] scholium hoc esse (cf. § 13) iam R. suspicatus est. — διδασκάλιον N. — ᾗ ἦν Bk.: ἦν codd., ᾗ Ald. — ᾐτούμην ci. Bk. (Turr.): ἡγούμην.

ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἐτύγχανε γὰ μοι πράγματα ὄντα πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον, ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἐποιούμην, ἐπειδή περ εἰσήγγειλ ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποδεῖξαι τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄ λοις Ἀθηναίοις. ἐγὼ μὲν οὖν τούτοις προσεῖχον τὸ νοῦν, κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι δέοι τῷ χορ Φανόστρατον, δημότην μὲν τουτωνὶ τῶν διωκόντω κηδεστὴν δ' ἐμαυτοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν θυγατέρ

13 *καὶ ἠξίουν αὐτὸν* (*ὡς*) *ἄριστα ἐπιμελεῖσθαι· ἔτι*

πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν Ἐρεχθηίδος Ἀμυνία

143 *ὃν αὐτοὶ οἱ φυλέται ἐψηφίσαντο* | *συλλέγειν καὶ ἐπ μελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἑκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸ εἶναι, τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος, ὅσπερ ἑκάστο εἴωθε ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν· ἔτι δὲ τέταρτ Φίλιππον, ᾧ προσετέτακτο ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκε εἴ τι φράζοι ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τις τούτων, ὅπ* (*ὡς*) *ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες καὶ μηδενὸς ἐνδεε εἶεν διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν. καθειστήκει μὲν* (*οὐ*

14 *ἡ χορηγία οὕτω. καὶ τούτων εἴ τι ψεύδομαι προφ σεως ἕνεκα, ἔξεστι τῷ κατηγόρῳ ἐξελέγξαντι ἐν ὑστέρῳ λόγῳ ὅ τι ἂν βούληται εἰπεῖν· ἐπεί τοι οὕτ ἔχει, ὦ ἄνδρες· πολλοὶ τῶν περιεστώτων τούτων μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται, κ τοῦ ὁρκωτοῦ ἀκούουσι, καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νο ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οἷς ἐγὼ βουλοίμην ἂν δοκε*

13. *Ἀμηνιανόν* NA, *Ἀμηανόν* B. — *εἴωθεν* NA. nı igitur *εἴωθεν ἑκάστοτε?* ceterum nomen huius viri p *Κεκρ.* intercidisse iure S. suspic. — *οὖν* addi iubet R.

14. *ἕνεκα* in marg. habet pr. A. — *ἐξελέγξαι* v. (*ἐλέ ξαι* ZM). contra *εἰπεῖν* del. Dobr. (*εἰπών?* S.). malim ε tem *μ' εἰπεῖν*. — *βουλοίμην* Dobr.: *ἐβουλόμην*.

αὐτός τε εὔορκος εἶναι καὶ ὑμᾶς τἀληθῆ λέγων πεῖσαι
ἀποψηφίσασθαί μου. πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν 15
ὅτι οὔτε ἐκέλευσα πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον οὔτ᾽
ἠνάγκασα οὔτ᾽ ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῆν ὅτ᾽ ἔπιεν. καὶ
οὐ τούτου ἕνεκα ταῦτα (οὕτω) σφόδρα λέγω, ὡς ἐμαυ-
τὸν ἔξω αἰτίας καταστήσω, ἕτερον δέ τινα εἰς αἰτίαν
ἀγάγω· οὐ δῆτα ἔγωγε, πλήν γε τῆς τύχης, ἥπερ
οἶμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀπο-
θανεῖν· ἣν οὔτ᾽ ἂν ἐγὼ οὔτ᾽ ἄλλος οὐδεὶς οἷός τ᾽
ἂν εἴη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἥντινα δεῖ ἑκάστῳ.
....

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μεμαρτύρηται μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, περὶ τοῦ 16
πράγματος ἃ ἐγὼ ὑμῖν ὑπεσχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ
τούτων χρὴ σκοπεῖν ἅ τε οὗτοι διωμόσαντο καὶ ἃ
ἐγώ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ εὐορκότερα. διωμόσαντο
δὲ οὗτοι μὲν ἀποκτεῖναί με Διόδοτον βουλεύσαντα
τὸν θάνατον, ἐγὼ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι, μήτε χειρὶ ἐργα-
σάμενος μήτε βουλεύσας. αἰτιῶνται δὲ οὗτοι μὲν ἐκ 17
τούτων ὡς οὗτος ἐκέλευσε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρ-
μακον ἢ ἠνάγκασεν ἢ ἔδωκεν· ἐγὼ δ᾽ ἐξ αὐτῶν τού-
των ὧν αἰτιῶνται οὗτοι ἀποφανῶ ὅτι οὐκ ἔνοχός

15. *πιεῖν τὸν παῖδα* N (cf. § 17): *τὸν παῖδα πιεῖν*. — *καὶ οὐδὲ* R. S. (Ep. cr.): *οὔτε* ZM Bk., *καὶ οὔτε* ABN et v. ante Bk. — *ἔπινεν* mal. W. — *οὕτω σφόδρα* ci. R. — *ἀγαγεῖν* A pr.; *ἀγαγὼν* M. — *ἢ οὐ δῆτα* N. — *ἀποτρέψαι* Dobr.: *ἀποστρέψαι*. — post *ἑκάστῳ* intercidisse videtur *καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες*; cf. ad 5, 61.

16. *διωμόσαντο δὲ*] *δ. μὲν* ZM, *δ. γὰρ* Ald. — *ἐργασάμενος* Dobr. (*ἐργασάμενον* Valck.) coll. Andoc. 1, 94: *ἀράμενος* codd. Bk., *ἀράμενον*. nisi, quod idem Dobr. ci., *χεῖρα ἀράμενος* fuit. — *βουλεύσας* NA Bk.: *βουλεῦσαι*.

17. *ἐκέλευσε* Bait.: *κελεύσειε*. — *ἀποφωνῶ* N. num *ἀπο-*

εἰμι. οὔτε γὰρ ἐκέλευσα οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα·
καὶ ἔτι προστίθημι αὐτοῖς ὅτι οὐδὲ παρεγενόμην πί-
νοντι. καὶ εἴ φασιν ἀδικεῖν εἴ τις ἐκέλευσεν, ἐγὼ
οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἐκέλευσα. καὶ εἴ φασιν ἀδικεῖν
εἴ τις ἠνάγκασεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἠνάγκασα.
καὶ εἰ τὸν δόντα τὸ φάρμακόν φασιν αἴτιον εἶναι,
18 ἐγὼ οὐκ αἴτιος· οὐ γὰρ ἔδωκα. αἰτιάσασθαι μὲν οὖν
καὶ καταψεύσασθαι ἔξεστι τῷ βουλομένῳ· αὐτὸς γὰρ
ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μέντοι τὰ μὴ γενό-
μενα καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐκ ἐν τοῖς τού-
των λόγοις ἡγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ἐν
τῷ ἀληθεῖ. ὁπόσα μὲν γὰρ λάθρᾳ πράττεται καὶ ἐπὶ
θανάτῳ βουλευθέντα, ὧν μή εἰσι μάρτυρες, ἀνάγκη
περὶ τῶν τοιούτων ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ
κατηγόρου καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὴν διάγνωσιν
ποιεῖσθαι καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν
τὰ λεγόμενα, καὶ εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότας
19 ψηφίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων· ὅπου δὲ πρῶτον
μὲν αὐτοὶ οἱ κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας
μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ παιδί,
ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερῶς ἅπαντα πραχθῆναι
καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παί-
δων, καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, ἐξ ὧνπερ καὶ εἴ
τίς τι ἠδίκηκε, φανερώτατος ἂν εἴη, καὶ εἴ τις μὴ
ἀδικοῦντα αἰτιῷτο, μάλιστ' ἂν ἐξελέγχοιτο.

φαίνω? — οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα Dobr. (Turr. Mr.): οὔτ' ἔδωκα οὔτ' ἠνάγκασα. — ἔτι] ἐπὶ NABM. cf. 3 β 10. — ὅτι οὐδὲ] ὅτι οὐ. cf. 15; Dem. 19, 45, quem locum comp. W. — vv. ἐκέλευσεν — εἴ τις ex solo A add. Bk·

18. ἐν τῷ ἀληθεῖ] ἐν om. N. — λάθρᾳ scr.: λάθρα.

19. τίς τι NA Bk.: τίς τοι ZM, τις v. — τ' ἂν εἴη N. num igitur γ' ἂν εἴη? — μάλιστ' ἂν S. Turr.: μάλιστα.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι, ὦ ἄνδρες, ἀμφότερα καὶ 20
τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων καὶ οἵῳ τρόπῳ ἔρχονται
ἐπὶ τὰ πράγματα. ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐδὲν ὁμοίως οὗτοί
τε πρὸς ἐμὲ πράττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους. ἔλεξε 21
μὲν γὰρ Φιλοκράτης οὑτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν
τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ παῖς ἐξεφέρετο,
ὅτι ἀδελφὸν αὑτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ,
φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὗτος ταῦτα
ἔλεγεν, ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς
δικασταῖς ἔλεξα ὅτι τὸ μὲν ὅλον οὐ δικαίως αὐτὸν
προκαθισταίη Φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων
εἰς τὸ δικαστήριον, μελλόντων ἔσεσθαί μοι ἀγώνων
πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον αὔριον καὶ τῇ ἔνῃ, ὧν-
περ ἕνεκα τοὺς λόγους τούτους | λέγοι· ἃ μέντοι αἰ- 22
τιῷτο καὶ διαβάλλοι, ῥᾳδίως ἐξελεγχθήσοιτο ψευδό- 144
μενος. εἶεν γὰρ οἱ συνειδότες πολλοί, καὶ ἐλεύθεροι
καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι, σύμπαντες
πλείους ἢ πεντήκοντα, οἳ τούς τε λόγους τοὺς λε-
χθέντας περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρμάκου καὶ τὰ πρα-
χθέντα καὶ τὰ γενόμενα πάντα ἠπίσταντο. καὶ εἰπόν 23
τε ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ προὐκαλούμην αὐ-

21. ἡλιακὴν] ἡλιαίαν Taylor. — τὸ μὲν ὅλον κτέ.] τὸν μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ (οὐ om. pr. A) προκαθῆσθαι εἰ sed προκαθισταίη N) Φιλ. κτέ. codd. Coniecturas virorum doctorum, qui omnes adhuc τὸν μὲν νόμον retinuerunt (nisi quod Emp. τῶν μ. νόμων οὐ δίκαιος προκαθῆσθαι εἴη proposuit) enumerare longum est. S. nunc: τὸν μ. ν. οὐ δίκαιον εἰ προφασίζεται Φ. — ἔσεσθαί] ἔσεσθε N. — πρὸς] πρὸ N. — αὔριον καὶ τῇ ἔνῃ ex coni. R. Turr.: αὔριον τῇ ἔνῃ (ἔννῃ) v., αὔριον καὶ ἔνη Mr. — λέγοι NMr.: λέγει.

22. εἶεν NMr.: εἰσί. — οἱ σύμπαντες e coni. R. rec. Mr. — τὰ γενόμενα ci. R.: τὰ λεγόμενα. — ἐπίσταιντο vel ἐπίστανται mal. Mr.

τὸν εὐθὺς τότε, καὶ αὖθις τῇ ὑστεραίᾳ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς, καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας ὁπόσους βούλοιτο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους, λέγων αὐτῷ ὀνόματι ἕκαστον, (καὶ) τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν, τοὺς μὲν ἐλευθέρους ὡς χρὴ τοὺς ἐλευθέρους, οἳ σφῶν (τ' αὐτῶν) ἕνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἔφραζον ἂν τἀληθῆ καὶ τὰ γενόμενα, τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν αὐτῷ ἐρωτῶντι τἀληθῆ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μή, ἕτοιμος εἴην διδόναι βασανίζειν τούς τε ἐμαυτοῦ πάντας, καὶ εἴ τινας τῶν ἀλλοτρίων κελεύοι, ὡμολόγουν πείσας τὸν δεσπότην παραδώσειν αὐτῷ βασα-
24 νίζειν τρόπῳ ὁποίῳ βούλοιτο. καὶ ταῦτα ἐμοῦ προκαλουμένου καὶ λέγοντος ἐν τῷ δικαστηρίῳ, οὗ καὶ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται πολλοὶ μάρτυρες παρῆσαν, οὔτε τότε παραχρῆμα οὔτε ὕστερον ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον, εὖ εἰδότες ὅτι οὐκ ἂν τούτοις κατ' ἐμοῦ ἔλεγχος ἐγίγνετο οὗτος, ἀλλ' ἐμοὶ κατὰ τούτων
25 ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ᾐτιῶντο. ἐπίστασθε δέ, ὦ ἄνδρες, ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὗται ἰσχυρόταται καὶ μέγισταί εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἔλεγχοι ἐκ τούτων σαφέστατοι καὶ πιστότατοι περὶ τοῦ δικαίου, ὅπου εἶεν μὲν ἐλεύθεροι πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἶεν

23. αὐτῷ ὀνόματι codd. et defend. Turr. coll. § 40: αὐτῶν ὀνομαστὶ cum R. Bk., αὐτῷ ὀνομαστὶ Mr. — καὶ ante τούτους addi mal. S. — τ' αὐτῶν add. S., αὐτῶν R. — διδόναι post ἔφραζον ἂν add. NABZM (δηλονότι W.). — ἕτοιμος εἴην Taylor. Bk.: ἕτοιμος εἶεν A pr., ἕτοιμοι εἶεν ABZM, ἕτοιμός εἰμι NMr., ἕτοιμοι σταῖεν Ald., ἕτοιμος εἶναι Dobr. — vv. τούς τε ἐμ. — βασανίζειν add. NABk. — κελεύει NA (Bk. in Add., Mr.).
25. μὲν ἐλεύθεροι NMr.: ἐλεύθ. μὲν. —

δὲ δοῦλοι, καὶ ἐξείη μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὅρκοις καὶ πίστεσιν ἀναγκάζειν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστίν, ἐξείη δὲ τοὺς δούλους ἑτέραις ἀνάγκαις, ὑφ' ὧν καὶ ἢν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι κατειπόντες, ὅμως ἀναγκάζονται τἀληθῆ λέγειν· ἡ γὰρ παροῦσα ἀνάγκη ἑκάστῳ ἰσχυροτέρα ἐστὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι. εἰς πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα 26
προὐκαλεσάμην τούτους, καὶ ἐξ ὧν γε χρὴ ἄνθρωπον ὄντα τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια πυνθάνεσθαι, ἐξῆν αὐτοῖς [πυνθάνεσθαι], καὶ πρόφασις οὐδεμία ὑπελείπετο. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν, ὡς οὗτοί φασιν, ἕτοιμος ἦν αὐτοῖς κατ' ἐμαυτοῦ παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιότατον· οἱ δ' αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἴ τι ἠδικοῦντο. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τούτων 27
προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενομένους ἀποφῆναι, ἢ θεράποντας ἐξαιτοῦσι μὴ ἤθελον ἐκδιδόναι, ἢ ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἔφευγον, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο ὅτι ἀληθὴς ἦν ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου οὗτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δήπου δίκαιον κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τεκμήριον γενέσθαι ὅτι οὐκ ἀληθὴς ἦν ἡ αἰτία ἣν αἰτιῶνται κατ'

ἐξείη μὲν N: ἐξείημεν cett. cod. — ἐξείη δὲ N: ἐξείημεν δὲ cett. cod.

26. πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα] πᾶν τ. ἐ. τ. AN, πᾶν τ. πάντα ZM, πᾶν τοίνυν ἐγὼ v. — γε] σε AB, om. ZM. — αὐτοῖς πυνθάνεσθαι] pro πυνθ. καὶ πρό A pr. aliud quid habebat.

27. ἀποφήνασθαι pr. A. — ἢ θεράποντας Bk.: . θεράποντας A, θεράποντας cett. cod., θεράπ. ἢ v. — ἔφευγεν . — ἡ αἰτία] om. ἡ AB.

28 ἐμοῦ. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὦ ἄνδρες, ὅτι εἰ μὲν
τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες οἱ παρα-
γενόμενοι, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο
καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τοὺς μάρ-
τυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας· τῶν αὐτῶν δὲ τού-
των μαρτυρούντων, ἃ μὲν ἐγὼ λέγω, ἀληθῆ εἶναι, ἃ
δὲ οὗτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς
(ἐμοὶ) μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι, τοῖς
δὲ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασι
χρῆναι, οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον ἄνευ μαρτύρων, ψευδεῖς
29 ἂν κατηγόρουν εἶναι. καίτοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μάρ-
τυρες τούτοις μὲν ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ
δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν πάνυ
μὴ παρεγένοντο μάρτυρες, ἐγὼ δὲ παρειχόμην, ἢ τοὺς
παραγενομένους μὴ παρειχόμην, ἑτέρους δέ τινας,
εἰκότως ἂν οἱ τούτων λόγοι πιστότεροι ἦσαν τῶν
ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μάρτυράς τε ὁμολογοῦσι
παραγενέσθαι, καὶ ἐγὼ τοὺς παραγενομένους παρέ-
χομαι, (καὶ) εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ αὐ-
τὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες ἅπαντες φανεροί ἐσμεν λέ-
γοντες ἅπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρή, ὦ ἄνδρες,
145 ἢ τἀληθῆ πιστὰ ἢ τὰ | μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν ἄλ-
30 λοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; ὅπου μὲν γὰρ λόγῳ τις
διδάσκοι περὶ τῶν πραχθέντων, μάρτυρας δὲ μὴ
παρέχοιτο, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους τούτους

28. μαρτυρούντων N et pr. A (Bk.): καταμαρτυρούντων. — ἐμοὶ auctore R. add. Bk.

29. μάρτυρες τούτ. μὲν NMr.: μὲν μάρτ. τούτοις. — μὴ παρειχόμην] μὴ παρεσχόμην N, μὴ παρευχόμην A, μὴ παρεχόμην M Ald. — (καὶ) εὐθὺς ex coni. R. Turr. — ἅπαντες NMr.: πάντες.

30. διδάσκει A corr., B, Ald.— num τοὺς τούτου λόγους? —

ἐνδεεῖς φαίη εἶναι· ὅπου δὲ μάρτυρας μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια δὲ αὖ τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαίνοιτο, ταὐτὰ ἄν τις ἔχοι εἰπεῖν, εἰ βούλοιτο. ἐγὼ 31
τοίνυν τούς τε λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα, καὶ τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις δύο τὼ μεγίστω καὶ ἰσχυροτάτω, τούτους μὲν αὐτούς τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγχομένους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ δὲ ὑπό τε τούτων καὶ ὑπὸ ἐμαυτοῦ ἀπολυόμενον· ὅπου γὰρ ἐμοῦ ἐθέλοντος 32
ἐλέγχεσθαι περὶ ὧν ᾐτιῶντο οὗτοι μὴ ἤθελον ἐλέγχειν (εἴ τι) ἠδικοῦντο, ἐμὲ μὲν δήπου ἀπέλυον, αὐτοὶ δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες ἐγένοντο ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ᾐτιῶντο. καίτοι εἰ πρὸς τοῖς ἐμαυτοῦ μάρτυσι τοὺς ἀντιδίκους αὐτοὺς μάρτυρας παρέχομαι, ποῖ ἔτι ἐλθόντα δεῖ ἢ πόθεν ἀποδείξαντα τῆς αἰτίας ἀπολελύσθαι;

Ἡγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ 33
ἀποδεδειγμένων, ὦ ἄνδρες, δικαίως ἄν μου ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας ὅτι οὐδέν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης. ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον μάθητε, τούτου ἕνεκα πλείω λέξω, καὶ ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγόρους τούτους ἐπιορκοτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν καὶ

μὲν παρέχοιντο et ἀποφαίνοιντο ABZM. — αὖ τοῖς R.: αὐτοῖς.
31. δύω A Turr., cf. 5, 49.
32. ἐμοῦ ἐθέλ. ἐλέγχ. NMr.: ἐθ. ἐλ. ἐμοῦ. — vv. οὗτοι μὴ — ᾐτιῶντο om. N. — εἴ τι ἠδικοῦντο] ἠδίκουν καί. (αδικοῦντα S.; cf. § 26).
33. καὶ τῶν ἄλλ. πολ. πάντων scripsi: πάντων καὶ τ. ἄλλ. πολιτῶν.

τῶν ἄλλων πολιτῶν πάντων τῆς δίκης ἕνεκα ταυ-
34 *τησί. Οὗτοι γὰρ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ᾗ ἀπέθανεν*
ὁ παῖς, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ᾗ προέκειτο, οὐδ' αὐτοὶ
ἠξίουν αἰτιᾶσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν ἐν τῷ πράγματι
τούτῳ οὐδέν, ἀλλὰ συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο·
τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξεφέρετο ὁ παῖς, ταύτῃ δὴ
πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, καὶ
παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι καὶ προαγορεύειν εἴρ-
γεσθαι τῶν νομίμων. τίνες οὖν ἦσαν οἱ πείσαντες
αὐτούς; καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο
πεῖσαι [αὐτούς]; δεῖ γάρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι.
35 *κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ*
Ἀμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῶν θεσμοθετῶν,
μεθ' οὗπερ συνέκλεπτον, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν
βουλήν. καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων οὐδε-
μία ἦν ἐλπὶς ἀποφεύξεσθαι — τοιαῦτα γὰρ ἦν τὰ ἠδι-
κημένα —· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι καὶ
προαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἡγήσαντο
ταύτην σφίσιν ἔσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν
36 *πραγμάτων ἁπάντων. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπει-*
δάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νο-
μίμων· καὶ οὔτ' ἂν ἐγὼ οἷός τ' ἦν ἐπεξελθεῖν εἰργό-
μενος τῶν νομίμων, ἐκεῖνοί τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγεί-
λαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα μὴ ἐπεξιόντος
ῥᾳδίως ἔμελλον ἀποφεύξεσθαι καὶ δίκην οὐ δώσειν
ὑμῖν ὧν ἠδίκησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρῶτον

34. *ὑστέρᾳ* N. — *ταύτῃ*] *ταυτί* ABZM. — post *πεπεισμ. ἦσαν* v. *τινες* additur, quod del. Dobr. (Turr. Mr.). — *καὶ* ante *πρόθυμ.* deleri mal. R.

35. *αὐτοῖς* ante *ἐλπὶς* iterat A pr. — *γὰρ* Bait.: *ἄρ'*. — *καὶ προαγορ. εἴργ. τῶν νομ.*] haec Dobreo suspecta sunt.

ιηχανήσαντο Φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
'υσιστράτῳ πρότερον, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἠκούσατε.
κὶ οὗτοι τότε μὲν πρόθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαί 37
ε εὐθὺς τῇ ὑστεραίᾳ ᾗ ὁ παῖς ἐθάπτετο, πρὶν τὴν
ἰκίαν καθᾶραι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτὴν
κύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ἔμελλεν ὁ πρῶ-
ος ἐκείνων κριθήσεσθαι, ὅπως μηδὲ καθ' ἑνὸς αὐ-
ῶν οἷός τε γενοίμην ἐπεξελθεῖν μηδ' ἐνδεῖξαι τῷ
ικαστηρίῳ τἀδικήματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασι- 38
εὺς τούς τε νόμους ἀνέγνω, καὶ (τὸν) χρόνον ἀπέ-
ειξεν. ὅτι οὐκ ἐγχωροίη ἀπογράψασθαι καὶ τὰς κλή-
εις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει, καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχα-
ωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικαστήριον εἷλον ἅπαντας,
:αὶ ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὗτοι
ὧν ἕνεκα ἐλάμβανον χρήματα οὐδὲν αὐτοῖς οἷοί τε
ἦσαν ὠφελῆσαι, τότε δὴ προσιόντες | αὐτῷ τ' ἐμοὶ 146
ιαὶ τοῖς φίλοις ἐδέοντο διαλλαγῆναι, καὶ δίκην ἕτοι-
ιοι ἦσαν διδόναι τῶν ἡμαρτημένων. καὶ ἐγὼ πει- 39
σθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων διηλλάγην τούτοις ἐν τῇ πόλει
ἐναντίον μαρτύρων, οἵπερ διήλλαττον ἡμᾶς πρὸς
τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ μετὰ τοῦτο συνῆσάν μοι
καὶ διελέγοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν

37. τότε μὲν πρόθυμοι N Mr.: μὲν πρόθ. τότε. — ὑστε-ραίᾳ ἢ ᾗ Bait. cf. Turr. ad Lys. 19, 22. — καθῆραι S. — ἐνδεῖξαι] ἐπιδεῖξαι?
38. χρόνους A (Turr.), χρόνου M Ald. cf. 45. (τὸν) χρόνον ci. Mr. — ἀπέδειξεν ὅτι Dobr. Mr.: ἀπέδειξε τί ΔAM (Turr.), ἀπέδειξεν τί BZ (Bk.). — αὐτοῖς οἷοί τε τέ.] αὐτούς rescribere in promptu est.
39. ἐν τῇ πόλει] ἐν Διιπολείοις Scheibe coll. Harp.: Διιπόλια· ἑορτή τις ἦν Ἀθήνησι τὰ Διιπόλια· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ. Tempus sane Diipoliorum convenit, sed nisi erravit Harp. (exstat Δ. or. 2 δ 8), de extrema potius

τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καὶ ἑτέρωθ
40 ταχοῦ. τὸ τελευταῖον, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες,
κράτης αὐτὸς οὑτοσὶ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐνι
τῆς βουλῆς, ἑστὼς μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος,
μενος ἐμοῦ διελέγετο, ὀνόματι οὗτος ἐμὲ π
γορεύων, καὶ ἐγὼ τοῦτον, ὥστε δεινὸν δόξαι
τῇ βουλῇ, ἐπειδὴ ἐπύθετο προειρημένον μοι
σθαι τῶν νομίμων ὑπὸ τούτων, οὓς ἑώρα ἱ
41 προτεραίᾳ συνόντας καὶ διαλεγομένους. σκέ
δὲ καί μοι μνήσθητε, ὦ ἄνδρες· ταῦτα γὰρ οὐ
μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶ
ἔργων ἃ τούτοις πέπρακται ῥᾳδίως γνώσεσθ
ἀληθῆ λέγω. καὶ πρῶτον (μὲν) ἃ τοῦ βασιλέι
τηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν οὔ φασι
λειν αὐτὸν ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην, τοῦτο δ
αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον ὅτι οὐκ ἀληθῆ
42 σιν. ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀπεγρ
τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μησί, τὴν
δ' εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ νυνί· τῆς δ'
αὐτῷ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν, Θαργηλιὼν καὶ Σ
φοριών. καὶ οὔτ' εἰσάγειν δήπου οἷός τ' ἂν ἦ

parte orationis, quam mancam esse satis patet, cogi
erit. — καὶ ἐν τῇ σφ. ἑαυτῶν N. — ἑτέρωθι AM Ald.

40. οὗτος NMr.: ὁ τοιοῦτος. an οὗτός τε? (οὕτως
τ' W.) — ἐπειδή ... A, εἴργεσθαι sine μοι A pr.; fuit
ἐπειδή μοι. μοι εἴργεσθαι NMr.: εἴργεσθαί μοι cett. -
τεραίᾳ Turr.: προτέρᾳ. — ante § 41 intercidisse MAPI
susp. S.

41. μὲν post πρῶτον add. Dobr. — ἐθέλειν αὐτὸν
αὐτὸν ἐθέλειν. — τοῦτο δὴ Bait. — λέγουσι N.

42. εἰ δὴ ἀπεγρ. W. — προδικασίας] cf. Poll.
προδικασία ὡς Ἀντιφῶν. προδιαδικασίας NA, προδι
A pr. (Bk.); διαδικασίας v. — γαρθηλιὼν AB. —
φοριών NABMr.: Σκιρροφοριών. — οἷός τ' ἂν ἦν

ἑαυτοῦ, οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν, οὐδὲ παρέδωκεν οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ἣν τινα οὖν μήτε εἰσάγειν μήτε παραδοῦναι ἐξῆν αὐτῷ, οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἠξίου παρὰ τοὺς ὑμετέρους νόμους. καὶ ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτούς, μέγιστον 43
σημεῖον· Φιλοκράτης γὰρ οὑτοσὶ ἑτέρους (μὲν) τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ βασιλέως, ὅν φασι δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας. καίτοι τί ἂν ὑμῖν τούτου μεῖζον τεκμήριον ἀποδείξαιμι, ὅτι οὐκ ἠδικεῖτο οὔθ' ὑπ' ἐμοῦ οὔθ' ὑπ' ἐκείνου; .... ἐπειδὴ 44
γὰρ οὑτοσὶ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, ἐξὸν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τριάκονθ' ἡμέρας συνεχῶς τούτων ᾗ τινι ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδεμιᾷ· καὶ αὖθις τοῦ Μεταγειτνιῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι ᾗ τινι ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο, ἀλλὰ παρεῖσαν καὶ τούτου τοῦ μηνὸς εἴκοσιν ἡμέρας· ὥστε

;' ἂν A. ἂν del. Bk. Dobs. Turr. — οὔτε παραδοῦναι Bk.: οὐδὲ παρ. — δίκην post φόνου add. NMr. — ὑμετέρους NA Dobs. Mr.: ἡμετέρους.

43. ἠδίκει cum R. Bk. Turr. — εἰργάσθαι NA (Bk.): εἰργάσασθαι M corr. et Ald., ἐργάσασθαι cett. — τούτου μεῖζον NZM Mr.: μεῖζ. τούτου.

44. init. intercidisse quaedam videntur, hac sententia: „nunc alterum majus etiam considerate.“ — τριάκονθ' ἡμέρας] τρ. ἡμέρας ὁ B, τρ. ἡμέραι ὁ NA. — ἀπογρ. ᾗ τινι] ᾗ om. NAB. — αὖ Bk.: αὐτῷ NA, αὖ τῷ Dobs.; αὐτὸ v. — num ἐνταῦθα (εὐθὺς)? — παρεῖσαν Dobr. Turr.: παρῆσαν. — εἴκοσιν et πλέον ἢ πεντήκοντα corrupta esse vidit Mr., coll. § 45 πρυτανεύσας κτέ. Fort. πέντε (h. e. ε') ἡμέρας et πέντε καὶ τριάκοντα rescribenda sint. — εἴκ. ἡμέρας] εἴκοσιν ἡμέραις N et corr. A; εἴκ. ἡμέραι A pr.

αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ πεντή-
κοντα ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς ἐξὸν αὐτοῖς
45 *ἀπογράψασθαι οὐκ ἀπεγράψαντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι*
ἅπαντες ὅσοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὁ χρόνος μὴ
ἐνεχώρει, ... οὗτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νό-
μους ἅπαντας, ὁρῶντες δ' ἐμὲ βουλεύοντα καὶ εἰσιόντ'
εἰς τὸ βουλευτήριον — καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ
Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερόν ἐστι, καὶ
εἰσιόντες οἱ βουλευταὶ προσεύχονται, ὧν κἀγὼ εἷς
ἦν, καὶ ταῦτα πράττων, καὶ εἰς τἆλλα ἱερὰ πάντα
εἰσιὼν μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ θύων καὶ εὐχόμενος
ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πρὸς τούτοις πρυτα-
νεύσας τὴν πρώτην πρυτανείαν ἅπασαν πλὴν δυοῖν
ἡμέραιν, καὶ ἱεροποιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημο-
κρατίας, καὶ ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας περὶ τῶν
μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων τῇ πόλει φανερὸς ἦν·
46 *καὶ οὗτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες, ἐξὸν αὐτοῖς*
ἀπογράφεσθαι καὶ εἴργειν ἐμὲ τούτων ἁπάντων, οὐκ
ἠξίουν ἀπογράφεσθαι· καίτοι ἱκανά γ' ἦν ὑπομνῆσαι
καὶ ἐνθυμηθῆναι, εἴπερ ἠδικοῦντο, ἀμφότερα καὶ
σφῶν αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῆς πόλεως. διὰ τί οὖν οὐκ
ἀπεγράφοντο; διὰ τί συνῆσαν καὶ διελέγοντο; συνῆ-
σάν τε γάρ μοι οὐκ ἀξιοῦντες φονέα εἶναι, καὶ οὐκ

45. *ἐχώρει* N; *ἐγχωρεῖ* Dobr. Lacunam post hoc voc. esse primus vidit R. — *εἰσιόντ' εἰς* NMr.: *εἰσιόντες* (*εἰσιόντ' ἐς* A R. Bk.). — *καὶ ταῦτα πράττων* S.: *ὁ ταῦτα πρ.* — *ἱερὰ πάντα* NMr.: *πάντα ἱερὰ.* — *πρυτανεύων* ci. Mr.

46. *ἐξὸν*] *ἐξ ὧν* AB. — *καίτοι* auct. R. Bk.: *καὶ.* — *ἱκανά γ'* NA Bk.: *ἱκανόν.* — *οὖν οὐκ ἀπεγρ.* R. Bk.: *ὅπου κατεγρ.* (*ὅπου ἀπεγρ.* N). — *τί συνῆσαν* R. Bk. et praebet N: *τί συνῄεσαν.* — *αὐτοῦ*] *γε* ZM. num igitur *τούτου γε αὐτοῦ*?

ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἕνεκα, οὐχ ἡγούμενοί 147
ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα οὐδ' ἔνοχον εἶναι τοῦ φό-
υ οὐδὲ προσήκειν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδέν.
ίτοι πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι ἢ ἀνομώτεροι 47
νοιντο, οἵ τινες ἅπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπει-
ν, ταῦθ' ὑμᾶς ἀξιοῦσι πεῖσαι, καὶ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ
εδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι; καὶ
μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐξε-
γχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα
ιστα καταστῆσαι. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο μήτε εἶπον 48
τε ἀπέφηνα μήτε μάρτυρας παρεσχόμην, ἀλλὰ
κὰ) ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τούτους ὅπου μὲν χρή-
τα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοί, αἰτιωμένους καὶ προαγο-
ὁντας, ὅπου δὲ μὴ εἴη ὁ δώσων, συνόντας καὶ
:λεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ αὐτὰ ταῦτα ἀκούσαντας
οψηφίσασθαι καὶ τούτους νομίζειν ἐπιορκοτάτους
ὶ ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ 49
ίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν ἢ ποῖον δικαστήριον
κ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας ὅρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν
ραβαίνειν, οἵ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ'
ὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν
ὶ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων οἷ τού-
ς ὑπεγραμμάτευον, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βου-
ιτηρίου, ὅρκους τοιούτους διωμόσαντο, ὅτι πρυ-
νεύων πυθόμενος αὐτοὺς δεινὰ καὶ σχέτλια ἐργά-

. 47. ταῦτα NAB: ταῦθ' ZM (Bk.). — καταδικάσειν N
ταδικάζειν W.). — ἄπιστα R. Bk.: πιστά.

48. καίτοι εἰ] καίτοι οἱ N. — μόνον post ταῦτα add. R.
τούτους Ald.: τούτοις. — ἱκανὰ ἂν ἦν Dobr. — ante
ύσαντας addi vult ὥστε ὑμᾶς Mr.

49. πωλητῶν R.: πολιτῶν. — διωμόσαντο R.: διομό-

ζεσθαι εἰσῆγον εἰς τὴν βουλήν, καὶ ἐδίδαξα ὡς χ
50 *ζητοῦντας ἐπεξελθεῖν τῷ πράγματι. καὶ νῦν δίκ*
διδόασιν ὧν ἠδικήκασιν αὐτοί τε καὶ οἱ μεσεγγυησ
μενοι, [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα, καὶ
πραχθέντα φανερὰ γεγένηται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὐ
βούλωνται ἀρνεῖσθαι ῥᾳδίως οἷοί τ' ἔσονται· οὕτ
51 *αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα. ποῖον οὖν δικαστ*
ριον οὐκ ἂν ἔλθοιεν ἐξαπατήσοντες, ἢ τίνας ὅρκο
οὐκ ἂν τολμήσαιεν παραβαίνειν οὗτοι οἱ ἀνοσιώτ
τοι, οἵτινες καὶ ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους τῶν Ἑ
λήνων δικαστὰς καὶ δικαιοτάτους (ὄντας) καὶ ἐ
ὑμᾶς ἥκουσιν ἐξαπατήσοντες εἰ δύναιντο, ὅρκοι
τοιούτους διομοσάμενοι.

σαντος NAB, *διωμόσαντες* M, *διομόσαντες* Z Ald. — *ἐδ* *δαξεν* BZM. — *πράμματι* AB.
50. *μεσεγγυησάμενοι* NA Bk.: *μετεγγυησ.* — *καὶ* po *μεσ.* delendum esse susp. Platner. (Proc. u. Klag. II p. 364 — *οὗτοι*] *οὗτος* B, *οὕτως* ZM.
51. *τολμήσαιεν* NA (Bk. Dobs. Turr. Mr.): *τολμήσειε* BZM Ald.; *τολμήσειαν* v. — *τοιούτους* Mr. coll. 49 (cf. etia 5, 15): *τοσούτους*.

FRAGMENTA.

A. FRAGMENTA ANTIPHONTIS ORATORIS.

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

utarch. V. Antiph. §§ 11. 20 quaeque ad hunc locum adnotavi.

l. *Στασιώτης· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστά-* · *περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν,* *ιτασιώτης ἦν (καὶ) ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ* . *ἔοικε νῦν ὁ ῥήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου* *ῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησιν ὅτι·* *ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν* *ρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους* *νάτησαν.* Harp. cf. Suid. Phot.

2. *διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον* *ατον ποιῆσαι Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ.* Harpocr.

3. *Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστ.· καὶ τοὺς ἐμπο-* *ἐκολάσατε, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπεσόντας.* Harpocr. *ἐμποδών*, cf. Etym. M. p. 336, 35.

4. *ἐπεσκήψατο — — λέγεται δὲ ἐνίοτε κατὰ* *τάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἀ. ἐν* *τ. μεταστ.* Harpocr. cf. Suid. Etym. M. p. 355, 36.

. *κολάσαι* Dobr. S.: *καλέσαι.*

5. Ἠετιωνία· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

6. τετρακόσιοι· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

II. ΠΕΡΙ ἈΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ.

7. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπῳκίσθην Ἀθήναζε καὶ ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας. B. A. p. 352, 23 (Bachm. Anecd. p. 40, 19).

III. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20: ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων.

8. Ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ· — — ἔστι δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος. Harpocr. s. v. Ἀλκιβ.; cf. Bekker. Anecd. p. 378, 22.

9. ἀποτειχίσαι τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου, ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ Θουκυδίδης. Harp. cf. Suid., Bekk. Anecd. p. 437, 28.

10. δεκατευτὰς ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. Harp., cf. Suid.

11. κελέοντες· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ.· ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν. κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ ἱστόποδες — —· μεταφορικῶς

5. ἠετιωνεία A; Ἠετιώνεια Thuc. — 7. ἀπῳκίσθην S.: ἀπῴκεις τὴν. — 8. ξένος] ἀνεψιός suo iure ci. S. coll. Xen. Hell. 1, 2, 13. — 9. τὴν om. CF. — δημοσθένην C, δρό-μους F. — γραφ. ἀπολ. om. ABCF. — 10. δημοσθένην γραφῇ om. ἀπολ. ABC ἀπολ. om. etiam J. — 11. ἱστόποδες in altera gl. Phot.: ἱνόποδες (ἱνοπώλιδες, οἰνοπώλιδες) cett.

νῦν ὁ ῥήτωρ λέγοι ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Harp. cf. uid. Phot.

12. σκαφίον· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. πολ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς, καὶ Ἀριστοφάνης Γήρᾳ. Harp. cf. Phot.

13. συνήγοροι· Ἀντ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. πολ. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp. cf. uid. Phot.

14. Ἄνδρων· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημ. ἀντιγραφήν. Ἀνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερὸς ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων. Harp.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

15. ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου· Ἀ. ἐπιτροπικῷ κατὰ Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Harp.

V. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ.

16. Σπάρτωλος· Ἀ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει.

VI. ΚΑΤΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 21 quaeque ad eum locum

12. τὴν Δημ.] διογένους BCG. — 13. ἐν τῇ] ἐν τῷ C, ... BG. — ἀπολ. om. BCG. — 14. τῷ] τῇ C. — ἀντιγραφὴν om. A. Iure igitur S. hic quoque ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. ... ἀπολ. legendum censet. — 15. κατὰ add. S.: nisi Καλλιστράτῳ ut Τιμοκράτει legendum est. — 16. τιμοκράτης A, ...μοκράτω B.

de lectione codicum (*τοῦ ἰατροῦ στρατηγοῦ*) et v doctorum dissensione adnotavi.

VII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΑΠΟΛ(

18 17. *ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθ(α)* *Ἀ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν.* Har *διάθεσις.*

19 18. *ἕρμα ἡ ὕφαλος πέτρα· Ἀ. ἐν τῇ πρὸ λίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ.* Harp. cf. Suid. Phot.

20 19. *ᾔσμεν ἀντὶ τοῦ ᾔδειμεν. Ἀ. πρὸς τὴ ἔνδ. ἀπολογίᾳ· ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναι ᾔσμεν ὁπόσον δέοι.* Harp.

21 20. *μοιροδοκῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μετε* *Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδ. ἀπολ.* Harp. c Phot. p. 275, 11. — *μοιρολογχῆσαι ὡς Ἀ* 4, 176.

VIII. ΚΑΤΑ ΛΑΙΣΠΟΔΙΟΥ.

22 21. *ἀπιστεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν Ἀ. κατ σποδίου.* Harpocr.

23 22. *Γαληψός· Ἀ. κατὰ Λαισποδίου.* Ha

24 23. *ἐπίσκοπος· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λ φόρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. ἐοίκασιν πεσθαί τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους ἐπισκεπτόμενοι τὰ παρ' ἑκάστοις.* Harpocr.

25 24. *Οἰσύμη· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου.*

17. *διεθέμεθα*] *δοώμεθα* B, *δὴ διώσμεθα* AJ. — *ἡ* Blomfield S.: *ἑρμᾶν* (*ἑρμιάν*) codd. — 19. *ᾔσμεν* naer. S.: *ἤσμεν* B, ceteri *ἤεμεν*. — *ὁπόσον* post nisi verbum post *δέοι* excidit. — 21. *λαισπονδίου* *σπονδίου* cett. — 24. *λαισπονδίου* C, *λεσπονδίου* Λ

IX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΝΔΙΩΝ ΦΟΡΟΥ. X

25. *Ἀμφίπολις·* Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. 26
Harpocr.

26. *ἀπειπεῖν* ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνα- 27
τῆσαι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, καὶ ἀντὶ
τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Harpocr.

27. *ἅττα* (h. l. ἅττα scil.) ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ 28
ἅτινα Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpocr. cf.
Suid.

28. *δι' ἐνιαυτοῦ* ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυ- 29
τοῦ Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpocr.

29. *ἐπαγγελία·* — — λέγεται δὲ — τὸ ἐπαγ- 30
γέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προςτάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς
παρά τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου
καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Harp. cf. Suid.

30. *ἐπίσκοπος.* V. fr. 23. 31

31. *προςφορὰ* ἀντὶ τοῦ πρόςοδος Ἀ. ἐν τῷ 32
περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp. cf. Suid. Phot.

32. *συνήγοροι.* V. fr. 13. 33

33. *τριβωνευόμενοι·* Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λιν- 34
δίων φόρου. ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες, ἢ
ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀπὸ τοῦ τρίβωνες εἶναι πρα-
γμάτων. Harpocr.

X. ΥΠΕΡ ΜΥΡΡΟΥ. XI

34. 35. *Ἀντιφῶν τῷ ἅττα* κέχρηται ἀντὶ τοῦ 35

25. ληναίων φόρου M, ληναίου φόρου A, ληναιοφόρου ; ληναιφόρου BF; Λινδίων φ. Valesius. At Λιμναίων φόρου S., novam orationem (IX) inde efficiens. — 26. ante καὶ ἀντὶ S. e collatione Suidae s. v. et Cramer. Anecd. IV p. 490, 5 aliquid excidisse suspicatur, in hunc modum ut τῷ αὐτῷ ad Lysiam iam referendum sit. — 27. Λινδίων F. — φόνου A. — 28. λινδῶν ABJN. — 31. προφορά A. — 33. λινδίου C.

36 ἅτινα ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ Μύρρου· οὐ γάρ πω ἐπεπόνθειν ταῦτα, ἅττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου. καὶ αὖθις· Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἅττα ἂν ὁρῶσι τῇ ὄψει πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἥκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. Suid. 1, 1 p. 822, 15 Bernh.

XII XI. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ.

37 36. ἀργυροκοπεῖον· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες καλοῦσι. Harpocr.

38 37. διὰ μέσου τεῖχος· Ἀ. πρὸς Νικοκλέα. τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ — —, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ' ἑκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον. Harp.

39 38. ὅτι δὲ καὶ Ἑρμῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδήλωκε καὶ Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Harp. s. v. Ἑρμαῖ.

40 39. εὐθύωρον τὸ κατ' εὐθεῖαν Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. Harp. cf. Suid. Phot.

41 40. Κεραμεικός· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὅρων. ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοί, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ φησίν, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως ὁ δὲ ἕτερος ἔξω — —, δηλοῖ Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Harp.

42 41. λέσχαι· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχας

34. Μύρου E et Med. — οὐ γάρ πω Cob. N. L. p. 277: οὐ γὰρ ἐγώ. — πέπονθα E; ἐπεπόνθη Cob. — ταῦτα] τότε mal. S. — 35. cf. Poll. 2, 57 ex Antiphonte: τῇ ὄψει, ἤγουν τοῖς ὀφθαλμοῖς. — ἀφανὲς] ἀσφαλὲς B. — 37. τείχους (τοῦ τείχους A) codd., quod defendit S.; τεῖχος Dindorf. et Bergk. — 38. Ἑρμῶν Sluiter S.: Θρᾳκῶν.

εγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγους ἐκαθέζοντο οἱ πολλοί. Harp.

42. *παράβυστον.* οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' 43 θηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ια'· Ἀ. ἐν ῷ πρὸς Νικ. περὶ ὅρων. Harp.

43. *πρυτανείας·* Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 44 τι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἡ πρυτανεία ἤτοι λς' ἢ λε', ; ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Harpocr.

44. *Στεφανηφόρος·* Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 45 τεφανηφόρου ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. arp. cf. Suid. Phot.

45. *Ὑπέρβολος·* Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν 46 ὁ δημαγωγός. Harp.

XII. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ. XIII

46. *Ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἰ-* 47 *εῖν κατάγειν δεῦρο.* Suid. 1, 1 p. 1217, 16.

XIII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ. XIV

47. *ἀνάδεξαι·* οἷον ἐγγυῆσαι. Ἀ. πρὸς Πο- 48 εύκτον. Antiattic. B. A. 82, 29.

XIV. ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ. XV

48. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαί 49 νες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ κατὰ ῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰςάγονται, ὡς Ἀ. ἐν τῷ κατὰ υτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Harp. s. v. ητορικὴ γραφή.

41. *οἱ πολλοί* Toupius S.: *πολλοί.* — 45. *τῷ*] *τῇ* A. — I. Recte Saupp. hanc orationem discernit ab ea quae fuit ὸς *Δημοσθένην παρανόμων*, quacum confudit Westerınnus. — 46. frg. corruptum. S. ci.: *ἐκ ναυμαχίας ὡς περὶ* ιρ. *συνειπεῖν κατάγει δεῦρο.* — XIV. an *Πρυτάνεως?*

xvi XV. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΩΝ ΦΟΡΟΥ.

50 49. *Σαμοθρᾴκη — φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγκῃ, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ ** καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον.* Suid.

51 50. *Ἡ μὲν γὰρ νῆσος, ἣν ἔχομεν, δήλη μὲν καὶ πόρρωθεν (ὅτι) ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστι, τὰ δ' ἀργὰ πολλά, μικρᾶς αὐτῆς οὔσης.* Demetr. *π. ἑρμην.* § 53, orationis nomine
52 non addito.

51. *Καίτοι οὐκ ἂν τῆς μὲν τῶν ἄλλων πολιτῶν ταλαιπωρίας προὐσκέψαντο, τῆς δὲ σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν.* Priscian. 18 § 280 (*Ἀ. Σαμοθρᾳκικῷ*).

49. *οἰκίσαντες* Boeckh. cum E corr. et B. A. p. 305, 10 (S.): *οἰκήσαντες*. — Asteriscos post *ταύτῃ* posuit S. — *καὶ* ante *λείαν* om. AVE Med. — *ὑπὸ* pro *ἀπὸ* A. — 50. Frg. huc rettulit Victorius. — *μὲν* post *ἡ* add. Capperonerius; hoc enim adicit rhetor: *τρισὶ* (*δυσὶ* margo cod. b) *γὰρ τοῖς μὲν συνδέσμοις εἷς ὁ δὲ ἀνταποδίδοται*. — *ἣν ἔχομεν* libri m b Victorii: ceteri *ἣν ἐχομένη* vel *ἀνεχομένη*. — *ὅτι* add. S. (*ἐστιν ὅτι* Spengel.). — 51. *Ἐκλογεῖς* dici videntur; cf. fr. 52. — *Σαμοθρᾳκικῷ* cod. Paris 7496: *σιμοεοακικωγ* Monac., *ὀλιγαρχικῷ* relicui. — *προὐσκέψαντο* Spengel. S.: *πουσκέψαντο* Paris. et Mon., *προεσκέψαντο* ceteri. — *σφετέρας* Paris.: *φετέρας* Monac., *σωτηρίας* ceteri. — *σωτηρίας* Spengel. S.: *ατηρίας* Paris. et Monac., *ἐχυρᾶς* ceteri.

52. *ἐκλογεῖς* οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰςπράττοντες 53
ὶ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμ.
όρου· ἡρέθησαν γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν οἷς
λεῖστα ἐδόκει χρήματα εἶναι. Harpocr.

53. ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμο- 54
ρακικῷ. Harp.

54. *ἀποδιδόμενοι* Ἀ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου 55
ντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἑξῆς δέ φησιν *ἀποδιδόμεθα*
τοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.
arp. cf. B. A. p. 427, 18.

55. *ἀπόταξις* τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον 56
λλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὡρι-
ιένον φόρον· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου. Harp. cf.
uid.

56. συντελεῖς οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεις- 57
έροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα *συντέλεια* καλεῖται, ὡς
'τιν εὑρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος π. τ. Σαμ. φόρου.
ημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harp.

XVI. ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑΩΝ. XVII

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20.

57. Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγρα- 58
ται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ
ὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποι-
'λους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους
ιέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παρα-
'νεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἔκ τε

56. *συντελεῖς* **est apud Dem. § 104; ex Antiphonte non-**
si *συντέλεια* **affertur. — 57.** *Δῆμον τὸν Πυριλάμπους*]
e referenda Harp. glossa (fr. 61 S.): *Πυριλάμπης· Ἀ. ἐν*
περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον. **—**

Λακεδαίμονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ᾠῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει· εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχήσονται ἀναπτόμενοι· ἐὰν δὲ τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰςῄει· τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅςτις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρῴην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν. Ath. IX p. 397 CD.

59 58. *ἐτιμῶντο δὲ τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυν δραχμῶν χιλίων, ὡς Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Ἐρασίστρατον λόγῳ φησί.* Aelianus H. A. 5, 21.

60 59. *εὐοφθάλμως ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀ. ἐν τῷ περὶ ταώνων.* Harp. cf. Suid. Phot.

XVIII XVII. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ ΥΒΡΕΩΣ. (?)

62 60. *ἀξιοῖ ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἀ. ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλ. παῖδα ὕβρεως.* Harp. cf. Suid., B. A. 412, 28.

ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας κτἑ.] Saupp. conferri iubet Ael. H. A. 5, 21; Eustath. ad Iliad. 2, 782. — 58. *χιλίων*] *μυρίων* Mc et mg. v, *ὡρίων* bv. *Μυρίων* post *ἄρρενα* addendum esse ci. S. — 60. Lysiae nomen ante orationis inscriptionem intercidisse putat Meierus: nempe Harpocr. codd. DE et Suidas grammaticusque in B. A. ita hanc glossam exhibent: *ἀξιοῖ Ἀντ. καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει.* Itaque iam incertum fit, Antiphontisne an Lysiae haec oratio fuerit. — *ὕβρεως* add. Goesiana, om. codd.

XVIII. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΝΟΥ. XIX

Cf. or. VI § 12. 21. 35.

61. *θῆτες καὶ θητικόν· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου* 63
ησί· τούς τε θῆτας ἅπαντας ὁπλίτας ποιῆσαι.
Iarp.

62. *ἀκροᾶσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἀ. ἐν τῷ* 64
ατὰ Φιλ. Harp. cf. Suid.; B. A. p. 366, 28.

63. *ἀπολαχεῖν ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν Ἀ. ἐν* 65
ῷ κατὰ Φιλ. Harp. cf. Suid.; B. A. p. 430, 9; Bachm.
ιnecd. 1 p. 127, 9.

64. *διάληξις. διαλαγχάνειν τὸ κλήρῳ διαιρεῖ-* 66
θαι, διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου.
Iarp.

XIX. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ. XX

65. *δημοτευόμενος. δημοτεύεσθαί ἐστι τὸ* 67
ὐδέ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ'
ὑτοῦ· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολ., εἰ γνήσιος.
·arpocr.

XX. ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ. XXI

66. *Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαις γέγρα-* 68
ται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημο-
λάτη τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀπο-
ρύττειν Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἴασεν εἰπών, εἰ
ν τέθνηκεν, ἡμέρᾳ μιᾷ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι

62. *φιλοίνου* F. — 63. *φιλοίνου* F. — 64. cf. fr. 138.
65. *δημοτευόμενοι* BC. — XX. Secundum Plutarchum (cf.
trema eius verba) haec fuit orationis inscriptio: (*κατ'*)
κιβιάδου λοιδορίαι, et hoc praefert S.; secundum au-
n Athenaei codices: *κατ' Ἀλκιβ. λοιδορίας*, id quod Meiero
ιgis placet.

πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστιν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι· καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθούντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρᾳ ξύλῳ πατάξας. ἀλλὰ τούτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεύειν, ἅ γε λοιδορεῖσθαί τις αὐτῷ δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν. Plut. Alcib. c. 3.

69 67. *Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθης ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρήματα, ᾤχου ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον, οὔτε χρέος ἴδιον σαυτοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἕνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομίᾳ καὶ ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς.* Ath. XII p. 525 B (*Ἀ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ. λοιδορίας*).

XXII XXI. ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΙ.

70 68. *Ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν ἠδικημένος ὑπὸ τούτου νὴ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ᾐσθημένος ἠδικημένους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας.* Suid. 1, 2 p. 54, 10 (*Ἀ. ἐν προοιμίοις*), cf. B. A. p. 359, 6.

71 69. *ἀλλ' εἰ τό τε πρᾶγμά μοι κρεῖττον φαίνεται ἅμα τε μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι.* Suid. 1, 1 p. 255 (*ἐν Προοιμίοις*).

67. Saupp. fort. *ἐν ταῖς κατ' Ἀλκ. λοιδορίαις* restituendum putat. — 69. *τό τε* Spengel. S.: *τότε. μαρτυρίᾳ ἀρετῆς πράξομαι* codd.; *μαρτυρίαν ἀρετῆς παρέξομαι* Bernhardy; *μαρτυρίας* S., *ἀκριβεῖς* A. Schaeferus probante S. Sed *παρέξομαι* cum *φαίνεται* male convenit; alterutrum mutandum esse puto.

70. *Ἀντιφῶν δὲ — τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο* 72
ὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰςαγομένου εἰς δικα-τήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην αχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ταξεν· καί φησιν οὕτως ἐν Προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις· ἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρός, ὅντινα ἐχρῆν τεθνη-ἑναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως. Photius p. 78, 1; Suid. 2, 1 p. 896.

XXII. ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΒΓ ΕΙ ΓΝΗΣΙΑΙ. XXIII

71. *Ἀ. τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ* 73
αρόντα ἔφη καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα ἰσθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι ἡμῖν· παρὰ ύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκποδὼν γενο-ένων ἐναργῆ τὸν τύπον. Longin. Sp. Rh. Gr. I . 318, 9.

72. *σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἀ. ἐν τῇ* 74
έχνῃ τὰ μὲν παρῳχημένα σημείοις πιστοῦ-θαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις. Ammon. *π. ιαφ. λέξ.* p. 127 Valck. cf. Eranius Philo p. 173 Valck., ui nomen scriptoris omisit.

73. *ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή· Ἀ. ἐν* 75
ευτέρῳ π. τῆς ῥητ. τέχνης. Antiattic. B. A. p. 78, 6.

74. *ἀπαρασκεύαστον· Ἀ. τρίτῳ ῥητορικῆς* 76
έχνης. Antiatt. B. A. 79, 1. *ἀπαρασκεύαστον ὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις· δοκοῦσι δ' οὐ γνή-ιαι.* Poll. VI § 143.

70. *οὕτως* Suid.: *οὗτος* Phot. — 71. *τὸν τύπον* Finckh-: *τὸν πόθον*. — 72. *μὲν παρῳχημένα* Eranius S.: *παροιχό-να* Ammon. — *πιστοῦσθαι* Eran. S.: *πιστεύεσθαι* Ammonius.

77 75. ὀλιγοφιλίαν· Ἀ. τρίτῳ. Antiattic. B. A. 110, 33. πολυφιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοφιλίαν Ἀντιφῶν. Poll. III § 63.

78 76. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἐχόντων ἠξίου ποιεῖν ὀνόματα καινά, δηλοῖ μὲν καὶ Ἀ. ἱκανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. Galen. ἐξήγ. τῶν Ἱπποκρ. γλωσσῶν 19, p. 66 Kühn.

XXIII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

137 77. Περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη, δείσας μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἱκετείαις πειρῶμαι ὑμᾶς ἀναπείθειν. Suid. 1, 2 p. 977.

139 78. Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Suid. 2, 2 p. 146.

142 79. Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. Suid. 2, 2 p. 1073, 16.

B. FRAGMENTA ANTIPHONTIS SOPHISTAE.

XXVI

XXIV. ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΛΟΓΟΙ β'.

Cf. de his et de eis quae sequuntur sive orationibus seu potius libellis philosophicis Hermog. π. ἰδεῶν *B* p. 414 Sp. In libris ἀληθείας, quos cum protagoreo libro, cui inscriptum erat Ἀλήθεια ἢ περὶ τοῦ ὄντος,

76. Ad artem rettulit J. Jonsius. — XXIII. Huc ea tantum fragmenta rettuli, quae certis indiciis oratori Antiphonti vindicarentur; contra in quibus dubitationi locus relinqueretur glossasque omnes ad fragm. ambigua (C) reieci. — 77. μή ante ἐλεεῖν add. Bernhardy cum *V. — 79. Duo quae apud Suid. sequuntur exempla: καὶ αὖθις· ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας, non videntur Antiphontis esse (Saupp.).

ιpte componit Sauppius, de rerum natura sermonem nstitutum fuisse ex fragmentis apparet. Atque in ɔrimo quidem libro generales quaestiones pertractatae ɜrant, alter in explicandis singulis quae in rerum naȷura fiunt versabatur.

80. *ἀδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα* 98 *ἔχων. Ἀ. ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προςδέχεταί οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος.* Suid. 1, 1 p. 94; cf. Harp. s. v. *ἀδέητος*; B. A. p. 341, 3; Phot.

81. *μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης* 99 *ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἴτε τῷ διανοίας εἴτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο· — — ὥσπερ καὶ ὁ Ἀντ. ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀληθείας· [ἐν τῷ λόγῳ] ταῦτα δὲ γνοὺς εἰς ἕν τι οὐδὲν αὐτῷ οὔτε ἣν ὄψει ὁρᾷ μακρότητα οὔτε ἣν γνώμῃ γιγνώσκει ὁ μακρότητα γιγνώσκων. καὶ· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ ἐς ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα.* Galen. 18, 2 p. 656 Kühn.

82. *καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ* 100 *τοῦ διοικῆσαι· Ἀ. Ἀληθείας α'· γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.* Harp. p. 57, 18.

80. *οὐδὲ* Bernhardy: *οὔτε*. — *ἄπειρος*] *εὔπορος* Ruhnken., *ἄπηρος* ci. S. — De Deo haec dicta esse uterque suspicatur.[1]— 81. *τῆς Ἀλ.* S. cum basil.: *περὶ τῆς Ἀλ.* — *ἐν τῷ λόγῳ* deleri iubet S. — Fragmentum male corruptum. *ταῦτα δὲ* vulg., *τοῦ τάδε* S. cum basil. — *ἕν τε* codd. — *οὔτε ἣν* S.: priore loco *οὐτέων* codd., altero *οὐτέην*. — *ὄψει*] cf. frg. 35 et 174. — *ὁρᾷν* basil., unde S.: *ὁρᾷ ὁ ὁρῶν*. — *καὶ· πᾶσι* S.: *καὶ πᾶσι*.— *εἰς* ante *τὰ* add. basil. — 82. *δὲ*] *ἂν* B. — *καλὰ* om. B. — *διαθοῖτο* J.

101 83. *ἔμβιος*· Ἀ. Ἀληθείας α'· καὶ ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ζῆν, τουτέστι ζήσειε καὶ μὴ ξηρανθείη μηδ' ἀποθάνοι. Harp. cf. Suid. — δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἑκάστῳ ἀρρύθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημεῖον δέ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι εἴ τις κατορύξειε κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδὼν ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὖσαν ἐκείνην ἣ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἰ δὲ καὶ τούτων ἕκαστον πρὸς ἕτερόν τι ταὐτὸ τοῦτο πέπονθεν, οἷον ὁ μὲν χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς πρὸς ὕδωρ, τὰ δ' ὀστᾶ καὶ ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὁτιοῦν, ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Aristot. φυσ. ἀκρ. 2 p. 193 a 9 Bk.

102 84. *ἀναποδιζόμενα* ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἀ. Ἀληθείας α'. Harp. — καὶ *ἀναποδιζόμενα* δὲ Ἀ., τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Poll. 2 § 196.

103 85. *ἀνήκει* παρ' Ἀ. Ἀληθείας α' ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ ἥκει, ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν. Harpocr. — *ἀνήκει* Ἀ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. B. A. p. 403, 5 et Suid.

104 86. *ἄοπτα* ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα

83. ἡ σηπεδὼν] ἡ γῆ σηπ. Harp. A; ἡ ἐμπεδὼν G. — γένοιτο om. C.

ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι Ἀ. Ἀληθείας α΄. Harp. B. A. p. 414, 6 Suid. cf. Pollux 2, 58.

87. ἀπαθῆ ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγο- 105
νότα πάθη Ἀ. Ἀληθείας α΄. Harp. cf. Suid.

88. Ἀφροδίτης ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως 106
Ἀ. ἐν Ἀληθείας πρώτῳ. B. A. p. 472, 14.

89. δεήσεις ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἀ. Ἀληθείας α΄. 107
Harp. cf. Suid. et fr. 80.

90. ἐπαλλάξεις ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις 108
Ἀ. Ἀληθείας α΄. Harp. cf. Suid.

91. ὀριγνηθῆναι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἀ. 109
Ἀληθείας α΄. Harpocr.

---

92. Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι 110
τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά. ὅ τι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῇ, τοῦτ᾽ ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπό τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας. Galen. XVII, 1 p. 681 Kühn. (παρ᾽ Ἀ. κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας).

93. γρυπάνιον· Ἀ. Ἀληθείας β΄· καῖον γὰρ 111
τὴν γῆν καὶ συντῆκον γρυπάνιον ποιεῖ, καὶ Μελάνθιος ἐν β΄ Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γεγονέναι φησὶ „καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ". Harpocr. cf. Suid. E. M. p. 242, 11. — γρυπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥςπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν. E. M. p. 242, 7.

91. ὀριγνησθῆναι A. — ὅ τι S.: ὅτι. — γὰρ] δ᾽ codd. — κρατηθῇ S.: κρατήσῃ. — 93. καίων et συντήκων DE, Suid., E. M. Subiectum sententiae τὸ πῦρ fuerit.

113 94. *διάστασις· Ἀ. Ἀληθ. β'· περὶ τῆς νυ κρατούσης διαστάσεως, ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεω τῶν ὅλων.* Harp. cf. Suid. s. v. *διάστασις* et s. v. *διά θεσις* (1, 1 p. 1279), ubi in fine haec adduntur: *ἐ τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως.* V. ad frg. 160.

114 95. *δίνῳ ἀντὶ τοῦ δινήσει Ἀ. Ἀληθείας β* Harpocr. p. 53, 3.

115 96. *φορίνης· Ἀ. Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀι θρωπείου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη, καὶ Ἀριστc μένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ.* Harp. cf. Suid. — *ὅι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλο ποιεῖ Ἀ. ἐν β' Ἀληθείας.* Harp. p. 153, 12 cf. E. M p. 798, 34.

116 97. *ἀειεστώ· Ἀ. τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶ αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι. — — ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογ νιανῷ. ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ.* Suid. 1, 1 p. 124, cf. 1, 2 p. 22, 13 et Harp. p. 7, 1, qui extrema verl *ἡ λέξις κτέ.* omittit.

---

117 98. *κἂν Ἀντιφῶν, ἄλλος ῥήτωρ νομιζόμενι εἶναι, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμ μένοις περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπ γραφῇ.* Origen. adv. Cels. vol. I p. 518 D. Delaru

118 99. *ἄγειν· — — Ἀ. δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθεί φησί· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι, ἀντὶ τc ἡγοῖτο.* Harp. p. 2, 13 cf. B. A. 330, 2 Suid.

95. *δείνῳ — δεινήσει* vulg.; *δινῶ δινήσω* N; *δίνῳ: δινήσει* Dindorf. — 96. *φορίνης*] *φορίνη* CG. — 98. *ἀναιρῶ* Saupp., erat *ἀναίρων*. — 99. *τοὺς*] *καὶ τοὺς* K. — *μεγάλ* Suid. — *ἄγει* B. — *ἡγεῖτο* F, *ἡγεῖται* BCGH.

100. ἄβιος· πλούσιος, ὡς Ἀ. ἐν Ἀληθείᾳ. He- 119
ychius 1 p. 17. ἄβιος. τὸν ἄβιον Ἀ. ἐπὶ τοῦ πο-
ὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον
λην λέγει τὴν πολύξυλον. Harpocr. Pollux 6, 196.

101. Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας καὶ νάπηρα εἴρηκεν. Poll. 2, 61.

102. ἀπαρασκεύῳ γνώμῃ ἐν τοῖς περὶ ἀλη- 120
είας Ἀ. εἶπεν. Poll. 6, 143.

103. ἅμα δὲ οὐδὲ λύειν ἅπαντα προςήκει, ἀλλ' ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα ὲ μή, οὔ· οἷον τὸν τετραγωνισμὸν τὸν μὲν διὰ τῶν μημάτων γεωμετρικοῦ διαλῦσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος ὐ γεωμετρικοῦ. Aristot. φυσ. ἀκρ. 1 p. 185 a 17 cf. oph. el. p. 172 a 3. — πολλοὶ πολλαχῶς περὶ τοῦ ετραγωνισμοῦ διέλαβον — — ὁ δ' Ἀντιφῶν διὰ ῆς διχοτομίας τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν κύκλον ετραγώνου τῶν πλευρῶν. Simplic. Waitz praef. ad ristot. Org. p. 50.

104. Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην· 121
ὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προςβο-
ῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυρο-
ρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὴ συμ-
κίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. Plut. mor. p. 891 D
Galen. de hist. phil. 19 p. 281 Kühn.

105. Ἀ. δὲ (τὴν θάλασσάν φησιν εἶναι scil.) ρῶτα θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρί- ῃ, τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσαν, ὅπερ ἐπὶ παντὸς

103. cf. S. ad fr. 101 S. — 104. Recte et hoc frg. et id od sequitur libro secundo Veritatis vindicat S. — συμ- ίνει τὰ περὶ Galen. — 105. περιλειφθὲν Galen. — παρα- λίσασα Galen.; παραλυκίσαντα S. —

ἱδρῶτος συμβαίνειν. Plut. moral. p. 897 A et Galen. de hist. philos. 19, p. 299 Kühn.

XXV

XXV. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Cf. Philostr. V. Soph. p. 500 Ol.: *λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους —, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μέν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνή τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἑρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις.* In hoc autem libro, sicut fragmenta docent, de moribus sophista disserebat deque vitae brevitate et aerumnis; rempublicam vero civiumque concordiam nusquam attigit.

84 106. *ἀναθέσθαι· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀναθέσθαι δὲ ὥςπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ.* Harp. cf. Suid.

85 107. *διάθεσις· — — καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀλλὰ εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν.* Harpocr. cf. Suid. p. 1279, 16.

86 108. *θεαιδέστατον· θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμον. οὕτως· ἄνθρωπος, ὅς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατον γενέσθαι.* Photius lex. p. 81, 19. Suid. 1, 2 p. 1120, 5. E. M. p. 444, 14. Eustath. ad Hom. Il. 3, 36.

συμβαίνειν S.: *συμβαίνει.* cf. fr. 104. — 106. *προνοίας* DE et Suid. AB. — *πεττὸν τὸν*] *ἐπὶ τὸν περιττὸν* BC. — 107. *διοικήσας* A, *διοικήσεις* BJ. — 108. *θεαιδέστατος* Suid. (praeter BVE), E. M., Eustath. — *ἔχων* Suid. (praeter B m. sec.), E. M., Eustath., B. A. p. 263, 31. — *μὲν* om. Phot., E. M., Eust. — *θεαιδέστατον* S.: *θεαιδέστατος* Suid. Phot. E. M. Eustath.

109. *Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γιγνώ-* 87
'κουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας
:λούτου καὶ τύχης κόλακας. Suid. 1, 2 p. 1199, 8.

110. *ἵνα· ὅπου. Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονοίας·* 88
κνεῖν, ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. Phot. p. 108,
; Suid. 1, 2 p. 992, 9.

111. *ἀθεώρητος ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀν-* 89
ιφῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. Harp.

112. *ἀνδρεία ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἀ. ἐν τῷ* 90
ερὶ ὁμονοίας. Harp. Suid.

113. *αὐλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀ. περὶ* 91
μονοίας. Harp. cf. Suid. B. A. p. 463, 24.

114. *βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς· Ἀ. περὶ* 92
μονοίας. Harp.

115. *εὐηνιώτατα· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.* 93
ὐήνιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης.
[arpocr.

116. *Μακροκέφαλοι· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.* 94
ϑνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Harp.

117. *Σκιάποδες· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.* 95
ϑνος ἐστὶ Λιβυκόν. Harp. Suid. Phot.

118. *ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ* 96
'κύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας
ιὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαί-
ις ὀνομαζομένους. Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. Harp.

119. *φηλώματα· Ἀ. ἐν τῷ π. ὁμονοίας ἐξα-* 97

109. *θῶκας* BE. comma post h. v. del. W. — 110. *ὀκνεῖν*
iore loco om. Phot. — 112. *ἐν τῷ* add. Saupp. cum E. —
ł. ita S.: *βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς* omisso scriptoris
mine DE Suid. E. M., *βαλβίς· Ἀ. περὶ ὁμον. ἡ ἀρχή* vul-
. — 116. *μακροκεφάλους* BC et Phot. — 119. *Ἀντιφῶν*] *ἀντὶ*
ῦ C, qui om. *ἐξαπάτας*.

πάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. Harp. cf. Suid. Phot Schol. Arist. Pac. 1165.

XXVI. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Comparat Sauppius hunc librum cum Protagoreis qui fuerunt *περὶ πολιτείας* et *περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ καταστάσεως*.

79 120. *Ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν.* Ath. X p. 423 A.

80 121. *Μήτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσσώμενον.* Prisc. 18 § 230.

81 122. *ἀπειθαρχία· Ἀ. Πολιτικῷ.* Antiatt. B. A. 78, 20.

82 123. *εὐσύμβολος ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως καὶ εὖ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν· Ἀ. Πολιτικῷ.* Harp. Suid. E. M. p. 398, 27.

83 124. *ἡμιολιασμός· Ἀ. Πολιτικῷ· διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν τοῖς λογισμοῖς.* Harp. cf. Suid. Phot. — *διπλασιασμοῦ δὲ Ἀ. εἶπεν.* Poll. 4, 164.

XXVII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Cum ex Hermogenis loco iure concludatur, nihil praeterea Antiphontis sophistae exstitisse orationis simile, sequitur ut haec fragmenta aut ad librum de concordia aut ad Politicum referenda sint; nam de libris *Ἀληθείας* cogitari nequit.

120. ὅτι δὴ τὰ Meineke: ὅτ' ἄν τι codd.; ὅστις τὰ G. Dindorf., ὅτι τὰ ci. Saupp. — πράγματα] χρήματα mal. Meineke. — 124. πολιτικῶν B, πολικῶν mg. B, om. D. — ἡμιολιασμοῦ Schneiderus Saxo S.: ἡμιολίστου. — τὸ ἡμιό-

125. Νόσος δειλοῖσιν ἑορτή· οὐ γὰρ ἐκπο- 125
ίονται ἐπὶ πρᾶξιν. Stob. floril. 8, 18.

126. Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδό- 126
'οι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προςτιθέντες
ινται, οἷα δή τις ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι·
ιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥς-
ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι. Stobae.
l. 10, 40.

127. Εἰσί τινες οἳ τον παρόντα μὲν βίον 127
ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπου-
ῶς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν
ιόντα, καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ
ινος οἴχεται. Stob. floril. 16, 19. Cf. π. ὁμον.
106.

128. Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ 128
ρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ
ιτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλη-
, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν
ένα, φέρων δ' ἀπέθετό ποι δή· καί τις κα-
αθὼν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρῳ
χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ εὕρισκε τὰ χρήματα ὁ
αθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τά
ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν
ῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον προςέφερεν,
ιντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ
ολοφύρετο τὴν συμφοράν, ὅτι ἐξήμαρτε

δοῦναι S.: τῶν ἡμιολίων A, τὰ ἡμιόλια δοῦναι Suid.
., ἡμιόλια δοῦναι D, ἡμιολίων vulg.
125. Novem priora frg. libri π. ὁμονοίας fuisse conicio.
28. ἀπαντήσας δὲ codd.; del. δὲ S., δὴ ci. Meineke. —
ιστήσαντι] cf. Harp. Suid. B. A. p. 473, 17: ἀχαριστεῖν

καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μηδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτῳ γάρ τις μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρί, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν δὲ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἑκατέρων ἀπεστέρησεν. Stob. floril. 16, 29 cf. 104, 19.

129 129. *Ὅςτις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἃ θέλει ποιῆσαι, ἁμαρτὼν τούτων, ἃ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν ......, ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται γενέσθαι. ὅςτις δὲ δράσειν μὲν οἴεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὔ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν*

αντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. — *ὡς πάντως*] *καὶ πάντως* codd. — *αὐτῳ εἶναι* S.: *αὐτῷ εἶναι.* — *ὅταν*] *τῷ* A Voss. Trincav. 104; *ὅτῳ* S. — *βουλεται* S. cum 104. — *φρονεῖν δὲ καλῶς* S.: *καλῶς φρονεῖν* (*φθονεῖν* A) 104; *φρονεῖν καλῶς* vulgo. — num *ἑκάτερον?* — 129. *νοῦν* S.: *νόον.* — *οὐκ ἔνεστι μὴ γενέσθαι, ἐν δὲ κτἑ* ci. S. — *πείσεσθαι δὲ οὔ, οὐ* Jacobs.

τοὺς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλο ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅςτις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἠδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν· ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακίω ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. Stob. floril. 20, 66.

130. *Ὅςτις δὲ τῶν αἰσχρῶν ἢ τῶν κακῶν* 124 *μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἥψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται.* Stob. floril. 5, 53 et S. Maximus *ἀπομνημ.* p. 167 ed. turic.

131. *Φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω.* 130 *αὕτη ἡ ἡμέρα, αὕτη ἡ νὺξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπῳ. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα, τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιοῦσαι, ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιωθέντα· χαλεπὸν δὲ κεκτῆσθαι κτῆμα τοι-*

S.: *π. δὲ μή, οὐ* Gaisford., *π. δι' ἃ* (*δ' οὐ* Vindob.) codd. — *τοὺς πέλας* Meineke: *τοῖς πέλας.* — *οὐκ ἂν ἄλλο* S.: *οὐκ ἂν ἄλλος.* — *τῷ θυμῷ, παραχρῆμα* S.; sed cf. supra *του θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς.* Malim autem *παραχρῆμα τῷ θυμῷ* vel *τῷ παραχρῆμα θυμῷ.* — 130. *ὅπου* S.: *ὅτου.* cf. fr. 129: *κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἠδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν.* — 131. *Ἀντιφάνους* Trinc. — *προελθέτω* S.: *προςελθέτω.* — *καινοῦ δαίμονος ἄρχει καινοῦ πότμου*] versus anapaesticos agnosc. Gaisford et Nauck (fr. trag. adesp. 456). — *τύχοι*] *τύχη* A. — *γενόμενα*] *γενομένη* codd.; *ἡ γαμουμένη* et *ἐπιτηδεία* S.; hoc et *ἡ ἀγομένη* Meinèke. — *ποιοῦσαι*] *ποιῆσαι* codd. — *ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν* nimis auda-

οὗτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δή, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἥδιον ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως τε καὶ νέῳ; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῖκαι καὶ πυθιονῖκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἆθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἱδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἷον ἐγὼ ἐμαυτῷ, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὕτως ἐμαυτῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπέρ τε τῆς ὑγιείας τοῦ σώματος ὑπέρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπέρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ

cter S. — ἄγεσθαι] ἄδεσθαι B. — γενέσθω] λεγέσθω codd. cf. supra εἰ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα. — νέα A, νέας B; unde νεάζοντι ci. Meineke. — vv. ἔνθα τὸ ἡδύ usque ad λῦπαι καὶ πόνοι exstant etiam 6, 7. — ἔνεστι] ἐστι 6. — ἐπὶ σφῶν] ἐκ σφῶν 6. — ἐκπορεύονται 6. — τιμαὶ γὰρ καὶ S.: τ. γὰρ superscripto καὶ A; om. γὰρ B, om. καὶ vulg. — δελέατα, ἃ] ἃ δελέατα ci. Meineke. — καθιστᾶσιν S.: καθιστῶσιν. — post ἐγὼ γάρ verba εἴ μοι γένοιτο usque ad ἐμαυτῷ delent S. Meineke; eidem ante οὕτως addunt μή. Sed hanc esse sententiam puto: Ego enim si mihi alterum corpus contigerit, vivere non possim, quippe qui nunc quoque tam multa mihi negotia praebeam e. q. s. Quid igitur, si, quemadmodum dixi, alterum quoque corpus mihi contigerit e. q. s. — οἷον ἐγὼ] οἷον ἔχω W. num οἷον ἔχω τὸ ἐμαυτοῦ? — ὑγείας utrobique codd. — ἐς τὴν ξυλλογὴν del. S. Mein. —

εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὅ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἴη; οὐκοῦν δῆλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρί, ἐὰν ᾖ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάσσους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὑτῷ ὑπέρ τε τῆς ὑγιείας δισσῶν σωμάτων ὑπέρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς ὑπέρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. φέρε δὴ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ τὸ πρόςωπον οὐκέτι τὸ αὐτό. Stob. floril. 68, 37.

132. *Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος* (*καὶ τῶν*) 131
θαυμαστῶς ὡς μακαρίων, καὶ οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμεμιγμένα λύπαις μεγάλαις. Stob. flor. 98, 56.

133. *Τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ, τό τε* 132
μῆκος τοῦ βίου ἡμέρᾳ μιᾷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἣν ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις. Stob. flor. 98, 63.

134. *Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ* 133
παίδευσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἂν ὁτου-

καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν del. vult Mein. — τί οὖν] τι ἂν AB (τί οὖν ἂν W.). — εἴ μοι] εἰ μὴ AB. — ὀδύνας] ὠδῖνας B. — συλλογῆς καὶ ὑπέρ codd.; delet καὶ S. — καὶ τὸ πρόςωπον S.: om. τὸ codd. — 132. Ἀντιφάνους A. — θαυμαστῶς ὠ μακάριε codd.; θαυμαστὸν ὠ μακάριε οὐδὲν ἔχων καὶ περιττὸν ci. S.; θαυμαστῶς del. Meineke. Possis etiam: πᾶς βίος (καὶ) ὁ θαυμαστῶς ὡς μακάριος. — πάντα S.: ταῦτα. — 133. ἣν] ἡ B, ᾗ Gaisf. — 134. τῶν ἐν ἀνθρώποις J. Pflugk S.: τῶν ἐν οὐρανοῖς. — Hoc et sequens frg. ad Po-

οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι· καὶ γὰρ τῇ γῇ οἷον ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προςδοκᾶν, καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παίδευσιν γενναίαν ἐναρόσῃ, ζῇ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. Stob. flor. append. flor. 16, 36 (4 p. 37 Gaisf.).

134 135. *Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις· τοῦτο γιγνώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο.* Stob. ibid. 37.

135 136. *Γηροτροφία γὰρ προςέοικε παιδοτροφίᾳ.* Clem. Alex. Strom. 6 p. 265, 45 Sylb. Schol. Ar. Nub. 1417.

144 137. *Οὕτω δ' οὖν τὸν Ἀντώνιον ἥρπασεν* (Cleopatra) *ὥςτε — — μειρακίου σχολὴν ἄγοντος διατριβαῖς καὶ παιδιαῖς χρώμενον ἀναλίσκειν καὶ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον.* Plutarch. Anton. c. 28.

C. FRAGMENTA AMBIGUA.

136 138. *Διαλαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι οἱ ῥήτορες*

liticum refero; ex eodem loco utrumque petitum esse apparet. — 135. *ἀπὸ τῆς ἀρχῆς*] *ἀπὸ τῆς πρώτης* (h. e. *ἀπὸ τῆς ατης*) Meineke. — Fort. autem addendum frg. Exc. Vindob. 44 (Stob. Mein. IV p. 293): *Ἀντιφάνης.* (*Ἀντιφῶν* ci. Mein.) *Αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μέν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι.*

εἰρήκασι. Ἀντιφῶν· ὁπότ' ἄνθρωποι βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν. Suid. 1, 1 p. 611, 16.

139. *Κακὸς δ' ἀεὶ ἐπ' ἀκοῦσι μὲν καὶ μέλ-* 138
λουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῇ, ὀκνεῖ. Suid. 2, 1 p. 1074, 19.

140. *Κλαζομένιον* (*σχῆμα* scil.) *ὡς τὸ πορεύομαι* 140
σὺν ἀγῶνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα. — — ὡς τὸ σὺν πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀντιφῶν. Lesbonax *π. σχημ.* p. 180 Valck.

---

141. *ἀγλωττίαν δὲ Ἀ. εἴρηκεν.* Poll. 2, 109.

142. *Ἀ. δὲ ἐπὶ τούτου* (*ἀγνοίας*) *καὶ ἀγνωμο-* 145
σύνην λέγει. Poll. 4, 9. — *ἀγνοῶν· Ἀ. δὲ καὶ ἀγνώμων λέγει.* id. 5, 145.

143. *ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης, καὶ ἀδυ-* 146
νασία ὡς Ἀντ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. p. 345, 26.

144. *ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ δια-* 147
κεκριμένον Ἀ. εἶπεν. Harp. Suid. B. A. 341, 27.

145. *ἀθυμοῦσιν ὡς Ἀντιφῶν.* Poll. 2, 230. 148

146. *ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ'* 149
Ἀντιφῶντι. Harpocr. Suid. B. A. p. 363, 31.

138. *ὁπότ'* Bernhardy S.: *ὁπόταν.* — *διαλαχεῖν* S. — cf. fr. 64. — 139. *κακὸς* AB, *κακῶς* cett., *κακῶν* cum Hermanno S. — *ἀεὶ ἐπ'*] *ἂν εἰ* codd.; *ἀεὶ* Gaisford.; *οὖν, ἐν* Hermann.; *ἂν εἴη ἐπ'* Saupp. — *θρασύνεσθαι* cum Hermann. S. — *ἐπείγειν* codd. S., *καὶ ἐπ.* Hermann. — *ὀκνεῖν* ABE et cum Hermann. S. — 140. *ἔβη* Salmas. S.: *ἔσῃ.* — 143. *ἀδυναμία* habet Antiphon or. 5, 2, ubi *ἀδυνασία* postulat Sauppius. — 144. ad libros *π. Ἀληθείας* suo iure refert Saupp., coll. fr. 94. — 146. *ἀκαρῆ* S. cum N et rc. E (pr. enim *ἀκαρ* ....): *ἀκαρεί* cett., *ἀκαρ* Suid. et Anecd.

150 147. *ἀκόλουθα* *Ἀ.* *τὰ ἑπόμενα καὶ σύμφωνα.* B. A. p. 367, 31.

151 148. *καὶ ἄμβλωμα, ὡς Ἀ.* Poll. 2, 7.

152 149. *Ἀ. δὲ ἀντιλογούμενοι.* Poll. 2, 120.

153 150. *ἀπάλαμνον, ἀμήχανον· οὕτως Ἀ.* B. A. p. 418, 6.

154 151. *Ἀ. δὲ ἀπαρτιλογία, ὥςπερ καὶ Ἡρόδοτος.* Poll. 2, 120. sed Harp.: *ἀπαρτ. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός.* cf. Suid. s. v. *ἀπαρτίαν* B. A. p. 416, 20.

155 152. *ἀπεγένετο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀ. καὶ Θουκυδίδης.* B. A. 419, 18. Suid. 1, 1 p. 537, 9.

156 153. *ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν.* Poll. 8, 68.

154. *ἀπόκρισις ἡ ἀπολογία· οὕτω Λυσίας καὶ Ἀντιφῶν.* Suid. 1, 1 p. 609, 13. B. A. 429, 18.

145 155. *ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, καὶ ὡς Ἀ. ἀποστέρησις.* Poll. 5, 141.

160 156. *ἀφήκοντος· Ἀ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος.* B. A. p. 470, 25.

161 157. *βάσανος· Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται,*

149. „ad ll. *ἀληθείας* retulerim“ S. — 153. *ἀπελογήθη*, cum praecedat *ἀπελογήσατο*, ci. Saupp., coll. 2, 119 Antiph. 2 γ 1. Sed sequuntur *ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς αἰτίας*; itaque incerta res. — 154. Glossa ex Harpocr. petita, qui om. *καὶ Ἀντιφῶν.* — Addit S. fr. 157: *ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν* (B. A. 427, 9 Suid.; sed ubique *Ἀντιφάνης* scriptum reperitur); porro 158: *ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι· σημαίνει τὸ οἷον οὐκ ἤνεγκαν ψῆφον. τὸ ἀτίμως* (*Ἀντιφῶν* ci. S.) *χρῶ πανταχοῦ* (Phrynich. B. A. 9, 21), et 159: *ἀρρησία παρὰ Ἀντιφῶντι* (ita cod. A, sed ceteri Bekkeri *Νικοφῶντι*) *ἡ σιωπή.* (Poll. 2, 128).

τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Harp. ıid.

158. Ἀ. δὲ βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. 162
oll. 7, 169.

159. βιομήχανοι ὡς Ἀ. Poll. 7, 189. 163

160 Ἀ. δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης 165
διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, ουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαί τι. Suid. 1, 1 p. 1279; Ilpian. ad Dem. 2, 16.

161. καὶ διοπτεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν, 165a
Ἀντιφῶν δὲ καὶ εἴςοπτοι. Poll. 2, 58.

162. δοκησίσοφος, ὡς Ἀ. εἶπεν. Poll. 4, 9.

163. δυςάνιος· Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώ- 166
μενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ᾖ. Harp. Suid.

164. εἰςφρήσειν εἰςάξειν, εἰςδέξεσθαι· Ἀ. καὶ 167
Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ. Harp.

165. ἐμβραχεῖ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ ἐν κεφα- 168
λαίῳ Ἀ. Harpocr. Suid.

166. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίγνοντο σίτου 169
πιγραφεῖς, ὡς Ἀ. Poll. 8, 103.

167. Ἀ. δὲ ἐπιθύμημα. Poll. 6, 183. 170

168. ὡς Ἀ. ἐπινόημα. Poll. 2, 228. 171

169. κακόνους ὡς Ἀ. Poll. 6, 169. 173

159. βιομηχανία vulgo ante Bk. — fr. 164 S. (e Poll. 2, 9) post Bekkeri curas iam evanuit. — 160. Sequitur ap. id.: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κτέ. (v. fr. 94). verba ἐν τῷ δευτέρῳ τ. Ἀ., sicuti exstat ap. Ulp., cum ioribus coniungit, novum inde frg. libro secundo de Veri:e vindicans. — 165. ἐμβραχεῖ S., postulante ordine litte'um; erat ἐν βραχεῖ. — fr. 172 S. ex eisdem rationibus ıue 164 delendum erat.

174 170. *τὸ δὲ λιθοκόπος ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἀ. λέγει.* Thom. Mag. p. 221, 7 R. — *λιθουργοὺς Θουκυδίδης, λιθοκόπους Ἀ.* Moeris.

175 171. *μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα.* Poll. 1, 34.

176 172. *καὶ ὡς Ἀ. ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος.* Poll. 2, 123.

177 173. *παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνῳ ὀδμὰς καὶ εὐοδμίαν εὕροι τις ἄν.* Poll. 2, 76.

178 174. *Ἀ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε.* Poll. 2, 57.

141 175. *Ἀ. δὲ καὶ ἐξεληλάσθαι πανοικεσίᾳ ἔφη.* Poll. 2, 163.

179 176. *ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἴαξιν ἑστώς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἢ μᾶλλον κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν.* Poll. 1, 98.

180 177. *καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι.* Poll. 9, 26.

182 178. *καὶ συμμετρίας Ἀ.* — *καὶ δυςμέτρητον Ἀ.* Poll. 4, 167.

183 179. *ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ.* Poll. 9, 53.

172. *ἡδυλόγως* — *μετριολόγως* cod. Jungermanni. — 173. *ὀδμ.* et *εὐοδμ.* restit. L. Dindorf., erat *ὀσμὰς* et *εὐοσμίαν*. — 174. *ὀψόμενον* Bk., *ὀψόμενος* S. Quae apud Pollucem adduntur: *τῇ ὄψει, ὀπτήρ, ἄοπτα*, ea reperiuntur frg. 35; or. 5, 27, fr. 86. — 175. *ἐξεληλάσθαι* S.: *ἐξαλᾶσθαι* Bk. — fr. 181 Saupp. (*προδικασίας*) exstat or. 6, 42. — fr. 186: *τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεττάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν* (Phot. 605, 23) ap. Suidam Antiphani tribuitur, idemque nomen corrector antiquus Photio restituit. Sane si ipsa verba scriptoris afferri statuendum esset, Antiphonti, non Antiphani poëtae frg. vindicari deberet.

180. *τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀ.* 184
ιot. p. 574, 13. B. A. 114, 28. Suid. 2, 2 p. 1061, 2.

181. *τίμιον ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀ.* Phot. 185
)0, 11.

182. *καὶ ὡς Ἀ. φιλοχρηματεῖν.* Poll. 3, 113. 143

183. *χρημάτων· — κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ* 187
ράγματος ἢ προςώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν. Suid.
, 2 p. 1669, 3.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, 1
υχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλή- 679 Bk.
εια· τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ

182. *φιλοχρ.* Bk., *μὴ φιλοχρ.* S.

Sauppii exemplum in hoc quoque secutus sum, quod ea agmenta in ordinem non recepi, quae vel ad artem medim spectarent (Poll. 2, 41. 215. 223. 224) vel ad agriculram (*Ἀ. περὶ γεωργικῶν*, Ath. XIV p. 650 E) vel denique librum *περὶ κρίσεως ὀνείρων*; haec enim cum oratore llam communionem habent neque inter eius opera antiitus exstabant. Nisi quod id sane pro certo affirmari quit, fragmenta illa apud Pollucem in libris de Veritate llum locum habuisse; nempe sicut Plato in Timaeo, ita tiphon quoque corporis humani partes in tali libro de'ibere potuit. Quod autem Sauppius Ruhnkenium secutus peculiari libro qui inscriptus erat: *σύνοψις τῶν κατ' ἄνωπον*, haec fragmenta petita dicit, ea res dubitationi ,xime obnoxia est. Leguntur Ruhnkenio teste in Pollucis lice Antwerpiensi II, 224 post verba *Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν* l *ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ*, addita haec: *ἐν τωνθα νοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον*, h. e. *ἐνταῦθα σύν. κτέ.* Quae n prope finem descriptionis quam corporis humani exhibet llux adscripta sint, vereor ne ad hanc potius referre deımus.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.
Codd. Bekkeri A B C E H J K M N R V W X Y, quibus aclunt Paris. 2955 (a) et Mosquensis (b).

γυναῖκα καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα
680 χρὴ τὸ μὲν | ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ
ἀναξίῳ μῶμον ἐπιθεῖναι· ἴση γὰρ ἁμαρτία καὶ ἀμα-
θία μέμφεσθαί τε τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μω-
2 μητά. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς
καὶ ἐλέγξαι . . . . . . (ἐλέγξαι) τοὺς μεμφομένους Ἑλέ-
νην, γυναῖκα περὶ ἧς ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος γέγο-
νεν ἥ τε τῶν ποιητῶν . . . . (ἥ τε τῶν) ἀκουσάντων
πίστις, ἥ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν
μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμόν τινα τῷ
λόγῳ δοὺς τὴν μὲν κακῶς ἀκούουσαν παῦσαι τῆς
αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδείξας
καὶ δείξας τἀληθὲς παῦσαι τῆς ἀμαθίας.
3 Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν
πρώτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἡ γυνὴ περὶ ἧς
ὅδε ὁ λόγος, οὐκ ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ
ὡς μητρὸς μὲν Λήδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου
θεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου θνητοῦ, Τυνδάρεω καὶ

1. ἐπαίνου ἐπαίνῳ AB Bk.: ἐπαίνων. — ἐπιτιθέναι CEJKMNXb et v. ante Bk. — μέμφεσθαι] μωμᾶσθαι W.

2. lacunam post ἐλέγξαι vidit Dobr., qui addit τὸ ψεῦδος . . . . (τὸ ἄδικον ὁσίως add. W.). Post ἀνδρὸς in M lacuna est duorum vel trium vocabulorum. — ὁμόφωνος καὶ ὁμόψυχος AB: ὁμόψυχος καὶ ὁμόφωνος, sed pro ὁμόψυχος ὁμόψηφος EJKMb (N et X corr.) Ald.; ὁμοφ. καὶ ὁμόψηφος Bk. — γέγονεν post ὁμόψ. om. EJNW Ald. (S.). — ἀκουσάντων] ἁπάντων S. sine lacuna. — φήμη ὃ τῶν κτἑ. AB; φ. γέγονεν ἥ τε τῶν S., omittens γέγονεν in fine sententiae. — ἀκούουσαν] ἀκούσασαν JRVYa. — ἐπιδείξας καὶ δείξας scripsi: ἐπιδεῖξαι καὶ δεῖξαι. — παῦσαι] ἢ π. ABCEHKNRVXYa Bk. S.; καὶ παῦσαι cett.

3. τε post ἀνδρῶν add. H. — οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον [γὰρ] ὡς vel οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον. δῆλον γὰρ ὡς ci. R. — τοῦ δὲ λεγομ.] λεγομ. δὲ AB S. num autem τοῦ μὲν λεγομ. θνητοῦ, τοῦ δὲ γενομένου θεοῦ? pro τοῦ δὲ λεγ. habent τοῦ δὲ γεν. RY. —

ιός, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ φάναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ
ναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ
πάντων τύραννος. ἐκ τοιούτων δὲ γενομένη ἔσχε 4
ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα [καὶ] οὐ λαθοῦσα
ἰχε, πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνειρ-
ίσατο, ἑνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα συνήγαγεν
νδρῶν ἐπὶ μεγάλοις μεγάλα φρονούντων, ὧν οἱ
ὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς εὐδο-
αν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας ἐπι-
ήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἧκον ἅπαντες ὑπ' ἔρω-
ς τε φιλονίκου φιλοτιμίας τε ἀνικήτου. ὅςτις μὲν 5
ν καὶ δι' ὅ τι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα τὴν
λένην λαβών, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἃ ἴσασι
γειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν
όνον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε (τῷ) νῦν ὑπερβὰς ἐπὶ
ν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβήσομαι, καὶ
οθήσομαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν
ς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν στόλον.

Ἢ γὰρ τύχης βουλήμασι καὶ θεῶν βουλεύμασι 6
ιὶ ἀνάγκης ψηφίσμασιν | ἔπραξεν ἃ ἔπραξεν, ἢ 681
ίᾳ ἁρπασθεῖσα, ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἁλοῦσα.
ἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον, οὐκ ἄξιος αἰτιᾶσθαι ὁ
τιώμενος· θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνῃ προ-

άναι ἔδοξεν et εἶναι ἠλ. ci. S.: εἶναι ἔδ. et φάναι (φῦ-
ιι J Ald.; φανῆναι HV) ἠλ. (ἐλέχθη N corr.).

4. καὶ post λαβοῦσα del. S. — μεγάλα] μέγα AB Bk. S.
· οἰκείας] ἰδίας AB. — φιλονίκου Bait.: φιλονείκου.

5. ἃ ἴσασι] καὶ ἴσ. AB. — λόγου] χρόνου K. — προς-
ήσομαι C. — γεγενέσθαι Y.

6. βουλήμασι ABK S.: βουλήματι. — βουλεύμασι AB S.:
ιλεύσματι. — ψηφίσμασιν AB S.: ψηφίσματι. — ἢ ἔρωτι
λοῦσα add. mg. Y Bk. — οὐκ ἄξιος C Bk.: ἄξιος. —

μηθείᾳ ἀδύνατον κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρεῖσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἧσσον ὑπὸ τοῦ κρείσσονος ἄρχεσθαί τε καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν κρεῖσσον ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ ἧσσον ἕπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώπου κρεῖσσον καὶ βίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, τὴν Ἑλένην τῆς δυςκλείας ἀπολυτέον.

7 *Εἰ δὲ βίᾳ ἡρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ (μὲν) ἁρπάσας ὡς ὑβρίσας ἠδίκησεν, ἡ δὲ ἁρπασθεῖσα ὡς ὑβρισθεῖσα ἐδυςτύχησεν. ἄξιος οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχείρημα καὶ λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ λόγῳ μὲν αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη μᾶλλον ἢ κακολογηθείη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ ἔπαθεν· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.*

8 *Εἰ δὲ λόγος ἦν ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς σμικροτάτῳ τῷ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ*

τὸ ἧσσον] *τὸ ἴσον* B, *τὸ ἴσον* A. — *ἄρχεσθαί τε* HW: *ἄρχεσθαι.* — *τὸ δὲ ἧσσον*] *τὸ δὲ ἴσον* AB. — *θεοὶ* et *κρείσσονες* RYa (illud etiam CEHKb). — *εἰ οὖν* ci. R. Dobr. (S.): *ἢ οὖν.* — *τὴν Ἑλ.* Dobr. S.: *ἢ τὴν Ἑλ.* (*καὶ τ. Ἑ.* R.). — *τῷ θεῷ*] *τῇ θεῷ* EHKMNRVW. — 7. *ὡς ὑβρισθεῖσα* ABHRVWY: *καὶ ὑβρισθεῖσα.* quare et *ὡς ὑβρίσας* scripsi pro *καὶ ὑβρ.* cf. § 12. — *ἐδυςτύχησεν*] *ἠδίκηται* Ya. — *λόγῳ καὶ νόμῳ* AB S.: *νόμῳ καὶ λόγῳ.* — *λόγῳ μὲν αἰτίας νόμῳ δ' ἀτιμ.* AB S.: *νόμῳ μὲν ἀτιμ. λόγῳ δ' αἰτίας.* — *ἡ δὲ ἔπαθεν* (*ἐλεεινά*) ci. W. — *οἰκτείρειν* ABEHKMNXb.
8. *λόγος ἦν ὁ* Ald.: om. *ἦν* codd. Bk. cf. § 15. — *σμικροτάτῳ* ABCHX: *μικροτάτῳ.* — *τῷ σώματι* HW: *σώματι.* —

θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ· δύναται γὰρ καὶ φόβον
παῦσαι καὶ λύπην ἀφελεῖν καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι
καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει δείξω· 9
δεῖ δὲ καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν
ποίησιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα
μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰςῆλθε καὶ φρίκη περί-
φοβος καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ πόθος φιλοπενθής,
ἐπ' ἀλλοτρίων τε πραγμάτων καὶ σωμάτων εὐπρα-
γίαις καὶ δυςπραγίαις ἴδιόν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων
ἔπαθεν ἡ ψυχή. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μετα-
στῶ | λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων ἐπῳδαὶ ἐπα- 10
γωγοὶ ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίγνονται· συγγιγνο- 682
μένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς
ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν αὐτὴν γοητείᾳ.
γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὕρηνται, αἵ
εἰσι ψυχῆς ἁμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι 11
δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείσουσι δὲ
ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ
πάντων εἶχον τῶν (τε) παροιχομένων μνήμην τῶν τε
παρόντων (ἔννοιαν) τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ
ἂν ὁμοίως ὅμοιος ὢν ὁ λόγος ἠπάτα· νῦν δὲ οὔτε

ἐργάσασθαι C. — num ἔλεον (κινῆσαι καὶ θάρσος) ἐπαυξῆσαι? τὸ θαρσαλέον ἐπαυξ. ci. W.

9. καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι] καὶ δόξῃ (καὶ δόξω C, om. δ. [illegible] a) δεῖξαι. — ἧς τοὺς] ἢ ὡς ABKRVW. — καὶ φρίκη] καὶ om. RY. — πόθος add. AB: ζῆλος CYa, φίλος EHJK [illegible]N b. — φιλοπαθής Ra, ζηλοπαθής Y. — εὐτυχίαις καὶ δυςπραγίαις AB Bk.; εὐτυχίας καὶ δυςπραγίας v.

10. ἐπῳδαὶ AB Bk.: ἡδοναί. — μὲν et δὲ post ἐπαγωγοὶ et ἀπαγωγοὶ cum codd. om. Bk. — αὐτὴν add. AB Bk. — γοητείᾳ num delendum? nam ab ἐπῳδαῖς hic γοητεία et μαγεία discernuntur.

11. πείσουσι scripsi: πείθουσι. — ἔννοιαν add. Reisk. — ὅμοιος ὢν] ὅμοιος ἦν AB S. (δεινὸς ἦν ci. S.). — ἠπάτα··

μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι το παρον
οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ἔχει, ὥςτε
περὶ τῶν πλείστων οἱ πλεῖστοι τὴν δόξαν σύμβουλον
τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβέ-
βαιος οὖσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις τύχαις περι-
12 βάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει
καὶ τὴν Ἑλένην ὁμοίως ἄνουν (γε καὶ) νέαν οὖσαν
λόγον ἐλθόντα ὡςπερεὶ βιαστήριον βίᾳ ἁρπάσαι; τὸ
γὰρ τῆς πειθοῦς εἶδος ἔσχε μὲν τοὔνομα ἐναντίον
τῇ ἀνάγκῃ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ἔχει. λό-
γος γὰρ ψυχὴν ὁ πείσας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ
πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποι-
ουμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ,
ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα τῷ λόγῳ μάτην
13 ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ προςιοῦσα τῷ λόγῳ
τὴν ψυχήν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μα-

νῦν δὲ scripsi: ἢ τὰ ν. γε MN, εἶτα ν. γε post versum dimidium vacuum C, ἢ τα ν. γε v. (ἐπεὶ τὰ νῦν γε S.). — τύχαις scripsi: ἀτυχίαις.

12. Libri: τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ (om. καὶ H) τὴν Ἑ. ὕμνος ἦλθεν (Ἑλ. λόγον ἐλθόντα C) ὁμοίως ἄνουν νέαν (ita C: ceteri plerique alterum ν post ου om.) ὡςπερεὶ βιαστήριον (βιαστ. M, βατ. HW) βίᾳ ἡρπάσθη (ἁρπάσαι C, παρῆλθε E). Ὕμνος dittographiam vocabuli ὁμοίως puto, indicantem ὁμοίως primitus statim post Ἑλ. subsecutum esse. — Deinde libri: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἕξειν (ἐξῆν AB, ἔσχεν C) ὁ δὲ (δὲ om. C) νοῦς. καίτοι εἰ (ἡ EHRYa, ἡ VW) ἀνάγκη (μὲν add. RYa) ὄνειδος (ὁ εἰδὼς AB) ἕξει μὲν οὖν (οὗ CE; post hoc voc. C habet lacunam litterarum VIII) τὴν δὲ δύναμιν κτέ. Haec antiquitus ita scripta fuisse

ὄνειδος ἕξει μὲν οὖν

puto: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἕξειν ὁ δὲ νοῦς καίτοι εἰ ἀνάγκη, τὴν δὲ κτέ. — γὰρ ψυχὴν AB: γὰρ τὴν ψυχήν. — ἣν Y Bk.: ἦν. — ἀναγκ. τῷ λόγῳ] τῷ add. AB Bk.

13. καὶ τὴν ψυχὴν v.; καὶ om. C. —

θεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα καὶ ἄδηλα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν· δεύτερον δὲ τοὺς ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολὺν ὄχλον ἔτρεψε καὶ ἔπεισε τέχνῃ γραφείς, οὐκ ἀληθείᾳ λεχθείς· τρίτον δὲ φιλοσόφων λόγων ἁμίλ-
λας, ἐν αἷς | δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετά- 683
βολον ποιεῖ τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ 14
λόγον ἔχει ἥ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἥ τε τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τινι κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

Καὶ ὅτι μέν, εἰ λόγῳ ἐπείσθη, οὐκ ἠδίκησεν 15
ἀλλ' ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πάντα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λεγομένης γεγονέναι ἁμαρτίας αἰτίαν. ἃ γὰρ ὁρῶμεν,

ἐργασάμενοι CW. — ἄπιστα καὶ ἄδηλα AS.: ἄδηλα καὶ ἄπιστα. — ἀναγκαίους codd. Bk.: ἀγοραίους. — ἔτρεψε Ald.: ἔτερψε codd. Bk. — post γραφεὶς ἀλλ' add. C. — τρίτον δὲ] δὲ add. C. Ante vel post καὶ γν. τάχος quaedam intercidisse puto (καὶ γλώσσης?). — ὡς om. HW. — ποιεῖ S: ποιοῦν.

14. τοῦ λόγου] τοῦ νόμου CKMNRVXb. — τάξις] στάξις ci. W. — ἄλλους ἄλλα χυμοὺς C Bk.: ἄλλους ἀλλαχοῦ cett. cod. — ἐκ ante τοῦ σώμ. om. C. — ἐκ ante τῶν λόγων add. AB. — ἔτρεψαν AB; eidem ἐξεφαρμάκ. καὶ ἐγοήτευσαν.

15. πάντα add. AB. — γεγονέναι om. HW. — ἃ γὰρ

ἔχει φύσιν οὐχ ἣν ἡμεῖς θέλομεν ἀλλ' ἣν ἕκαστον
ἔτυχε· διὰ δὲ τῆς ὄψεως ἡ ψυχὴ κἀν τοῖς τρόποις
.6 τυποῦται. αὐτίκα γὰρ ὅταν πολέμια σώματα πολέ-
μιον ἐπὶ πολεμίοις ὁπλισθῇ κόσμον χαλκοῦ καὶ σι-
δήρου, τὸν μὲν ἀλεξητήριον τὰ δὲ προβλήματα, ἐπεὶ
ἐθεάσατο ἡ ὄψις, ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχήν,
ὥςτε πολλάκις τοῦ κινδύνου μέλλοντος (οὐδέ πω)
ὄντος φεύγουσιν ἐκπλαγέντες ἰσχυρῶς· ἡ γὰρ ἀλή-
θεια τοῦ λόγου διὰ τὸν φόβον ἐξῳκίσθη τὸν ἀπὸ
τῆς ὄψεως, ἥτις ἐλθοῦσα ἐποίησεν ἀμελῆσαι καὶ τοῦ
καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγα-
17 θοῦ τοῦ διὰ τὴν νίκην γιγνομένου. ἤδη δέ τινες
ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι
χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ
ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ καὶ ματαίοις
πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυςιάτοις μανίαις περι-
έπεσον· οὕτως εἰκόνας τῶν ὁρωμένων πραγμάτων ἡ

ABHRVW Bk.: καὶ γάρ. — ἔχει φύσιν add. AB Bk. — ἕκα-στον Bk.: ἕκαστος. — ἡ ψυχή] ἡ om. CEKMNRVXab. — κἀν τοῖς] καινοῖς Ald.

16. ἐπὶ πολεμίοις πολέμ.] πολέμιος ἐπὶ πολέμιον CBk. καὶ πολέμιον ἐπὶ πολεμίοις (pro πολεμίοις πόλεμον Kb, πολε with μ above E, πόλεμι MN) cett. cod. — ὁπλίση CHKMNVWX Bk., ὁπλίσει ABRa, ὁπώσει E, ὁπλίσῃς JY Ald. — τοῦ μὲν — τοῦ δὲ (sed τὰ δὲ a) codd.; τὸν μὲν — τὸν δὲ προβλη-ματικόν ci. R. — εἰ θεάσαιτο C; εἰ θεάσεται v. — S. ita hunc locum constituit: — ὅταν πολέμια σώμ. καὶ πολέμιον ἐπὶ πολεμίᾳ ὁπλίσει κόσμον χ. κ. σ., τοῦ μὲν ἀλ. τοῦ δὲ πρ., θεάσηται ἡ ὄψις. — κινδύνου (ἀκινδύνου R Ya Bk.) τοῦ μέλλοντος ὄντος codd.; κινδ. μέλλ. οὐδέπω ὄντος Ald. — ἰσχυρῶς· ἡ γὰρ scripsi: ἰσχυρὰ (ἰσχυρῶς Ald.) γὰρ ἡ. num autem αἰσχρῶς? — λόγου E: νόμου. — ἐξῳκίσθη ci. Reisk. (S.): εἰςῳκίσθη. — ἀμελῆσαι ci. Bk. (S.): ἀσμενί-σαι. (ἀμνημονῆσαι ci. R.). — ἴκην scripsi: δίκην.

17. χρόνῳ om. CEJKbMNWX Ald. — ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις AB Bk.: ματαίαις νόσοις καὶ δειναῖς

ὄψις ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δει-
ματοῦντα | πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ 684
τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα. ἀλλὰ μὴν οἱ 18
γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων
ἓν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάσωνται, τέρπουσι
τὴν ὄψιν. ἡ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποίησις καὶ ἡ τῶν
ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσην ἡδονὴν παρέσχετο τοῖς
ὄμμασιν! οὕτω τὰ μὲν λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν (ποιεῖν)
πέφυκε τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα
καὶ πόθον ἐνεργάζεται πραγμάτων καὶ σωμάτων. εἰ 19
οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμ-
μα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἅμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ
παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὃς εἰ μὲν θεὸς θεῶν (ἔχει)
θείαν δύναμιν, πῶς ἂν τὸ ἧσσον εἴη τοῦτον ἀπώ-
σασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατόν; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώ-
πινον νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐχ ὡς ἁμάρτημα
μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ ὡς
ἦλθε τύχης ἀγρεύμασιν, οὐ γνώμης βουλεύμασι, καὶ
ἔρωτος ἀνάγκαις, οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

πόνοις. — ἀνέγραψεν a Ald. — τὰ ante λεγόμενα cum CV add. Bk.

18. σχημάτων scripsi: σωμάτων. — σχῆμα] χρῶμα H. — ὅσην ἡδονὴν scripsi: ὅσον ἡδεῖαν v. (ὅσον ἡδεῖαν οψιν Ra, ὁπόσην τινὰ τέρψιν H). post ὄμμασιν add. ὄψιν Ald. — ποιεῖν addidi; pro πέφυκε τὴν ὄψιν S. ci. πεποίηκε. — τὴν ὄψιν] τὴν add. ABHW Bk. — ἐργάζεται Y; ἐργάζονται AB. — καὶ σωμάτων add. AB Bk.

19. ὄμμα] σῶμα ABERYa. — κατὰ θεῶν RYa; post δύναμιν add. κρατεῖ rc. Y et Ald.; ἔχει add. S. (θεὸς ὢν θείαν ἔχων δύναμιν κρατεῖ ci. R.). — ὃ ἧσσον C: ὁ ἥσσων, et δυνατόν CE: δυνατός. cf. § 6. — τοῦτον] τούτων KMNX, τούτου E, om. C. — νομιστέον suspectum: num συγγνωστέον? οἰκτιστέον ci. W.; R. ci.: ἄξιον ἐλέου νομιστέον. — τύχης ci. Reisk. (S.): ψυχῆς.

20 Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἡγήσασθαι τὸν τὴ νης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα εἴτε λόγῳ πει εἴτε βίᾳ ἁρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης κασθεῖσα ἔπραξεν ἃ ἔπραξε, πάντως διαφεύ αἰτίαν;

21 Ἀφεῖλον τῷ λόγῳ δύςκλειαν γυναικός, ἐ τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπε καταλῦσαι μώμου ἀδικίαν καὶ δόξης ἀμαθίαν λήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιο δὲ παίγνιον.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

1 Ἡ μὲν κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία (καὶ ὅλη ἡ οὐ περὶ θανάτου γίγνεται· θάνατον μὲν γὰρ ι φανερᾷ τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θ ἧπερ ἡμέρᾳ ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ μῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, (καὶ) πότερά με χρὴ δικαίω θανεῖν ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων καὶ τῆς αἰ
2 αἰτίας βιαίως ἀποθανεῖν. δισσῶν δὲ τούτων τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τ
685 δίκης ἐγώ, τῆς δὲ | βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι μ

20. ἔπραξεν ἃ add. AB Bk. — πάντων C.
21. νόμῳ] μώμῳ AB, λόγῳ νόμῳ H, λόγω νό — ὃν] ὃν ἐν AB. — ἐν ἀρχῇ AB Bk.: ἐπ' ἀρχῇ.
ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ] Codd. Bekkeri ABLZ.

1. γίγνεται Ald. Bk.: γίγνεσθαι codd. S., qui ; σις ci. ἔοικεν vel simile quid. — ᾗ περ ἡμέρα ἕκαστα." R.
2. ὅλου del. auctore R. Bk. Malim autem τοῦ μὲ ὅλου. — μὲν post ἀποκτ. cum pr. A om. Bk. S

με δυνήσεσθε βουλόμενοι ῥᾳδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ
τούτων, ὧν οὐδὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. Εἰ μὲν 3
οὖν ὁ κατήγορος Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος
προδιδόντα με τὴν Ἑλλάδα τοῖς βαρβάροις ἢ δοξά-
ζων γε οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν
δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος, ἄριστος ἂν ἦν [ὁ] ἀνήρ·
πῶς γὰρ (οὔ), ὅς γε σώζει πατρίδα, τοκέας, τὴν πᾶ-
σαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν ἀδικοῦντα τι-
μωρούμενος; εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ πανουργίᾳ
συνέθηκε ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥςπερ δι' ἐκεῖνα κρά-
τιστος ἂν ἦν ἀνήρ, οὕτω διὰ ταῦτα κάκιστος ἀνήρ.
Περὶ τούτων δὲ ἐγὼ πόθεν ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον 4
ἴπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τράπωμαι; αἰτία γὰρ
ἀνεπίδεικτος ἔκπληξιν ἐμφανῆ ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν
κπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μή τι παρ'
ὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρούσης ἀνάγκης μάθω,
ιδασκάλων ἐπικινδυνοτέρων ἢ ποριμωτέρων τυχών.
Ὅτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς (εἰδὼς) ὁ κατήγορος κατη- 5
ορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύνοιδα γὰρ ἐμαυτῷ σαφῶς
ὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκώς· οὐδέ πῃ ἔστιν ὅπως ἂν
ἰδείη τις τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δὲ οἰόμενος οὕτω

equuntur male mutilata esse videntur; scripserim: κρατεῖτε ἀρ [καὶ] τούτων (καὶ del. vult etiam R.)· τοῦ δὲ (δικαίως ποκτεῖναι οὐχ ὑμεῖς ἀλλ') ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. — με dd. AB Bk. — ἐγὼ οὐδὲν Z.

3. δοξάζων γε auct. Steph. R.: δοξάζοντά με. — οὔ dd. auct. Steph. R. num autem ὅ γε σώζων coll. τιμωρού-ενος? — πανουργίᾳ AB Bk. (cf. 18. 19): κακουργίᾳ. — ν ὁ ἀνήρ Z.

4. περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ codd. (π. τούτων δ' ἐγὼ λέγων ι. R., π. τ. δὲ ἔγωγε S.).

5. εἰδὼς auct. R. add. S. — οὐδὲ οὐχ ὅπως ἂν εἰδείη ς ἢ τὸ κτέ. codd.; ἔστιν del. οὐχ et ἢ add. R.; ουδέ που

ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς ἐδυνάμην ἂν οὔτε δυνάμενος ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

6 Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γάρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἡ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίγνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιντο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μήτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μήτε (του) παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον ἐλθόντος; οὐδὲ γὰρ ἀγγελία διὰ γραμμάτων ἀφῖκται ἄνευ τοῦ φέροντος. 7 Ἀλλὰ δὴ τοῦτο τῷ λόγῳ δυνατὸν γενέσθω. καὶ δὴ τοίνυν σύνειμι καὶ σύνεστι κἀκεῖνος ἐμοὶ κἀκείνῳ ἐγώ. τίνα τρόπον; τίνι τίς ὤν; Ἕλλην βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἑρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίγνεται τῶν κρύπτεσθαι δεομένων. 8 Ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους (τοὺς λόγους) πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι. τίς οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὅρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ πιστεύειν

ἔστιν del. ἢ S. — ἐβουλήθην codd. Bk. (om. LZ): ἠβουλήθην. — ἔργοις add. A.

6. του post μήτε addidi („subaudi τινὸς" R.). S. hic quaedam intercidisse putat: μήτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ (ἐλθόντος μήτ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον, μήτ' ἄγγελον ἐκείνου πρὸς ἐμὲ) πέμψ. κτέ. — γὰρ ἀγγελία ci. R.: παραγγελία.

7. γενέσθω Bk.: γενέσθαι. — ἀγνοήσωμεν AL.

8. δὲ μετὰ τούτους] δὲ μετὰ ταῦτα vel δέ με τούτῳ ci. R., δ' ἐμὲ τούτων S. —

ἔμελλεν; ἀλλ' ὅμηροί τινες; οἷον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν
ἔδωκ' ἂν (οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον), ὁ δὲ βάρβαρος τῶν
υἱέων τινά· πιστότατα | γὰρ ἂν ἦν οὕτως ἐμοί τε 68
παρ' ἐκείνου ἐκείνῳ τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνό-
μενα πᾶσιν ὑμῖν ἂν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρή- 9
μασι τὴν πίστιν ἐποιούμεθα, ἐκεῖνος μὲν διδούς, ἐγὼ
δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς
ἀντὶ μεγάλων ὑπουργημάτων ὀλίγα χρήματα λαμβά-
νειν. ἀλλὰ πολλά; τίς οὖν (ἂν) ἦν ἡ κομιδή; πόσοι
δ' ἂν ἐκόμισαν; (εἷς) ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
ζόντων πολλοὶ ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς,
ἑνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἂν πολύ τι τὸ φερόμενον ἦν.
πότερα δὲ ἐκόμισαν ἡμέρας ἢ νυκτός; (νυκτός;) ἀλλὰ 10
πολλαὶ καὶ πυκναὶ φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν.
ἀλλὰ ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις.
εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελθὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκεῖνος ὁ φέρων
εἰςῆλθεν; ἀμφότερα γὰρ ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶς
ἂν ἔκρυψα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ'
ἂν ἔθηκα; πῶς δ' ἂν ἐφύλαξα; χρώμενος δ' ἂν φα-
νερὸς ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἂν ὠφελούμην
ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γε- 11
νόμενα. συνήλθομεν, εἴπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα
παρ' αὐτοῦ ἔλαβον, ἔλαθον λαβών, ἔκρυψα. ἔδει
δήπου πράττειν ὧν ἕνεκα ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοί-
νυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον. πότερα μὲν

ν post πιστότατα γὰρ add. A Bk. — παρ' ἐκείνῳ ABLZ.
9. πόσοι δ' ἂν ἐκόμισαν scripsi: πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν.
- εἷς auctore Steph. add. S. — ἂν post πολλοὶ add. AB Bk.
10. νυκτός alterum auct. R. add. Bk.; post ἀλλὰ ins.
r. (om. interpunctione) coll. § 13. — 11. παρ' αὐτοῦ S.:
αρ' αὐτῶν. — ἔλαβον auct. R. S.: ἐλάβομεν. — πότερον
ἐν scripsi: πράττομεν codd., πράττων μὲν v.

γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων. ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἡ πρᾶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν συνόντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἑκόντες (τε) γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγο-
12 ροῦσιν. ἡ δὲ πρᾶξις πῶς (ἂν) ἐγένετο; δηλονότι τοὺς πολεμίους εἰςαγαγεῖν ἔδει κρείττονας ὑμῶν· ὅπερ ἀδύνατον. πῶς (δ') ἂν οὖν εἰςήγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμὸν ταύτας οὔτε κλείειν οὔτε ἀνοίγειν, ἀλλ' ἡγεμόνες (εἰσὶ) κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ τειχέων (διὰ) κλίμακος; οὐκοῦν .... ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλάκων. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἄν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γάρ ἐστιν ἐν ὅπλοις, ἐν ᾧ (πάντες) πάντας ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντῃ ταῦτα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

13 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τόδε. τίνος ἕνεκα προςῆκέ (μοι) βουληθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ καὶ μάλιστα πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν οὐδὲ τὴν μεγίστην

αὐτὸς] οὗτος ALZ. — ἔπραττον auct. Steph. R.: ἔπραττεν. — συνόντων R. S.: νῦν ὄντων. — ἄπιστον] ἠπίστουν mal. R., sed cf. § 8. — τε post ἑκόντες addi iubet R.

12. ἐμὸν auct. R. Bk.: ἐμοὶ. — ταύτας auctore Steph. R.: ταῦτα. — ἀλλ' οἱ ἡγεμόνες auct. Steph. R. Bk. S., sed cf. Il. IX, 80 sqq. — διὰ auct. R. add. Bk. — ft. οὐκοῦν καὶ τοῦτ' ἄπορον. Bk. pro οὔκουν (ita libri) ci. οὐ μὲν οὖν, quod rec. S.; ἀλλ' ουχ οἷόν τε λαθεῖν ci. W. — γένοιτ'] num ἐγένετ'? — ἐν ante ὅπλοις om. ABLZ. — ἐν ᾧ scripsi: ἐν οἷς. — πάντες auct. R. add. S. — πάντας scripsi: πάντα. — ταῦτα ci. R.: πάντα.

13. τοίνυν ci. R.: κοινῇ. — καὶ ante μάλιστα add. Ald., om. cum codd. Bk. —

ιακότητα εἶναι | κάκιστος, ἀλλ' ἕνεκά του. (τίνος) 687
ὖν; καὶ αὖθις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον (τοῦ) υραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύατον τοσούτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα τὰ) μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλῆθος, ριστεῖαι, ἀκμὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ 14
ῶν (βαρβάρων); ὁ δὲ παραδώσων τίς; ἐγὼ δὲ ποίᾳ υνάμει παραλήψομαι Ἕλλην βαρβάρους, εἷς ὢν πολούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆαι βούλοιντ' ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυναίμην. λλ' ἴσως ἑκόντες ἑκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς ροδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλά γε ταῦτα πολλῆς μωίας καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι· τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο ουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ άκιστον; Εἴποι τις ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων 15
ρασθεὶς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μέτρια ὲν κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γαρ έονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ ρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δουεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου αὶ μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δὲ μοὶ πρόςεστιν οὐδέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα

λλ' ἕνεκά του. τίνος ἂν οὖν; ci. R.; ἀλλ' ἕνεκα τοῦ; S. odd. ἀλλ' ἕνεκα τούτων. — τοῦ ante τυραννεῖν auct. R. dd. S. — ἀλλ' ante ἀδύνατον iterant AB. — τὰ ante μέιστα addidi coll. § 20. — ἀκμὴ scripsi: ἀλκή. ante ἀριτεῖαι genetivum desiderat W.

14. βαρβάρων add. Steph. — παραδώσουσιν (ἑαυτούς) i. R. — μωρίας AB Bk.: τιμωρίας. nisi cum Stephano ἐστὶ ιωρίας scribendum est. — ἐλευθερίας] βασιλείας AB. Fort. gitur βασιλείαν pro δουλείαν olim fuit.

15. εἴποι S.: εἴπῃ. — ἂν cum AB add. Bk. — μέτρια ὲν scripsi: μὲν μέτρια. — οὐδὲν δέομαι S.: οὐθὲν δ. — ρόςεστιν οὐδέν S. cum Z: πρόςεστιν οὐθέν.

πιστὸν παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῷ δ
μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γάρ μοι, δι
16 σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιού
τοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσως φρόνιμος
ἀπ' ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος αἱ τιμαί
προδότῃ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γένοιτο τιμή
πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τιμῆς ἐτύγχανον ἐνδεὴς ὤν
ἐτιμώμην γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμο-
17 τάτων, ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφίᾳ. Καὶ μὴν οὐδ' ἀσφα-
λείας οὕνεκά τις ἂν ταῦτα πράξαι. πᾶσι γὰρ ὅ γε
προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς,
τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μέν γε νόμον παρα-
βαίνει, τὴν δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει,
τὸ δὲ πλῆθος διαφθείρει. τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ περὶ
18 κινδύνων τῶν μεγίστων οὐδὲν ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ
δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος ἢ πολεμίους βλάπτειν;
καὶ γὰρ τούτων ἕνεκά τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ
πᾶν τοὐναντίον ἐγίγνετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς
ἐποίουν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν μὲν
οὖν κτῆσιν οὐδεμίαν εἶχεν ἡ πρᾶξις· κακῶς δὲ πα-
19 θεῖν οὐδὲ εἷς ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπόν
ἐστιν, εἴ τινα φόβον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγων
ἔπραξα· ταῦτα δὲ οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προς-

16. *γένοιντο τιμαί* Z. — *ἀπετύγχανον* Ald. — *ἐπὶ τοῖς* praeeunte Steph. ci. R. (Bk.): *ἐν τοῖς* AB, om. v.

17. *οὐδ' ἀσφαλείας* scripsi: *οὐκ ἀσφαλές, ὧν* (quibus servatis S. pro *οὕνεκα* scr. *οὖν ἕνεκα*). — *δὲ* post *δίκην* add. A Bk. (R.). — *τὸ δὲ πλῆθος διαφθ., τὸ δὲ θεῖον ἀτιμ.* v. — *οὐδὲν* R. ci.: *οὐδ'*. idem etiam *κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων οὐδ'* ci.; S. scripsit *πέρι* (h. e. *περίεστι*) *κινδύνων τ. μ. οὐδ'*.

18. *κτῆσιν* ci. R.: *ἔκτισιν*.

19. num *φόβον* (*φοβούμενος*)? — *οὐδεὶς* S.: *οὐθείς*. — *ἔχει*

κει. δισσῶν γὰρ τούτων ἕνεκα πάντες πάντα
ράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν φεύγον-
ες· ὅσα δὲ τούτων ἔξω πανουργεῖται ..... (ὅσα δὲ)
ακῶς ἐμαυτὸν ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον·
ιροδιδοὺς γὰρ τὴν Ἑλλάδα προὐδίδουν | ἐμαυτόν, 688
οκέας, φίλους, ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῷα,
άφους, πατρίδα τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ
τᾶσι περὶ παντός ἐστι, ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν
νεχείρισα. Σκέψασθε δὲ καὶ τόδε. πῶς οὐκ ἂν ἀβί- 20
ιτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι ταῦτα; ποῖ γὰρ τραπέ-
θαί μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα; δίκην δώ-
ιοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν ἀπείχετό μου τῶν
ακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς βαρβάροις;
ιαραμελήσαντα πάντων τῶν μεγίστων, ἐστερημένον
ῆς καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυςκλείᾳ διάγοντα,
οὺς ἐν τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ' ἀρετῇ πε-
ιονημένους ἀπορρίψαντα; καὶ ταῦτα δι' ἐμαυτόν,
περ αἴσχιστον ἀνδρί, δυςτυχεῖν δι' αὑτόν. οὐ μὴν 21
ὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς ἂν διεκείμην· πῶς
άρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον συνηπίσταντό μοι
εποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι;
ίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ. χρήματα
ὲν γὰρ ἀποβαλὼν (ἢ) τυραννίδος ἐκπεσὼν ἢ τὴν

LZ. ceterum R. ci.: ἔπρ. ταῦτα· τούτων δὲ οὐδεὶς κτέ. — ροςήκει ci. W.: προςήκειν. — πανουργεῖται ὡς δὲ κακῶς ld.; om. ὡς δὲ libri. S. haec fere excidisse putat: μανίας τίν. ὅσα δὲ, et similiter R. — γὰρ ante πράττων add. ABLZ, n. Ald. Bk. — προδιδοὺς auct. R. S.: προὐδίδουν. — προ-ίνων in proclivi est post τάφους transponere, sed cf. § 13.

20. τίς δ' ἂν] num τίς γὰρ ἂν? — παραμελήσαντα et τερημένον auct. R. S. παραμελήσαντι et ἐστερημένῳ.

21. ἠπίσταντο BLZ. — προδεδωκότι mal. S. — ἀποβα-ὸν ἢ, ἐκπεσὼν, φυγὼν auct. R. S.: ἀποβαλόντα, ἐκπε-

πατρίδα φυγὼν ἀναλάβοι τις ἄν· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν οὐκ ἂν ἔτι κτήσαιτο. ὅτι μὲν οὖν οὔτ' ἂν (ἐδυνάμην οὔτ' ἂν) ἐβουλόμην προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.

22 Βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον διαλεχθῆναι. τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου κατηγορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ὢν οἵῳ λοιδορεῖ, ὡς ἀνάξιος ἀναξίῳ. πότερα γάρ μου κατηγορεῖς εἰδὼς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδώς, οἶσθα ἰδὼν ἢ μετέχων ἤ του πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδών, φράσον τούτοις τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δέ του μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγόρημα μαρτυρηθέν· ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα.

23 φήσεις ἴσως ἴσον εἶναι τούς τε τῶν γενομένων, ὡς σὺ φής, (σὲ) μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν τε μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δὲ οὐκ ἴσον ἐστί· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ῥᾴδιον, οὐδὲ μόνον ῥᾴδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐκ ἦν οἷον μόνον

σόντα, φυγόντα. — ἀναλάβῃ ABLZ. — οὔτ' ἂν] οὐδ' ἂν Ald. Bk. — ἐδυνάμην οὔτ' addi iubet S.

22. οἷος ὢν οἶδάς γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίῳ codd.; οἷος οἵῳ ὠνείδισας, ὡς ἀνάξ. ἀν. Jacobs; οἷος οἵῳ ἐγκαλεῖς, ὡς ἀν. ἀν. ci. S. — εἰ μὲν οὖν ἰδών AB Bk.: εἰ μὲν οὖν εἰδώς. — εἰ δέ του μετέχ. scripsi: εἰ δὲ τοῦ μετέχ.

23. ἴσον ci. R.: σόν. — τούς τε scripsi: τούς γε (σὲ μὲν τούς γε ci. R.). — τῶν τε scripsi: τῶν δὲ. — ἂν εἴη δυνατὰ Ald. Bk.: ἀδύνατα. ft. autem πῶς οὐκ ἀδύνατα scribendum sit. — ἀλλὰ σοὶ μὲν κτἑ.] R. ci.: ἀλλὰ (καὶ δίκαιον καὶ πάνυ ἀναγκαῖον). σοὶ μὲν οὖν ἦν οὐ μόνον κτἑ. — μόνον

μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὑρεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον εὑρεῖν τούτων δυνατόν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ 24
ɔἶσθα ἃ κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὴ λοιπὸν μὴ εἰδότα ɩε δοξάζειν. εἶτα, ὦ πάντων ἀνθρώπων τολμηρό-ɩατε, δόξῃ πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδώς, τολμᾷς ἄνδρα περὶ θανάτου ιώκειν; ᾧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σύνοισθα; λλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, αὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ | τῶν ἄλλων σοφώτερος. 639
λλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς εἰ-όσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νο-ίζειν ἀλλὰ τἀναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων 25
ύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν, ὅπερ οὐχ όν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ ε φῇς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, ɔφίαν μου κατηγορεῖς, ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὐδί-ɔυν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν· μανία γάρ ἐστιν ἔργοις ɩιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν ς τοὺς μὲν φίλους βλάψει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, ν δὲ αὑτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν κατα-ɩήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιούτῳ πιστεύειν, ;τις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄν-ρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει; Βουλοί- 26

ιρτ. Ald. S.: μόνῳ μαρτ. — δυνατόν auct. R. S.: ἀδύ-ιτον.

24. τὸ δὴ λοιπὸν AB: τὸ δὲ λοιπόν. — μὴ εἰδότα ld. Bk.: εἰδότα (οὐκ εἰδότα S.). — ἀλλὰ μὴν τό γε δοξ. :ε.] eadem sententiae conformatio est ap. Demosth. 18, 2. — οὔτε τὴν Ald. Bk.: οὐδὲ τήν.

25. ὥπερ corr. L (ci. R.) Bk.: ὥπερ Z, ὅπερ L pr. et AB, ;περ Ald. — ἀφ' ὧν τις τοὺς Ald.: om. τις v.

μην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺ
ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰ
ἀνοήτους, καινὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δ
φρονίμους, οὐ δήπου προςήκει τούς γε φρονοῦντα
ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ μᾶλλον αἱ
ρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμ
σοφός, οὐχ ἥμαρτον· εἰ δ' ἥμαρτον, οὐ σοφός εἰμ
ὥςτε δι' ἀμφότερα ἂν εἴης ψευδής.

27 *Ἀντικατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα κα*
παλαιὰ καὶ νέα προςόντα δυνάμενος οὐ βούλομαι
βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖ
ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲ
οὖν σὲ ταῦτα.

28 *Πρὸς δ' ὑμᾶς ὦ ἄνδρες κριταὶ περὶ ἐμαυτοι*
βούλομαι εἰπεῖν (λόγον) ἐπίφθονον μὲν ἀληθῆ δέ
(μὴ) κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτόν, κατηγορουμέ-
νῳ δὲ προςήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας κα
λόγον ὑπέχω τοῦ παροιχομένου βίου. δέομαι οὖ
ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων
καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγ-
καῖον ἡγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ
καί τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν
29 *ὅπερ ἥδιστόν μοι. πρῶτον μὲν οὖν καὶ δεύτερον κα*

26. *καινὸς* S.: *κενὸς*. Quamquam vulgata defendi pot est. — *τούς γε* Ald. Bk.: *τούς τε*. — *εἴης ψευδής*] *εἴη ψ.* A
27. *προςόντα* scripsi: *πράσσοντος*. — *βούλομαι* alterum om. ABLZ.
28. *ἐμαυτοῦ* scripsi: *ἐμοῦ*. — *ἀληθῆ* et *ἀνεκτόν* scripsi *ἀληθὲς* et *ἀνεκτά*. — *μὴ κατηγορημένου* scripsi: *κατηγορη-μένου* Ald. Bk., *κατηγορημένῳ* codd. — *κατηγορουμένῳ δ* scr. cum ALZ: *κατηγορουμένου δὲ οὐ*. — *δεινὰ* auct. Steph R.: *δεῖν*. — *ὅπερ ἥδιστον* R.: *ὑπερήδιστον*.
29. *καὶ* ante *μέγιστον* add. AB Bk. (ci. R.). —

μέγιστον, διὰ παντὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος
ὁ παροιχόμενος βίος ἐστί μοι, καθαρὸς πάσης αἰτίας·
οὐδεὶς γὰρ ἂν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ
πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς
ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἴρηκεν ὧν εἴρηκεν·
οὕτω λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῷ
δύναται. φήσαιμι δ' ἄν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαί- 30
μην οὐδ' ἂν ἐλεγχθείην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ
καὶ μέγας εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
ἁπάντων ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ
(καὶ) τῶν μελλόντων, εἶναι. τίς γὰρ ἄλλος ἐποίησε
τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκο-
σμημένον ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμίας εὑρών, μέ-
γιστον εἰς πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, | 690
φύλακας τοῦ δικαίου, γράμματά τε μνήμης ὄργανον,
μέτρα τε καὶ σταθμά, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλα-
γάς, ἀριθμόν τε χρημάτων φύλακα, πυρσούς τε,
κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους, πεσσούς τε, σχο-
λῆς ἄλυπον διατριβήν; τίνος οὖν ἕνεκα ταῦθ' ὑμᾶς 31
ὑπέμνησα; δηλῶν (μὲν) ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν
προσέχω, σημεῖον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν αἰσχρῶν καὶ
τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν
νοῦν προσέχοντα τοῖς τοιούτοις προσέχειν ἀδύνατον.

πάσης] ἁπάσης Z. — αἰτίαν] ἐλπίδα Z.

30. οὐ μόνον τῶν auct. R. S.: οὔκουν τῶν. — καὶ post ἀλλὰ addidi auct. R. — ἄλλος S.: ἂν. — πολεμικὰς Ald., sicut est Alcid. Odyss. 22. — πλεονέκτημα Z, et ci. R. — φύλακας τοῦ auct. R. Bk.: φύλακάς τε τοῦ. — διαλλακτάς ci. R. et Valckenaer Ceterum versuum iambicorum in his vestigia facile agnoscas.

31. δηλῶν ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω ci. R.: δῆλον οὐ τ. τ. τ. ν. προσέχων. — τὸ γὰρ codd. Bk.: τὸν γὰρ Ald.

ἀξιῶ δέ, εἰ μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδὲ αὐτὸς ὑ
32 ὑμῶν ἀδικηθῆναι. καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδε
μάτων εἵνεκα ἄξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεω
τέρων οὐθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτ
ροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· το
εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν δυςτυχούντων οἰκτί
μων· οὔτε πενίας ὑπερορῶν, οὔτε πλοῦτον ἀρετῆς ἀλ
ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς ἄχρηστ
οὔτε ἐν μάχαις ἀργός, ποιῶν τὸ τασσόμενον, πειθ
μενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸ
ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτ
κατηγορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι.
33 Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐστί μοι λόγο
ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖ
καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔση
τῆς κρίσεως χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοι
οὖσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθεία
οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τ
σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξαντα τἀληθές, οὐκ ἀπα
34 τήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶ
δὲ χρὴ μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προςέχε
τὸν νοῦν, μηδὲ τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνει
μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερο
ἡγεῖσθαι κριτήν, μηδὲ τὴν διαβολὴν τῆς πείρας π

32. εἵνεκα scripsi coll. Antiph. 3 β 10: οὐδὲ τῶν ἐπιτ δευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιοῦσθαί ἐσμε οὕνεκα. — οὔτε πενίας et οὔτε πλοῦτον ci. R.: οὐδὲ π. οὐδὲ πλ. — ἀργός auct. R. S.: ἀργῶς. — προςτασσόμεν auct. R. Bk. — καὶ πειθόμενος S. — καὶ (εἰς) ταῦτα κατη ci. R.

33. λοιπὸν AZ. — λιταὶ] τι ABL. — χρήσιμα· παρὰ ὑμῖν Ald. Bk.: χρήμασι παρὰ δύναμιν.

τοτέραν νομίζειν. ἅπαντα (μὲν) γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς
νδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἁμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀνή-
εστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοή-
σι μὲν ἀδύνατα, μετανοήσασι δὲ ἀνίατα. τῶν δὲ
κούτων ἐστίν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου
ίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν 35
ὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων καθαρὰν
νέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὔπορος ἂν ἦν ἡ
ίσις ἤδη ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕ-
ις ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοὐμὸν φυλάξατε, τὸν δὲ
είω χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν
ίσιν ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος
ίκοις φανεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ
ήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἱρετώτερος
ινατος δόξης αἰσχρᾶς· ὁ μὲν γὰρ τοῦ βίου τέλος,
δὲ τῷ βίῳ νόσος. ἐὰν δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, 36
λλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγώ τε γὰρ (οὐκ) ἀγνώς,
ῖν τε παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι γνώριμος ἡ κακότης καὶ
ινερά. καὶ τὴν αἰτίαν [φανερὰν] ἅπασαν ὑμεῖς
ετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ

34. μὲν post ἅπαντα addi iub. R. — μεγάλοις A. — εστῶν auct. Steph. R.: ἀνηκέστων. — ἀδύνατα S.: δυτά (φυλάξασθαι δυνατά ci. R.). — cf. autem Antiph. 91.

35. His quoque similia profert Mytilenaeus ap. Antiph. 86, neque vero Palamedis conditioni apta esse videntur. γε post καθαράν add. ABLZ. καθαρῶς S. — ἦν ἡ] εἴη v.; ante κρίσις auct. R. add. Bk. — ἤδη ἀπὸ A Bk.: ἡ διὰ. ἐπεὶ Z. — ὁ μὲν Ald. Bk.: τὸ μὲν codd.

36. οὐκ ἀγνώς cum Steph. R. S.: ἀγνός. — παρά om. LZ S., qui pro ὑμῖν ci. ἐκείνου (h. e. Ulyssis). — cum his ıferas quae Plataeenses dicunt ap. Thucyd. 3, 57: οὐ ρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ ρὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν. — ἅπασιν auct. Steph. R. S. (ἐν

τέλος ἐστὶ τῆς δίκης. ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν ἄθεον ἄδικον ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιηκότες, ἀπεκτονότες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἕλληνες Ἕλληνα, φανερὰν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

37 Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ ὑπομνῆσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως πρὸς μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρώτους τῶν πρώτων Ἕλληνας Ἑλλήνων οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιῶσαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνῆσθαι τὰ λεχθέντα.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΙΑΣ.

663 Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἵπερ
1 καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρῆσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν
664 ἔδει σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον | λέγοντι·
νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἄπεισιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποία

ἅπασιν mal. R.); ego φανερὰν potius secludendum duxi. — ἐστὶ ci. R.: ἔχει. S. ex eiusdem coni. ἡ δίκη pro τῆς δίκης scripsit. Similiter autem Antipho 5, 89 et 6, 6: ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίασις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῇ δίκῃ. — ἀπεκτενότες AL.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Codd. Bekkeri CJMNX; quibus accedit b.

Inscr. *ΑΙΑΣ* CJMN Bk.: *ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ* (Αἴας ἢ Αἴαντος λόγος Diog. La. 6, 15).

1. αὐτοῖς τοῖς auct. Bk. S.: τοῖς αὐτοῖς. (τοῖς ἐ. αὐτοῖς ci. R.).

τις ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότων γένοιτο, καὶ ταῦτα διὰ λόγων; τὸ δὲ πρᾶγμα ἐγίγνετο ἔργῳ. Τὸ μὲν οὖν 2 σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὅπλα ὅδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὅπλων μᾶλλον ἐπεθύμουν οἱ Τρῶες ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν γὰρ εἰ ἐκράτησαν, ᾔκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα τοῦ Ἕκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὅπλα τάδε οὐκ ἂν ἀνέθεσαν τοῖς θεοῖς ἀλλ' ἀπέκρυψαν, δεδιότες 3 τόνδε τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυλήσας αὐτῶν τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥςπερ τι καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. κἀγὼ μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἵν' ἀποδῶ τὰ ὅπλα τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἵν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαί γε αὐτοῖς οὐκ ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὅπλοις χρήσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ ὅπλα.

Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστιν ἅπαντα ὅμοια. οἵ τε γὰρ 4 διαθέντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἑκόντες εἶναι περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἵ τε οὐδὲν εἰδότες δικάσειν ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι τοῦτο, ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὢν περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπιτρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἤπερ ἀγαθὸς ἰατρὸς διαγνῶναι νοσήματα ἄλλῳ παρείη.

Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιότροπον, 5 οὐδ' ἂν ἡττᾶσθαί μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἔστιν ὃ

2. ἀλλὰ S.: ἀλλ' ἤ. — ἀνέθεσαν codd. Bk.: ἀνέθηκαν.
3. αὐτῶν codd. Bk: αὐτῆς (αὐτοῖς ci. R. Winckelm.). — ἂν ante ἐπισήμοις om. C.
4. ὅμοια sanum mihi non videtur. — βασιλεῖς ἑκόντες εἶναι Ald. Bk.: οὐκ ὄντες εἶναι βασιλεῖς codd. (ἑκόντες εἶναι om. βασ. S.; οὐκ ὄντες ἱκανοὶ βασ. ci. R.).
5. ἦν μοι] addi vult Steph. ὁ ἀγὼν, Winckelm. δια-

διαφέρει πλέον ἐμοῦ καὶ τοῦδε. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν
ὅ τι ἂν δράσειε φανερῶς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρᾳ
τολμήσαιμι πρᾶξαι. κἀγὼ μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην
κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχων, ὁ δὲ κἂν
6 κρεμάμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλοι· ὅςτις γε μα-
στιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ
νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόςωπον, κἄπειτα περιβαλό-
μενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰςδὺς τῶν
πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθεν. καὶ ταῦτα ὁμολο-
γήσει ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέ-
πρακται. ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ὅδε ὁ μαστι-
γίας καὶ ἱερόσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι;
7 Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κρι-
ταῖς καὶ δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ
ἀρετῆς κρίνοντας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ
ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντι-
λέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομέ-
νους (δεῖ) κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς ταῦτα
ἀθρεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς, εἰ μὴ δικάσετε καλῶς,
γνώσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν,
8 οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅ τι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε
δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι' ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ
665 λόγοι | λέγονται. ἀλλ' ἢ λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ
λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ
ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερῶς, ἵνα γνῶτε

φορᾷ; S. conf. Isocr. 4, 12. — ὁ μὲν γὰρ] ὁ μὲν C. — εἴ γε] εἰ CJXb.
7. δικάσητε Ald. — γνώσεσθε C Bk. (ci. R.): γνώσετε JMN, γνωσθήσεσθε v. — ἀνὴρ scripsi: ἀνήρ.
8. ὅτι οὐ κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ δοξασταὶ CJXb Bk.: ὅτι κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ μὴ δοξασταί, quod fort. etiam praestat.

ιτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστίν, ἂν
ὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι
ὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ δοξασταὶ κάθησθε.
γὼ δὲ διαγιγνώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν 9
μῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω,
αὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφῖ-
ται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος ἀεὶ καὶ
όνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμαι.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην,
λλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγα-
ὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες.
αὶ ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν
θνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν
λλην μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν·
ιοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύν-
δε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, οὐδὲ εἰ 2
ιλῶς ἀγωνίζοισθε, πλέον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ
ιῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνευον,
μὲν κατορθώσαιμι, ἅπαντα ἡμῖν ἐπετελεῖτο ὧν
'εκα δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δ' ἐσφάλην, ἐμοῦ ἂν ἑνὸς

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Inscr. *ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ* X Ald.; ...δυσσεὺς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσέως Diog. La. l. c.

1. καὶ post ταῦτα om. JMNb. — μὲν post ὑμεῖς om. — οὐδὲν] οὐδὲ C.

2. οὐδὲ εἰ auct. R. Bk.: οὔτε εἰ. — ἡμῖν auct. R. S.: ...μῖν. — δεῦρο post ἕνεκα add. CX Bk. — δ' ἐσφάλην ...oengel: δὲ σφαλείην. — τήν τε Ἑλένην] τε om. C.

*ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχοίμεθα τοῖς Τρωσὶ
δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα τήν τε Ἑλένην ἀπολάβοι-*
3 *μεν καὶ τὴν Τροίαν ἕλοιμεν. ταῦτα δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς
κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κεχρημένον
ἀνάλωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλ-
μα τῆς θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπὲν παρ' ἡμῶν, τίς
ἐστιν ὁ κομίσας δεῦρο τὸ ἄγαλμα ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν
σύ γε ἱεροσυλίας κρίνεις. σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα, ὅςτις
τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ'
οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέξανδρον, ἀποκα-*
4 *λεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἁλῶναι ἅπαντες
εὔχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἔσται τοῦτο
ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἴπερ καλόν γε ἦν ἑλεῖν
τὸ Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὑρεῖν τὸ τούτου αἴτιον. καὶ
οἱ μὲν ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὀνειδίζεις ἐμοί·*
5 *ὑπὸ γὰρ ἀμαθίας ὧν εὖ πέπονθας οὐδὲν οἶσθα. κἀ-
γὼ μὲν οὐκ ὀνειδίζω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ
αὐτὸ καὶ σὺ καὶ (οἱ) ἄλλοι πεπόνθασιν ἅπαντες· ἀλλ'
ὅτι διὰ τὰ ὀνείδη τὰ ἐμὰ σωζόμενος οὐχ οἷός τε εἶ
πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προςαπειλεῖς ὡς κακὸν δράσων*
666 *τι τούςδε, ἐὰν | ἐμοὶ τὰ ὅπλα ψηφίσωνται. ἐγὼ δ'
οἶδα ὡς καὶ πολλάκις γε ἀπειλήσεις καὶ πολλά, πρὶν
καὶ σμικρόν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῶν εἰκό-*

3. *εἰ μὴ*] *εἰ μὲν* JMNb. — *σύ γὰρ* auct. R. S.: *σύ γε.* — *οἶσθας* MNXb.

4. num *εἴπερ καλὸν ἑλεῖν τὸ Ἴλιον, καλόν γε ἦν κτέ.*? — *εὖ* om. C.

5. *οἱ* auct. Bk. add. S. — *πεπόνθατε* J (Bk.); *πεπόνθαται* M, *πέπονθα* Nb. — *ἀλλ' ὅτι*] num *ὅςτις* del. *ἀλλ'*? — *δράσων τι* auct. Steph. R.: *δράσαντι.* — *ἐγὼ δ' οἶδα ὡς* cum C add. Bk. (om. S.). — *γε* om. C (Bk.); *δὲ* S. —

των τι χρὴ τεκμαίρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἴο-
μαί σε κακόν τι σαυτὸν ἐργάσεσθαι.
6 Καὶ ἐμοὶ μέν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα,
δειλίαν ὀνειδίζεις· σὺ δὲ ὅτι φανερῶς ἐμόχθεις καὶ
μάτην ἠλίθιος ἦσθα, [ὅτι] μετὰ πάντων τοῦτο δράσας
οἴει βελτίων εἶναι. ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέ-
γεις· ὃς πρῶτον μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μά-
χεσθαι, ἀλλ' ὥςπερ ὗς ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ'
ἄν ποτε ἀποκτενεῖς σαυτὸν κακῶς περιπεσὼν τῷ (ξί-
φει), καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν οὔθ'
ὑφ' αὑτοῦ χρὴ οὔθ' ὑφ' ἑτέρου οὔθ' ὑπὸ τῶν πολε-
7 μίων κακὸν οὐδ' ὁτιοῦν πάσχειν. σὺ δὲ ὥςπερ οἱ
παῖδες χαίρεις ὅτι σέ φασιν οἵδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ
δὲ δειλότατόν γε ἁπάντων τε καὶ δεδιότα τὸν θάνα-
τον μάλιστα· ὅςτις γε πρῶτον ὅπλα ἔχεις ἄρρηκτα
καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σέ φασιν οὐ τρωτὸν εἶναι.
καίτοι τί ἂν δράσαις, εἴ τις σοὶ τῶν πολεμίων τοι-
αῦτα ὅπλα ἔχων προςέλθοι; ἦ που καλόν τι καὶ θαυ-
μαστὸν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δρᾶσαι
δύναιτο. ἔπειτα οἴει τι διαφέρειν τοιαῦτα ὅπλα ἔχειν
ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τεῖχος

ἐργάσεσθαι Ald.: ἐργάσασθαι hic quoque codd. (Bk. S.).

6. ὅτι φανερῶς] εἴ τι φ. ci. R. — ὅτι ante μετὰ del. S. — τοῦτο δράσας JMNXb S.: τοῦτ' ἔδρασας C Bk. et auct. Steph. R.; ἔδρασας et deinde οἴει τούτῳ β. εἶναι Ald. — πρός με C. — κακῶς codd.: κακῷ Ald. Bk. — περιπεσών τῷ JXb Ald. Bk.; περιπεσόντα C, περιπεσώντων M, περι(τ')πεσων N. — καὶ ante οὐκ add. C (οὐδ' S.). — ὑφ' αὑτοῦ Steph. R.: ὑπ' αὐτοῦ (Bk. S.). — οὐδ' ὑπὸ τῶν?

7. τε post ἁπάντων cum C om. Bk. ἐγὼ δέ γε δειλότατόν τε ἁπάντων σὲ ci. R. — οὐ τρωτὸν] ἄτρωτον C, πρῶτον JMNb. — δράσαις] δράσῃς CJMNXb. — ἔχειν auct. R. S.: ἔχων. —

οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φής· μόνος μὲν οὖν σύ γε ἑπτα-
8 *βόειον περιέρχῃ τεῖχος προβαλλόμενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ*
δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων ἀλλ' εἰς
αὐτὰ εἰςέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων τοὺς
προφύλακας ἐγρηγορότας αὐτοῖς ὅπλοις αἱρῶ, καὶ
εἰμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων
ἁπάντων, καὶ οἶδα τά τ' ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πο-
λεμίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκεψόμενον ἄλλον, ἀλλ'
αὐτὸς (ἰών)· ὥςπερ (δὲ) οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα
καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύ-
τας, οὕτω δὲ καὶ ἔγωγε καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαν-
9 *τας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὅντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰ-*
σχρὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους
κακόν τι δράσειν· οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαί μέ τινες ἔμελ-
λον, γλιχόμενος ἂν τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε
δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μαστιγίας ὢν μέλλοιμι τοὺς
πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἄν, καὶ εἰ
μηδεὶς ὁρῴη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν
ἀεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὅπλα
ἐστί μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοὺς πολε-
667 *μίους μάχεσθαι, ἀλλ' ὅντινα ἐθέλει τις | τρόπον, καὶ*
10 *πρὸς ἕνα καὶ πρὸς πολλοὺς ἕτοιμός εἰμ' ἀεί. οὐδ'*

περιέρχει MNb.

8. *προςέρχομαι* ante *ἀλλ' εἰς* addi vol. R. — *ὅπλοις* C Bk.: *ὅπλοισιν.* — *πέμπω* JMNXb. — *τοὺς ναύτας*] *τὰς ναῦς* C.

9. *γλιχόμενος ἂν*] *γλ. ἀεὶ* C. — si deleatur *πτωχὸς*, et versus existat et offensio tollatur, quam praebent *πτωχὸς* et *μαστιγ.* iuncta et v. *δοῦλος* opposita. sequuntur certe versus: *οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν ἀεὶ | κἂν ἡμέρᾳ κἂν νυκτὶ* _ ⏑ _ *φιλεῖ.* — *ὢν*] *δοκῶν* ci. R. — *πόλεμος*] *πολέμιος* C. — *προκαλ. τοὺς πολεμίους* auct. R. S.: *πρ. τοῖς πολεμίοις.* — *ἐθέλοι* Ald.

ἡνίκα κάμνω μαχόμενος, ὥςπερ σύ, τὰ ὅπλα ἑτέροις
παραδίδωμι, ἀλλ' ὁπόταν ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι,
τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα
ὅπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὐδὲ νὺξ πώ-
ποτέ με ἀφείλετο, ὥςπερ σὲ πολλάκις μαχόμενον
ἄσμενον πέπαυκεν· ἀλλ' ἡνίκα ἂν ῥέγχῃς σύ, τηνι-
καῦτα ἐγὼ σώζω σέ, καὶ τοὺς πολεμίους ἀεὶ κακόν
τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὅπλα καὶ τὰ
ῥάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρεῖος 11
οἴει εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν
ἐφερέτην. κἄπειτα κἀκεῖνοι περὶ ἀρετῆς ἴσως ἂν
ἡμῖν ἠμφισβήτουν. κἀμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐ-
τοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς
αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἑνὸς δ' ἂν
αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ' ὅτι 12
οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὅπλων ἔμελεν
ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ
δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ
νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχρόν, ἀλλὰ
τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἕτοιμα
ἐκόμισας· ἐγὼ δὲ τὰ ὀνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, κακὼ ἐναντιω-
τάτω αὐτοῖς· καὶ ὁ μέν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν κα- 13
λῶν, ἡ δὲ ἀποτρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέ-

10. βλάπτει C. — καὶ οὐδὲ S.: καὶ οὔτε.
11. ἴσως scripsi: πως. — τί ἂν] malim τί κἂν. — num ὁμολογεῖν?
12. malim καὶ οὐκ οἶσθ' cf. §§ 6. 13, sine interrogationis signo.
13. κακὼ ἐναντιωτάτω C Bk. (ci. R.): κακῶν ἐναντιώ-

πονθας· διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἴει καὶ ἀνδρεῖος εἶναι καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφίᾳ περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρεί οὐ ταὐτόν ἐστιν ἰσχῦσαι, ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστοι
14 *τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ, ἄν ποτέ τις ἄρα σοφὸς ποιη τῆς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πολύτλαντι καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πτολίπορθοι καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἑλόντα, σὲ δέ, ὡς ἐγῷμαι, τὴ φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσ ταῖς φορβάσιν, ἄλλοις παρέχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγνύναι αὐτούς.*

[ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

667 *Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύμασα, ὦ*
ἄνδρες Ἕλληνες, τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε
668 *ἄρα βουλόμενοι ῥᾳδίως δεῦρο παριόντες | συμβου-*
λεύουσιν ὑμῖν, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ

τατα. — *διότι γὰρ ἰσχυρὸς* CX, *διότι ἰσχ. εἶ* corr. N, *δότι γὰρ ἰσχυρὸς* JMb, *διότι γὰρ ἰ. εἶ* Bk.: *διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρός.* — *οἴει*] *εἴη* JMb. — *καὶ* ante *οὐκ* add. C Bk. (*οὐκ οἶσθα δὲ* J).

14. *πολύτλαντα* Bk.: *πολύτλαν τε.* — *τε* post *τοῖς* om. C. V. Il. XI, 558, — *ταῖς*] *τοῖς* JMN, *καὶ* C. V. Il. XIII, 703. — *παρέχουσι* auct. Reisk. et Toup. S.: *ὑπάρχουσι.* — *αὐτούς* auct. R. S.: *αὐτούς.*

ΑΛΚΙΔΑΜ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Codd. Bk. ABCJMNXZ, quibus accedit b.

Inscr. *ΟΔΥΣΣΕΥΣ* AB Bk.: *ὀδυσσέως* JMNb; *λόγος Ὀδυσσέως* v.

1. *λεγόντων*] *λεγομένων* AB. — *παριόντες*] *πάριτε* AB — *ὠφέλεια μὲν*] *μὲν ὠφ. ὑμῖν* AB. —

τῷ κοινῷ, λοιδορίαι δὲ πλεῖσται γίγνονται ἐν ἀλλήλοις, εἰκῇ τε λόγους ἀναλίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ὧν ἂν τύχωσι. λέγουσι δὲ τὴν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος 2
βουλόμενοί τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμενοι συναγορεύουσι παρ' ὁποτέρων ἂν νομίζωσι πλεῖον λήψεσθαι. καὶ εἰ μέν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῷ ποριζόμενος, τούτων μὲν (ὁρῶμεν) μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι· εἰ δέ τις ἡμῶν αἰχμάλωτον ἀγαγὼν ἐκ τῶν πολεμίων, ἢ γέρας (λαχὼν) εἴληφε πλέον ἕτερος ἑτέρου, τούτων ἕνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ τὰς τούτων σπουδάς. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι τὸν ἄνδρα 3
τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἔχθρας ἰδίας φροντίζειν, μήτε ἰδίαν φιλεταιρίαν, φιλοτιμίᾳ χρησάμενον ἕνεκα ἀνδρὸς ἑνός, [χρήματα] περὶ πλείονος (ἂν) ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅτι ἂν μέλλῃ τῷ πλήθει συνοίσειν .... οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρχαίους πόνους τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδη τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσιν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι 4
δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ᾗ δεκαπλάσιαι τῶν ἄλλων ζημίαι εἰσὶν ἐπικείμεναι. καίτοι, ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώ-

ἐν ante ἀλλήλοις del. S. — τε λόγους AB S.: λόγους τε.
2. πλεῖον AB Bk.: πλείω. — ὁρῶμεν auct. R. add. S. — ἡμῶν] ὑμῶν AB. — ἢ ante γέρας del. Scheibe; ipse λαχὼν potius addidi. — ἕνεκα ABJ Bk.: ἕνεκεν.
3. ἰδίαν φιλεταιρίαν φιλοτιμίᾳ AB: ἰδίᾳ φιλεταιρίᾳ (ἰδίας φιλεταιρίας, φιλοτιμίᾳ S., ἰδίᾳ φιλεταιρίᾳ ἢ φιλοτιμίᾳ Scheibe). — ἢ χρήματα S. — lacunam esse post συνοίσειν e sequentibus perspicitur. — δικαίως εἰς κρίσιν CZ Bk.
4. προδοσίας AB. — δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικείμεναι AB: v. singularem habet. —

ποτ᾽ ἔχθρα οὐδ᾽ ἔρις ἐνεγένετο περὶ οὐδενὸς χρήματος,
καὶ μὴν οὐδ᾽ ἐν παλαίστρᾳ οὐδ᾽ ἐν συμποσίῳ, ἔνθα
φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίγνεσθαι. ὁ δὲ
ἀνὴρ ἐστι φίλοσοφός τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω κατη-
γορεῖν, ὥςτε εἰκότως (ἂν) τὸν νοῦν προςέχειν ὑμᾶς
καὶ μὴ ἀμελῆσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.
5 Σχεδὸν μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἵῳ κινδύνῳ
ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευ-
γότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς τὰς τάφρους, ἐνέπιπτόν τε εἰς
τὰς σκηνὰς οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῖ ποτε
προβήσοιτο ἡ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ἔχει δὲ
ὧδε ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ
αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγώ τε καὶ Διομήδης, πλησίον
6 δ᾽ ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ
ἡμῶν ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμὼν τοξότης ἐκ
τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἁμαρτὼν δὲ αὐ-
τοῦ βάλλει ἐγγὺς ἐμοῦ· οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ᾽
αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ᾤχετο εἰς τὸ στρατό-
πεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτῃ
δοῦναι Τεύκρῳ, ἵνα χρῷτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης
ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγου χρόνου, δείκνυσί μοι τὸν οἰ-
669 7 στὸν ὑπὸ τοῖς | πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλα-
γεὶς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προςκαλεσάμενος Σθένε-
λόν τε καὶ Διομήδην ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόντα.

ἐνεγένετο AB S.: ἐγένετο. — χρήματος AB: πράγματος.
5. μὲν post σχεδὸν om. A pr., B, Ald. — ἡμῶν] ὑμῶν AB. — τε εἰς scripsi: εἴς τε. — ποῖ AB Bk.: ποῦ. — ποτε] τότε AB. — ἔχει δὲ ὧδε AB Bk.: ὡς δ᾽ (εἶχε δὲ ὧδε ὑμῖν, καὶ ἐτυγχάν. S.). — πλησίον δ᾽] πλ. τ᾽ AB.
6. συνιόντων] νῦν. ἰόντων AB. — αὐτοῦ] τούτου AB. — οἰστὸν M Bk.: ὀϊστὸν. — οἰστον MZ Bk.: ὀϊστόν.
7. προςκαλέσας AB. — διομήδη CZ. —

ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε· „Ἀλέξανδρος Παλαμήδει. ὅσα συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται, ὅ τε πατὴρ Κασάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι, καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σοῦ πραττέσθω διὰ τάχους.“ ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καί μοι προςελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπέδειξα δὲ ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὡς 8
ἀληθὲς ἦν· νῦν δὲ ἐν τῷ θορύβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦ-
κρος ἀποτοξεύσας. δεῖ δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν
ὡς ἔχει, μηδ' εἰκῇ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θα-
νάτου κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν προςτιθέντα, καὶ
ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκιμηκότα. Ἡμεῖς μὲν 9
γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταὐτῷ ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδεν ἔχοντα τοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαιναν ἐπεγράψατο. τίνος ἕνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγράμματι, ὅ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον ἐςακοντίζοι.

κασσάνδραν CMNZb Bk. S. — καθάπερ AB Bk.: ὥςπερ. — *ΜΑΡΤΥΡΕΣ* add. C Bk.

8. δὲ post ἐπέδειξα add. AB S. — ἀποτοξεύσας AB Bk.: ἀπολέσας. — δεῖ auct. R. S.: ἔδει. — μηδ' εἰκῇ οὕτως Bk.: μηδ' εἰκὸς οὕτως AB, μὴ ἀδίκως cett. cod. (με νομίσητε post κρίνειν add. C), μὴ δόξωμεν ἀδίκως Ald. — προςτιθέντα ABCMb Bk.: προςτεθέντα Z, προςτιθέντες N, προτιθέντα v. — ὑμῖν] ἡμῖν AB.

9. καὶ ante πρὶν add. CBk. (om. S.). — πρὶν] πλὴν JMNXZb, eidem mox ὑμῶν pro ἡμῶν. — εἶδεν] οἶδε C. — ἔχοντα τοῦτον AB Bk.: τοῦτον ἔχοντα. — ὅ,τε C, ὅτε AB, ὅταν v. (ὅτε ὅ τε mal. S.). — ἐςακοντίζοι ABMZb Bk.: ἐξακ. JN, ἀνκοντίζοι C, εἰςακοντ. v.

10 *Τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ ἐκ τούτων εἰκότως καὶ τὴν
ἄφεσιν τῆς λόγχης. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμ-
ματα εἶναι, πηνίκα τε καὶ πότε προδώσει· πιστὰ γὰρ
ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτός τε ἐκεί-
νοις ἐκεῖνοί τε τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἴδους
11 καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. Ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψώμεθα.
ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος τι λάβῃ ἐκ τῶν
πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ
σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πει-
θαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, οὗτος δὲ βέλη ἀνελό-
μενος πέντε [τοξεύειν], φανερός ἐστιν οὐδὲ ἓν πρὸς
ὑμᾶς ἐνηνοχώς, ὥςτε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἄν μοι
12 δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἆρά γε ἐνθυμεῖσθε, ὦ
ἄνδρες Ἕλληνες, ὅτι ταῦτα τοῦ σοφιστοῦ τῆς δια-
νοίας καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλο-
σοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν;
670 Τοῦ | τε τὰ πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα γενέσθαι
καὶ τὴν στρατείαν ἅπασαν ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα*

10. *δὲ* post *τεκμ.* add. ABC Bk. — *ἐκ τούτων εἰκότως καὶ* scripsi: *καὶ ἐκ τούτων εἰκότως*. Quamquam etiam *εἰκότως* displicet. — *πηνίκα τε*] *πηνίκα* AB, *πηνικάδε* Ald. — *πότε*] *πῶς* ci. R. — *προδώσοι* C Bk. — *οὗτος*] *αὐτός* AB. — *ἐκεῖνοί τε* AB S.: *καὶ ἐκεῖνοι*.

11. *σπανίοις* Bk.: *σπανίως*. — *χρῆσθαι* AB Bk.: *χρήσασθαι*. — *τοῖς ἐψηφισμένοις* om. pr. A. — *οὗτος* scripsi: *αὐτός*. — *τοξεύειν* del. S. — *οὐδὲν* AB. — *δοκῇ* A.

12. *ὅτι* add. AB Bk., *εἰ* C. — *σοφοῦ* Ald. — *ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν* AB Bk.: *τυγχάνει φιλοσοφῶν* JNXZ; *τυγχάνειν φιλοσόφων* M Ald.; *τοῦ φιλοσόφου τυγχάνει ἄξια ὄντα* C. — *τοῦ τε τὰ* Ald. Bk.: *τά τε* codd., *τά τε γαρ* S. — *πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα* Ald.: *πρ. τὰ παρ.* BJ Bk., *πρ. τὰ περηστηκότα* A (h. e. *περιεστηκότα*, quod ci. R.), *πρ. παρεστ.* MNXZ, *παρεστ. πρ.* C. — *γενέσθαι* ante *ἐπιδείξω* ponit C, om. cett. cod. (om. S., qui ci. *πράγμ. ταῦτα παρεστηκέναι*). — *στρατείαν* Z Bk.: *στρατιάν*. — *ἅπασαν*

ἡμῖν τόν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη
δὲ καὶ διὰ μακροτέρων λόγων ῥηθῆναι τὰ γενόμενα.
Τούτῳ πατήρ ἐστι πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέ- 13
χνην ἔχων ἁλιείαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων
ἠφάνικε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ὑφῄρηται,
κακά τε πλεῖστα τοὺς ναυτίλους εἴργασται, πανουρ-
γίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος
τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γενομένων.
Ἄλεῳ γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς 14
ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυ-
γατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐ-
τοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τά-
χους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα
ἱέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰπών, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενή-
σεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφι- 15
κνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Αὐγέαν εἰς Ἦλιν,
καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς.
ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης
συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κύουσαν αὐτὴν ὁ πατὴρ ᾔσθε-
το Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου πατέρα, πυθό-
μενος πορθμέα τε εἶναι αὐτὸν καὶ δεινόν. ἀφικο-
μένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα

Ald.: πᾶσαν. — ὑμῖν ABC. — καὶ post δὲ add. AB.

13. Ναύπλιος] ναυτῖλος A. — ἁλιείαν AB Bk.: ἀλείαν. — οὗτος] αὐτὸς AB. — ὑφῄρηται AB Bk.: ὑφῄρηκε. — τὰς ἀλ. ἀκ. τῶν γενομ. AB Bk.: ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γενομένων.

14. ἀλέω et ἀλέος A et hic et infra. „Pausaniae est Ἀλέος, Apollodoro Ἄλεος.“ Bk. — θανατώσει B.

15. στρατευόμενος om. AB. — αὐγείαν C. — νεῷ] ἱερῷ AB. — κυοῦσαν C. — ὁ πατὴρ ᾔσθετο AB S.: ᾔσθ. ὁ πατὴρ. — τε εἶναι αὐτὸν AB S.: τε (τὸν C) αὐτὸν εἶναι. — ναυτίλου AB.

16 καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἦγεν αὐτήν, καὶ ὡς
γίγνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκτει Τήλεφον.
ἀμελήσας δὲ ὢν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων
αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύθραντι
τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὢν τὴν μὲν Αὔγην
γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονομάσας
Τήλεφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. (τοῦ) χρόνου δὲ προϊ-
όντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέ-
σθαι, τό τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλό-
μενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων
δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκοώς,
671 ὁπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος
ἐπράθη. ὥςτε Ἀλέξανδρος οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποι-
εῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ
τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ
Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτούς τε διαλλάξαι καὶ
διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευ-
τηκὼς αὐτοί τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρῴων χρη-
18 μάτων. εἶεν· τί οὖν γίγνεται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ
ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι
τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν
αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ᾤχετο· Ἀλέξανδρος δὲ

16. ὡς] ὅτε AB. — ὁ ante Ἄλεως add. AB. — ἀπέστειλεν ABZ. — αὐτήν (τ') W. — ἐς ABCMNb Bk.: εἰς JX Ald. — ἄπαις ὢν auct. R. Bk.: ἀπιδών. — Πριάμῳ αὐτὸν S.: πριάμω αὐτῶ AB, αὐτὸν Πριάμῳ v. — εἰς τὸ Ἴλιον ci. R.: εἰς τὸ (εἴς τι AB, εἰς τὸν JMNb) ὀλίγον.

17. ἐν Δελφοῖς ἱερὸν Ald. — γένεσιν AB: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.: προφάσεως τοιαύτης. — τε post αὐτούς add. AB S.

18. ἀδελφοῖς (αὔτης)? — ἔλθοι JMNXZ — καὶ ante ὁ

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐξαπατήσας
ὅσα πλεῖστα ἐδύνατο, ἀποπλέι
σθεὶς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θει
βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος,
ἐπιγιγνομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομ
εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήμα
ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ
περιοίκοις ἢ βοήθειαν συνέλεξα
ἀλλὰ περιεῖδες Ἕλληνας ὑπὸ βι
ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τ
νέλεως ᾔσθετο, ἤγειρε τὴν στ
ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πό
τόν. καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἔπεμψ
νοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς
ραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν
παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀποπλέων ἀ
μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακι
ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρ

μὲν add. AB. — ἐκ τῶν οἴκων λαβο
οἴκων. — ὅσα AB Bk.: ἃ. — οὔτε θ
— οὐδένα ZS.: οὐθένα.

19. Huius criminationis absur
scriptori imputare possum. Conicio
κομένου — γυναῖκα, ante ἐπεὶ δ'
ponenda esse, hic autem addendun
vel simile quid. — βοῇ] βοὴν AB.
om. AB.

20. στρατόν] στρατιάς AB. —
δὴ v. (S.). — ἔπεμψεν] ἔπεμπεν AB
— κιννύραν et κιννύρας § 21 AB.
sequentibus aegre desideratur: ft.
§ 21. — πολλὰ add. AB Bk.

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς AB S.
ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο AI
cod. —

16 καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἦγεν αὐτήν, καὶ ὡς
γίγνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκτει Τήλεφον.
ἀμελήσας δὲ ὢν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων
αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύθραντι
τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὢν τὴν μὲν Αὔγην
γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονομάσας
Τήλεφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. (τοῦ) χρόνου δὲ προϊ-
όντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέ-
σθαι, τό τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλό-
μενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων
δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκοώς,
671 ὁπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος
ἐπράθη. ὥςτε Ἀλέξανδρος οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποι-
εῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ
τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ
Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτούς τε διαλλάξαι καὶ
διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευ-
τηκὼς αὐτοί τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρῴων χρη-
18 μάτων. εἶεν· τί οὖν γίγνεται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ
ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι
τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν
αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ᾤχετο· Ἀλέξανδρος δὲ

16. ὡς] ὅτε AB. — ὁ ante Ἄλεως add. AB. — ἀπέστειλεν ABZ. — αὐτήν (τ') W. — ἐς ABCMNb Bk.: εἰς JX Ald. — ἄπαις ὢν .auct. R. Bk.: ἀπιδὼν. — Πριάμῳ αὐτὸν S.: πριάμω αὐτῶ AB, αὐτὸν Πριάμω v. — εἰς τὸ Ἴλιον ci. R.: εἰς τὸ (εἴς τι AB, εἰς τὸν JMNb) ὀλίγον.

17. ἐν Δελφοῖς ἱερὸν Ald. — γένεσιν AB: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.: προφάσεως τοιαύτης. — τε post αυτούς add. AB S.

18. ἀδελφοῖς (αὕτης)? — ἔλθοι JMNXZ — καὶ ante ὁ

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐξαπατήσας, ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν ὅσα πλεῖστα ἐδύνατο, ἀποπλέων ᾤχετο, οὐκ αἰδεσθεὶς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομένου δὲ αὐτοῦ πάλιν 19
εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν γυναῖκα, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῇ ἐσήμηνας τοῖς περιοίκοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδες Ἕλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας. ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἁρπαγὴν καὶ Με- 20
νέλεως ᾔσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπεν ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν. καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἔπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀποπλέων ᾤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι 21
μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιος ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρήματα. ἀπήγγελλε δὲ

μὲν add. AB. — ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν AB: καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων. — ὅσα AB Bk.: ἃ. — οὔτε θεῶν] οὐ θεῶν] ABCMNb. — οὐδένα ZS.: οὐθένα.

19. Huius criminationis absurditates ne huic quidem scriptori imputare possum. Conicio igitur prima verba: ἀφικομένου — γυναῖκα, ante ἐπεὶ δ' (scr. ἐπειδὴ) § 20 transponenda esse, hic autem addendum τούτων δὲ γιγνομένων vel simile quid. — βοῇ] βοὴν AB. — οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν om. AB.

20. στρατόν] στρατιάς AB. — καὶ δὴ καὶ C Bk.: καὶ δὴ v. (S.). — ἔπεμψεν] ἔπεμπεν ABZ. — οἰνωπίωνα CJMNX. — κιννύραν et κιννύρας § 21 AB. — Oenopionis mentio in sequentibus aegre desideratur: ft. interciderit post ἤκουσαν § 21. — πολλὰ add. AB Bk.

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς AB S.: αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα. — ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο AB Ald.; ἐπηγγέλλετο cett. cod. —

ὅτι ἑκατὸν ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας· ὁρᾶτε δὲ κα
αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥςτε καὶ δι
ταῦτα δικαίως ἄν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι, ε
ἄρα γε κολάσασθαι ἄξιόν ἐστι τὸν σοφιστήν, ὃς ἐπ
τοῖς φίλοις τὰ αἴσχιστα μηχανώμενος πέφανται.

22 Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχεί-
ρηκεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπείθων, φάσκων
τάξεις ἐξευρηκέναι πολεμικάς, γράμματα, ἀριθμούς,
μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικήν, νόμι-
σμα, πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὐτίκα
672 ἐλέγχηται φανερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. | Νέστωρ
23 γὰρ ὅδε, πρεσβύτατος (ὢν) ἡμῶν ἁπάντων, καὶ αὐ-
τὸς ἐν τοῖς Πειρίθου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέ-
σατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ τάξει· Μενεσθεὺς
δὲ πρῶτος λέγεται κοσμῆσαι τάξεις καὶ λόχους καὶ
φάλαγγας συστῆσαι, ἡνίκα Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος
ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θρᾷκας ἄγων· ὥςτ' οὐ
Παλαμήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον.
24 γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ
Μουσῶν μαθών, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δη-
λοῖ τὰ ἐπιγράμματα·

Μουσάων πρόπολον τῇδ' Ὀρφέα Θρῇκες ἔθηκαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει,

ἀποπέμψαι AB. — καὶ ante αὐτοὶ add. AB Bk. — δοκεῖ R.: δοκῇ ABC, δοκοίη v. cf. § 11. — εἰ ἄρα γε κολ. ἄξιόν ἐστι AB S.: ἄξιον γὰρ κολάσαι.

22. καὶ post δὲ add. AB. — τάξεις ἐξευρηκ. AB Bk.: ἐξευρηκ. τάξεις. — πυρσοί οὐδὲ (om. καὶ) AB.

23. ὅδε AB S.: ὁ. — πρεσβύτερος AB S. — ὑμῶν AB. — φάλακι AB.

24. τὰ ἐπιγρ. AB S.: v. τὰ ante ἐπὶ ponitur. — θράκες AB. — ζεύς που A. — βέλει] βαλών C, κεραυνῷ cett. cod. et

Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς Ἡρακλῆ ἐξεδίδαξεν,
εὑρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Λίνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φονεύει. ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθηναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ· 25

ὄρθιον ἑξαμερὲς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων. —
ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοτευέμεν ἄνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξεῦρον, λογιώτατοι καὶ δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων· ἐξ ὁλοσφύρου γὰρ ἴσον μερισμὸν διείλοντο, καὶ πρῶτοι χαρακτῆρα ἔβαλον εἰς τὸν σταθμόν, (δηλοῦντες) τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμόν. ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα πρεσβύτερα φαίνεται, ὧν οὗτος προσποιεῖται εὑρετὴς εἶναι. 26 *μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε, καπήλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ ἐπιορκίας, πεττούς γε μήν, τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν ἔριδας καὶ λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν κατέδειξε, τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ νενικη-* 27

γρ. C. — *ὑάγρου* AB. — *ἡρακλῆ* Z cum Burneiano 96 (Bk.): *ἡρακλῆα* A, *ἡρακλη*[α] B, *ἡρακλῆν* v. — *ἐδίδαξεν* N Ald.

25. *Λίνος* S.: *λῖνος* AB, *τρύνος* Z, *Τέννος* v. — duos qui afferuntur versus coniungendos non esse vidit S. — *ὡς δεκάτην*] *ἐς δ.* Z, *ὥςτε δ.* ABMNXb, *ὥτε δ.* J. — *βιοτευέμεν* scripsi Sauppium secutus, qui *βιοτεύειν*: *βιοῦν* codd. — *ἀνέρας* C.

26. *οὐ*] *οἱ* AB. — *λογιώτατοι* J. Fr. Fischer et Lobeck (S.): *λογικώτατοι*. — *καὶ πρῶτοι* AB S: *πρῶτοί τε* C Bk.; *πρῶτοι* v. — *χαρακτῆρας* CZ, *χαρακτῆρες* JMNXb. — *παρ' ὧν*] *ὁ παρὼν δ* AB. — *ἐλθὼν*] *ἑλὼν* S. — *τὸν αὐτὸν ῥυθμόν*] *τὸν ῥυθμόν* AB S.; *τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμός* C Bk.; *τὸν αὐτοῦ ῥυθμόν* Z. — *ταῦτα* add. AB Bk.

27. *κατέδειξε* AB Bk.: *ἐδίδαξε*. — *νενικηκόσι* AB Bk.:

κόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τα γὰρ ἀπὸ τῶν κύ—
βων προςγιγνόμενα ἀνόνητα γίγνεται, τὰ δὲ πλεῖ—
28 στα καταναλίσκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἐσο—
φίσατο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ κακῷ, ἃ (γε) διε—
νοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμον δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δὲ
673 ἐστιν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προςέχειν καὶ τὸ | προς—
καττόμενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί,
αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα πανταχοῦ ἀγαθόν, τούς τε
φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν
τἀναντία πάντων οὗτος ἐπίσταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς
ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

29 Ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλεύ-
σασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν ὑποχείριον
λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δει-
νότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία
γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκα-
στος ὅτι καὶ Παλαμήδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρ-
τηκὼς οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσονται
ἀδικεῖν. ὥστε ἐὰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλ-
τισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν ἕνεκα παράδειγμα
ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

νικῶσι. — ἀπὸ τῶν κύβων γενόμενα AB S. — ἀνόητα AB Bk.

28. αὖ] οὖν Cb. — ἀλλ' om. AB. ἐπὶ τῷ ἡμετ. AB S.: ἐφ' ὑμετέρῳ C, ἐφημέρῳ J, ἐφ' ἡμετέρῳ v. — ἃ om. C. — χρήσιμον AB: χρήσιμα. — πάντων οὗτος[πάντα οὕτως Z.

29. καὶ ante Παλ. om. AB. — ἕνεκα] οὕνεκα ABJ S.; οὕνεκεν v. — ποιήσασθε AB.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ Η ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Ἐπειδή τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας μὲν καὶ παιδείας ἠμελήκασι καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὑτῶν σοφίαν σεμνύνονται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμεως τῆς ὅλης τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἐμαυτοῦ τὴν 2
δύναμιν αὐτῶν ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μεῖζον φρονῶν καὶ τὸ γράφειν ἐν παρέργῳ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελεῖφθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἄν τις καταφρονήσειε 3
τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστιν εὐεπίθετον καὶ ῥᾴδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ τα-

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ Π. ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Codd. Bk. CKMTX (ab initio et in extrema parte etiam N), quibus accedit b. Inscr. *ΤΟΥΣ* om. C.

1. *διὰ βιβλίων* R.: *διὰ βεβαίων* KMNb Ald., *δι' ἀβε βαίων* CX.

2. *μελετᾶν* J. Strangius S.: *τοῦ μελετᾶν*. cf. §§ 1. 35.

3. *παραχρῆμα*] *παραυτίκα* (sicut 8. 9. 18. 24. 28) CMXb; sed cf. § 33. — post hoc vocab. *καὶ* addit C, non male.

χείᾳ χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομά-
των εὐπορίᾳ, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς
ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθῆσαι
καὶ τὸν προςήκοντα λόγον εἰπεῖν οὔτε φύσεως ἁπά-
4 σης οὔτε παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ
χρόνῳ γράψαι καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ
παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγ-
γράμματα πολλαχόθεν εἰς ταὐτὸν ἐνθυμήματα συνα-
674 γεῖραι καὶ μιμήσασθαι τὰς | τῶν εὖ λεγομένων ἐπι-
τυχίας, καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας
ἐπανορθώσασθαι, τὰ δ' αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλάκις
ἐπισκεψάμενον ἀνακαθᾶραι καὶ μεταγράψαι καὶ τοῖς
5 ἀπαιδεύτοις ῥᾴδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν
ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων
εἰωθότα γίγνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥᾳδίαν
ἔχει (τὴν) κτῆσιν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν
ἑτοιμότερον ἡμῖν ἐστιν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν
κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.

6 Ἔπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρο-
νῶν ἀπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἕξιν
μεταρρυθμίσαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι, τοῖς δὲ
γράφειν ἠσκημένοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἀπὸ
τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἷοί τ' ἔσονται. τοὺς
μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκός,
ὅταν ἐπὶ τὰ ῥᾴω τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπό-
ρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργα-

4. γράψαι S.: γράψαι ἂν. — ταὐτὸν S. (praeeunte R.): τὰ αὐτῶν.

5. σπάνια δὲ καὶ KMb.

6. ἀπὸ τῆς αὐτῆς auct. R. S.: ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

σίαν· τοῖς δὲ τὰ ῥᾴδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προςάντης ἡ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια καθίσταται. γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων. ὁ μὲν γὰρ ἆραι μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ 7
τὰ κουφότερα μετελθὼν ῥᾳδίως μεταχειρίσαιτ' ἄν· ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει διικνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυτέρων οἷός τ' εἴη φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥᾳδίως παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέροις δύναιτ' ἄν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ ἂν οἷός τ' εἴη τοῖς θάττοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως ἀκοντίζειν ἢ τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥᾳδίως· ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὔπω δῆλον εἰ καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον 8
καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον ὅτι μετὰ χρόνου καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός· ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικοὺς λόγους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ ταραχῆς ἕξει πλήρη τὴν γνώμην.

Ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν 9
λέγειν ἀεί τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ γράφειν ὀλιγάκις εὔκαιρον τὴν δύναμιν αὐτῷ καθίστασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολ-

7. οἷός τ' εἴη (s. οἷός τε εἴη) utrobique S.: οἷός τε ᾖ.
9. αὐτῷ auct. R. Bk.: αὐτοῦ. — αὐτοῦ τὴν δύναμιν C (Bk.).

λάκις ἀπροςδοκήτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτου-
σιν, ἐν οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξου-
σιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην
10 ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὁρῶμεν. ὅταν
γὰρ νουθετῆσαι δέῃ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἢ παραμυ-
675 θήσασθαι | τοὺς δυςτυχοῦντας ἢ πραῧναι τοὺς
παρωξυμμένους ἢ τὰς ἐξαίφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας
ἀπολύσασθαι, τηνικαῦθ' ἡ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ
χρείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρεῖν οἵα τ' ἐστίν· ἡ δὲ
γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μακροτέρους ποιεῖται τοὺς
χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ ταχεῖαν τὴν ἐπι-
κουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγώνων ἀπαιτοῦσιν, ἡ δὲ κατὰ
σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λόγους. ὥστε τίς
ἂν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν
11 καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς δ' οὐ καταγέ-
λαστον, εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος „τίς ἀγο-
ρεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν;“ ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς
δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ῥή-
τωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον;
ὡς ἀληθῶς γὰρ εἰ μὲν ἦμεν τύραννοι τῶν πό-
λεων, ἐφ' ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ
περὶ τῶν κοινῶν βουλεύεσθαι πραγμάτων, ὥσθ'
ὁπότε γράψαιμεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλ-
λους πολίτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ
δ' ἕτεροι τούτων κυριεύουσιν, ἆρ' οὐκ εὔηθες
ἡμᾶς ἄλλην τινὰ ποιεῖσθαι μελέτην λόγων ἐναντίως

10. δέῃ C Bk.: δεῖ. — παρωξυμμένους scripsi: απολλυμένους KMTXb; ἀπολυμέλους Ald.; ὀργιζομένους C Bk., ἐπιτεθυμένους ci. S. — ἀπολείπεται Bk.: ὑπολείπεται.
11. πῶς δ'] δ' add. CX Bk. — ὥςθ' scripsi: ὥςτε. — κυριεύουσιν scripsi (propter hiatum): κύριοί εἰσιν. — μελέτην

ἔχουσαν ἀκριβῶς; καὶ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξειργασμένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ λόγοις ἐοικότες, καὶ 12 τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέων ἀληθείας [ὅμοιον] ἀποβεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ φθόνου τὰς τῶν ἀκουόντων γνώμας ἐμπιπλᾶσι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· οἱ 13 γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦνται τὰς τῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἑρμηνείας, καὶ τότε κάλλιστα γράφειν δοκοῦσιν, ὅταν ἥκιστα γεγραμμένοις ὁμοίους πορίσωνται λόγους. ὁπότε δὲ καὶ τοῖς λογογράφοις τοῦτο πέρας τῆς ἐπιεικείας ἐστίν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς παιδείας ἐκεῖνο μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' οὗ πρὸς τοῦτο τὸ γένος τῶν λόγων εὐπόρως ἕξομεν;

14 Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γραπτοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μεταχειριζομένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ τῶν πραγμάτων γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἕν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δ' ἐστίν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάζῃ τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψῳδίᾳ παραπλήσια δοκεῖν

ποιεῖσθαι λόγων C Bk.; ποιεῖσθαι τῶν λ. μ. K. — ἔχουσιν CKMTXb.

12. καὶ γὰρ scripsi: εἰ γάρ. — πλέων ἀληθείας scripsi: πλέον ἀληθείαις. — ἐμπιπλᾶσι scripsi: ἐμπιπλῶσι CKMXb; ἐμπιμπλῶσι v.

13. κάλλιστα Bk.: μάλιστα. — ἐκεῖνο ci. R.: ἐκείνην. — ἀφ' οὗ] ἀφ' ἧς C Bk. S.

14. τὸν βίον] num τὸν λόγον s. τὴν ἑρμηνείαν? cf. § 24 sq. — τὸν λόγον R. C Bk.: τῶν λόγων. — ἀνόμοιον] num ἀνώμαλον? — δοκεῖν R. X Bk.: δοκεῖ.

εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν
ἐκείνων ἀκρίβειαν. |

15 676 *Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιούμενον φιλοσοφίας*
τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμε-
νον, ἂν μὲν ἔχῃ γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι
δύνασθαι τὴν αὑτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος
γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδεύτων βελτίω καθεστάναι,
καὶ χρόνου μὲν δοθέντος δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν,
εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωνότερον εἶναι
τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι,
τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντ' ἐν ἑαυτῷ
φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν
16 *τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γάρ τις ἐθι-*
σθῇ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετ'
ἀκριβείας καὶ ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ
βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν
τὴν ἑρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον, ὅταν εἰς
τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πράτ-
τοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη
τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυςχεραί-
νειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχοφώνων, οὐδέποτε
δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοίᾳ χρώμενον ὑγρῶς
17 *καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους· ἀλλ'*
ὥςπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες
οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν

15. *τῆς τοῦ λέγειν* Ald. Bk.: *ἐν τῷ λέγειν* C, *ἀντιλέγειν* v. Sed et Aldinae lectio coniecturae deberi vidètur; itaque malim *καὶ λέγειν παιδεύσειν*. — *τὸν*] *τὸ* T.

16. *ἰσχοφώνων* mal. Bk.: *ἰσχνοφώνων*. — „*φιλανθρώπως*] h. e. *φιλανως*. Fort. *ἱλαρῶς*.“ S. At hiatus hoc modo existet.

ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ γραφὴ βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔθεσι ποιουμένη τὴν ἄσκησιν ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἁπάσης ἐπίπροσθεν γίγνεται.

Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λό- 18
γων χαλεπὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰσχρὰν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίγνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δ' ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς λόγοις καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ συλλαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν 19
οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλήλων διαφέροντα, καὶ τῶν μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὔπορος

17. τῆς ἐν om. C.

18. τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομ. ci. S.: τῶν ὀνομ. καὶ τῶν ἐνθυμημάτων. nisi potius, ut Dobr. voluit, verba καὶ τῶν ἐνθυμ. delenda sunt. — ἀκριβῆ] hiatus in hac oratione minime tolerandus.

19. δυσανάληπτος cum Ald. Bk.: δυσαν. ἡ μνήμη cum codd. S.

ἡ μνήμη, τοῖς δὲ δυςανάληπτος καὶ δυςφύλακτος ἡ
20 *μάθησις καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἱ λῆθαι περὶ μὲν*
677 *τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδηλον | τὴν αἰσχύνην ἔχου-*
σιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἑρμηνείας οὔσης καὶ τῶν
ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμένων, ἂν ἄρα καὶ
διαφύγῃ τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν ὑπερβῆ-
ναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμημάτων ἁψά-
μενον μηδεμιᾷ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ
καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῇ, ῥᾴ-
21 *διον ποιήσασθαι τὴν δήλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα*
λέγουσιν, ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσί
τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν ἀνάγκη καὶ πλάνον
καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρόνους
ἐπίσχειν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν
λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυςεπι-
κούρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.
22 *Ἡγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν*
ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γε-
γραμμένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώ-
νων τὰ συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνίοτε τῶν και-
ρῶν ἁμαρτάνουσιν· ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας
λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων
ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς
23 *λόγους. χαλεπὸν γάρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀν-*
θρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥςτε
προϊδεῖν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἱ γνῶμαι τῶν ἀκου-
όντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἕξουσιν. ἐν δὲ
τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίγνεται ταμι-

20. *λῆθαι*] *ἀλήθειαι* KMTXb.
21. *τι* post *ἐκλίπωσι* om. C. — *ἐγγίνεσθαι* auct. Bk. S.

εύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀπο-
βλέποντι, καὶ τά (τε) μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντό-
μως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν 24
ἀγώνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὁρῶμεν ἑκα-
τέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα
λέγουσιν, ἄν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λά-
βωσιν ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτοὶ παρὰ
σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὔπορόν ἐστιν ἐν τάξει
θεῖναι· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα περὶ
πάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων
λέγωσιν, οὐδαμῇ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη
καθιστᾶσι· τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνι- 25
ζομένοις, ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα
δοθῇ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ χρῆσθαι κατὰ τρόπον·
αἱ γὰρ ἀκρίβειαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ
παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον
ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι
δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν
τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ
δ' εἰκῇ λέγοντα ταραχώδη καὶ διάφωνον καθιστάναι
τὴν ἑρμηνείαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο 26
τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥτις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγα-
θῶν ἐπίπροσθεν τῇ χρήσει καθέστηκε καὶ χείρω τῆς

23. τὰς δυνάμεις αὐτῶν scripsi: τὰς δυν. τῶν λόγων v., τὰς δυν. τῶν γνωμῶν C Bk. S.; τ. δ. τῶν καιρῶν ci. B. Fort. autem gravior etiam corruptela subsit: τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων s. ἀκροατῶν?
24. αὐτοὶ scripsi: αὐτῶν. — πάντων W: ἁπάντων. — οὐδαμῇ Bk. cum C: οὐδαμᾶ T, οὐδαμῶ Mb, οὐδαμοῦ v.
25. καὶ χρῆσθαι C Bk.: καὶ κεχρῆσθαι. — οἰκοδομίαν scripsi: οἰκονομίαν. — διάφωνον auct. R. S.: ἄφωνον.

678 | *τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰθισμένων αὐτὴ καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδών ἐστιν.*

27 *Ἡγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι
τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥςπερ εἴδωλα καὶ σχήματα
καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰ-
κότως ἂν δόξαν ἔχοιμεν, ἥνπερ καὶ κατὰ τῶν χαλ-
κῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμ-
μένων ζώων. ὥςπερ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀλη-
θινῶν σωμάτων ἐστὶ, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεω-
ρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῷ τῶν ἀνθρώπων*
28 *βίῳ παραδίδωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος
λόγος, ἑνὶ σχήματι καὶ τάξει κεχρημένος, ἐκ βιβλίου
(μὲν) θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν
καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτη-
μένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥςπερ ἀνδριάντων καλῶν
ἀληθινὰ σώματα πολὺ χείρους τὰς εὐπρεπείας ἔχοντα
πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παρα-
δίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς δια-
νοίας ἐν τῷ παραυτίκα λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ
ζῇ καὶ τοῖς πράγμασιν ἕπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφω-
μοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου*

26. *αὐτὴ* S.: *αὕτη*.

27. *ἔχοιμι* Bk. cum C. — *καὶ* post *ἥνπερ* om. Bk. cum C.

28. *μιᾷ τάξει* ci. R. — *κεχρημένος* codd. Bk.: *γεγραμμένος*. — *μὲν* post *βιβλίου* addendum ci. S. — displicet *παραδίδωσι* quater intra has tres paragraphos in membrorum fine repetitum. — *εὐπρεπείας* scripsi: *εὐπορίας*. — *ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας* ci. R.: *ἐπ' αὐτῆς τ. δ.* (pro *διανοίας* S. requirit *ἀνάγκης* vel simile quid, ego mallem *ἀγωνίας*). —

τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἁπάσης ἐνεργείας ἄμοιρος καθέστηκεν.

29 Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, αὐτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἐπιδείξεις ποιούμενον, καὶ προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικοὺς λόγους ἐπαινεῖν καὶ προυργιαίτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῇ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. 30 ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν ἀλλὰ χείρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἰόμενος χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἴρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα προςχρῶμαι τῷ γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀποκρύψαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἷοί τ' ἐσόμεθα. 31 πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἕνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἅπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πεῖραν ἡμῶν | 679 λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ προτεθέντος εὐ-

ἐνεργείας R. S.: εὐεργεσίας.

29. αὐτὸν auct. Bk. S.: ἑαυτὸν. — ἐπιδείξεις Bk.: ἀποδείξεις. — προδιαβάλλειν C Bk.: προςδιαβάλλειν.

30. καταλῦσαι] κατακλύσαι ci. R.

31. ἐπιδείξεως C; voluitne τῶν ἐπιδείξεως εἵνεκα εἰς τ. ὄ. ἐκφερ.? — εἵνεκα CX. — ὄχλους] λόγους C. — ἐκφερομένους KMTb. — nonne παρακελευόμεθα? —

καίρως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἷοί τ' ὦμεν· τοῖς δὲ
διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις ἀφικνουμένοις,
μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυχηκόσιν ἐπιχει-
ροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων· εἰθισμένοι
γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων γραπτοὺς λόγους ἴσως
ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα τῆς
32 ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων
καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ
γίγνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα
κατιδεῖν ἔστιν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζο-
μεν νῦν ἢ πρότερον, οὐ ῥᾴδιον ἐπικρίνειν ἐστί·
χαλεπαὶ γὰρ αἱ μνῆμαι τῶν προειρημένων λόγων
καθεστήκασιν· εἰς δὲ τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥς-
περ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆσαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις
ῥᾴδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν
αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι
λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.

33 Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡς εἰκῇ λέγειν παρακελευόμεθα,
τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτι-
μῶντες, ἄξιόν ἐστι πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυ-
μήμασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἡγούμεθα δεῖν
χρῆσθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων
δήλωσιν αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν
αἱ τῶν γραπτῶν λόγων ἀκρίβειαι παραδιδόασιν,
ὅσην εὐκαιρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρῆμα λεγομένων
34 δηλώσεις ἔχουσιν. Ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέ-

ἀφικνουμένοις scripsi: ἀφιγμένοις. — γραπτοὺς Dobr.: τούς.
33. οὐδ' ὡς codd. Bk.: ὡς οὐδ'. — χρᾶσθαι KMNTXb.
34. ἅμα καὶ scripsi: ἀλλὰ καὶ C; ἀλλὰ μὴ v. —

δεινὸς ἅμα καὶ ποιητὴς λόγων ἱκανός, καὶ βού-
; μᾶλλον τοῖς καιροῖς χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνό-
λέγειν ἀκριβῶς, καὶ τὴν εὔνοιαν τῶν ἀκροωμέ-
ἐπίκουρον ἔχειν σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον
γωνιστήν, ἔτι δὲ καὶ τὴν γνώμην εὔλυτον καὶ
μνήμην εὔπορον καὶ τὴν λήθην ἄδηλον καθε-
αι βούλεται, καὶ τῇ χρείᾳ τοῦ βίου σύμμετρον
δύναμιν τῶν λόγων κεκτῆσθαι πρόθυμός ἐστιν,
:ως ἂν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν ἀεί τε καὶ διὰ
ὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην ποιοῖτο, τοῦ δὲ γρά-
ἐν παιδιᾷ καὶ παρέργως ἐπιμελόμενος εὖ φρο-
κριθείη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν.

θαι C Bk.: χρᾶσθαι. — σπουδάζειν CK. — τὴν γνώ-
εὔλυτον καὶ τὴν μνήμην εὔπορον scripsi coll. §§ 16
: τὴν γνώμην (μνήμην ci. S.) εὔπορον καὶ τὴν μνήμην
νείαν ci. S.) εὔλυτον.
5. εἰκότως C: οὐκ εἰκότως KMNTXb, οὗτος εἰκότως
Bk. — παρέργως scripsi: παρέργῳ cum hiatu.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 124 sqq. **Fragmenta Antiphontis Sophistae.**

Monui in praefatione, sero in manus meas pervenisse Sauppii dissertationem de Antiphonte sophista, cuius ex copiis haec nunc apponenda videntur.

Fr. 81 p. 125. Priorem locum J. Bernays (Mus. rhen. 9 p. 256) ita restituere conatus est: *ἑνί τε λόγῳ, ταυταδὶ νοῦς εἴσεται, ἓν τε οὐδὲν αὐτῷ· οὔτε οὖν ὄψει ὁρᾷ μακρότητα οὔτε ἂν γνώμῃ γιγνώσκοι ὁ μακρότητα γιγνώσκων.* Sauppius autem haec nunc proponit: *ὥςπερ καὶ ὁ Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀληθείας πρώτῳ λόγῳ· ταῦτα δὲ γνώσει, ἓν τε οὐδὲν τὸ αὐτό· οὔτε οὖν ὄψει ὁρᾷ ὁ ὁρῶν* (*ὄψι ὁρῶν* cod. paris. 1849 teste Hasio) *μακρότητα οὔτε οὖν γνώμῃ γιγνώσκει ὁ γιγνώσκων*, hoc sensu: *haec vero* (res singulas) *tu cognosces, neque quidquam in eis unum idemque, ut neque qui cernit* (res singulas) *oculis cernere possit longitudinem neque cognitione eam cognoscere qui cognoscit* (res singulas). Ad sententiam cum Bern. comp. Diogen. La. 6, 53.

Fr. 94 p. 128 ad initium alterius libri refert S.

Fr. 103 p. 129. De Antiphontis quadratura Simplicii iste quem adscripsi locus nihil recte docet; audiendus potius est Themistius (4 p. 327 b 36, ad *φυσ. ἀκρ.* 1, 2), qui haec exhibet: *Ἀντιφῶντα —, ὃς ἐγγράφων τρίγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον καὶ ἐφ' ἑκάστης* (S.: l. *ἑκάστου*) *τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστὰς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν ᾤετό ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθεῖαν οὖσαν τῇ περιφερείᾳ.* Add. Simpl. ad eundem locum (p. 327 a 36).

ante fr. 104 (ibd.) addendum est frg. 103a e Stob. l. phys. 1. 25, 1: Ἀντ. (τὸν ἥλιον ἀπεφήνατο ὑπάρχειν) ιρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνα- λὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ὶ προλείπειν τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.

Fr. 104 de luna exstat etiam ap. Stob. ecl. phys. 1. , 1 et ap. Io. Lydum de mensibus 3, 8. — ἰδιοφεγγῆ ob. S.; ἰδίῳ μὲν φέγγει Lyd. — πυρὸς post ἰσχυροτέρου m Stob. del. S.; φωτὸς Lyd. — Coniungendum autem m hoc loco, quod teste Stob. l. d. defectiones lunae ri dixerant Ἀλκμαίων Ἡράκλειτος Ἀντιφῶν κατὰ τὴν ῦ σκαφοειδοῦς στροφὴν καὶ τὰς περικλίσεις.

post fr. 105 add. frg. 105a ap. Stob. ecl. 1. 8, 40: ντιφάνης (Ἀντιφῶν Meineke prob. S.) νόημα ἢ μέτρον ν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.

Fr. 124 p. 132. Harpocrationis locum nunc ita rest. : — — ἀντὶ τοῦ τὸ (διπλάσιον καὶ τὸ) ἡμιόλιον δοῦναι ιrt. θεῖναι) ἐν τοῖς λογισμοῖς.

Fr. 125—133, quae ego libro περὶ ὁμονοίας adscripsi, et ipsa ad Politicum refert.

Fr. 129 p. 135, 3 ita nunc scribi vult S.: ἢ ὅςτις ῦ θυμοῦ τὰς παραχρῆμα ἡδονὰς ἐμφράσσων [αὐτὸς υτὸν] κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἠδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν, quas ıtationes necessarias non puto.

Fr. 131 p. 135, 21 ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν antea S. scripserat: nunc ἴσα φρονοῦντας ἴσα βαίνοντας senten- ,e satis convenire ducit. — paullo post pro eo quod est ρε δὴ restit. φέρε δέ.

Fr. 132 p. 137 εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς ; ὦ μακάριε nunc S.

Fr. 133 ibd. verba τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρᾳ μιᾷ l. vult S.

Denique ap. Polluc. II, 224 (p. 143 adn.) quae in d. Antwerpiensi adscripta protulit Ruhnkenius, ita ob. S. emendavit Meinekius: ἐν τῷ θ' συνόψεως τῶν τ' ἄνθρωπον.

INDEX
NOMINUM ET RERUM MEMORABILIUM.

A.

E.

Z.

H.

Θ.

I.

K.

Λ.

P.

Σ.

X.

Ψ.

